

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத் வரவரமுதயே நம:
ஸௌம்ய மீன விசாக மஸ:

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பவங்கரம் அன்னங்காரசாஸிவர்
1956 ஆம் வருடத்தில் ஸ்ரீ ராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்ட
தானே யெழுதிய தன்சரிதையின் ஸம்ஸ்க்ரமண மறுபதிப்பு

தன்சரிதைச் சுருக்கம்

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் வெளியீடு

—: விடைக்குமிடங்கள் :—

1. க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்-3
2. 213, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, G. I.

1970

ஸௌம்ய ஸம்வத்ஸரம் பங்குனி விசாகம்

இச்சிறு நூலில் பாஸ்தானிக்கப்பட்ட பெரியார்கள். (லக்கம்—பக்கலக்கம்)

அடிவேறுதைய திருத்தப்பனார்	1 to 12	ராமப்பெட்டை சிறுஷ்ணமாதாரியர்	56
பிரம்மபெட்டு சங்கராசாரியர்	6	சீரத்தேரி ஸ்ரீதிவாஸாசாரியர்	47
திருப்பதி புரிசை ஸ்ரீரங்காசாரிய மஹா ஸ்வாமி	6	குடத்தை சிங்குருபாட்டசாரியர்	
மைஸூர் கஸ்தூரி சங்கராசர் ஸ்வாமி	8	D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்	44, 105
குலகா பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்	10	காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமான் ஸ்வாமி	48, 50
கோயில் பத்தாபி ஸ்வாமி	12	புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீதிவாஸாசர் ஸ்வாமி	49
ஸ்ரீ ஸுத்தகுரு காரி ஸ்வாமி	13, 38, 53	ஸ்ரீமத்பரம பெளண்டரீபுரம் ஸ்வாமி	51
திருநாராயணபுரம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி	14	தரிதண்ட ரகுநாத மஹாந்ரு	54
மாதாமஹ ஜீவர் ஸ்வாமி	14	ஸ்ரீமத் கோவர்த்தனம் ஸ்வாமி	55
திருக்கண்ணாபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி	15	திருநாராயணபுரம் அக்காரக்களில்வாமிசன்	56
பண்டிட லக்ஷ்மணசார்	16	சென்னை கோவித்தாரி நாயுடு	57, 61
கோயில் சிங்கமையங்கார்	16	தேவகோட்டை பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்	59
கோயில் மெய்யுளவையங்கார் ஸ்வாமி	17	ராமநாதபுரம் ரா. ராகவையங்கார்	59
ஸ்ரீமத்பரம, சின்னகயியன் ஸ்வாமி	19, 31	மதுரை திருநாராயணையங்கார்	60
வை. கு. சடகோப ராம நுஜாசாரியர்	19	ஸ்ரீ. ஸர். S. வாதாசாரிய ஸ்வாமி	62
ஸ்ரீமத்பரம தேவமுத்தாரண்டவன்	20	எழும்துர் T. சங்கராசாரிய ஸ்வாமி	62
ஸ்ரீமத்பரம ஆக்காரண்டவன்	20	" V. N. வெங்கடவாதாசாரிய ஸ்வாமி	63
தோண்டுகுளம் ராம நுஜாசாரியர்	21	மஹாந்ரு வாலுதேவாசாரிய ஸ்வாமி	63
குடத்தை குரிக்கி கோபாலாசாரியர்	23	M. D. ரீதர்ஸ் மஹான்கன்	65
" மஹாமோக்யவ ராம நுஜாசாரியர்	24	ஸ்ரீமத்பரம ஸ்ரீமத் நாராயணஜீவர்ஸ்வாமி	65, 77
விசத்தி பாஷ்யகாராசாரிய ஸ்வாமி	25	அக்காரக்களில் ஸம்பத்தருமாராசாரிய ஸ்வாமி	68
மலிகா S. கோபால ஸ்வாமி ஐயங்கார்	26, 27	ஸ்ரீமத்பரம திருமலை பெரிய ஜீவர் ஸ்வாமி	78
சென்னை கரையபாடி ஆழ்வாய்வா	26	ஸ்ரீமத்பரம (வர்த்தமாத) ஆண்டவன்	76
ஸ்ரீமத்பரம இஞ்சிமேட்டருக்கிங்கர்	37	காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமி	79
அய்யா, சிறுஷ்ணாதாசார் (காந்தியார்)	27	" ஸ்வாமிசின் அத் தேவ்வாரிகன்	80
திருமழிசை வாதாசாரிய ஸ்வாமி	28	கோயில் சதாரிவேகாசாரிய ஸ்வாமி	80
எழுபத்தேழு பெரியார்களின் அட்டவணை	29	" இளையவில்கி சடகோபாசாரிய ஸ்வாமி	80
Bombay கோராஜனேட்	30	புத்தூர் ஸாதர்சந பத்தாதிப ஸ்வாமி	82
மாயப்பள்ளம் ஸாதர்சநாசாரிய ஸ்வாமி	33, 35	பல நாடுகளிலுள்ள பாவசன கர்த்தாக்கள்	(பக்கம் 85 வரை)
V. V. ஸ்ரீதிவாஸாயங்கார்	35	தேவப்பெருமான் தித்ய கைங்கர்யபார்கன்	
தாமஸ் விஜயாசுவாசாரியர் ஸ்வாமி	36, 40	(பக்கம் 88 to 90)	
சேனங்குளம் அனந்தாசாரியர் கணபாடி	44	மற்றும் பல பெரியார்களையும் வாத விவாதம்	களில் அந்வயித்த பெரியார்களையும்
" அண்ணாத்துரை கணபாடி		அடைவே கண்டு கொள்வது.	
வேளியநல்லூர் ஸ்ரீதிவாஸாதாசாரி			
கரிசுதலம் தேசிகாசாரிய ஸ்வாமி	45		

ஸ்ரீ ராமா நுஜன் 256, 257.

சென்னை ஸத்தீரந்தஸபா மூலம் மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை
ஆசிரியர். ஸ்ரீ எஞ்சு P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸம்புடம் 22

ஸாதாரணஸ்து சித்திரை, வைகாசி மீ
1970 ஏப்ரல் மே மீ

ஸஞ்சிகை
4, 5.

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் நிருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வாரம்பெருமானார் ஜீயர் நிருவடிகளே சரணம்

ஸௌம்யம் நவிசாகவிஜ்ஞப்தி.

அன்பர்களை அடிபணிந்து அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

ஆண்டுதோறும் பங்குனி விசாக மலரென்று வெளியிடுவதுண்டாதலால் அதனை ஆப்தர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். அடியேன் வெளியிட உத்தேசித்திருந்தது வேறு; இப்போது வெளியிடத்தொடங்கியது வேறு. 1956 ஆம் வருடத்தில் (அதாவது மண்மதவருடத்தில்) "தானே எழுதிய தன்சரிதை" யென்னும் பெயரால் என்சரிதை யொன்று வெளியிட்டிருந்தேன். அது ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு ஸ்ரீ ராமா நுஜன் மூலமாகவும், தனிப்புத்தகமாகவும் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது; அப்போது அது பலர்க்கும் கிடைத்திருந்தது. பதினைந்து வருடமாய்விட்டபடியால் பிற காலத்தவர்களுக்கு அது கிடைக்க வழியில்லையாயிற்று. அதனை இப்போது மறுபதிப்புச் செய்து நூலேனுமென்று ஆப்தர்கள் பலரும் விரும்பினர். 435 பக்கங்கள் கொண்ட அதனை இப்போது மறுபதிப்புச் செய்வதென்பது இயலாத செயலாதலால் அதிலிருந்து சில பகுதிகளை மட்டும் கருக்கி வெளியிடுகின்றேன். [புதிய சிலவிஷயங் களையும் சேர்ப்பேன்.] அந்தத் தன்சரிதையை நமது பரமாப்தரான ஸ்ரீமதுபயலே. 5, உத்யோகத்தில்வாயி (க்வாளியர்வாணி) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து நானேத் தான்சரிதை முன்பு பதிப்பித்துள்ளார். அதில் சில பிரதிகள் கிடைக்கக்கூடும்.

—முன்புவெளியிட்ட தன்சரிதைகளில் முன்னுரையாகவரைந்தது இது:—

“தம்முடைய வரலாறுகளைத் தாமே யெழுதிக் கொள்வதென்பது உலகநில பெரியார்களிடம் காண்பதுண்டு. அத்தகைய பெரியோர்களின் வருப்பில் எந்த விதத்திலும் சேருவதற்கு உரிமையற்ற அடியேன் தன்னுடைய சரித்திரத்தைத் தானே யெழுதிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது நடைப்புக்கு இடமானதே. இதை நன் கறிந்தவனே அடியேன். ஆயினும் சில காரணங்களினால் இதனை யெழுதத்தொடங்கு கின்றேன். ஆப்தர்களான பல மஹான்கள் நிர்ப்பந்தித்து நியமித்தருளினது முதற்காரணம். பொருளல்லாத வெண்ணைப் பொருளாக்கிய சில மஹான்களிடத்து அடியேனுடைய நன்றி பாராட்டுதல் இப்புத்தகத்தின் மூலமாக நீண்ட காலம் விளங்கவேணுமென்னுமவா இரண்டாவது காரணம். அடியேனுடைய வாழ்க்கை யில் நாற்றிசையிலும் பலபல பெரியார்களின் தட்பும் அன்பும் ஏற்பட்டதனால் அன் னவர்களின் பெருமைகளை வெளியிட்டுக் களிக்கவேணுமென்னுமவா மூன்றாவது காரணம். இங்குமே மற்றும் பல காரணங்களை முன்னிடும் இதனை எழுதப் புகுந் தேன். விரிவாகவே யெழுதவேணுமென்னு மாவல் இருந்தும் முதலில் ஒருவாறு இதனைச் சுருக்கமாகவேயெழுதுகின்றேன்.” இது முன்னமெழுதிய முகவுரை.

இனி, தன்சரிதைச் சுருக்கம்.

—அடியேனுடைய வம்ச வரலாறு—

ஆதிகாலத்தில் எம்பெருமானார் தாம் நிறுவிய வைணவக் கோட்பாடுகள் இந்நிலவுலகம் முழுதும் மேலும்மேலும் பெருகும் வண்ணம் திருவுள்ளமுகந்து நியமித்தருளின எழுபத்துநான்கு ஸிம்மானாதிபதிகளுள் முதல்பதினாறு யென்பார் ஞானம் அனுட்டானம் இவை நன்குகொண்டு இனிது வாழ்த்திருந்தவர். அவரது வழித்தோன்றலாகத் தேவப்பெருமாள் திருவருளினால் தோன்றினார் பிள்ளை லோகாசார்யருடைய சிறிய தகப்பனரின் திருப்பேரனாராகிய ப்ரதிவாதி பயம்பல் அண்ணல் ஸ்வாமி காஞ்சிபுரத்துக்குள் ஒரு பகுதியான திருத்தண்காவென்னும் தலமே அவரது திருவவதாரத்தினால் புனிதமாயது. சிறு வயதிலேயே அமோக பாண்டித் தயம் பெற்று ப்ரதிவாதி பயங்கரரென்ற விருதையும் பெற்றவரான அண்ணல் ஸ்வாமி, ஸ்ரீவேதாந்த வாகியருடைய திருக் குமாரராகிய நயினராசாரியரின் அருளி னால் விசிஷ்டாத்வைதஸாரத்தை க்ரஹித்திருந்து, பிறகு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரப் பொருள்களை நன்கு உணரவேண்டி உபயகாவிரியின் மத்தியில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருவரங்கற்கு ஈடளித்த தனிப்பெருமை வாய்ந்த மணவாள மாமுனிகளின் திருவடி களில் ஆசிரயித்து ஸகலார்த்தங்களையுமுணர்ந்து உய்ந்தார்.

புறமதத்தவர்திரளில் ப்ரதி வாதி பயங்கரராயும், பாகவத கோஷ்டிகளில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸராயும் விளங்கின (மூல புருஷராகிய) அப்பேராவிரியரது திருவம்சத்தில் அவதாரம் செய்து குலப் பெருமையை மிக விளக்கிய மஹான் கள் பலர். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வடஇந்தியாவில் பல நாடுகளில் திக்விஜயம்

செய்து வைணவ மதத்தை மிகவும் பரவச்செய்த புஷ்கரம் (ஆத்ய) அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிபோல்வார் பலர் இம்மரபில் உதித்த மாஞானிகள். அவ்வனந்தாசார்ய ஸ்வாமியின் திருப்பேரனாருடைய திருக் குமாரரே ஜகத்குரு வென்று புகழ்பெற்ற ஸ்ரீமத் அனந்தாசாரியஸ்வாமி. கோயில் திருமலை பெருமான்கோயில் திருநாங்கூர் திருவித்தனூர் முதலான திவ்ய தேசங்களில் தீர்த்தம் மாலை மரியாதைச் சிறப்பு கள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையிலும் இத்திருவம்சத்தவர்களுக்கு உள் ளது. அன்றியும் மணவாள மாமுனிகள் நியமித்தருளின அஷ்டதிக்கஜாசாரியர் களுள் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸம்ஹாஸநாதிபதியாக நியமனம் பெற்ற பெருமையும் இத்திரு வம்சத் தலைவர்க்கு உள்ளது. அன்னவரது மரபில் தோன்றிய ஸ்ரீமத் அண்ணா ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி பெண்பார் அடியேனுடைய திருத்தகப்பனார். காஞ்சிபுரியில் தென்னண்டை மாட வீதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சிறந்த கல்விக்கடலாகவும் வேதாந்த வித்யாநிதி யாகவும் விளங்கியவர். அவரிடத்துக் கல்விகளைப் பயின்று தேறிய பண்டிதர்கள் பலர். தந்தையார் என்னுடைய பதினான்காவது வயது நிரம் பின ஒரு வாரத்திற்குள் க்ரோதிஸ் பங்குனித்திங்களில் க்ருஷ்ண த்வாதசியில் திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளினார். திருத்தாயார் அவர் மேல் மங்கையம்மா. தேவப்பெரு மாளது கீழண்டை கோபுரவாசலில் விளங்கும் அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில் நாற்பது வருஷகாலம் ஆஸ்தானமலங்கரித்திருந்த ஷஷ்டிஜீயர் ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ அழகிய மணவாள ராமா நுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியே அடியேனுக்கு மாதாமஹர். ஸ்வாமியின் பூர்வாச்சரமஜ்யேஷ்ட புத்ரியே எனது திருத்தாயார். ஒரு மாதாலும் சிறியதாயார்களிருவரு மிருந்தனர். திருத்தகப்பனார் நாற்பத்துமூன்று திரு நகைத்ரமே இவ்விபூதியில் வாழ்ந்தார்.

—வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலை—

அக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி வீதியிலுள்ள வானமாமலை மடத் தில் நடந்துவந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையில் திருத்தந்தையார் ஸாஷித்யத்திற்கும் திவ்யப்ரபந்தத்திற்கும் உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அப்போது அப்பாட சாலை யில் 150 வித்யார்த்திகள் ஸம்ஸ்க்ருத பாடங்கள் பயின்று வந்தார்கள். காஞ்சியில் ஸுப்ரஸித்த வித்வத் ஸார்வ பெளமராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை (குன்றபாக்கம்) ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியின் தலைமையில் அப்பாடசாலை நடந்து வந்தது. அடியேனுடைய திருத்தகப்பனார்க்கு உபயவே தாந்த க்ரஹணமும் அந்தஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயாயிற்று.

திருத்தகப்பனார் சிறு பிராயத்திலிருந்தே "ஸாயித்யே சாவித்யம்" என்கிற ஆசார்ய ஸக்ஷணத்தைக் கைக்கொண்டு, வயதில் பெரியவர்களுக்குங்கூட ஆசா ரத்தை நிர்ந்தாகிணயமாக கிஷிக்குமவராயிருந்தபடியால், சிறியார் பெரியா ரென்கிற வாசியில்லாமல் யாவருமே அவரிடத்தில் அஞ்சி நடுங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையை தேரில் அனுபவித்திருக்கின்றேன். வானமாமலை மடத்துப் பாட சாலையில் திருத்தகப்பனாரோடுகூட உபாத்யாயர்களாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள் - வியாகரண வேதாந்த வித்வானாகிய ஸ்ரீமத் ஷஷ்டி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி,

ஆசாரி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி; பலாப்புத்தூர் ஸ்ரீதிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி, பட்டடை ஸ்ரீதிவாஸவரதாசாரியர் ஸ்வாமி. (மாதவர்) ராமசந்திராசார்; இன்னும் பத்தெட்டு பண்டிதர்கள் உபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்த நல்லடிக்காலம் அது. எனது எட்டாவது வயதுமுதல் பதினேராவது வயது வரையில் இப்பாடசாலையின் அதுபவம் எனக்கு விசேஷமாக இருந்தது. அப்போது ஆங்கில கலாசாலை சின்னகாஞ்சிபுரத்தில் அடியோடு இல்லாமலிருந்த தனால் இந்த ஸம்ஸ்கிருத வித்யாசாலை அப்போது மிகச் சிறப்பாக விளங்கிற்று. காலை மாலைகளில் பாடசாலை விடும்போது கிழக்கு முகமாகத் திரும்பிப்போகிற வித்யார்த்திகளும் மேற்கு முகமாகத் திரும்பிப்போகிற வித்யார்த்திகளும் பெருந்திரளாகக் காணப்படுவார்கள். அந்தக் காட்சி இற்றைக்கும் அடியேனுடைய உள்ளத்திற் பதிந்திருக்கின்றது. அடியேனுடைய 11, 12 வயதில் இப்பாடசாலை என்ன காரணத்தினாலோ நின்று விட்டது. அப்போது தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிக்குள் வஸந்தோத்ஸவ மண்டபத்தில் 'சடகோப நிலயம்' என்கிற ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அதிலும் 40, 50 வித்யார்த்திகள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கால்ய நாடகாடிகளும் சதுச்சாஸ்திரமும் பாடம் நடந்து வந்தது. அந்த ஸமயம் காஞ்சிபுரி ப்ரபல ஸம்ஸ்கிருத வித்யா பீடமாக விளங்கிற்று.

- அடியேனுடைய இளமைக்கல்வி -

திருத்தகப்பனார் பரமவைதிகராகையாலும் வைதிகச் சந்தையில் நிகரற்றவராகையாலும் அடியேனுக்கு செளலம் உபநயனம் முதலியவற்றை ப்ராப்த காலங்களிலேயே செய்வித்தார். திருத்தகப்பனுக்கு டிடாம்பி கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி யென்றொரு மாதுவர் சென்னையிலிருந்தார். அவர் அதிககாலம் காஞ்சியிலேயே எங்கள் க்குஹத்திலேயே இருப்பர். அவருக்கு க்ரந்தம் தமிழ் தெலுங்கு நாகரி ஆங்கிலம் முதலிய பல விடிகளில் நல்ல பரிசயமிருந்தது. அவர் நாலாறுமாத காலத்தில் ஸகலவிடிகளிலும் அடியேனுக்குப் பயிற்சியை யுண்டாக்கி வைத்தார். சப்தமஞ்ஜரி, ஸ்ரீ ராமாயணஸங்க்ரஹம், ஸமாஸஞ்ஜமாவளி முதலிய பாலபாடங் களைத் திருத்தகப்பனாரே வேகு ஆஸ்தைபுடன் நடத்தினார். ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹம் வாசித்து முடிக்குங் காலத்தில் எந்த வார்த்தைகளையும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலேயே சொல்லவேண்டியதென்று அடியேனுக்குக்கட்டினையிட்டார் திருத்தகப்பனார்.

- இளமைக் கவிதைகள் -

அடியேன் இளம்பிராயத்திலேயே ஸம்ஸ்கிருத வியாஸங்கள் எழுத ஆரம்பித்தேன். அதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹமென்னும் சிறு க்ரந்தத்தை யொட்டி மணிப்ரவாள ராமாயண ஸங்க்ரஹமொன்று அப்போது எழுதினேன்.

வீதாசாமபதாப்ஜாநி வணங்கித் துதிசெய்கிறேன்
கிமர்த்தமேஸ்ருல் மத்ச்ரந்தபூர்த்தயேதான் அஹர்நிசம்.
அப்யேசத்யாம் நாம நகரீம் ராஜாவோருவாண்டன்
அவர்ப்பெயர்தானென்னென்னில் ஆஹம் தசாதம் ஜநா:

இவைபோன்ற இருநூறு சுலோகங்களினால் அப்போது ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்ரஹத்தை எழுதினேன். பலஇதிகாஸபுராணகதைகளை வடமொழியிலெழுதினேன்.

அக்காலத்தில் மலையாளத்தில் பட்டாம்பியென்னுமுரிவிருந்து விஜ்ஞாந சிந்தாமணியென்கிற ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகை வாரந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அது என்னுடைய 25 வயது வரையில் நடந்து வந்தது. பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே அதற்கு வியாஸங்கள் எழுதியனுப்ப ஆரம்பித்தேன். ஸம்ஸ்யைகள் கொடுப்பது, ஸம்ஸ்யாபூர்த்திகள் செய்வது, சித்ரப்ரசந்தங்கள் கொடுப்பது, பிறர் கொடுக்கும் சித்ரப்ரசந்தங்களுக்கு உத்தரங்கள் வெளியிடுவது— இப்படிப்பட்ட லேகனங்களிலும் ஆஸக்தியுண்டாயிற்று. அப்போது ஆசகவியென்றும் சித்ரகவியென்றும் சில பிசுதுகளை அந்த விஜ்ஞாநசிந்தாமணி பத்ரிகையின் ஸம்பாடகரான நீலகண்ட சர்மாவென்கிற வித்வான் அப்பத்ரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். ஒரு நாள் திருத்தகப்பனார் ஓர் மறைபொருள் வினாவைச் சொல்லி அதற்கு விடையளிக்கும்படி நியமித்தார். அந்த வினாவை மூன்று ச்லோகங்களாக இயற்றி விடையை ஒரு ச்லோகத்தினால் வெளியிட்டேன். வினா என்னவென்றால், ஒரு குளத்தில் சில தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அவற்றில் உட்காருவதற்காகச் சில கிளிகள் ஆவலோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தன; ஒவ்வொரு மலரில் தனித்தனி ஒவ்வொரு கிளியாக உட்கார வேண்டியதென்று எண்ணி அப்படியே அக்கிளிகள் உட்காரப் பார்க்கையில் ஒரு கிளிக்கு மட்டும் தாமரைப்பூ கிடைக்காமற் போகவே அது வருந்திக் கிடந்தது; அதைக்கண்ட மற்ற கிளிகள் உடனேயெழுந்து ஒவ்வொரு மலரில் இரண்டிரண்டு கிளி வீதம் உட்கார்ந்தன. அப்போது ஒரு தாமரைப்பூ (கிளி உட்காராதபடிக்கு) மிச்சப்பட்டு விட்டது; எத்தனை கிளிகள் வந்தன? குளத்தில் எத்தனை தாமரை மலர்கள் இருந்தன? என்று வினா; இந்த வினாவுக்கு விடை—நான்கு கிளிகள் வந்தன; மூன்று மலர்கள் இருந்தன என்பது.

இவ்வினாவிடைகளை அடியேன் ச்லோகங்களாகக் கிள விதம் வருமாறு :—

(வினா ச்லோகங்கள் மூன்று)

ககா: கேசித் கல்மிச்சத ஸரஸி பாதோஜ்ஞஸாமேஷு
அவஸ்தாநம் ப்ராப்தம் ஸகுதுகமுபாகத்ய ஸரஸிம்,
ப்ருதக் ஸகைககஸ்மிந்நபி கமல ஏகைககக இதி
அம் ஸங்கல்பவைவம் ப்ருதகுபவிச்சந்திஸ்ம ஸஹஸா.

ததச்சைகம் கிரம் கமலகுஸாமாலாபஜகசா
விஷுண்ணம் விஷுவைதே ஸரபஸமதோத்தாய ஸகலா,
ந்யஷிதந் ப்ரத்யபஜ்ஜம் ககவுகள நீத்பா ததநு போ!
அபூதேகம் பதம்மம் ககசரணவிந்நபாலவிதரம்.

அயி போல் ஸாஹ்ருதோ ப்ருத கதி கிரால் ஸமாகதா?
கமலாநி ச ஸந்திஸ்ம கிபந்தி கமலாகரே?

(இந்த வினாவுக்கு விடை பிறந்த ச்லோகம்)

ககாச் சத்வார ஆபாதா: கமலத்திதயம் கிந்திதம்,
இத்யேவமுத்தரம் ஸாது த்ரஸ்டவ்யமிஹ பண்புகைத்.

இங்ஙனே பலபல வெழுதினேன் பதின்கூறாவது வயதுமுதலாக.

— பிராம்மணபட்டு ரங்காசாரியின் அமோனம் —

பிராம்மணபட்டு ரங்காசாரியர் என்றொரு பெரியவர்; அவர் திருப்பதி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர். அதனால் அவர் திருத்தகப்பனாட்டத்தில் பரமபக்தி கொண்டு அடிக்கடி காஞ்சிபுரம் நமது க்ருஹத்தில் வஸிப்பர்; அவருக்கு ஸாஹித்ய வ்யுத்பத்தி நன்றாகவுண்டு. அடியேன் இளவயதிலிருந்தே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் கத்ய பத்யங்களை முதுவதை அவர் வாசித்துப்பார்த்து உள்ளம் பூரிப்பர். அவர் அதைத் திருப்பதிக்குக் கொண்டுபோய் ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாசார்யர்க்கும் காண்பிப்பர். அவர்கள் அவற்றை வாசித்துப் பார்த்து “மற்றொரு ஸமயம் நீர் இவ் விடம் வரும்போது இது எழுதியவனை இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வாரும்” என்று அவரிடம் சொல்லியிருந்தார்கள். அடுத்தபடியாக அவர் காஞ்சிக்குவந்த, போது இதைத் திருத்தகப்பனாட்டம் சொல்லி “பையனை என்னைக் கூட ஒரு முறை திருப் பதிக்கு அனுப்பவேணும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். திருத்தகப்பனார் அதற்கு ஸம்மதிக்கவில்லை. இப்படியிருக்கையில், திருப்பதியில் எமக்கு உற்றருறாவினர் விசேஷமாக இருப்பதால் ஒரு கல்யாண விசேஷத்தை யுத்தேசித்து ஸஹ குடும்பமாக அவ்விடம் போய்வர தேர்ந்தது. மேலே சொன்ன பிராம்மண பட்டு ரங்காசார்யரும் அங்கு வந்து சேர்ந்து, அப்போது நம்மாழ்வாருடைய ஸன்னிதியில் நடந்து கொண்டிருந்த ஸம்ஸ்க்ருதபாடசாலையில் பெரிய ஸதஸ்ஸொன்று கூட்டிவிட்டார். அவ் ஸ்ரீரூள்ள வித்வான்களையும் திரட்டிவிட்டார். அங்கு ஸுப்ரஸித்த வித்வத்ஸார்வ பெளம திலகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தான பிள்ளை புரிசை ஸ்வாமியும் எழுந்தருளினார். அடியேன் எழுதியிருந்த கத்யபத்யக் சுருணைகளை அந்த ஸதஸ்ஸில் வாசிக்க நியமனம் பெற்று வாசித்தேன். அவை அடியேனெழுதிய வையென்று ஒருவர்க்கும் ப்ரத்யயமுண்டாகவில்லை. அப்போது அவர்கள் கொடுத்த சில தமிழ்க்கதைகளை அவர்களின் முன்னிலையிலேயே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்த்து வாசித்துக் காட்டிய பின்பே அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாயிற்று. அப்போது ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்வாமி விசேஷ ஸன்மானமளித்து அமோகமான ஆசீர்வாதம் செய்தருளியது அடியேனுக்கு நித்ய ஸ்மிருதியிலுள்ளது. வானமாமலை மடத்தில் நடந்து வந்ததாக முன்னம் ப்ரஸ்தாவித்த பாடசாலையில் திருத்தகப்ப னாரும் ஸாஹித்யே பாத்யாயராக எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அப்பாடசாலையில் சேர்ந்து வசிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போது பல பிள்ளைகள் ஸஹாத்யாயிகளாக இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் கூட இப்போது இல்லை என்பது சோசநியம்.

— பாடசாலைகளில் வாசிக்கத் தொடங்கினது. —

வானமாமலை மடத்துப் பாடசாலை நின்று போன பிறகு சில மாதங்கள் அகத்திலேயே திருத்தகப்பனாட்டமே வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு தேவப் பெருமான் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துகொண்டிருந்த முன்னம்ப்ரஸ்தாவித்த பாட சாலையில் சேர்ந்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

ராமசந்திராசார் என்கிற மாதவ பண்டிதர் அப்போது அங்கு ப்ரதம உபாத்யாயராக இருந்து வந்தார். அவருடைய போதநாசக்தி மிகவும் ஆச்சரியமானது. பாடங்களை மறுபடியும் சித்தனைச் செய்யவேண்டாதபடி பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர் அவர். அவரிடத்தில் வாஸவதந்தா, காதம்பரீ முதலான கத்யக்ரந்தங்களை ஏழெட்டு மாதகாலம் யாசித்தேன். அப்போது ஸ்ரீமத். காதிரானந்தாசார்ய ஸ்வாமி அஸ்மத்ருவ கூடஸ்தரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணு ஸந்திதியில் வேதாந்த வைஜயந்தீ என்னும் பெயரால் ஒரு ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலை ஸ்தாபித்தார். அது மூன்று நான்கு வருஷகாலம் நடைபெற்றது. அதில், மேலே சொன்ன ராமசந்திராசாருடைய கதிஷ்டப்ராதாவான வித்யாசார் என்பவர் தலைமையுபாத்யாயராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். (காஞ்சியில் உத்தமாத்ரமியாயிருந்த) புதுப்பேர் இளையவிலிவி. வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் ஓர் உபாத்யாயராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரிடத்தில் வித்தாந்த கௌமுதீபாடமும், வித்யாசார் என்கிற மாதவ வித்வானிடத்தில் சம்பூநாடக அலங்காரக்ரந்தங்களின் பாடங்களும் நடந்து வந்தன. இப்பாடசாலைக்கு ஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத். உவே. காதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியும் ப்ரதானோபாத்யாயஸ்தானத்தை யலங்கரித்து நியாய பாடங்களை ஆரம்பம் செய்தருவினர். தர்க்க ஸங்க்ரஹம் ஆரம்பித்து வாதக்ரந்தங்கள் வரையில் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்கப் ப்ராப்தமாயிற்று. என்னுடைய பதினாண்டாவது வயது முடிந்தவுடனே திருத்தகப்பனார் திருநாடலங்கரித்தபடியால் அதுவரையிலுள்ள செய்திகளைச் சுருங்கத் தெரிவிக்கிறேன்.

— திருத்தகப்பனாருடைய ப்ரவசனவிசேஷங்கள் —

மேலே சொன்ன வேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலை ஸ்தாபித்தபோது திருத்தகப்பனாரே அதன் தீர்வாஹு பாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தார். அப்போது இப்பாடசாலை மிகவும் உன்னதமான ஸ்திதியிலிருந்து வந்தது. ஐம்பது வித்யார்த்திகளுக்குமேல் வாசித்து வந்தார்கள். 7, 8 மாதங்களுக்குள் திருத்தகப்பனார் நோய்வாய்ப்பட்டு வெளியில் நடையாட முடியாமல் திருமானிகையிலேயே யெழுந்தருளியிருக்க நேர்ந்து விட்டது. மறுபடியும் வெளி ஸஞ்சாரமின்றியிலே [இரண்டு ஸம்வத்ஸரகாலம்] திருமானிகையிலேயே யிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருள் நேர்ந்தது. அந்த இரண்டு ஸம்வத்ஸரகாலத்தில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் பூர்த்தியாக திருமானிகையிலே வித்யார்த்திகளை வரவழைத்து காவ்ய நாடகாலங்கார பாடங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். பாடசாலைகளில் நடப்பது போலவே வகுப்புவாரியாகத் திருமானிகையில் பாடங்கள் நடந்து வந்தன. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஸ்மார்த்த மாதவர்களும் வந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது எனக்கு சிசுபாலவதகாவ்ய பாடம் நடக்கிறது. மேல் வகுப்பில் சிலர் நைஷதம் முதலியன வாசிக்கிறார்கள். அதற்கும் மேல் வகுப்பில் சிலர் அக்ஷராவம் [முராரி நாடகம்] வாசிக்கிறார்கள். க்ருஹத்திலேயே பாடம் நடப்பதால் இதரர்கள் பாடம் வாசிக்கும்போதும் நான் கூடவே உட்கார்ந்திருப்பேன். திருத்தகப்பனார் கல்லும் கரையும்படி பாடம் சொல்லுகிறவராகையால், எவ்வளவு பெரிய ச்லோகங்களாயிருந்தாலும் வாசிக்கும்போதே கண்டபாடமாய் விடும். நைஷதம் வாசிக்கிறவர்களோடும் முராரி வாசிக்கிறவர்களோடும் யான்

கூடவேயிருந்து பாடம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கமாகையால் அந்தப் பாடல்களில் வரும்ச் சிலோகங்களும் எனக்குப்பெரும்பாலும் கண்டபாடலாகிவிடும்.

மைஸூர் கஸ்தூரி ரங்கா சரீய ஸ்வாமியிடம் பரிசுபெறுதல்.

இப்படி யிருக்கையில், மைஸூரில் பண்டிதரத்னமென்று ப்ரணித்தரான ஸ்ரீமத் கஸ்தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி திருமலை யாத்திரையாக வெழுத்தருளிய வர் காஞ்சிபுரிக்கும் விஜயம்செய்திருந்தார். அவரோடுகூட மைஸூர் அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும் சிலர் வந்திருந்தார்கள். தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிக்குள் நடந்து வரும் சடகோப நிலய பாடசாலையில் ஒரு நாள் பரீக்ஷாஸதஸ்ஸு நடத்தினார்கள். அப்பாடசாலையில் வாசிக்கிற வித்யார்த்திகளை மட்டுமல்லாமல் பிறவிடங்களில் வாசிக்கிற (ஸம்ஸ்க்ருத) வித்யார்த்திகளையும் வருவித்துப் பரீக்ஷை நடத்தினார்கள். அதற்கு அடியேனும் போயிருந்தேன் உத்துங்கவித்யார்த்திகளைத் தவியாகவும் கீழ்வகுப்பு வித்யார்த்திகளைத் தவியாகவும் உட்கார வைத்துப் பரீக்ஷை நடத்தி வருகிறார்கள். முராரி நாடகத்தில் பரீக்ஷை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் ஆங்கத்தின் முடிவிலுள்ள "யதித்தேர்த்வேதி யயநந ருதயம் வா நிநிரயம்" என்கிற கலோகத்தில் ஓர் உத்தமவித்யார்த்தி பரீக்ஷைசெய்யப்படுகிறார்; அவர்க்குச் சிலோகமே உபஸ்திதியில்லை. அதனால் அவர் மிகவும் கிரமப்படுகிறார். அப்போது சிறுமாணுக்கர்திரளில் உட்கார்ந்திருந்த யான் "அதை நான் சொல்லுகிறேன்" என்றேன். அப்பாடசாலையின் தலைமையுபாத்யாயரான சாமா. திருமலை தாதாசாரியர், அடியேன் ஏதோ வம்பு பேசுவதாக நினைத்து "கழுதே! வாயைமுடியிரு" என்று அதட்டினார். பரீக்ஷகரான கஸ்தூரி ஸ்வாமி "சொல்லப்பா! பார்ப்போம்" என்றார். உடனே பெழுந்து அந்தச் சிலோகத்தைப் பூர்த்தியாகச் சொல்லி அர்த்தமும் தாத்பரியமும் விரியச் சொல்லி முடித்தேன். அப்போது "காவ்ய பாடம் வாசிக்கிற உனக்கு இந்தச் சிலோகம் எப்படி தெரிந்தது?" என்று கஸ்தூரி ஸ்வாமி கேட்டார். "எனக்குஹத்தில் எனது தகப்பனாரிடத்தில் பலபேர்கள் வாசிக்கிறார்கள்; அவர்களில் முராரி நாடகம் வாசிப்பவர்களு முண்டு; அவர்கள் வாசிக்கும்போது நான் கூடவிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம்; அதனால் தெரிந்தது" என்றேன். "அவரவர்கள் வாசிக்கிற எல்லா க்ரந்தங்களிலும் நீ பரீக்ஷைசொல்லுவாயா?" என்று கேட்டார். "நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது; அநேகமாய்ச் சொல்லுவேன்; கேட்டுப் பார்க்கலாமே" என்றேன். பிறகு மற்ற வித்யார்த்திகளை விட்டுவிட்டு என்னை மட்டும் விசேஷமாகப் பரீக்ஷித்தார்கள். அவர்கள் த்ருப்தி யடையும்படியாகவே சொல்ல இயன்றது.

— தங்கக் காப்பு அண்ணா —

பிறகு பரீக்ஷிதர்களுக்கு ஸன்மானம் செய்யும்போது, ஒரு ரூ. இரண்டு ரூ முன்று ரூ. உத்தரீயம், புத்தகம்இப்படியாகக் கொடுத்தார்கள். அடியேனுக்கு இரண்டு பவுன் கொண்ட டாலர் ஒன்று கொடுத்தார்கள். அதைக்கொண்டு தாய் தந்தையர் எனக்குத் தங்கவளை செய்கித்துக் கரபூஷணம் போட்டார்கள். அதை யான் 26, 27 வயது வரையில் அணித்துக்கொண்டிருந்தேன். அதனால் "தங்கக் காப்பு அண்ணா" என்றே எனக்குப் பெயர் வழங்கி வந்ததப்போது. காவ்ய நாடக

அலங்காரக் க்ரந்தங்களை எனக்கு மேல்வகுப்பினர்கள் வாசிக்கும்போதுகளில் உடனிருந்து கேட்டது, பிறகு அந்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் தனியாகவும் வாசித்தது ஆகிய விவரமும் அடியேனுக்கு காவ்ய-சம்பூ-நாடக அலங்கார க்ரந்தங்களின் உபஸ்திதி அதிகமாகவுண்டாயிற்று இடையில் பலவருஷங்கள் அவற்றை ஸ்மரிக்வும் ப்ரஸக்தியில்லாமலிருத்துங்கூட இற்றைக்கும் அவற்றின் உபஸ்திதியைப் பெரும்பாலுமூடையேன். இவ்விஷயத்தில் அடியேன் மூவரிடத்தில் தினந்தோறும் கூணந்தோறும் உபகாரஸமிருதி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்; 1. திருத்தகப்பனார், 2 (மாதவ) ராமசந்த்ராசார்; 3. அவருடைய ஸ்ரேஸ்தரர் வித்யாசார் ஆகிய இம் மூவரும் என்னுடைய நித்ய க்ருதஜ்ஞதா பாத்ரபூதர்கள். திருத்தகப்பனார் சொல்லிக்கொடுத்ததில் ஆச்சரியமில்லை; ராமசந்த்ராசாரும் வித்யாசாரும் புத்ரநிர்விசேஷமாகப் பாடங்கள் சொல்லிவைத்ததை நான் தீவிரமாகக் கணமில்லை. அவர்களுடைய போதநாசக்தி நிகரற்றது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு எழுதினாலும் அடியேனுக்கு த்ருப்தி யுண்டாகமாட்டாது.

— திருத்தந்தையாருடைய ப்ரசம்ஸைகள் —

திருத்தகப்பனாருடைய ஆழ்ந்த வ்யுத்தப்பதியும் ஞாபகசக்தியும் அப்ரதீமமானது, அபரிமிதமானது. பாடஞ்சொல்லுவிற ஸமயம் போக இதரஸமயங்களிலுங்கூட அதேக க்ரந்த ஸம்பந்திகளான பல விஷயங்களை யுரைத்துக்கொண்டே யிருப்பார். அந்த கால விசேஷங்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் "தே ஹி நோ நிவஸாகதா:" எவ்விற பவபூதி ச்லோகம் நினைவுக்கு வந்து கண்ணீர் பெருகும். வேறெங்கும் கேட்கமுடியாத விநாதகதைகளையும் விசேஷமாக ஸாதிப்பர் தகப்பனார். அவருடைய அநுபவம் எனக்குப் பதினாறு வயது வரைக்குமே யிருந்தாலும், "எந்தையிராப்பகலோதுவித்துப் பயிற்றி" என்று பெரியாழ்வாரருளிக் செய்தது போல ஒரு கூணங்கூட அவர் என்னை யகலவிடாமல் இரவும் பகலும் அநுகேயே வைத்துக் கொண்டிருந்து "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட" என்று (திருவாய்மொழியில்) நம்மாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி சிகழித்தருளின விதங்கள் வாசாமகோசரம், "எண்ணெய்க் குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளை கொள்ளியெழுப்பி" என்றும் 'கன்றுகளோடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்திட்டு' என்றும் "திருவுடைப் பிள்ளை தான் தியவாறு தேக்கமொன்றுமில்ன் தேகடையன், உருகவைத்த குடத்தொடு வெண்ணெய் உறிச்சி யுடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்" என்று மில்வாராகக் கண்ண பிரானுடைய பால்ய சேஷ்டைகள் அநுஸந்திக்கப்படுவதுபோல அடியேனுடைய பால்ய சேஷ்டைகளும் ஒரு பாரதத்திற்குப் போதும். உரலோடாப் புண்டிருந்த, தண்டனைதான் கண்ணனுக்கு நாம் கேட்பது; அதற்கு மேலாகவும் அடியேன் பட்டதுண்டு; இடுப்பிலே தாம்பைக் கட்டிக் கிணற்றிலே தோய்ப்பார்திருத்தகப்பனார். ஏக புத்திரனாகையாலே *செல்வத்தினால் வளர்பிள்ளையென்கிற பெருமைக்கும் குறையில்லை, *ப்ரேம னாத தாமபரிணாமஜுஷா பபந்த* என்று [அதிமாநுஷஸ்தயே] கூரத்தாழ்வானருளிக்கொடுத்தது போல ப்ரேம பரிவாஹமான தண்டனைகளுக்கும் குறையில்லை, *அறியுமுடகெல்லாம் யானேயுமல்லேன்* என்று பொய்கையாழ்வா

ரஞ்சிச்செய்ததுபோலத் திருத்தகப்பனார் செய்தருளின சினைகள் அகங்காந்தில்
எரும் நாடு முலகமுமறிந்தவை. ஹிதபரர்களில் தலைநிறந்தவ ரென்பதை அப்போதே
யறிந்தவனடிபேன.

திருத்தகப்பனார் அடியேனுக்குக் கற்பித்த ஸ்தோத்ர பாடங்கள் என்
னிறந்தவை. முதலில் வேதாந்த தேசிக ஸ்தோத்ரங்களை யெல்லாம் கற்பித்தார்.
பிறகு ஆளவந்தார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஸகலாசார்ய ஸ்தோத்ரங்களை
யும் கற்பித்தார். இவற்றைப் பின்மாவேளையிலும் இரவிலும் சொல்லிக்
கொடுப்பது வெகு அற்புதமாயிருக்கும் அப்போது அச்சப்படுத்தகமில்லை; எழுதிக்
கொடுப்பர். திவ்யப்ரபத்தங்களில் பெரும்பாகம் திருத்தகப்பனாரிடத்திலேயே அதிகரி
த்தேன். அவர் திருநாடலங்கரிப்பதற்குச் சில மாதங்கள் முன்னமேறான் அடியே
னுக்குத் திருவிவச்சினை (சக்ராங்கனம்) ப்ரஸாதித்தருளினார்; அதனால் திருவாய்
மொழி யாயிரம் மட்டும் அந்ந்தர அதிகரிக்க நேர்ந்தது. முழகாப்படி ஸ்ரீவசு
பூஷணம் முதலிய ரஹஸ்யங்களைத் தாமே சந்தை சொல்லுவதின்குக் கண்ட
பாடம் செய்கிக்கவேனுமென்று திருத்தகப்பனார் மிகவும் பாரித்தார். அப்போது
திருமேனியில் அசத்தி அதிகமா யிருத்தபடியால் அந்த ஸமயத்தில் அண்ணா
ஸன்னிதியில் திருவாராதன கைய்கரியம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீஉயே
ருவளை பார்த்தஸாரதி ஐயங்காரெனபவரை நியமித்து அவர் மூலமாக அதி
கரிப்பித்தருளினார்.

— துங்கிலம் சிறிது கற்பித்தது —

ஆசார்ய ஹ்ருதயம் சந்தையாரம் பித்து நடந்து வருகை
யில் திருத்தகப்பனார்க்குத் திருமேனியில் அசத்தி அபிவிருத்தியடைவ ஆரம்பித்தது.
அப்போது அவருடைய சிவிகைக்காகக் தஞ்சாவூரிலிருந்து சிலமாதங்களுக்கு
முன்னமே வந்திருந்து நமது க்ருஹத்திலேயே போஜனம்செய்து கொண்டிருந்
தகப்பனாருக்கு தீவிரமான சிவிகைக்கை நடத்திவந்தார். அவர் ஆங்கிலத்தில் பெரிய
புலவர். அவரிடத்தில் ஆங்கிலம் படிக்கும்படி திருத்தகப்பனார் எனக்குக் கட்டளை
யிட்டார். ஆங்கிலத்தில் மிகவும் வெறுப்புடையவர் திருத்தகப்பனார். அந்த பாஷை
யில் ப்ரவேசலேசமும் கூடாதென்று கடுமையாக ஸாதித்துக் கொண்டிருந்தவர்
என்ன காரணத்தினாலோ அந்த உருத்துவியிடத்தில் ஆங்கிலம் வாசிக்க நியமித்தது
மல்லாமல் அவரிடத்திலும் அடிக்கடி சொல்லுவார்— 'வைத்தியரே! உர்முடைய
சிவிகையினால் எனக்கு யாதொரு பலனும் ஏற்படப் போகிறதில்லை; பையனுக்கு
இங்கிலிஷ் சொல்லிக்கொடுத்த பெருமையையாவது நீர் அடைய வேண்டும்' என்று.
அதனால் அந்த வைத்தியர் வெகு சீர்தந்தையுடன் எனக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக்
கொடுத்தார். நாலைந்துமாதத்தான் அதுவற்றது. அதில் ஸ்வர்ப்பரிசுடமேயுள்ளது.

திருத்தகப்பனுடைய அநாரோக்யாபிவிருத்தி

க்ரோதிஸ்து மாரி மாதத்திலிருந்து திருத்தகப்பனாருடைய திருமேனியில்
கிலேசம் அதிகரிக்கவாரம்பித்தது அதுவும் அவருடைய நிகையகாரமாகவும். அவர்
கடவுள் எல்லாப் பரிபாழம் பிரித்ததிலும் அவர் தமாதகோர்தவ புண்டாணி

யாமல் ஒருநாளாகியிருந்ததில்லை. அயருடைய திருமேனி ஸ்வர்ணச்சாயையை வென்றிருக்கும். அவர் திருப்பரிவட்டம் தரிக்கும்முகம் பன்னிருநாமம் அணியுமுகம் நிகரற்றது எனலாமத்தனை. அவர் திருவிதியில் நடந்தெழுந்தருளும் போது கண்டால் ஸ்வர்ணவிக்ரஹமொன்று கைகால்முனைத்துச் செல்லுகின்றதென்பர்

—திருந்தகப்பனுடைய பலவகைப் பெருமைகள்—

ஓரோதினும் மாசினாத முடியில் திருமானிகையிலுங்கூட ஸஞ்சரிக்க முடியாதபடி அசக்தி அதிகரித்தது. அவர் அனாதசத்ருவென்று ப்ரஸித்தரானையாலே அந்த நாட்களில் தென்கலையார் வடகலையார் ஸமார்த்தர் மாதவர் என்ஹிவாசியின்றிக்கே அணலரும் இரவும் பகலும் நமது க்குஹத்திலேயே படுகாடு கிடப்பார்கள். அந்த ஸமயத்திலும் திருந்தகப்பனர் தமது ஸம்பத்தில் வகுமவர்களை ஆசார விசாரங்களில் நிர்தாஷிண்யமாக நிகழிப்பர். தம்மிலும் வயோவகுத்தார்கள் பலர் இருப்பார்களே; அவர்கள் ரங்கஸாயியென்று ஏகவசனமாகச் சொல்லுவார்களானாலும் எதிரே நிற்க நடுங்குவார்கள். அந்த சரமஸமயத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு மாத காலம் அல்லும் பகலும் அடியேனை அருகிலேயே வைத்துக் கொண்டு ஸாதித்த உப தேசமொழிகள் அனைக சாஸ்த்ரார்த்த கர்ப்பிதங்களாய் சரமஸந்தேச மென்னத் தகுந்தவை; ஒவ்வொன்றும் மறக்க முடியாமலிருக்கின்றன.

இரவுவேளைகளில் அப்பசங்கைக்குப் போனால் வாய்கொப்பளிக்காமலும் ஆசமனம் செய்யாமலும் படுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று இப்படிப்பட்ட பல ஆசாரங்களைக் கடுமையாக நிகழ்த்துவதனார். ஒருநாளிரவு தீர்த்தபாத்திரமில்லாமை யினாலோ சோர்வு சோம்பலாலோ கண்ணுழையும் செய்யாமல் பாதப்ரசுடானமும் செய்யாமல் படுக்கைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். அசக்தியிலும் இதை கவனித்துக் கொண்டிருந்து "ஸபயா! வாய் கொப்பளித்தாயா!" என்று கேட்டார்; கொப்பளித்தேனென்று பொய் சொல்லிவிட்டேன். அப்போது இரவு 12 மணி, உடனே ஒருவரையெழுப்பி "வாசனிலே சென்று வாய்கொப்பளித்த அடையாளமிருக்கிறதா வென்று பார்த்து வா" என்று போக விட்டார். அவர் எழுந்துபோய்ப் பார்த்து என் கண்ணுக்கெட்டினவரையில் சரமான இடமே தென்படவில்லை என்று சொல்லி விட்டார். தகப்பனர் ஸரிதா னென்று சொல்லி விட்டார், இந்தவேளை தப்பித்துக் கொண்டோமென்று தேறியிருந்தேன். காலை யெழுந்தவுடனே செய்தருளின தண்டனைகளை என்னவென்றெழுதுவேன்? மூன்றுநாள் புழைக்கடைத் தாழ்வாரத்தில் உட்காரவைத்து ஸாப்பாடு போடச் சொல்லி நாலாவது நாள் ஸ்ரீ பாததீர்த்தம் ஸ்லீகரிப்பித், உள்ளே புகச்செய்தார். அரையில் உத்தரீயமில்லாமல் கௌபீன மாதிரித்தோடு இருக்கத்தேரும் ஸமயங்களில் யஜ்ஞோபவீதத்தைக் காதில் சுற்றாமல் கடிஸூத்ரத்திலே படும்படி விட்டுக் கொண்டு நிற்கக் கண்டாராசில் கொடிய தண்டனைகள் செய்வர். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை நூற்றுக் கணக்காக எழுதலாம். எழுதினால் இப்புத்தகமே ஒரு தர்மசாஸ்த்ரம் போலவும் ஆற்றிகம் போலவும் காணப்படும்.

—கோடில் பத்தரானி ஸ்வாமி ப்ரஸ்தாவம்—

ஸ்ரீரங்கத்தில் பத்தரானி ஸ்வாமியென்று ஒரு மஹாபுருஷர் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்களில் மிக ப்ரஸித்தர். திருத்தகப்பனுக்குப் பரமபித்தர். அதாரோக்யத்தை யறிந்து தேரில் பாசீர்ப்பதற்காகக் காஞ்சிக்கு வந்து நமது க்ருஹத்திலேதங்கியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி மறுநாள் காலை தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிக்குச் சென்று ஸேவிக்க விரும்பினார். அப்போது திருத்தகப்பனார் அடியேன் யழைத்து ஸன்னிதிக்குப்போய் என்ன ஸமயம், பார்த்துவா' என்று நியமித்து அனுப்பினார் அடியேன் போய் அவ்விடத்தில் சென்றபட்ட மணியகாரரை நோக்கி என்ன ஸமயமென்று விசாரிக்க, அவர் 'ஆராதனம் - ஆகப்போகிறது' என்று, அகத்துக்கு வந்து ஆராதனமாகப்போகிறதாமென்றேன்; திருவாராதனமென்று சொல்லாமல் ஆராதனமென்று சொன்னதற்காக உடனே; முறுகு பிளந்து விட்டது. இதைக்கண்ட அந்த பத்தரானி ஸ்வாமி ஸதவான் அப்ராதத்திற்கு இவ்வளவு குருவான சிஷ்யமா?' என்று, வியந்தார். அந்த ஸமயம் அந்த பத்தரானி ஸ்வாமி ஐந்தாறுநாள் எழுந்தருளியிருந்தார்; அப்போது அடியேனுக்கு சுத்யந்தரயம் ஸந்தையாகாமலிருந்தது; அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அதிகரிக்கும்படி தகப்பனார் நியமித்தருள அவரும் பரமக்ருபையோடு நிக்யமும் இரண்டு ஸந்தை ஸாதித்தருளினார். மற்றும் பல நல்வார்த்தைகளுடன் ஸாதித்தார்.

பிதாமஹியின் ப்ரஸ்தாவம்

என்று பிதாமஹிக்குப் பெருந்தேவியமமா என்று திருதாயம் ஏகபுத்தரை. திருத்தகப்பனார் பரமபித்த பிறை பதினாந்து ஸம்வத்ஸரம் ஜீவித்திருந்தான். தகப்பனார் அந்த திருத்தாயாரை உபசரிக்கும் விதம் பிறர்களை அனுகரிக்கவும் முடியாதது. அந்த பிதாமஹிக்கு முழுகூப்படி ததவந்தரயம் ஸ்வசநபூஷணம் திருவாய்மொழி இவை வாசோவிதேயம். 'கோடிபாதது காகது' என்கெருகுத்தி; ஜடப்ரோல் பரபய்மா என்கெருகுத்தி இவ்விருவரும் அக்ஷரத்தில் கூரத்தாழ்வான் தேவியாரை நினைப்பூட்ட வல்லவர்களா. அவர்களும் பிதாமஹியும் சேர்ந்து நம்க்ருஹத்தில் ரஹஸ்யங்களையும் திவ்யப்பிரபத்தங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்வதைக் கோட்டுக் கொண்டிருந்தே அடியேனுக்குப் பல பாக கள சித்தவேயாயின.

—திருத்தகப்பனார் திருநாடவங்கித்தல்—

திருத்தகப்பனார் பரமபதிப்பதற்குமுன்னே ஐந்துநாள் அடியோடு ஞாபகமே யில்லாமலிருந்தார். திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுவென்று காலை ஆறுமணி முதல் 12-மணி வரைக்கும் சீலை ஞாபகமும் படபடவென்று பேசுகிற சக்தியும் பெற்று அடியேனுக்கு சரமஸந்தேசங்கள் அனுப்புகிற ஆரம்பித்தார். அடியேனுக்கும்ட்டு மன்று; அங்குக் குழுமிருந்த அன்னைவர்க்கும் யதாநிகாரம் தெரியவல்லா மெடுத்தரைக்கிறார்' என்று ஆசார்யஸ்குதயத்தில் ஸாதிக்கிறபடி அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு ஆச்சரியமான ஸந்தேசங்களை ஸாதித்தருள் அடுத்த கடினத்திலேயே ப்ராஞ்ஞாபங்கமடைந்தார். இரண்டு நாழிகைக்குள் இவ்விபூதியை விட்டகன்றார். அந்த ஸந்திவேசம் பலாக்கும் ஆச்சரியமாயிருந்தது.

—அடியேனுடைய மேற்செய்திகள்—

அக்காலத்தில் சிஷ்ய ஸஞ்சாரமாக வட நாட்டிலேழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் காதீஸ்வாமி பாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்துசேர நாலாறு மாதமாயிற்று: குடும்பக்கேசமும் அதிகம். அப்போது எங்களுக்கு ஜமீனாக இருந்த திருவடிராயபுரம் எங்கிற சுரோத்திரிய க்ராமத்தை கவனித்துக்கொள்ள என் தாடாரும் மாதவரும் பெரும்பாலும் க்ராமத்திலேயே வாஸமாயிருந்தார்கள். என்னுடைய க்ரஹத்தில் ஸ்டூடாந்தரிகள் பீதாமஹியின் ஸம்ரக்ஷணையில் இருந்து ஹெரோசன் நான் மட்டுமே ஸ்ரீமத். காதீஸ்வாமி திருமானிகைக்கு ஸ்விகார குமாரன் பொல் சென்று சேர்ந்து அங்கேயே அசநாமுஞ்சுனைவைத்துக் கொண்டு, அப்போது அண்ணு ஸன்னிதியில் நடந்து கொண்டிருந்த வேதாந்த ஸைஜயந்தி பாடசாலையிலும், தேவப்பெருமான ஸன்னிதிக்குள் நடந்து கொண்டிருந்த சட கோபநிலய பாடசாலையிலும் சாஸ்த்ரபாடங்கள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

—ஹைதராபாத்—ஸீதாராம்பாக்கபயணம்—

அப்போது ஸ்ரீகாதீஸ்வாமி சிஷ்யப்ரார்த்தனைமால் ஹைதராபாத்—ஸீதாராம்பாக்கபெருந்தருள் லேண்டியதாயிற்று. அப்போது அடியேனும் "நீதி: ப்ரீதிபு ரஸ்க்ருத:" என்னுங்கணக்கிலே உடன் விடை கொள்ள நேர்ந்து ஏரக்குறைய ஒரு ஸப்வத்ஸரம் அங்கே வஸிக்க நேர்ந்தது. ஸீதாராம்பாக்க என்னுமிடம் மிகப் பெரிய தோட்டம். "மன்னு தன் பொழிலும் வாவியும் மதினும் மாடமானிகை யும் பண்டபழம்" என்னுப்படி மிகவும் ரமணியமான ஸந்த்லேசம். அங்கே தேவப்பெருமான் ஸந்த்நியில் கைங்கரியமாயும் உத்ஸவச்சளம் மிகவிலகணமாக நடந்து வந்த காலம். ஒருவருக்காலம் நம் தேவப்பெருமானையும் மறந்து இருக்கப் பண்ணிற்றென்றால் பேசத்தானாவதுண்டோ? அப்போதைய நிலைமைகளை அடியேன் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அப்போது ஸ்ரீகாதீஸ்வாமிக்கு நிர்ப்பந்தமான ஒரு காரிடமும் கிடையாது. இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல்தான் நகரத்திலிருந்து சிஷ்யர்கள் வந்து வார்த்தைபாடுவர்கள். பகல்முழுவதும் இரவுடொரு மணிகாலந்தவிர மற்ற போதெல்லாம் ஸ்வாமியை விட்டுப் பிரியாமே வாழ நேர்ந்த காலம் அது.

சாஸ்த்ரபாடம் வாசிப்பதோடுகூட ஸ்வரூப க்ரந்தங்களுக்கும் லேவிக்கத் தொடங்கும்படி நியமனமாயிற்று. திருமந்த்ரார்த்த சாலகேஷபம் அப்போது அவ்விடத்தில்தான் ப்ராப்தமாயிற்று. தாத்பர்ய சந்திரிகையோடு தோபாஷ்ய காலகேஷபமும் அங்கேதான் ப்ராப்தமாயிற்று. அவ்விடத்தில் இதரர்களோடு பேசினால் ஹிந்தியிலும் தெலுங்கிலும் பேசவேண்டியிருந்தபடியாலே அவ்விரண்டு பாஷைகளிலும் பரிசயம் ஏற்பட்டது அவ்விடத்திலேதான் அந்த ஸமயம் காதீஸ்வாமியோடுகூட அவ்விடம் விடை கொள்ள நேர்ந்ததானது அடியேனுடைய பவவகை கேசமங்களுக்கு மூல காரணமாயிற்று

—திருநாராயணபுரம்—மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி —

திருநாராயணபுரத்தில் மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி யென்று ஸுப்ரஸித் தராய பெரியார் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் நியாய வேதாந்தங்களில் சிறந்த வித்வான். நல்ல வாக்கியி. இந்த ஸ்வாமி அப்போது ஹைதராபாத் நகரத்தில் ஸேட்டுகளுக்குக் காலசேகரம் ஸாதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அடிக்கடி ஸீதாராபாத் எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதிப்பர் இதுவும் ஒரு நல்ல போதுபோக்காக அமைந்தது அது. அந்த ஆழ்வார் ஸ்வாமி வயஸா அத்யந்தம் உத்துங்கராயிருக்கச்செய்யேயும் செளசீலிய நிதியால் அடியேனோடு கலந்து பழகினவாற்றை நினைக்கும்போதும் அளவுகடந்த ஆனந்தமுண்டாகிறது இந்த ஸ்வாமியிடத்தில் ஏதாவதொரு க்ரந்தம் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று குதூஹல முண்டாயிற்று. இதற்கு காதி ஸ்வாமியும் நியமனம் தந்தருளினார். அப்போது, மைஸூர் அனந்தாழ்வானுடைய வேதாந்தவாதாவணியில் ஸித்தாந்த ஸித்தாந் துதம் முதலிய சிலக்ரந்தங்கள் நாலாறுமாஸகாலம் வாசித்தேன்.

— மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியைப் பணிந்து பெற்ற பேறுகள் —

அந்த ஸமயத்தில் காதி ஸ்வாமி சிஷ்யப்ரார்த்தனையினால் கல்கந்தா ப்ராந்தம் எழுந்தருள தேர்ந்தது. அடியேனும் கூடவே விடைகொள்ளக் குதூஹலித்திருந் தும், என்னை தெடுநான் பிரித்திருக்கமாட்டாத திருத்தாயார் அடிக்கடி யெழுதிக் கொண்டிருந்த கடிதங்களினால் காஞ்சிக்குத் திரும்பி வந்துவிட தேர்ந்தது. அப் போது மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியும் திருநாராயணபுர ப்ராந்தத்திலிருந்து காஞ்சிக்குத் திரும்பி யெழுந்தருளியாயிற்று. அப்போது ஸ்ரீஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தில் காலை வேளைகளில் ஸ்ரீவசந்தபூஷணாடி ரஹஸ்ய காலசேகரமும் மாலை வேளைகளில் பகவத் விஷய காலசேகரமும் சிறக்க நடத்துகொண்டிருக்கிறது. காஞ்சிவாஸிகளான சில ஸ்வாமிகள் ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடியேனும் அந்த கோஷ்டியில் அந்வயித்து ஸேவிக்க ஆரம்பித்தேன் அப்போது பதினேழாவது வயது ந டந்து வருகிறது. ப்ரஹ்மசாரியாகவே யிருக்கிறேன். ஜீயர் ஸ்வாமி தமிழ்ப் பண்டித ரென்று ஸுப்ரஸித்தார். பூர்வாச்சரமத்தில் தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிக்குள் நடந்து கொண்டிருந்த சடகோபதிலய பாடசாலையில் பல வாண்டுகள் தமிழ் உபாத்யாய ராக எழுந்தருளியிருந்தவர் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஜீயர் ஸ்வாமியின் பாண்டித்யம் அபரிமிதமானது. அக்காலத்தில் (பூர்வாச்சரமத்தில்) வடகலையார் தென்னகலையார் பல பேர்கள் ஸ்வாமியிடத்திலே தமிழ்நூல்கள் வாசித்துத் தேறினவர்களுண்டு ஸுப்ரஸித்தரான (வைகுண்டவாஸி) வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமிக்குத் தமிழ்பாத்யாயரான “புன்னை சீமாச்சார்” என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்வாமியும் ஜீயர் ஸ்வாமியிடத்திலேதான் பரிபூர்ண மாகத் தமிழ் வாசித்தவர் என்று சொல்லக் கேள்வி. பூர்வாச்சரமத்தில் “ஷஷ்டி வரதாசாரியர் ஸ்வாமி பென்று ப்ராந்தத். ஸ்வாமி ஸாமசாகையாதலால் ஸாம வேதத்தைப் பரிபூர்ணமாக வேதினவா. சாரந்தாகய உபநிஷத்தை ஸவரத்தோடு கர்ணச்சராவலமாக உதுவர். உட்கேத ச-உதரத்திலும் சிறந்த பாண்டித்யமுள்ளவா. உததமாசாரியான ப்ரதம

இராக்காலங்களில் மடத்துவாசலில் வீணை வாசிப்பர். நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் கீழ்க்காபுர விதியில் நின்று கொண்டே கேட்டிருப்பார்கள். ஸன்னிதிகளில் வீணை வாசித்துக் கொண்டு உபந்யாஸங்கள் ராகத்தொடர் ஸாதித்தருள்வர். கர்ணமருதமான சாரீரம். ஆச்சரியமான—பரமகம்பீரமான திருமெனித் தோற்றம். பரத்வமெப்பதைச் சிறிதும் காடடாத சிலந்தி.

உத்தமாச்ரமஸ்விகாரம் செய்தருளின பிறகு லீலர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வந்து தமிழ்ப்பாடம் ஸாதிகை வேறுமென்று வேண்டினார்களாம்; "இலி நான் ஸமப்ரதாயக்ரந்தங்கள் தவிர தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லமாட்டே" என்று மறுத்து விட்டாராம் அடியேன் ஜனிப்பதற்குமுத்தியே இம் மாதாமஹஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்விகாரம் செய்தருளியாயிற்று. ஸ்வாமியினுடைய ஜியஸ்டபுதரியின் புதல்வனாக அடியேன் ஜனித்திருந்தபடியால் ஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில் இளமை தொடங்கியே அபரிமிதமான வாத்ஸல்யம்; 'ஜியர் தாதா' என்று சொல்லிக் கொண்டு மடத்திலேயே விழுந்து கிடப்பீள் அக்காலத்தில் கம்பராமாயணம் பிள்ளைப்பெருமாயங்கார் பிரபத்தம் முதலானவை அதிகமாக அச்சேறவில்லை. அவையெல்லாம் ஸ்வாமிக்கு நாலாயிரதீவ்யப்பிரபத்தம்பால் கண்டபாடமாகவே யிருந்தன. அடியேனுக்கும் அப்படியே யாகவினுமென்று ஸ்வாமிக்கு உத்தமமான உத்கண்டையிருந்தது இளமையிலேயே அவற்றை அடியேனுக்குச் சந்தை சொல்லிக் கொடுத்தருளவர். நன்னூலையும் அப்படியே சந்தை சொல்லிக் கற்பித்தருளினார். பகவத் விஷய ப்ரவசனம் நடக்கிறபோதும் பகல்விளையில் மடக்குவகு அடியேனை வரவழைத்துத் தமிழ்ப்பாடங்கள் சொல்லித் தருவர். இடைவிடாது மூன்று வருஷகாலம் இளம்பிராயத்திலே அடியேனைத் தமது திருவடி வாரத்திலே வளர்த்தருளினார். பதினாழ்வாசுவயதினித்து மறுபடியும் இரண்டு மூன்று வருஷ காலம் அப்படிப்பட்ட பாக்கம் ப்ராப்தமாயிற்று.

ஜியர் ஸ்வாமி நான்கு திசைகளிலும் யாதநிறை யெழுந்தருளியிருந்தவராதலால் அக்காலத்தில் ஸ்வாமியை யத்யாதபீரர் எவ்வூரிலிருந்ததில்லை ஸ்வாமியை ஸேவிகை திவப்படியாக வெளிப்புகளிலிருந்து யாராவது வந்து கொண்டே யிருப்பார்கள். அவர்கள் ஜியர்ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீஸைகதியைக் கேட்கவிரும்பினால் 'அண்ணா! நீ ஏதாவது சொல்லு' என்று அடியேனுக்கு சியமித்தருள்வர்; அடியேனும் கூசாமல் ஒரு பாசுரத்தையோ சிலாகத்தையோ எடுத்துக் கொண்டு உபந்யாஸிப்பீள் அப்போது ஜ்யாயேன் என்றே அடியேனுக்கு எவரும் ப்ரஸித்தி யுண்டாயிற்று ஜியர்ஸ்வாமி திருநாடவங்கரித்த பிறதவகூட சில வருஷம் வரையில் அந்தப்பெயரே அழைவர்துதித்து வந்தது.

— திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி —

அக்காலத்தில் திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பாஸ்வாமி ப்ரஸித்தவித்வானாக எழுந்தருளியிருந்தவர் சென்னையுநகரில் ப்ரவசனங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி ஜியர்ஸ்வாமியின் தீயமனம் பெற்றுப்போகலாமென்று காஞ்சிகு எழுந்தருளி

ஸ்வாமி மடத்திலேயே நாலுந்துநாள் தங்கியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி ஒரு விவக்ஷணவ்யக்தி. அப்போது அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு மிகவும் நெருங்கின பரிசயம் ஏற்பட்டு அது திதேதிதே அபிவிருத்தியடைந்து அடிக்கடி அவரை யுத்தேசித்து அடியேன் சென்னைக்கு விடைகொள்வதும், அடியேன் யுத்தேசித்து அவர் காஞ்சிக்கு எழுந்தருள்வதுமாய் ஸந்திகர்ஷம் பரபலப்பட்டுவிட்டது. அந்த ஸ்வாமி சென்னை தங்கசாலைத்தெருவில் ஜாணக அமைததுக்கொண்டு இரண்டு மூன்று சாரிடுகளில் உபந்யாஸங்கள் ஸாதிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது அடியேன் அடிக்கடி அவ் குடி சென்றிருப்பேன். அந்த ஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் அங்கே உபந்யாஸங்களும் செய்யவே, அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரலாஸம் செய்யும்படி அவ்விடத்து பக்தர்கள் பலர் கேட்டுக்கொள்ளல்கள்; அப்போது அடியேன் வித்யார்த்தி தசையிலேயிருப்பவனாகவாலும் நகரலாஸத்தில் குசியற்றவனாகவாலும் அதற்குச்சிறியும் இணங்கிற்றேன்.

— பண்டிட் லக்ஷ்மணசார் பஸ்தாவம் —

அப்போது அவ்விடத்தில் அதே விதீயில் பண்டிட் லக்ஷ்மணசார் கீதை யுபந்யாஸம் செய்து கொண்டிருந்தார்; பட்டப்பாஸ்வாமி அவ்விடத்தில் உபந்யாஸம் ஸாதிக்க ஆரம்பித்த பிறகு லக்ஷ்மணசாருடைய கோஷ்டி குறையத் தொடங்கிற்று; அதனால் அவர் ஸ்வஸ்தாவம்சென்று சேர்ந்தார். பட்டப்பாஸ்வாமி ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ஜனங்களை ஆவர்ஜனம் செய்கிறாரென்று தெரிந்து கொண்ட லக்ஷ்மணசார் தாமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு மறுபடியும் சென்னைக்கு வருவதாகச் சொல்லிப் போய் அப்படியே இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸ்வஸ்தானத்திலிருந்து கொண்டு சில ஸ்ரீஸுவண்ணவ பண்டிதர்களைத் துணைகொண்டு திவயப்பரபந்தத்தில் சிலசில பாகங்களைத் தாம் அதிகரித்து வியாக்ஷியாணங்களையும் ஸேவித்து மறுபடியும் சென்னைமாநகர் வந்து முதன்முதலாக அமலாதிதிராஜ உபந்யஸித்தார்; திருப்பாவையும் உபந்யஸித்தார். பெரியவாச்சான்பிள்ளை கன்னிலை தமக்கு ஸாக்ஷாத் காரமளித்து அத்தவிசேஷங்களை உபதிசித்தருளினதாக ஸதஸஸில் அடிக்கடி சொல்லுவராம். பழையபடியே பக்தர்கள் அவ்விடத்திலும் கூடுபட்டு உபந்யாஸங்கள் கேட்டு வந்தார்கள். அவருடைய பரிசயம் மிகவுயிருந்தது.

— ஸ்ரீரங்கத்தில் சங்கரையங்கார்ஸ்வாமியின் உகப்பு —

அடியேன் பதினாறுவது வயதில் முதல் தடவையாக நம்பெருமான் ஸன்னிதியில் திருவத்யயதோதலவம் ஸேவிக்க விடை கொண்டேன் அப்போது பாறி ஸம்வத்ஸரமும் இவ்வுத்ஸவத்தை ஸேவித்தே தீரவேணும்என்ற அத்யகஸாய முண்டாயிற்று; அப்படியே அங்கே வருஷங்கள் அடுத்தடுத்து அவ்விடம் விடை கொண்டு ஸேவித்து வந்தேன். அதனால் அடியேனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸன்னிதியுபவம் அதிகமாகவுண்டு, ப்ரஹ்மாதஸவங்களும் பல தடவை சென்று செவிக்க

ப்ராப்தமாயிற்று. இ ற ன ற நாள வரையில் அடியேன் ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸேவித்த பர்யாயங்கள் 80-க்கு மேல் என்னலாம். அங்கே திருவத்யபநோதஸவத்தில் நடைபெறும் அனாயர்ஸேவையில் அடியேனுக்கு அபரிமிதமான அபிதிவேசம் உண்டான படியால் அவவுத்ஸவத்திற்கு மட்டும் அநேகமாய்த் தவறாமல் விடை கொள்வதை வைத்துக் கொண்டிருந்தேன் ஒருநிசை மாதாமஹ ஜீயர்ஸ்வாமியும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க நேர்ந்தது அப்போது ஸ்ரீ குவளக்குடி சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியென்பவர் தேவஸ்தான தர்ம கர்த்தாவாயும் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தலைவராயும் தர்சநநிர்வாஹகராயும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் மஹத்தான ஸம்பத்தை யுடையவர். இவர் தம்முடைய கீர்த்தி ஆசந்த்ராரிசுக்கம் விளங்குப்படியாக ஸ்ரீரங்கத்தில் தம்முடைய திருமானிகை ஸம்பத்தில் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாய பாடசாலையொன்று விசேஷமான மூலதனத்துடன் ஸ்தாபித்தவர். அந்த பாடசாலை இ ற ன ற க்கும் விசேஷ அபிவிருத்தியுடன் நடைபெற்று வருகிறது. இப்பாடசாலையை ஸ்தாபிக்க முயலுங்காலத்திலே அந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் உயர்ந்த கடைஷ்விஷணத்திற்கு அடியேன் இலக்கானேன். இராப்பத்தில் நம்பெருமாள் புறப்பாடு கண்டருவி ஆயிரக்கால் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும்போது ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தலம் ஸேவிக்கிற கோஷ்டி மிகப் பெரிதாக நடைபெறுவது வழக்கம். அந்த கோஷ்டியில் அடியேன் இருந்து கொண்டு உச்சஸ்வரமாக ஸேவிக்கையில் எதிர்வரிசையில் தடியையுன்றிக்கொண்டு தளர்ச்சியாக நின்று கொண்டிருந்த சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி 'இத்த பிள்ளையாண்டான் யார்? எவ்வூர்? என்று பக்கத்தில் நிற்குமொரு பெரியவரைக் கேட்டிருர்: 'காஞ்சிபுரத்திலிருந்து அழகியமணவாள ஜீயர்ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கிறாரே, அவருடைய பேரன்' என்று அவர் சொல்லுகிறார். 'அப்படியா? இதுவரையில் எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்றே' என்கிறார் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமி. இந்த ஸம்வாதத்தை அடியேன் கவனித்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன் பிறகு அவர் அடியேனருகே வந்து நின்று கொண்டு "இவ்வூரில் ஸேவிக்கிற ஸ்தலம் உமக்கு எப்படி பாடமாயிற்று? தேவப்பெருமாள் ஸன் ஸிதியில்கூட இது ஸேவிக்கிற வழக்கமுண்டா என்ன?" என்று கேட்டார்; அதற்கு அடியேன் "தேவப்பெருமாள் ஸன் ஸிதியில் இந்த உத்ஸவம் நடப்பது வெகு ஏகாந்தம்; அங்கு இந்த ஸ்தலம் ஸேவிக்கப் பரஸக்தியும்கிடையாது" என்றேன். 'அப்படியானால் இதை நீர் எதற்காக வரப்பண்ணினீர்?' என்று அவர் கேட்க "திருத்தகப்பனார் இளமையிலேயே அடியேனுக்கு எல்லாம் கற்பித்தார்" என்றேன். பிறகு புறப்பாடு முடியும் வரையில் கூடவேயிருந்து அடியேனைத் தமது திருமானிகைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

—கோஷில் மெய்யுறவையங்கார் ஸ்வாமி ப்ராஸ்தாவம்—

ஸ்ரீ. உவே. வித்வான் மெய்யுறவையங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் அப்போது கோவிலில் ப்ரதிஷ்டிதராக எழுந்தருளியிருக்கிறார். அனேகர் அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் உபயவேதாந்த ரஹஸ்யங்கள் அதிகரிக்கிறார்கள். சாஸ்த்ரபாடங்களும் ஸாதிக்ந்து வருகிறார்; புராணப்ரவசனமும் செய்து போகுகிறார். [அந்த ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரே ஸ்ரீ பண்டிதராஜ-ஸுந்தரராஜாசார்யர். இவரே ஸ்ரீ ஸ்வாஸம் அச்சக்-

கூடத்திற்குத் தலைவராய் அம்குதலஹர் பதிகைக்கு அடியேனோடுகூட வந்தான். அம் பாதகராக இருந்து வந்தவர்] அந்த மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமியிடம் அடியேன் கொண்டுவிட்ட சிங்கமையங்கார் "இவரைப் பரிசுதிக்கவேண்டும்" என்று ஸாதித்தான். அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு முன்னமே விசேஷபரிசயமிருந்ததனால் "இந்த ஸ்வாமியைப் பரிசுதிக்க இவ்வூரில் ஒருவருமில்லை" என்று தம்முடைய பரிதிவிசேஷமும் க்ருபாவிசேஷமும் தோன்ற அளவு கடந்து ஸாதித்து விட்டார் மெய்யுவையங்கார் ஸ்வாமி அதனால் சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமிக்கு அடியேன்மீது அளவற்ற விசுவாஸமுண்டாயிற்று. எனக்கு ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணவேண்டுமென்ற அநிலாஷையும் அவர்க்கு உண்டாயிற்று. அதனால் 'பிள்ளாய்! ஸங்கோசப்படாமல் கேட்கவேண்டும்; வேண்டியதைத் தருகிறேன்' என்றார். பதினாயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கொடுப்பர் போலிருந்தது; அது அந்த ஸ்வாமிக்கு லக்ஷயமுமன்று. அவர் பல லக்ஷங்களுக்கு அதிகாரியாகையாலே அவனிலையாகக் கொடுக்கவும் வல்லவர்; பரிதியோ கரை புரண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் அப்போது இரண்டு விஷயம் விரும்பினேன். ஸ்ரீரங்கத்திற்கு அப்பால் ஒரு திவ்யதேசமும் ஸேவித்ததில்லையாகையாலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் திருக்கரிவானமாமலை திருக்குறுங்குடி அனந்தசயனம்வரை ஸேவித்தவரக் குதூஹஸங்கொண்டு அதற்குரிய ஸௌகரியம் பண்ணித் தர வேண்டுமென்று ஒரு விஷயம் விஜ்ஞாபித்தேன்; அக்காலத்தில் அடியேனிடத்தில் விசேஷமாகப் புஸ்தகங்கள் கிடையாது; திருத்தகப்பனார் காலத்தில் 30, 40 புஸ்தகங்களே சேமிக்கப்பட்டிருந்தன; "கோசவாந் ஆசார்ய." என்பதை நினைத்து ஸ்ரீ கோசங்களை விசேஷமாகத் திட்ட வேண்டுமென்று ருசியுண்டால் அதை இரண்டாவது விஷயமாக விஜ்ஞாபித்தேன். வாமனன் மஹாபலியிடத்திலே சென்று *என்னுடைய பாதத்தால் யானைப்பமுவடிமன் மன்னி! தருகென்று வாய் திறத்தபோது இதை அப்பொருத்தநையாக நினைத்த மஹாபலிக்கு வெட்கமுண்டாயிற்றென்கிறார்களே; அதுபோலவே அந்த மஹாஸ்வாமிக்கும் அடியேனுடைய அல்பப் பிரார்த்தனையில் வஜ்ஜையுண்டானதாகவே தெரிந்து கொண்டேன். ஆயினும் அவரிடத்தில் அடியேன் விரும்பியது அவ்வளவே, உடனே அந்த ஸ்வாமி இதற்கென்ன ப்ரமாதம்! என்று ஸாதித்து தம் திருமாஸிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் வித்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்த பட்டுபீதாமபரங்கள் சிலவற்றைப் பரமபரிதியோடு ஸாதித்து, நூறு ரூபாய் கொடுத்து, 'திவ்யதேச யாததிரையைச் செய்து கொண்டு மறுபடியும் இவ்விடமே வாரும்' என்று சொல்லி விடை கொடுத்தார்.

— அடியேனுடைய பேற்பயணம் —

அடியேன் அன்றே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு விட்டேன். அடியேனுடைய வாழ்நாளில் இந்த திவ்யதேசங்களை யெல்லாம் 20, 30 தடவை ஸேவித்திருக்கின்றனாலும், விவாஹமாவதற்கு முன்னே ப்ரஹ்மசாரியாயிருந்து கொண்டு முதல் தடவையாக ஸேவிக்கப்பெற்ற காலத்துச் செய்திகளை ஒன்றுவிடாமல் விஜ்ஞாபக ஆசையுண்டு; அங்ஙனம் விஜ்ஞாபகப் புத்தூர் மிக விவாகு மென்று நினைவேன்.

— ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ-சிவன்கலியன்ஸ்வாமியதுக்ரஹம் —

ஸ்ரீமத்பரமஹம் ஸேத்யாதி, சிவன்கலியன் ஸ்வாமியென்று தேசமெல்லாம் பரந்த பெரும் புகழுடைய ஸ்ரீமத், வானமாமலைஸ்வாமி முதல்தடவை யான பெரிய யாத்திரை புறப்பட்டருளிக் காஞ்சிப்ரந்தம் எழுந்தருளியாகிறது. அப்போது அடியேன் ஸம்பரதாய சந்திரிகாதி க்ரந்த முத்ரணத்தில் தத்பரண யிருந்தபடியால் அப்போது அச்சிட்டிருந்த புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொரு பிரதியை ஸ்ரீஸ்வாமியை நினைத்து அனுப்பியிருந்தேன். ஸம்பரதாய சந்திரிகைக்கு விஸ்வ தாரமாவ பூமிகையும் விசேஷிப்பணியும் எழுதிச் சேர்த்திருந்தேன். அவற்றை தனனில் சீரணிந்த தோழமை கொண்டது போரடையாளம்" என்பதற்கிடான முறையிலேயே நிரவக்ரஹாநுக்ரஹம் செய்தருளினார். அதை பரிதியென்பதா? ப்ரேம மென்பதா? கருணையென்பதா? நேசமென்பதா? இன்னதென்று சொல்லத் தெரியவில்லை. அந்தஸ்வாமி திருநாட்டுக்கேழுந்தருளி நாற்பது வருஷங்களானாலும் "ராமண"வியேனாய்" என்னும்படியான அந்த நிலையை அறியமுலகெல்லாம். ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பரமக்ருபைக்கு இலக்காகப்பெற்ற ஸத்தரீப்பங்கள் பலபலவுண்டு. இதைப்பற்றி மேலே தெரிவிக்க நேரும்.

— வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரிய ப்ரசம்ஸை —

திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீமத், வைத்தமாநிதி முடும்பை அப்பங்கார் ஸ்வாமி யென்பவர் ஸம்பரதாய க்ரந்த ப்ரவசநப்ரவிணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அவர் திருநாட்டுக்கேழுந்தருளி 35, 40 வருஷங்கட்கும். அவருடைய முத்த திருக் குமாரர் சடகோபராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி தமிழலகில் மஹாப்ரஸித்தர். இவர் இளம்பிராயத்திலேயே கண்கள் பலவுங்கற்றுப் போதனாசிரியராக விளங்கியவர். அப்போதே கம்பராமாயணம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண விலக்கியங்களுக்கு உலகங்கொண்டாட நின்று உரைகளை யெழுதத் தொடங்கியவர். திருவிருத்தத் திற்கு இவரேழுதிய வுரை இன்னமும் உலகில் கொண்டாடப்பட்டு விளங்கா நின்றுது. நச்சினார்க்கினியரென்றும் பரிமேலழகரென்றும் ப்ரஸித்தர்களான உரையாளியர்களிற் காட்டிலும் மிக மேம்பட்டு விளங்கியவர் இவர். இவருடைய உரைகளில் ஒருவர் ஒருவிதமான குறறங்கூற கூறமுடியாது. இலக்கணங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் ஸமமான மிகத் தெளிந்தஞானம் பெற்றிருந்தவரவர். இவ ரேழுதிய 'டேகண்ட் டேண்ட்' என்றும் உரைகளையுடனும் படித்தே பலர் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாயினர் என்பது உண்மையுரை. கிர்த்தி முர்த்தியான மஹாமஹோ பாத்யாய தாக்ஷிணாத்யகவாநிதி சாயிநாதையரவர்கள் இவரிடத்தும் இவர் எழுதி வெளியிட்ட. உரைகளிலிடத்தும் மஹத்தான கௌரவபுத்தி வைத்திருந்தார். இவர்க்கு சுவகரக்ருஹம் காஞ்சியிலேயாதலால் ஒரு ஸமயம் காஞ்சியில்வந்து இரண்டு மாதம் தங்கியிருந்தார் அப்போது அவரிடத்தில் யாப்பிலக்கணம் பயில ப்ரசப்தமாயிற்று அப்போது அவருடைய பூர்வாசாரிய பகதியைக் கண்டுவிந்தேன்.

—தேரமுந்தூரான்டவன் ஸ்வாமி ப்ரசம்ஸன்—

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ தேரமுந்தூரான்டவன் அக்காலத்தில் காஞ்சிபுரியில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளினார். எப்படிப்பட்டவர்களையும் ஆவரஜதம் செய்யும் படியாவ வொரு மஹாகுணம் அந்த ஸ்வாமியிடத்திலே குடிகொண்டிருந்தது. யார் அணுகி வந்தாலும் தாமும் விச்ராந்தி கொள்ளாமல் அவர்களுக்கும் விச்ராந்தி கொடாமல் வார்த்தையாடி யருள்வர். மஹாரஸிகர் அந்த ஸ்வாமியின் பரமக்கு பைக்குப் பாத்திரமாக தேர்ந்தது "அண்ணா! நித்யமும் ஒரு மணி காலமாவது நீர் இவ்விடம் வந்து வார்த்தையாடித்தானே போகவேண்டும்" என்று கடுமை யாக நியமித்திருந்தார். அப்படியே சிலகாலம் தினப்படியாகவே சென்று கொண்டிருந்தேன். ஸ்வரூபாநுரூபமாக ப்ரஹ்மம் செய்தே உட்காருவேன். ஸ்வயேஸம்ப்ர தாயப்படி ஸக்குதப்ரஹ்மம் செய்கையில் ஒருநாள், "அண்ணா! நான் தேற்றிரவு ஒரு கனக்கண்டேன்; நீர் இங்கு வந்து என்னைப் பலமுறை நமஸ்கரித்ததாகவும் அப்போது நான் 'இன்று என்ன விச்சையும்? பலமுறை நமஸ்காரம் செய்கிறீரே ஏன்?' என்று கேட்டேன். 'நான் வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டன்தானே, அந்த நிஷ்டைக்குச்சேர இப்படித்தானே அனுஷ்டிக்க வேண்டும்' என்று நீர் பதில் சொன்னதாகவும் கனக்கண்டேன், இன்று ப்ரஹ்மவிஷயமாக உமமோடு சர்ச்சை செய்ய வேணுமென்று நினைக்கிறேன்: செய்யலாமா?" என்று மந்த ஹாஸத்தோடு கேட்டருளினார். அதற்கு விஜ்ஞாபித்தேன் — "தினந்தோறும் எத் தனையோ சர்ச்சைகள் செய்து கொண்டு தாபன யிடுகிறது; இன்று மாத்நிரம் பூர்வபீடிகை எதற்காக?" என்றேன். அதற்கு ஆண்டவன் ஸாதித்தார்—"அந்த சர்ச்சைகளெல்லாம் ஏடுகளோடு நிற்கிற விஷயம்; இது அப்படியல்லாமல் தினப் படி அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற விஷயமாகையாலே உம்முடைய அனுஷ்டானத்தை மாற்றிவைக்க வேணுமென்கிற ஆசையோடு இதை சர்ச்சிக்க நினைக்கிறேன், நான் சொல்லுகிற விஷயங்கள் யுக்தமாகத் தோன்றினால் இனிமேல் ஸக்குதப்ரஹ்மமானுஷ்டானத்தை மாற்றிக் கொண்டு அஸக்குதப்ரஹ்மானுஷ்டானத்தைக் கைக்கொள்வீரா?" என்று.

—இடையில் துக்கரான்டவன் ப்ரஸ்தாவம்—

"ஆக்கரான்டவன்" என்கிற வ்யபதேசத்தோடு பிறகு தேரமுந்தூரான் டவனுடைய ஆஸ்தானத்தை யலக்கரித்திருந்த ஸ்வாமி அப்போது க்ருஹஸ்தராய் காஞ்சிபுரியிலேயே வாஸம் செய்து கொண்டு ஸன்னிதி விதியில் திருவடி ஸன்னிதி யில் ஸ்ரீராமாயணப்ரலாபனம் செய்துகொண்டிருந்தார் ஆக்கர் ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ரென்று அவர்க்குத் திருநாமம். அவரும் அடிக்கடி ஆண்டவன் ஸன்னிதிக்கு வரு வார். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ப்ரஹ்ம சர்ச்சை ஆரம்பிக்கும்போது அவரும் கூடவிருந் தார். தேரமுந்தூரான்டவன் அடியேன் நோக்கிக் கேட்ட கேள்விக்கு அடியேன் விடை கூறுவதற்கு முன்னே அவர் சொன்னார்—"ஏதோ லோகாபிராமமாக விஷய சர்ச்சைகளைச் செய்வலாமெயொழிய ஸ்வாமி இப்படி கேட்டருள்வது யுக்தமாகாது. ஸக்குதப்ரஹ்மமே ப்ராமானிகமென்று அண்ணங்கராசாரியர் ஸதா ப்ந்து விட்டால் அவ்வுஷ்டானத்தை ஸ்வாமிதான் கைப்பற்ற முடியுமா?"

ஸ்வாமி கேட்டருளுகிறமாதிரி அவரும் கேட்கலாமன்றோ?" என்று. பிறகு அடியேன் விஜ்ஞாபித்தேன் : — முற்காலத்தில் வித்யாரண்ய ஸ்வாமிக்கும் அக்ஷேப்ய முனிக்கும் தலைதாத்தவைத விஷயமாய் வாத விவாதம் பிரபலமாக நடந்ததாகவும், தேவிகள் *அஷ்டோ தத்த்வமஷ்டோ பரஜீவப்ரபேதிநா, வித்யாரண்ய மஹாரண்யம் அக்ஷேப்ய முநிரச்சிந்தத்* என்று ஒரு சீலோக மெழுதியனுப்பி வித்யாரண்யருடைய பராஜயத்தைத் தெரிவித்ததாகவும் புத்தகங்களில் கதையெழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் அதனால் அத்வைதமதம் தலை மடித்துவிட்டதா? நம்மாழ்வார் (திருவிருத்தத்தில்) *வணங்கும் துறைகள் பலபலவாக்கி, மதிவிகற்பாடி பிணங்கும்சமயம் பல பல வாக்கி, அனையனவதோறு அணங்கும் பல பல வாக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்* என்றருளிச்செய்கிறார். இப்பாகரத்தின் அர்த்தம் ஸ்வாமி யறியாததன்று உபயகலாலம்பிரதாயத்திலும் மஹாஜ்ஞாதாக்களாகப் பலபலமஹான்கள் விளங்கிவருகிறார்கள். அவரவர்கள் தங்களுக்குப் பரம்பரையாப்ராப்தமான அனுஷ்டானங்களிலே ஊன்றித்திறகிறார்கள். விசாவமான நாடுநகரங்களிலே நெடுநாளாகப் பரவியுள்ள இவ்வனுஷ்டான பேதங்கள் இன்னொரு ஒருவரால் அடியறுக்க முடியுமா? அடியேன் ஸ்வாமியின் வாதங்களுக்கு விடைகொடுமுடியாமல் பங்கமடைந்து ஸக்குத்ப்ரணுமானுஷ்டானத்தைவிட்டு அலக்குத் ப்ரணுமானுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றுக்கிறேனென்ற வைத்துக்கொள்ளுவோம்: அடியேனொருவன் இப்படி செய்துவிட்டதானால் என்னய்விடும்? அல்லது வாதத்தில் தேவரீர் பங்க மடைந்து அடியேனுடைய அனுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டாலும் என்னய் விடும்? ஒன்றுமாகாது எந்த அனுஷ்டானத்தில் ஒளசித்யமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விமர்சிக்கலாம், சர்ச்சை செய்யலாம், அத்தனை யொழிய, ஸ்வாமி கேட்டுற கேள்வி நன்றாய்க்கையே என்றேன். ஆனாலும் அந்த சர்ச்சை விசேஷமாக நடந்தது. அதையெல்லாம் அடியேன் அச்சிட்டு வெளியிட்டுமிருக்கிறேன் "தேரமுந் தாராண்டவன ஸன்னிதியில் நடந்த நமஸ்காரசர்ச்சை" என்று விளங்கக் காட்டியே அவருடைய வாழ்நாளிலேயே அச்சிட்டிருக்கிறேன். இது நிற்க.

— தோனாங் துளம் ராமாநுஜாசாரியர் செய்தி —

ஸ்ரீமத் தோனாங்குளம் ராமாநுஜாசாரிய ரென்பவர் அக்காலத்தில் கிரஸனா யில் வியாபாரத்தில் அளவற்ற செலவம்படைத்து மஹாதனிகராய் தேவப்பெருமான் திருவடிகளில் பாமபக்தராய் அபரிமித கைங்கரியங்களைச் செய்பவராயிருந்து வந்தார். அவர் சில பல வருஷங்கா தேவப்பெருமான் ஸந்நிதிக்கு ரிஸீவராகவும் நிதிமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட்டு வேலைபார்த்து வந்தார். அவர்க்கு ஸமஸ்கருதத்திலோ ஸம்ப்ரதாயத்திலோ அவவளவாக ப்ரவேசமிருந்ததில்லை. ஆனாலும் காஞ்சிக்கு வந்த பின்பு பெரியார்களை யடுத்துப் பழகி நல்ல விடவகம் பெற்றார். அவர் வைதிகர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஏதாவது வியாஜத்தையிட்டு ஸனமானங்கள் செய்து கொண்டே யிருந்தார். ஒருநாள் நூற்றுச் கால் மண்டபத்தில் பண்டிதர்களையெல்லாம் வரவழைத்து ஒரு ஸநஸ்ஸம் நடத்தினார். ஸாமான்ய

பண்டிதர்களும் விசேஷ வித்வான்களுமாகப் பலர் குழுவியிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தேவப்பெருமானைப் பற்றி 10 நிமிஷம் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்று அவர் கோரியிருந்தார். இடையிடையே அவரும் சில கேள்விகள் வினாக்கள் மூலையில் கேட்பார். அப்படி கேட்டுக்கொண்டு வருகையில், வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் "தவத் தேஜஸ் தவீத வசஸ்பதி! யிர்குஷ்டே ச்ராக்ஷ்யேத வந்தபவயவ வஸஸ்பாநோ:" என்பதை மெடுத்து இதன் தாற்பரியத்தை யாராயினுமொரு வித்வான் விளக்கி யுரைக்க வேண்டுமென்று கோரினார். 'தேவப்பெருமானே! தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஸூரியனைக் காட்டிலும் அமாவாஸ்யை சிலாக்கப்படுமீ' என்பது அந்த ச்லோகப் பகுதிக்குப் பொருள். இது அநாயாஸமாக யாவரும் சொல்லக்கூடியதே அமாவாஸ்யைக்கு வந்த ஏற்றமென்ன? ஸூரியனுக்கு வந்த தாழ்வு என்ன? என்பதை உபபாதிக்கவேண்டுமே; அதையே அந்த ஸ்வாமி கோரினார். இதில் (ஸஹஸரபாநோ:) என்றதில் பஞ்சமீவிபக்தியா? ஷஷ்டி விபக்தியா? என்று பலர்க்கு மயக்கம். பஞ்சமியே யொழிய ஷஷ்டியன்று. ஆனால் வியாக்கியானம் செய்தவர்கள் அறுநிமிடாதே ஏதோ எழுதியிருக்கிறார்கள்ளாம். அதனால் தான் இந்தக் கேள்வி விளைந்தது. வித்வான்கள் சிறிது ஆலோசித்துவிட்டு "இது தேசிக திவ்யஸூக்தி யல்லவா? வேதாகச் சொல்லிவிட முடியுமா?" என்பார் சிலர்; "வியாக்கியானம் பார்த்தால் தெரியும்" என்பார் சிலர், "வியாக்கியானத்திலும் தலை சுற்றலாயிருக்கிறது" என்பார் சிலர்; இப்படியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அடியேன் இளமையில் திருத்தகப் பனாடத்தில் இது பாடப்பெட்டிருந்தபடியால் உதஸாஹமாக வெழுந்து தாற்பரியத்தை விளக்கமாக வினாவித்தேன். அதை யின்று விவரிக்கிறேன்

— நூற்றுக்கால் மண்டபத்து உபந்யாஸ மொன்று —

இதை ஒரு கதை போல் எடுத்துச் சொன்னேன்; (அதாவது) அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியை எல்லாரும் ஒப்புயர்வற்ற வித்வானாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்களாதலால் அந்த ஸ்வாமியைத் தேவப் பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸின் ஸ்தானத்தில வைத்தேன். ஸ்வல்பசாஸ்த்ரஜ்ஞானம் படைத்தவொரு ஸாதாரண வித்வான் ஸூரியனுடைய ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். உண்மையில் ஒரு படிப்புமில்லாதவொரு யதாஜாதனை அம் வாஸ்யையின் ஸ்தானத்திலே வைத்தேன். திருப்புட்குழி ஸ்வாமி சாஸ்த்ரார்த்தம் நடத்தும் போது ஏறக்குறைய அவருக்கு ஸமாநஸ்கந்தரானவொரு ப்ரபலவித்வான பேசினால் ஏற்றிருக்கும்; அரைகுறை படிப்பாளியானவொரு ஸாதாரண வித்வான் தன்னை ப்ரபல பண்டிதராக நினைத்துச் செருக்குற்றிருந்தபடியாலே தாம் ஏதோ ப்ரதிவாதம் செய்வதாக எழுந்தார்; அதனாலென்னதும்? தாலு வார்த்தை யிப்படியே பங்கமடைந்து நின்றார். ஒரு படிப்புமில்லாத யதாஜாதர் ஒருவருளரே அவரும் அந்த ஸதஸ்ஸிலே யிருந்தார்; அவர் உள்ளபடி தம்மை அஜ்ஞராகவே நினைத்திருப்பவராதலால் தாம் ஒன்றும் வாய்திறக்கவில்லை; அதனால் அவர் பங்க மடையப் ப்ரஸக்தியே வில்லையாயிற்று. இடையின் ஒருவர் பங்கமடைந்தாரே, அவர் ஸ்வல்பம் கல்வி சுற்றிருந்தபடியாலல்லவோ வாயைத் திறக்க நேர்ந்து அதனால் பங்க

மடைய ப்ராப்தமாயிற்று. அவர் நினைத்தார் 'ஐயோ, நாம் சிறிது கல்விசுற்றப்படி
பாலனரோ இப்படி பங்கமடைய நேர்ந்தது; இந்த யதாஜாதனைப் போலே நாமும்
நீரகூரகுசியாயிருந்து விட்டால் இந்த பங்கம் நமக்கு நேர்ந்திராதே' என்று
நினைத்தார். இதுபோலே தேவப்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸின் முன்னிலையிலே பங்க
மடைந்த ஸூர்யன், அவ்விதமாக பங்கமடைய ப்ரஸத்தியற்ற அமாவாஸைய
யைக் கொண்டாடி, 'நாம் அமாவாஸையாகப் பிறவாமற் போனோமே!' என்று
அது தயிக்க நேர்ந்தது. இதுவே இங்கு தேசிகனுடைய திருவுள்ளம். இந்த வர்ணனை
யிலும், ஸூர்ய தேஜஸ்ஸை ஸர்வாத்மநா பங்கப்படுத்தவல்லது தேவப்பெருமா
னுடைய தேஜஸ்ஸு என்பது தேறி நிற்கும். இதனை சமத்காரமாக ஸாதித்திருக்
கிறபடி--என்று விரிவாக வுபந்யஸித்தேன். இதைக்கேட்டஸதஸயர்கள் யாவர்க்
கும், விசேஷிததுக் கேள்விகேட்ட அந்த தோஷங்குளம் ராமானுஜாசார்ய
ஸ்வாமிக்கும் பரமானந்த முண்டாயிற்று. அப்போது ஒருவர்க்கும் அஸுலயை
தடைகாட்டினதாகத் தெரியவில்லை.

— திருக்குடந்தையின் விவாதத் தொடக்கம் —

ஒரு ஸமயம் திருக்குடந்தைக்கு விடை கொண்டேன். அப்போது அவ்விடத்
தில் குரிச்சி கோபாலாசார்யர் என்றொரு வயோதிகர் இருந்தார். இப்பெரியவர்
அடியேனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, தம்முடைய க்குணத்திற்கு என்னையழைத்து
வரும்படி ஒருவரை என்னிடத்திற்கு அனுப்பினார். இதை யறிந்த சில ஆபதர்கள்
அவரிடம் போக வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். ஏனென்று கேட்டதற்கு
அவர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களுிடத்திலே மிகுந்த மாச்சரிய முடையவர்
எனையாவது குறும்பாகப் பேசுவர்; வினா மனஸ்தாபத்தான் வினையும்;
போகாமலே யிருப்பது நலம்" என்றார்கள். "ப்ரஹ்மிப்பிரா?" என்று கேட்டேன்;
சே, சே, அவ்வளவு அதிகங்கை வேண்டாம்; அவர் கிழவர்" என்றார்கள். பெரிய
வர் சொல்லியனுப்பியிருக்கும்போது போய்வருவதே நலமென்று தோன்றிப் புறப்
பட்டுப் போனேன்; ப்ரஹ்மம் செய்து நின்றுேன். உடனே 'நீர் எவ்வூர்? எங்கு
லந்தீர்? என்று கூட வினவாமல் "உமக்குத் திருப்பாவை தனியன் தெரியுமன்றோ?
"கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய." என்று சொல்லிக்கொண்டு
ஒரு தடவை ஸேலிக்கிற்பேர, நியாயமா?" என்றார். அதற்கு அடியேன் "வைஷ்
ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா தண்டவத் ப்ரணமேத்புவி" என்கிற சாஸ்த்ரம்
தேவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தும் நாற்காலியை விட்டுப் பெயராமல் இடித்தபுனி
போலிருப்பது நியாயமா?" என்றேன் இவ்வாறு ஆரம்பம் முதலாகவே வாதப்
பிரதிவாதங்களே நடந்து சென்றன. அப்போது அவர் சதஸ்யாத மேன்றொரு புத்தகம்
அச்சிட்டு அதே ஸமயத்தில்தான் அச்சுக்கூடத்திலிருந்து கட்டுக்கட்டாக கூடத்தி
லும் முற்றத்திலும் கொண்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. மொத்தம் ஆயிரம் புத்தக
மிருக்கும் ஒரு புத்தகத்தை யெடுத்து எங்கையில் கொடுத்து 'என்னெதிரேயே
இதை நீர் வாசித்துப் பார்க்க வேணும்' என்று கட்டினையிட்டார்

—சதஸம்வாதமொன்றும் கவடிவையப்பற்றி—

அச்சவடி நூறுபக்கங்களுக்கு மேலிருக்கும். இவ்வளவையும் இப்போதே உச்சிக்க முடியுமா? என்றேன். நடுவில் ஒரு பாகத்தை யெடுத்துக் கொடுத்து இந்த உச்சித் ததையாவது வாசித்துப்பாரும் எனறார். தேவரீரே வாசித்துக்காட்டவேண்டும் என்றேன். அவரே சிந்துபாகம் வாசித்துக் காட்டினார். அந்த புஸ்தகத்திற்கு சதஸம்வாதமென்றல்லவா பெயரிட்டிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி தென்கடையாருக்கும் வடகடையாருக்கும் நூறு பேதங்களிடுப்பதாக அதில் நிரூபிக்கிறார். இந்த பேதங்கள் அர்த்தங்களைப் பற்றி யிருக்குமோ வென்னில்; அத்தனையும் வம்பு விஷயம்; சிலவற்றைமட்டும் இங்கு உதாஹரிக்கிறேன். (1) பூனூல் முறுக்கும் போது வேதமந்தரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே முறுக்க வேண்டுமென்பது வடகடையார்மதம்; ஊர்வம்புதும்புகளையெல்லாம் பேசிக்கொண்டே முறுக்க வேண்டுமென்று தென்கடையார் மதம். (2) இறந்துபோன மாதாபிதாக்களுக்குப் பார்வண்ச் சராத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று வடகடையார் மதம்; அது கூடாது, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ததீயாராதனந்தான் செய்யவேண்டுமென்று தென்கடையார் மதம் (3) பார்வைய ரஜஸ் லடையாயிருக்கும்போது பர்த்தா நிமந்த்ரணம் புதிக்கக் கூடாதென்று வடகடையார் மதம். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் புதிப்பதே உத்தமமென்று தென்கடையார் மதம். (4) ஜலமல விஸர்ஜன காலங்களில் பூனூலைக் காதில் சுற்றவேண்டுமென்று வடகடையார் மதம். உபவிதியாகவே யிருக்க வேண்டுமென்று தென்கடையார் மதம். (5) ஏகாதசியன்று சுத்தோபவாஸமிருக்கவேண்டுமென்று வடகடையார் மதம்; அன்று மூன்று நடவை புதிக்க வேண்டுமென்று தென்கடையார் மதம் என் றிப்படி தாம்எழுதியிருப்பதாக வாசித்துக்காட்டிக்கொண்டுப்பாடுவர் அவர்.

—அடியேனுடைய ப்ரதமஸங்கல்பம்—

இவ்விதமாக வம்பு தூஷணைகளை யெழுதி நித்திப்பவர்களுக்குத் தகுந்த பதிலுரைகளை வெளியிட்டு வாய்மூடிப்பாட வேண்டுமென்று அன்று தான் முதன் முதலாக அடியேனுடைய உள்எத்தில் தோன்றிற்று. அப்போதே அவ்விடத்தி லேயே உட்கார்ந்து பதிலெழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டுவிட்டே இவ்வுரைவிட்டுக் கிளம்ப வேண்டுமென்று அவ்வளவு உத்வேகமுண்டாயிற்று. ஆளுநம் அப்போது அது செய்து தலைக்கட்ட ஸௌகரிய மேற்படவில்லை. அப்போது எட்டு பக்கங் கொண்ட ஒரு பாரமச்சிடுவதற்கு மூன்று ரூபாய்தான் அச்சுக்கூலி. காசுதத்தின் விலையும் மிக்ககுறைவே. அவ்ஜீவையேகண்டனமொன்று வெளியிட வேண்டுமென்று ஆக்ரஹமுண்டாயிற்று. "வினாவில் இதற்குச் சரியான கண்டனம் வெளியாகக் காண்பீர்" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு புத்தகமெடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டேன். அச்சுக்கூடம் தேடவேண்டிய அவசிய மேற்பட்டுவிட்டது. அங்கே திருமழிசை யாழ்வார் ஸௌலிதி ஒன்றுமட்டும் தென்கடை. அவ்விடத்தில் பிரதிவாதி பங்கீர ஸ்வாமி யொருவர் வாழுகிறார். ஏதாவதொரு அச்சுக்கூடத்தில் ஸௌகரியப் பண்ணித் தரவேண்டுமென்று அவரிடம் சென்று மன்குடினேன். இது விஷயத்தின் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாருமில்லையே யென்று அவர் சொல்லிவிட்டார். மஹாபாரத மொழிபெயப்புப் பதிப்பாசிரியரான மஹா மதோபாபாத்யாய

ராமாநுஜாசாரியர் தென்கலைவாகையாலே அவரை யடுத்துப் பார்த்தேன். அவர் 'இவ்விடத்துள்ள வடகலை வித்வான்களெல்லாரும் உம்மிடத்தில் பரமபிர்தர்களாயிருக்க, அவர்களின் மனம் கன்றுப்படியாக இவ்விடத்திலேயே அச்சிடவேண்டுமோ?' என்றார். "அவர்களைப்பற்றியாவது அவர்களின் ஸம்பிரதாயத்தைப் பற்றியாவது அடியேன் குறை கூற நேஞ்சாலும் நினைக்கவில்லை; சதஸம்வாதகாரருடைய அஸம்பத்த ப்ரஸாபங்களுக்கு மட்டும் கண்டன மெழுதப்போகிறேன்; இதனால் மற்றஸ்வாமிகளுக்கு மனக்கலக்கம் ஏற்பட வேறுதலில்லை" என்றேன். "நீர் அப்படி நினைக்கிறீர்; ஸமயத்தில் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து கொள்வார்கள்; குறிச்சி கோபாலாசாரியொருவரே அப்புத்தகத்தை யெழுதியச்விட்டு விட்டதாக நினைக்கிறீர் போலும்; இவ்விடத்தில் பலரும் அதில் ஸஹயோகமுள்ளவர்களென்றே எனக்குக் கோவி" என்றார். ஸீதானென்று சொல்லி உடனே ஊருக்குப் புறப் பட்டுவிட்டேன். வழியிலேயே அப்புத்தகத்தை வாசித்து முடித்தேன். காலே பிடித்துக் தலைவரையில் அபத்தமயமாயிருக்கிறவதற்குக் கண்டனமொன்று எழுத வேண்டுமோ! என்கிற வெறுப்பும் தோன்றிற்று. அப்புத்தகம் ஸாமான்யபாமர ஜனங்களை மயக்கக் கூடியதாயிருந்தபடியாலே ஒரு மறுப்பு எழுதி வெளியிட்டே யாகவேண்டுமென்று தீவிரமான முயற்சி யுண்டாயிற்றடியேனுக்கு.

— சதஸம்வாதகண்டன வெளியிடு —

சதஸம்வாதகண்டனமென்றே பெயர்வைத்து பதிலெழுதி 4, 5 நாளிலேயே அச்சிட ஆரம்பித்து முதல்பாரத்தை மட்டும் அவஸ்தரில் எனக்குப் பரமாப்தராக எழுந்தருளியிருந்த தாதாசாரியர் ஸ்வாமிக்கு (ஒருபிரதி) அனுப்பினேன். உடனே அந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம கிடைத்த. (அதில் அவர் எழுதியிருந்ததாவது)— "இவ்ஸ்தரில் அந்த நபர் அக்கிலி பிக்கிலியென்று யாவராலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்; அவருடைய புத்தகத்தை இங்கே கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பாருமில்லை. அந்த புத்தகம் பிரசாரமடையாதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். இதைப் பொருள் படுத்தி தேவரீர் பரிசுரமம் கொள்ள வேண்டாமென்று தோன்றுகிறது" இத்தயாதி. அப்படி அந்த ஸ்வாமி யெழுதியிருந்ததை மிகவும் பத்தியமாகக் கொண்டு அந்த ப்ரஸுத்தியில் நின்று நிவ்ருத்தானேன். ஆனாலும் ஒரு பாரம் (8பக்கம்) அச்சிட டானதை விண்படுத்தக் கூடாதென்று தோன்றி மேலேயும் சில பக்கங்கள் அச்சிட்டு, அவதாரிகை யென்றும், "ஸஹ்யோதயத்திற்கு அருளுதையயிது" என்றும் வெளியிட்டுப் பரவச் செய்தேன். இதில் ஒரு பிரதிகூட இப்போது கிடைக்காது. அந்த சதஸம்வாதமும் அப்படியே. அதன் பிறகு பலதடவை அடியேன் திருக்குடந்தைக்குச் சென்றதுண்டே; யாரைக் கேட்டாலும் சதஸம்வாதமென்கிற மெயரையும் நாங்கள் கேட்டதில்லையே யென்றார்கள். அந்த நபரைப்பற்றின ப்ரஸ் தாவமும் பிறகு கூறில் விழுத்ததில்லை. ஸம்பிரதாயத்தில் வாதக்கரந்தங்களெழுதுவ தென்கிற அடியேனது ஒரு பணிக்கு அந்த நபரே பீஜபூதர். அவருடைய அந்த அஸம்பத்த— அபத்த புத்தகத்தைப் பார்க்க நேர்ந்ததும் ஒரு நன்மைக்கு வேறுதலாயிற்று. அதாவது, நம்முடைய ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள மருமமான அம் சங்களையெல்லாம் ஆர அமர ஆராய்த்து தெரித்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற அபிநிவேசமுண்டாவதற்கு அதுவே அடியாயிற்று.

—விரக்தி, பாஷ்யகார ஸ்வாமியின் திருவருள்—

திருப்புக்குழி ஸம்பத்திலுள்ள முணரபாக்கத்தில் ஸ்ரீமத் விரக்தி பாஷ்ய காரர் ஸ்வாமியேன்று ஒரு வித்வத்மணி யெழுந்தருளியிருந்தார். அவர் வியா கரண மீமாம்ஸைகளில் பரிபூர்ணபாணடிதயம் பெற்றிருந்ததோடு உபயவேதாந் தங்களிலும் அகாதமான ஞானமுடையவர் அவரை 'நிறுபூத்த நெருப்பு' என்றே யாவரும் சொல்லுவார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ யதோக்தகாரி ஸன்னிதி ப்ராந்தத் திலுள்ள பல பெரியார்கள் ஸம்பந்தாய க்ரந்தங்களை யெல்லாம் காலகோபம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டு அந்த பாஷ்யகார ஸ்வாமியைக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸியாக வைத்து யதோக்தகாரி ஸன்னிதியில் பொய்கையாழ்வார் திருமண்டபத்தில் நிதயமும் காலை மாலைகளில் ஸம்பந்தாய க்ரந்த பரவசம் நடந்து வருப்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அப்படி 15, 20 வருஷகாலம் நடந்தது. அக்காலத்திலே பிற்பல உத்யோகஸ்தர்கள் வக்கில்கள் வைதிகர்கள் பலரும் அந்த ஸ்வாமி பக்கலிலே உபயவேதாந்த ரஹஸ்யங்களை யெல்லாம் வரியடைவே ச்ரவணம் செய்து வந்தார்கள். அதுவொரு நல்லடிக்காலமென்று வேணும். அந்த பாஷ்யகார ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீவசந்நுஷ்ணமீ மாம்ஸா பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸா பாஷ்யம், பாலஸ்யஸவதீப்ரணித தாத்பர்ய தீபிகை, ஸம்பந்தாயசந்திரிகை..... இத்தாதிக்களான அர்வாசீத உத் துங்க க்ரந்தங்களிலும் விசேஷமான உபஸ்திதியுண்டு. அந்த க்ரந்தங்கள் யாவும் அந்த ஸ்வாமிக்குத் தவிர வேறு எந்த வித்வானுக்கும் வசப்பட்டிருக்கவில்லை யென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம். அந்த க்ரந்தங்களையெல்லாம் அந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வாரிக்க வேண்டுமென்று அடியேனுக்கு அலோஷபுண்டாயிற்று கிழே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து வித்வானுயிருந்த தாமல் குட்டி பெய்கிற அக்காரம் திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியும் அப்போது காஞ்சியில் லாஸ மாக வந்திருந்தபடியால் இருவருமாகச் சேர்ந்து அதிகரிப்பதென்று முடிந்தது. நெடுக வாசித்துக் கொண்டே போவது, ஸந்தேஹமுள்ள விடங்களில் கேட்டுத் தெளிவது—என்கிற ப்ரக்ரீஸையில் நடந்து சென்றது.

—அடியேன் ப்ராநித க்ரந்தங்களைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியது—

அப்போது அந்த க்ரந்தங்கள் அச்சேழுமல் ஒவ்வொருபடியும் காதெத்திடுமே விருந்தபடியால் அவற்றைப் பரிஷ்கரித்து அச்சிடவும் ஆரம்பித்தேன். அப்போது தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடுவதற்கு விசேஷ ஸௌகரியம் உந்தபடியாலே அந்த லிபியிலேயே அச்சிடத் தொடங்கினேன். முதலில் ஸம்பந்தாயசந்திரிகா என்கிற ஏழு ப்ரகாசம் கொண்ட உயர்ந்த க்ரந்தத்தை யச்சிட்டேன். பிறகு, புருஷகாரம் மாம்ஸை, ரஹஸ்யத்ரயகாரிகாவளி என்கிற சாதகங்களை யச்சிட்டேன். அதன் பிறகு ரஹஸ்ய விடங்கமென்கிற மணிப்ரவாகக்ரந்தம், அதன் பிறகு ரஹஸ்யத்ரயம் மாம்ஸாபாஷ்யத்தை யச்சிடத் தொடங்கினேன். இது மிகப்பெரிய க்ரந்தம். மூல மந்த்ரத்தில் பரணவ நமஸஸுக்கள் உரைக்குமே இதில் விசாரம் நிகழ்ந்திருக்கிறது

அவ்வளவுக்கே க்ரந்தம் மிகப் பரந்திருக்கிறது. அதை யச்சிடுவதற்கு விசேஷத்ரவய உபபத்தி அபேகசிதமாயிருந்தபடியால் சென்னையில் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயஸ்தர் களான சில மஹானகனையடுத்து அவர்களின் உதவியைக்கொண்டு நடத்துவதென்று ஆலோசித்திருந்தேன். இது 1912 ஆம் வருஷத்தில்.

— மயிலை அட்வகேட் கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் —

மயிலாப்பூரில் பிரபல அட்வகேட்டாயிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே S. கோபால ஸாமி ஐயங்கார் என்பவர் யாத்ருச்சிகமாகக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினார். இவர், ஜகத்ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ உலே. (ஸர்) எஸ். வரதாசாரியஸ்வாமியின் ஸாஷாத் மாதுவர். ஆங்கிலத்திற்போலவே ஸம்ஸக்ருதத்திலும் வல்லவர். கீழே ப்ரஸ்தாவித்த மண்டயம் ஆழ்வார் ஸ்வாமியை வரவழைத்துத் தம்முடைய பங்களாவில் பல வருஷங்கள் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்து அவரிடத்திலே உபயவேதாந்தங்களையும் வரியடைவே சுற்றவர். அஸ்மதீய மாதாமஹ ஜீயர் ஸ்வாமி திருவடிகளிலும் ஸ்ரீ வசந பூஷணத்தவத்ரயாதிகளை யதிகரித்தவர். உபயவேதாந்தங்களையும் சில வக்கில் களுக்கு ப்ரவசனமும் செய்தவர் பஹுச்சுதர். அணைகவருஷகாலம் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த வேதாந்ததீபிகையென்னும் பத்ரிகைக்கும் இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸம்பாதகராக இருந்தவர் இந்த கோபாலஸாமி ஐயங்கார் (தென்கலை) இவர், யேலேகுறித்த விரக்திபால்யகார ஸ்வாமியின் பெரு மைகளைக் கேள்விப்பட்டு அவருடைய ப்ரவசந கோஷ்டியில் இரண்டொருநாள் அந்வயித்தப் போக வேணுமென்றே காஞ்சிக்கு வந்ததாகத் தெரிந்தது. அப் படியே அந்வயித்திருந்த காலத்தில், ஸம்ப்ரதாயசந்த்ரிகாதிகளான சில க்ரந்தங் கள அச்சிட்டு முடிந்திருப்பதையும் இன்னும் சிலபெரிய க்ரந்தங்கள் அச்சிட வேண்டி யிருப்பதையும் அடியேன் விஜ்ஞாபித்து இதை தேவாரே நிறைவேற்றி வைக்க வேணுமென்று பலருடன் சேர்ந்து பிரார்த்தித்தேன். ஸமயம் நல்ல ஸமயமா யிருந்தபடியால் அந்த ஸ்வாமி ஒருவிதமான தடையும் சாக்குபோக்கும் சொல்லா மல் 'எத்தனை பாரமாகும்? என்ன செலவாகும்?' என்றுகூட வினவாமல் "அச்சக் கூடத்தில் கொடுக்கும்படியாக மாத்ருகை விததமாயிருக்கிறதோ? இருந்தால் இப் போதே அடியேன் கையில் கொடுத்து விடலாம்; நாளைவிருந்தே அச்சிட ஆரம் பித்து ப்ரூப் காபிகளை இவ்விடத்திற்கே அனுப்பிவரத் தடையில்லை" என்று அவ லையாக ஸாதித்து விட்டார்.

— சென்னை கராலபாடி ஆழ்வாரய்யாவின் ப்ரஸ்தாவம் —

அக்காலத்தில், சென்னைமா நகரில் வாழ்ந்துவந்த கராலபாடி ஆழ்வாரய்யா என்பவரின் தலைவரவர்கள் வித்வானாயும் விசேஷ தனிகராயு மிருந்தபடியால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை யென்னும் பெயரால் ஒரு ஸபையை ஏற் படுத்தி அது சாச்வதமாக நடக்கும்படியான திட்டங்களும் செய்திருந்தார். அந்த ஸபையின் மூலமாக நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கள் நூற்றுக் கணக்காக அச் சிடப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது ஜகத்ப்ரஸித்தம். ப்ரஸ்டிகளின் அவதானக்

குறையினால் அந்த ஸபை இப்போது அஸ்தக்ஸ்பமா யிருந்தாலும் அது நன்றாக வேலை செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த ஸபைக்கு மேலே சொன்ன கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அடியேன் முத்ரணம் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் அந்த ஸபையின் மூலமாகவே அச்சிடுவிக்க நிச்சயித்த அந்த மஹான் அதிஸவல்ப காலத்திலேயே அத்தனையும் தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவித்து முடித்தார். ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், பால ஸரஸ்வதியின் தாத்பாய தீபிகை, கடிநபத் தீபிகையோடு கூடின சரமசலோக டிப்பணி இதயாதிகளான உத்க்ரந்தங்க ளெல்லாம் அந்த மஹானுடைய கருணையினால் வெகுவினரவாகவே அச்சேற்றப் பட்டு முடித்தன. அவ்விதசயம் எழுதி முடியாது. அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையும் அதன் காரியங்களும் கொண்மா நகரில் நடந்து கொண்டிருந்தன. அப்படியிருக்க, அச்சக் கூடத்தையும் இதற்காகவே காஞ்சிபுரிக்கு அனுப்பி பெரியகாஞ்சியில் ஸதாபித்து, ஸபாபண்டிதர்களான இருவரை இவ் விடத்திலேயே வந்து வணக்கச் செய்து ஹிஸுபகவாகவேலை நடக்கும்படி திட்டம் செய்து, அதிமாறுஷ்குத்ய மென்னும்படி அறிதவரையில் முடித்து வைத்த அநிசயம் தெஞ்சால் நினைப்பரிதே ஸ்ரீவசநபூஷணம்மாம்ஸாபாஷ்யம் மட்டும் அதற்கு முன்னமே ஸ்ரீமத் யோகி பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி (தெலுங்கு லிபியில் (அதிலுக்கமமான அக்ஷரத்தில்) ஒருவாறு அச்சிட்டிருந்தார். அதை அடியேன் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு தேவநாகர லிபியில் அச்சிட்டிருக்கிறேன். இந்த க்ரந்தம் அபூர்ணம்; கிடைத்திருக்கிறவரை அச்சிட்டிருக்கிறேன் அதுவுமிப்போது துர்லபம்.

— அடியேன் ஸகல ஸ்தோத்ரங்களுக்கும் வியாக்கியானமிட்டது —

அந்த மயிலே கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் அப்போது அடியேனுக்கு ஒரு கூட்டணியிட்டார். அதாவது, நம் பூருவாசாரியர்கள் ளாதித்திருக்கிற ஸகல ஸ்தோத்ரங்களுக்கும் மணிரவரான வியாக்கியானம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதித் தரும்படி நியமித்தார். எழுதிக் கொடுப்பதை உடனுக்குடனே அச்சிட்டு முடிப்பதாகவும் ஸாதித்தார் அப்போதே அந்த நிபமனத்தை சிர்ஸா வலித்து பஞ்ச ஸதவத்தில் ஸ்ரீ ஸதவத்திற்கு வியாக்கியான மெழுத ஆரம்பித்து அதைப் பூர்த்தி செய்து உடனே வரதராஜஸ்தவத்திற்கும் எழுத ஆரம்பித்தேன். நம் தேவப் பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரமாயிருப்பதால் விஸ்தாரமாகவே யெழுத வேண்டுமென்று ஆவல கொண்டு விரிவுக்கு அஞ்சாமல் விபுலமாகவே யெழுதினேன். "எவ்வளவு விரிவாக எழுதினாலும் அச்சிட்டுவைக்க ஆகேற்பனை கிடையாது என்று அந்த ஸ்வாமி உறுதி கூறியிருந்தபடியால் வெகு உதஸாஹத்தோடு விரிவாகவே யெழுதிக் கொடுத்தேன். அவ்விரண்டு ஸ்தவங்களின் வியாக்கியானங்களையும் அந்த மஹான் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையின் சார்பாகவே அச்சிடுவிக்க நிச்சயித்திருந்தார் அந்த ஸபைக்கு அதிகாரிகள் இன்னும் ஏழெட்டுநபர்கள் இருந்தபடியால் அவர்கள் அதை ஆகேற்பித்தார்கள்; பூருவர்கள் இயற்றின க்ரந்தங்களை ப்ரகாசனம் செய்வதற்காக இந்த ஸபை ஏற்பட்டதே

யொழிய இக்காலத்தவர்கள் எழுதும் க்ரந்தங்களையும் இதில் ஏற்றுக்கொண்டு அச்சிடுவது உசிதமன்று என்று ஆசேபித்தார்கள். அது யுத்தமானதே யென்று அடியேனும் ஆமோதித்தேன். ஆனாலும் அததஸ்வாமி அடியேனிடம் வைத்திருந்த பக்ஷபாத விசேஷத்தினால் தம்முடைய அத்யவஸாயம் பழுதுபடக்கூடாதென்று ஒரு தலைநின்று தீவிரமாக முயன்று மற்ற அதிகாரிகளையும் தம் சொல்வழி வரும் படி பண்ணி அவ்விரண்டு ஸதவஸியாகியானங்களையும் அந்த ஸபையின் மூலமாகவே அச்சிடுவித்து முடித்தார். ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டபடியால் அவை ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகமெங்கும் பரவின. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரும்பாலும் அந்த ஸபையில் 200 ஜீவிய சந்தா செலுத்தி அந்நியத்திருந்தபடியால் அந்த க்ரந்தங்கள் அப்போது யாவுக்கும் கிடைத்திருக்கின்றன. தெலுங்கு விபியில் ப்ரவேசமில்லாதவர்களுக்காகப் பிறகு மணிபரவாள விபியில் இவற்றை, ஸ்ரீ உவே (கோயம்புத்தூர்) வெங்கடரமணையங்கா ரெனகிற மஹான் அச்சிடுவித்தார். அப்போது பாதிபாகம் சுருக்க வேண்டியதாயிற்று. மேன்மேலும் பல பதிப்புகளாயின க்ரமேன முகுந்தமாலை முதல் நக்ஷத்ரமானிகை யளவாக ஒரு ஸ்தோத்ரமும் விடுபடாமல் ஸகலஸ்தோத்ரங்களுக்கும் வீரவாண வியாக் கியானமெழுதிப் பல பதிப்புகள் செய்தேன். இவை யெல்லாம் தீப்போது கிடைப்பவை.

— மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காருடைய ப்ரஸ்தாவ நிசமொம் —

அந்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஆசார்ய ஹிருதயத்தில் மிதந்த ஈடுபாடுடையவர். அதனால் அதற்கு தாற்பர்ய ஸாரமொன்று எழுதிக் தரும்படி நியமித்தார். அதையும் எழுதிக் கொடுத்தேன். ஆனால் முதலிரண்டு ப்ரகரணங்களுக்கு மட்டுமே அப்போது எழுதிக் கொடுத்தேன். அதையும் உடனே அந்த ஸபையின் மூலமாகவே தெலுங்கு விபியிலேயே அச்சிடுவித்தார் அக்காலத்தில் அடியேன் வித்தார்த்தி தசையில்தான் இருந்து வருகிறேன். ஸகலக்ரந்தங்களுக்கும் எல்லாரும்தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படியான வியாக்கியானங்களை யெழுத வேண்டுமென்கிற குதூஹலம் அடியேனுக்கு இளம்பிராயத்திலேயே உண்டாயிற்று. ஸலயமாகவே குதூஹலத்திருந்தது தவிர அனேக மஹான்களின் நியமனமும் ப்ராப்தமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட மஹான்களில் மேலே குறித்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸர்வ ப்ரகாரங்களாலும் முதன்மை பெற்றவர் அடியேன் வியாக்கியானங்களெழுதுவதற்கு இந்த ஸ்வாமி செய்தருளின ப்ரரோசனமும் ப்ரோதஸாஹநமும் வாசாமகோசரம். அந்த ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ முகங்கள் ஐந்நூறுக்கு மேல் அடியேனுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஒவ்வொரு ஸ்ரீ முகத்திலும் நான்கு வரிகளேயிருக்கும்; எதையாவது எழுதும்படி நியமித்தபடியேயிருப்பர். பதினெட்டாவது வயதிலிருந்து நாற்பத்து மூன்றாவது வயதளவும் இருபத்தைந்து வருஷகாலம் இந்த மஹானோடு நெருங்கிப் பழகினது அடியேனுக்குப் பலவகையான ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு ஹேதுவாயிற்று. இவர் தமது சரமகாலத்தில் மூன்று ஸம்வத்ஸரங்கள் அடியேனுடைய சென்னைக் கால கேசுப ஸபையில் ஒரு நாள் தவறாமல் அந்நவதித்துப் போந்தார்.

— இஞ்சிமேட்டடிகிய சிங்கர்திருவதன் —

நெடுநாள் அஹோயிலமடாஸ்தானத்தை யவங்கரித்திருந்து திருநாடலங் கரித்த ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேடு ஸ்வாமி பூர்வாசரமத்தில் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமியேன்று வ்யபதிஷ்டர். திருப்பதியில் ஸ்ரீமத் புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் நெடுநாள் வாழ்ந்து ஸாமாந்த்ய விசேஷசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து உபயபிவதாந்த ப்ரவர்த்தந பரவிணராய் காஞ்சியில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தார். அடியேனுடைய க்ருஹத்திற்கு அதிஸமீபத்திலேயே ஒரு திருமாளிகையை ஸவியேமாகக் கொண்டு குடி வாழ்ந்து வந்தார். அப்போது இருலோழுக்கும் மிகநெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அனுஷ்டானத்திற்கு வெள்ளக்குள மெழுந்தருள்வர். அடியேனுடைய க்ருஹத்தின் பக்கத்திலுள்ள ஸந்துவிதிவழியாகவே அக்குளத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமாதலால் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்தே குளத்திற்குச் செல்வது திண்படியான வழக்கம். திரும்புகிற ஸம யத்தில் சேர்த்தி ஏற்படுவது அரிதாகும். செல்லுகிற ஸமயத்தில் நியமேந சேர்ந்து தான் செல்வது, அப்போதைய ஸம்பாஷணைகள் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு மேலா னாலும் மறக்க முடியாதவை. திருப்பதியில் தாம் வாழ்ந்தபோது ஸ்ரீ மத் புரிசை ஸ்வாமி பக்கலிலே தாம் அநுபவித்த விசேஷங்களை ஒவ்வொருநாள் ஒவ்வொன் றாக ஸாதித்தருள்வர். மற்றும் அநேக க்ராந்திக விஷயங்களையும் ஸாதித்தருள் வர். இடையிடையே ஸம்ப்ரதாயார்த்த சர்ச்சைகளும் நடைபெறும். கோப தாபங்கள் சிறிதுமில்லாமல் புன்முறுவலோடே ஸாதிப்பர்; தூமுறுவல் கொண்ட முகத்துடனே கேட்டருள்வர். மனசாகழியை மீறியோ அப்ராமாணிக வழியை யவலம்பித்தோ விதண்டாவாதமாகலோ ஓரகூரமும் ஸாதிக்கமாட்டார். அந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் விசேஷித்து அநுபவித்த குணமிது. ஸ்ரீமத் பெருங்கட் டீர் கண்டாவதாராசார்ய ஸ்வாமி யென்றொருவர் ஸன்னிதி வீதியிலெழுந்தருளி யிருந்தார். அவர் வையாகரணர். கோவில் பாடசாலையில் பல வகுஷைகள் வ்யா கரணப்ரவசநம் செயது கொண்டிருந்தவர். அந்த ஸ்வாமியின் இயல்வு இஞ்சி மேடு ஸ்வாமியின் இயல்வுக்கு நேர்மாறானது. விஷயசர்ச்சை யென்றெடுத்தால், அது எந்த விஷயமானாலும் ஸரி, கோபதாபங்களில்தான் பர்யவஸித்து நிற்கு மவர்க்கு. உச்சைருத்தோஷம் ப்ரபலமாயிருக்கும். இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியின் கம்பீர ப்ரக்ருதிகளை நினைத்தொறும் சொல்லுந்தொறும் நெருக கவிந்திருக்கும்.

— காத்திலி நிகர்த்தனோரு நிகர்த்தி —

காஞ்சிபுரியில் ஸ்ரீமத் அய்யாகருஷ்ணஸாமி தாதாசார்யரென்பவரைப் பலருமறி வர். அவர் ஸம்பரதாய நிஷணாதர். அவர் ஒரு ஸமயம் கூரத்தாழ்வான திருநகைத் திரோத்ஸவம் ஸௌகிக கூரம் சென்றிருந்தார். அங்கே பல ப்ரகரணங்களில் அநுஸந் திக்கிற தனியன் ஒன்றுண்டு; அதாவது, [அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்தவ மாசரித்ய பூர்வே மூர்த்தநாயஸ்யாந்வயமுபகதா தேசிகா முக்திமாபு, ஸோயம் ராமா நுஜமுநிரபி ஸ்ஸியமுக்திம கரஸ்தாம் யத்ஸம்பநதாதமறுத கதம் வர்ணயதே கூர நாது.] என்பது; இது பட்டர் அருளிச்செய்ததாக ஸுப்ரஸித்தம். இதில் எம்

பெருமானுருடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசாரியர்கள் உஜ்ஜீவித்ததாகவும் பிற்பட்ட ஆசாரியர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் உஜ்ஜீவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கேட்ட அந்ததாதாசாரியர் 'இதெல்லாம் தப்பான ஐதீஹ்யத்தைக் கொண்டு கம்பிக்கப்படுகிற சலோகம், பிற்பட்டவர்களுக்கு ஸ்வாமியின் திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் மோக்ஷமென்றால் இது பெருந்தய; முற்பட்டவர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் மோக்ஷமுண்டாயிற்றென்றால் இது அந்நீதிமான வார்த்தையல்லவா? இது எப்படி பொருந்தும்? ஸ்ரீமந்தாத்மவிகள உய்யக் கொண்டார் மனக்கால் நம்பி போல் வார்தானே ஸ்வாமிக்கு முற்பட்டவர்கள்; அவர்கள் என்னைக்கோ பரமபதம்போய்ச் சேர்ந்தவர்களென்று; அவர்களது காலத்தில் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் அவதரித்திருந்த லக்ஷண இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு நேர்த்தகென்று சொல்ல இடமுண்டு இவருடைய அவதாரமே நடந்திலாத ஸமயத்தில் இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு எப்படி ப்ராப்தமாகக் கூடும்? இது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதபடின வார்த்தை" என்று உபத்யஸித்து அவதள்ள யதாச்சுக்ரகாலிக ளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் மனத்தை அநிமாத்ரம் குழப்பி விட்டார். இச்செய்தி அடியினுக்குத் தெரியவந்து உடனே அன்றிரவு மஹாநிஸயத்திற்கு அங்கே சென்று உபத்யாஸ ஸபை கூட்டி அந்த அயலா க்ருஷ்ணதாதாசாரியருக்கு வெகு தத்துவங்களை யுணர்த்தினேன். அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன்:—

— நியாய பரிசுத்தி ஸ்ரீஸூக்தி யுபத்யாஸம் —

தேவிகன் நியாய பரிசுத்தியின் தொடக்கத்தில் எம்பெருமானாரைப் பற்றிப் பணித்த மங்கள சலோகத்தில் 'பத்யஸ் ஸம்யமிநாம் ப்ரணம்ய சரணௌ தத்பாத கோடரயோஸ் ஸம்பந்தேந ஸமித்யமாநஸிபவாந தத்யாந் ததாந்யாந் குருந்' என்று உள்ளது. இதன் பொருளாவது, ஸம்யமிநாம் பத்யு: சரணௌ ப்ரணம்ய—; தத்பாத கோடரயோ: ஸம்பந்தேந— அந்த எம்பெருமானுருடைய திருவடியென்ன திருமுடியென்ன இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தினால், ஸமித்யமாநஸிபவாந— பெருமைபெற்றவர்களாய், தத்யாந்— க்ருதார்த்தர்களான, குருந் ப்ரணம்ய— ஆசாரியர்களை வணங்கியும.....நியாயபரிசுத்தி யென்ற இத்தக்ரத்தம் செயப்படுகிறது என்கை. இதில் தத்பாத கோடரயோஸ் ஸம்பந்தேந" என்றது உயிரான வார்த்தை. கோடரமென்று திருமுடிக்குப் பெயர். பிற்பட்டவர்களுக்குத் திருவடி ஸம்பந்தம் போல முற்பட்டவர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தம் உத்தாரகமென்று இதனால் நன்கு காட்டப்பட்டதாயிற்று. இத்தச் சலோகமானது 'அர்வாஞ்சீசா யத்பதஸரஸிஜ த்வந்த்வமாச்சீத்ய' என்ற ஆழ்வான் தனியையடி யொற்றியே தேவிகன் பணித்தது. [யசசோபயோஸ், ஸமோ தோஷ பரிஹாரோயி வா ஸம்:] இத்யாதி. என்று பரக்கவுபத்யஸித்தேன் அவர் இவை முழுவதும் கேட்டு இதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்ல வழியில்லாமையாலே 'இப்படியன்றே விஷயஞ் சொல்லேனும்' என்று கொண்டாடி விட்டு அப்போது ஸாரமாகவும் ரஸமாகவும் சில வார்த்தை சொன்னார்; ஒருகூண்டத்தில் தேவிகனுடைய ஸ்ரீஸலக்தியைக் கொண்டே என்னை வாய்மாளப் பண்ணின ஏற்றம் இதத அண்ணா ஸ்வாமி யொருவர்க்குத்தான் ஏற்கும். மற்ற பேர்கள் ஏதாவது கதை சொல்லிக்

கொண்டிருப்பார்களே யொழிய இப்படி சீருங்க க்ராவிகயா ப்ரமாணமெடுத்துத் காட்ட, அதிலும் தேவிக ஸுத்தியையே யெடுத்துக்காட்ட சக்தரக்லர். எங்களுடையவர்கள் எதையும் ஆழ்ந்து பாராமல் "வித்தைதிற்யஸஹஸ்ரவர்ணாதே" என்று உபாலம்பம் செய்து போனார்கள். வாயெடுத்ததற்கெல்லாம் பின்புள்ளாரான எங்கடவர்கள் அதைச் சொல்லி வருகிறார்கள். நானும் தப்பான ஐதிஹ்யமென்றே கருதிப் பல பேசிவிட்டேன்; ஆழ்வாரே சுமிகத்தருள வேணும் என்று முடித்துப்போனார்

— வேதவேதாந்தவர்த்தி ஸஸபயில் பரீஷை கொடுத்தது —

திருவல்லிக்கேணியில் வேத வேதாந்தவர்த்தி ஸஸப ஏற்பட்டு ஒருநாளாண்டுகிறது. 50 வருஷங்களுக்கு முன்வரையில் இந்த ஸஸபயின் காரியங்கள் வெகு மன்னதமான நிலையில் நடந்துவந்தன வருஷத்தோறும் ஆவணி மாதத்தில் உபயவேதங்களிலும் உபயவேதாந்தங்களிலும் பரீஷைகள் நடத்தி ஸன்மான மளிப்பதென்று நடந்துவந்தது. வருஷத்தோறும் 50, 60 வித்யார்த்திகளுக்குமேல் பரீஷைக்கு வருவார்கள். ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்கள் பரீஷைக்களாக எழுந்தருள்வார்கள். நியாயத்தில் வாக்கியார்த்த சர்க்கைகளும் நடைபெறும் அக்காலத்தில், ஸானமாமலைபர்யந்தமான தென்னாடுகளிலிருந்தும், மைஸூர் பர்யந்தமான மேல்நாடுகளிலிருந்தும் வித்யார்த்திகள் பரீஷைக்கு வந்து கொண்டேயிருப்பார்கள். அக்காலத்தில் அடியேன் திவ்வியப்பிரபந்தங்களை வியாக்கியானங்களோடும் அதிகரித்து "மூலத்திலும் வியாக்கியானங்களிலும் ஸுரீக்கத்திப் பரீஷை கொடுக்க ஸித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன் ஸுரீக்கத்திப் பரீஷையாவது, 'கதநியைத் தீட்டி எதிரே வைத்திட்டுப் பரீஷை செய்யுங்கள்; பரீஷையில் தப்பினால் அந்தக் கத்தியினாலே நாக்கையறுத்திருங்கள் என்று சொல்லிப் பரீஷை கொடுப்பது இத்தகைய பரீஷையை 19-ஆம் பிராயத்தில் அந்த ஸஸபயில் கொடுக்கச் சென்றேன் மூலத்தில் மட்டுமன்று, வியாக்கியானங்களிலும் அப்போது அந்த ஸபாவித்வான்கள் செய்த பரீஷையில் சிலவற்றை இவ்ருத் தெரிவிக்கிறேன் [ஸ்ரீமதுபயவே மஹாவித்வான்—திருமழிசை வரதாசாரியர் ஸ்வாமியும் மற்றொரு தமிழ் வித்வானும் எனக்குப்பரீஷைகள்]

— ஸுரீக்கத்திப் பரீஷையின் வரலாறு —

(1) நாச்சியார் திருமொழியில் முதற்பதிகத்தில் ஒன்பதாம் பாட்டை [தொழுது முப்போது முன்னடிவணங்கி யெசுகிற செய்யுளை எழுதிக் காட்டும் என்றார்கள். உடனே அவர்களது கருத்தையறிந்த அடியேன் அப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் முற்கூற்றைமட்டும் எழுதிக்காட்டினேன்—"பழுதின்றிப் பார்கடல் வண்ணனுக்கே" என்று எழுதிக்காட்டினேன் இவ்ரு புத்தகங்களில் 'பாற்கடல்' என்றே பலரும் பதிப்பித்திருக்கின்றார்கள்; 'பால்-கடல்' என்று கருதி அங்ஙனம் பதிப்பித்தார்கள். அது பூருவாசாரியர்களின் வியாக்கியானத்திற்குச் சேராது; பார் கடல் [பார் குழந்த கடல்] என்று ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டிப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை உரைவகுத்துள்ளார். அதை நான் கவனித்திருக்கிறேனா என்

பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே அவர்கள் இப்பாட்டை யெழுதிக் காட்டும் படி கட்டியிட்டார்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்ட வடியேன் 'பாட்டை முழுதும் எழுதுவது எதற்கு? அப்பகுதியைமட்டும் எழுதினால் அவ்வித்துவான்கள் உகப்பார்கள்' என்றறுதியிட்டு அவ்வளவே யெழுதிக் காட்டினேன். மிகவுகந்தார்கள்.

(2) பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (4-9-1) "மரவடியைத் தம்பிக்கு" என்று செய்யுளை யெழுதக் கட்டியிட்டார்கள். அச் செய்யுளில் மூன்றாமடியின் பிறகற்றை மட்டும் எழுதிக் காட்டினேன்—'திருமங்கை மலர் கண்ணும்' என்றே பல நெழுதிக் காட்டினேன். இங்கும் புத்தகங்களில் "மலர்க்கண்ணும்" என்றே பலரும் பதிப்பித்துள்ளார்கள். மலர் போன்ற கண் என்னும் பொருளில்தான் அங்ஙனே சந்தியாகும்; வியாக்கியானம் அவ்வளவில்தான்; மலர்மீன்ற கண் என்றுள்ளதனால் 'மலர் கண்' என்று இயல்பாக எழுதினேன்; மலர்போன்ற கண் என்னும் பொருள் அங்குப் பொருந்த மாட்டாது. . . . இங்ஙனே எழுத்துப் பரிகைகளாயின.

— மிகச்சிறந்த வாக்குப் பரிகை —

பிறகு வாக்குப் பரிகை நடத்தினார்கள். "எம்பெருமானுடைய திருவடிக்குக் கமலத்தை உவமையாகக் கூறுமிடங்கள் பலவுண்டென்பது தெரிந்ததே; கமல பந்துவை உபமானமாகச் சொல்லியிருப்பதுண்டா? சொல்லுவீரா?" என்றார் பரிகை; "சொல்லமாட்டேன்" என்றேன். அதன் மருமத்தைப் பரிகைக்களை மட்டுமே தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. உமது கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்று பொருளல்ல. திருவாய்மொழியில் (8-5-5) சொல்லமாட்டேனடியேன் என்று தொடங்கும் பாகரத்தில் "உன் துளங்கு சோதித் திருப்பாதம் எல்லையில் சீரள ஞாயிற்றென்று போலென்னுள்ளவா" என்றவிடத்துத் திருவடிகளுக்குக் கமலபந்துவோடு ஸாம்பம் சொல்லியிருக்கிறதென்று விடை கூறினபடி. (கமலபந்து-ஸாம்பம்.) அப்போது பரிகைகவிதவான்களுக்கும் மரையையார்க்கும் அபரிமிதமான ஆனந்தமும் ஆச்சரியமுமுண்டாயிற்று.

— அக்காலத்துப் பெரியார்களோடு பழக்கம்—

இற்றைக்கு ஐம்பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முந்திய செய்தியாயிற்று அது அக்காலத்தில் பல பெரியார்களோடு நெருங்கிய பழக்கம் ஒரு பெரும் பாக்கிய மென்னலாமபடி ஏற்பட்டது. அவர்களைப்பற்றி யெல்லாம் அடியேன் சில வார்த்தைகளாவது எழுதியாக வேண்டும். அடியேனுடைய அனுபதாண்டு நிறைவு முதலாக வருஷந்தோறும் ஒவ்வொரு தினவு மலர் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்டு வருகிறேனல்லவா? அந்த முறையில் எழுபத்தேழாவது பிராயப் பூர்த்தியில் "எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை" என்ற மகுடத்தின் கீழ் எழுபத்தேழு மஹாக்களைப் பற்றி ஸ்வாநுபவபரீவாஹமாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறேன். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 325-ல் தொடங்கி 236 ல் முடிவுபெற்றிருக்கின்றது. அவர்களின் திருநாமங்களைமட்டும் அடுத்தபக்கத்தில் குறிப்பிடுன். அதில் (14) மண்டபம் அனந்தாழ்வான்ஸ்வாமி யொருவரை மட்டும் அடியேன் ஸேவிக்கப் பெற்ற

1 ஸ்ரீ அன்னாசங்காராயர் ஸ்வாமி(பீதா)
 2 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஐஷ்ட ஸ்வாமி
 3 ஸ்ரீ ஐக்கக்கு காதிரி ஸ்வாமி
 4 திருமலை திருப்பதி புரிசை ஸ்வாமி
 5 " குண்டரபாக்கம் பழைய ஸ்வாமி
 6 " யாம்பண்ணம் கரூர்தாசார்ய ஸ்வாமி
 7 " குண்டலம் நாலிம்மாசார்ய ஸ்வாமி
 8 " கந்துரி சங்கசார்ய ஸ்வாமி
 9 " திருப்பிட்டுழி பட்டினத்து ஸ்வாமி
 10 " தந்தி பட்டப்பா தாசார் ஸ்வாமி
 11 " ஆரீர். சங்கமலி ஐயங்கார் ஸ்வாமி
 12 " திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி
 13 " காரியூர் சூரியசார்ய " "
 14 " மண்டலம் அனத்தாசார்ய " "
 15 " ஸ்ரீரத்தி பாண்டாரசார்ய " "
 16 " S. கோபால் ஸாமி ஐயங்கார் " "
 17 " பரம. கிருஷ்ணமேட்டபுதியசிகள் " "
 18 " ஐஷ்ட. கிருஷ்ணபாசார்ய " "
 19 " ஐஷ்ட. சூரிவாணசாசார்ய " "
 20 " புரிசை கிருஷ்ணமசார்ய " "
 21 " ஸ்ரீமத் பரம-கோழியாசம் " "
 22 " தவத்தம் திருவுணையாசார்ய " "
 23 " கச்சிக் கிடாம்பி பாண்டாரசார்ய " "
 24 " நாயகர் பெரிய கிருஷ்ணமசார்ய " "
 25 " " சின்ன கிருஷ்ணமசார்ய " "
 26 " கவிபூஷணம் அத்தவதி " "
 27 " அ.வி- நாலிம்மாசார்ய " "
 28 " பழனிஷ் வாணாதேவசார்ய " "
 29 " வை. கு. சடகோபராமாதுஜாசார்ய " "
 30 " வை. கு. கோபாலக்குணமசார்ய " "
 31 " கோலே பத்தாரவி " "
 32 " காரப்பங்காடு சிங்கடபெருமாள் " "
 33 " மயலிக்குஷ்ணமசார்ய " "
 34 " கருணாதம் அனத்தாசார்ய " "
 35 " கோலே கோவிந்தசார்ய " "
 36 " கோலே மேயலுசார்ய " "
 37 " கோலகுளம் சூரிவாண " "
 38 " கோலகுளம் வரதாசார்ய " "
 39 " ஸ்வாணம் கிருஷ்ணமசார்ய " "

40 ஸ்ரீ பண்டிதத்தனம் குப்பண்ணு ஸ்வாமி
 41 " பரம. அயோத்ய ராமாதுஜ ஸ்ரீயர்
 42 " பரம. நோருத்தாரண்டவன்
 43 " திருநாயகம்புரம் ஸம்பத் ஸ்வாமி
 44 " ஐஷ்ட. திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி
 45 " திருமலை கிருஷ்ண ஸ்ரீ திலகாசார்ய
 46 " அரங்கப்பாடி திருவேங்கடாசார்ய
 47 " தி.க. ஸ்ரீ திலக ராகவாசார்ய " "
 48 " திவங்காடு ரங்க சார்ய ஸ்வாமி
 49 " நவம்பாக்கம் நாலிம்மாசார்ய
 50 " திருக்கோட்டையூர் கௌடையநாயனார்
 51 " பரம. கருடபுரம் ஸ்வாமி
 52 " கபில தனம் தேரிகாசார்ய ஸ்வாமி
 53 " கிடாம்பி அண்ணங்குராசார்ய ஸ்வாமி
 54 " வேலி பார்த்தாரதி ஐயங்கார்
 55 " தேரிகாமன் ராமாதுஜாசார்ய " "
 56 " குண்டரபாக்கம் தி. வி. ஸ்ரீ சங்கசார்ய
 57 " " தி.அராமாதுஜாசார்ய
 58 " " அரங்கபண்டாரசார்ய
 59 " உத்திரமேரூர் கணபதி ராகவாசார்ய
 60 " திருமலை கர்ணபதி ராமாதுஜாசார்ய " "
 61 " காலி சங்க சார்ய " "
 62 " ஸ்ரீ விஸ்னிபுத்தர் வேலுவாத்தார்
 63 " ஸ்ரீபெருமேசுவர வேலுவாத்தார்
 64 " திருமேயசை தாதபடங்கா " "
 65 " " வரதாசார்ய " "
 66 " " புத்தம் வேங்கடாசார்ய
 67 " " திருவாரி ஸ்வாமி
 68 " " அப்பன் ராமாதுஜாசார்ய
 69 " " ராமஜி சூரிவாணசார்ய
 70 " பரவந்து பட்டநாத " "
 71 " கிருபுஷ்டி. நோட்டவாசார்ய " "
 72 " ஸ்ரீபெருமேசுவர காதாசார்ய " "
 73 " மேட்டூர் ராகவாசார்ய " "
 74 " பிள்ளப்பாக்கம் திருவேங்கடாசார்ய " "
 75 " புதுப்பேர் வேங்கடாசார்ய " "
 76 " ஸ்ரீபெருமேசுவர ஆனந்தி சின்ன " "
 77 " " ஆனந்தி பழாஸ்வாமி. "

தில்லை; ப்ரபலப்ரக்கயாதியைக் கொண்டு எழுதினதத்தனை. (11) ஆரேஸ்வாமியை வேலித்திருந்தும் நெருங்கப் பெற்றதில்லை. மற்றவர்களோடு மிக்கபழக்கமிருந்தது.

— பரீகாஞ்சி வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் வரலாறு —

தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியிலிருந்த சட்கோப நிலய பாடசாலையில் அவ் விடத்து உபாதயாயர்கள் சேர்ந்து வித்யோல்லாஸிநீயொன்று ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக அடிக்கடி ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்களை நடத்தும் வழக்கமிருந்து வந்தது. 1908ஆம் வருஷத்திலும் 1909ஆம் வருஷத்திலும் நிகழ்ந்த செயதியிது. அப்போது காஞ்சியில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு பஹுமுகமான ப்ரசாரமிருந்து வந்தது. அக்காலத்தையும் இக்காலத்தையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்குமிடத்து "புராயத்ர ஸ்ரோத: புனிதமதுநா தத்ர ஸா:தாம்" என்கிற உத்தரராம சரிதஸ்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போதிருந்த ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களில் ஒருவர் கூட இப்போது இல்லை; அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் மூலமாக அடிக்கடி நடந்து வந்த ஸம்ஸ்க்ருத உபந்யாஸங்களில் பாவகைப் பரிகைகள் பெற்றிருந்தேன். பரிகைகொடுக்க அப்போதப்போது பல கனதனவான்கள் கூடுவார்கள். வாரந்தோறும் மூன்று நாட்களில் இரவு எட்டுமணி முதல் பத்துமணி வரையில் அந்தவதஸ்ஸு நடைபெறும். இதை யுத்தேசித்து வெளியூர்களிலிருந்தும் வித்வான்களும் வித்யார்த்திகளும் வந்து போவதுண்டு. அதையெல்லாம் இப்போது எழுதுவதில் என்ன பயனென்று அடியேனே ஆலோசிப்பதுமுண்டு. வைதவ்யமடைந்தவர்கள் ஸாமங்கலியாய் வாழ்ந்த காலத்து வாழ்ச்சிகளை நினைப்பதும் பேசுவதுமுண்டே; அதுவுமொரு தாரகமாகுமன்றோ? அந்தவகையில் சிறிது எழுதுகிறேன்.

— வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையில் பரிகை பெற்றது —

அந்த வித்யோல்லாஸிநீ ஸபையின் அத்யக்ஷர் ஒருநாள் சில வித்யார்த்திகளுக்கு ஒரு கட்டடிகையிட்டார்: (அதாவது) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மூன்று வேகங்கள் எழுத வேண்டியது; இரண்டு வேகங்கள் கத்யரூபமாகவும், ஒன்று பத்யரூபமாகவும் இருக்க வேண்டும்; கத்யரூபமான வேகங்களில் ஒன்று வெளிக்கூர்தியிலும், மற்றொன்று சாஸ்த்ரீயஸரணியிலும் அமைய வேண்டும்; பத்யங்களைப் பதினைந்துக்குக் குறையாமல் பகவாணப்பற்றி யெழுத வேண்டியது; இதற்கு ஒருவாரம் தவணை என்று நியமித்தார். இந்த நியானத்தை நினைவேற்றமுயன்ற அடியேன் வெளிக்கூர்தியில் எழுதவேண்டிய வசன வியாஸதிற்காக "பாஷோபதோமகித" என்று இளமையிலெழுதியிருந்த சுருக்கமான வியாஸத்தை லெகுவிவாக எழுதினேன். சாஸ்த்ரீயஸரணியில் எழுத வேண்டிய வியாஸத்தை தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்னும் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களில் தர்மமென்கிற முதல் புருஷார்த்தத்தைப் பற்றி "தாமஸா" என்னும் பெயரிட்டு எழுதினேன். மூன்றாவதாக, திருப்பள்ளி யெழுச்சி யென்னும் திவ்யபரபந்தத்தை. பாசுரமொன்றுக்கு இரண்டு ச்லோகங்கள் வீதம் சாரநூலவிகாரித வ்ருத்தத்தில் இருபதுச்லோகங்களாகமொழிபெயர்த்தேன அப்போது அடியேனுக்குப் போட்டியாக வேறு எந்த வித்யார்த்தியும் எழுத முன்வரவில்லை. மூன்றே நாட்களில் உவமையை யெழுதி விததப்படுத்தி அத்யக்ஷரிடம்

ஸமர்ப்பித்தேன். சாமா திருமலை தாதாசாரியார் அப்போது அத்யக்ஷபதவியிலிருந்தார். அவர் என்னிடத்தில் தங்கெண்ணங்கொண்டவரல்லரென்பது தெரிந்தும் மற்றும் பல பண்டிதர்களின் முன்னிடையில் அவரிடமே கொடுத்து இவற்றை அரங்கேற்ற வேண்டுமெனேன். "முன்னம் நான் பார்த்து விட்டு நானே மறுநாளில் அப்படியே செய்கிறேன்" என்று சொல்லி அவற்றை வாங்கிக் கொண்டார் கொண்டு போய்ப் பூர்த்தியாகப் பார்த்தார்; வியப்பும் உகப்பும் எனனால் தாங்க முடியவில்லையென்று வெவியிட்டார். அப்போது பெரியகாஞ்சியில் ஏகாம்பரநாதர் கோவில் தெருவில் பிரபலமாக வொரு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடத்து கொண்டிருந்தது அங்குள்ள விதவாங்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் தெரிவித்து அவர்களுக்கும் வரவழைத்து அவரே முன்னின்று அரங்கேற்றம் நடத்தினார். வைஷ்ணவ லவசேகரத்தையும் காட்டாமல் உதாரஸம்பாவத்தையே கொண்டு பலவாறு ப்ரசம்ஸித்தார் சிறந்த ஸனமானமும் செய்வித்தார் இந்த ப்ரசஸ்தாவத்தையே சுருக்கமாக முடிக்கிறேன்;

-பாம்பே கேமராஜு ஸேட்டிங் பஹுமான்.-

பாம்பேமாநகரில் 'கேமராஜுஸேட், கங்காவிஷ்ணு' என்னுமிருவரைக் கேள்விப்படாதவர்கள் அனேகமாக இருக்கமாட்டார்கள். இவ்விருவரும் ஸுஹோதரர்கள்; பாம்பேயிலும் கங்காணியிலும் மிகப்பெரிய அச்சக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து எண்ணிறந்த க்ரந்தங்களையெழுதிட்டு கோடீஸ்வரர்களாகப் பெற்றவர்களிவர்கள் இவர்களது க்ரந்தாலயம் இறையகமும் பெளத்தனுடைய நிர்வாஹத்தில் மிகவும் உன்னதமான நிலையில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஸேட்டுகளிருவரும் அப்போது ஸ்ரீரங்க யாத்திரையாகப் புறப்படடுக் காஞ்சியில் வந்து தங்கியிருந்தனர் மேலே சொன்ன என்னுடைய க்ரந்தங்களின் அரங்கேற்றம் நடந்த ஸமயத்தில் அவர்கள் தேவப்பெருமானை ஸேவிகை வந்திருந்தபடியால் ஸன்னிதிக்குள்ளே லஸந்தோதஸம் மண்டபத்தில் பெருந்திரள் குழுவியிருப்பதைக் கண்டு அங்கே வந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது எனக்கு புஷ்பமாவா லங்கரணம் முதலியன நடப்பதைக்கண்ட அவர்கள் என்ன விசேஷமென்று பக்கத்திலிருப்பவர்களை (இந்தி பாஷை தெரிந்தவர்களை) க் கேட்டார்கள். அவர்கள் மூலம் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தமுன்று க்ரந்தங்களும் தேவநாகராக்ஷரத்திலேயே ஒழுங்காக எழுதப்பட்டிருப்பதையும் கண்டு அவற்றை ஒரு வாரத்திற்குள் தாங்களே அச்சிட்டனுப்புவதாகச் சொல்லி அப்போதே ஹக்யில் வாங்கிக் கொண்டு போய் ஸ்வஸ்தானம் சேர்த்தவுடனே நாலேநாளில் அச்சிட்டு எனக்கு ப்ருப்காபி அனுப்பி விட்டார்கள். கொட்டையான எழுத்தில் வெகு ஆச்சரியமாக அச்சிட்டு விட்டார்கள். உத்ஸாஹ மிகுதியினால் இரண்டாயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டார்கள். இது நிகழ்ந்தது 1908ல். 60 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. இதுவரையில் ஆயிரம் பிரதிகளை செலவாகியிருப்பதாகவும், மிச்சம் ஆயிரம் பிரதிகள் க்ரந்தாலயத்தில் கட்டி வைத்திருப்பதாகவும் ஸம்பகாலத்தில் தெரிந்து கொண்டேன். "To கேமராஜு ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாஸ், ஸ்ரீவெங்கடேச்வர ப்ரேஸ, பாம்பே 4." என்கிற விலாஸத்திற்கு "பாலகோபதிதமாவிகா தேவை" என்று யார் எழுதினாலும் மூன்றாநாளில் V.P.P

மூலம் புத்தகம் வந்து சேரும். அதில் பாடகோபதேச மானிகை மட்டு மன்று; தர்மவாதம், ஸ்ரீ ரங்கநாதப்ராபோதிகப்பரபத்த ப்ரதிக்குதி—என்னும் மற்றையிரண்டு க்ரந்தங்களும் அத்துடன் சேர்ந்தேவிடுகின்றன. என்னுடைய இளமைக் கவிதைகளில் இதுதான் அழியாமல் எஞ்ஞான்று மிகுப்பது. திருப்பள்ளியெழுச்சி மொழிபெயர்ப்பு ச்லோகங்கள் பாட்டொன்றுக்கு இரண்டிரண்டாக அமைத்தவதில் அஸந்துஷ்டியுண்டாகி, பிறகு ஒவ்வொரு பாடடையும் ஒரே ச்லோகமாகச் செய்து முத்ரணம் செய்வித்திருக்கிறேன். அது இளமைக்கவிதையன்று.

—ஸ்ரீமத் சின்னகலியன் ஸ்வாமி நிநுவநுள் விளக்கம்—

ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸேத்யாதி சின்னகலியன் வானமாமிஸ்வாமி தெற்குப் பராந்தத்திற்கு மூன்றுவிசை யெழுந்தருளின யாத்திரிகரையில் முதல் யாத்திரையில் மட்டுமே காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினார்; மற்ற இரண்டு யாத்திரைகளில் ஒரு பரியாயம் சிங்கப்பெருமாள் கோயிலிலும், மற்றொருவிசை திருநின்றவூரிலும் சில நாள் தங்கியிருந்து அவலிடங்களிலே அடியேனைப் பரமக்குபையோடும நிரதிசய ப்ரீதியோடும் வரவழைத்தருளி விசேஷ அனுகூலங்கள் செய்தருள ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போதே அடியேன் பல துறைகளில் பலநூல்களை யெழுதி யச்சிட்டு வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாஷித்தருள்வதும் திருவுள்ளவுகப்புக்குப் போக்கு விடாகக் கருணாபரிணாமமான ஸ்ரீ முகங்களை யனுகூலித்தருள்வதுமாயிற்று. அனேக க்ரந்தங்களின் "முத்ரணத்திற்காக ஸ்ரீ ஸ்வாமி பொருளுதவி புரித்ததும் அப்ரமேயம் விஜ்ஞான சிந்தாமணி மஞ்ஜூ ாஷினி முதலான ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகளையெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமி வரவழைத்துக் கடாஷித்தருள்வது வழக்கம். ஸம்ஸ்க்ருத சந்திரிகா, மித்ரகோஷ்டி, ஸூத்ருதவாதிநீ என்விற பெயர்களால் அப்போது ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகைகள் பல பல நடந்துகொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் அடியேனுடைய வியாஸங்களில்லாத பத்ரிகை காணக்கிடைக்காது அந்த வியாஸங்களை யெல்லாம் விடாது கடாஷித்தருள்வதனால் ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அடியேனிடத்தில் புத்ரவாதஸக்யத்தினும் மிகுந்த வாதஸக்யமே உண்டாயிற்று. அதையெல்லாம் நன்கு அறிந்தவர்கள் வானமாமிஸ்யில் இன்றைக்கும் சில வித்வான்களுக்குக்கலாம்; வர்த்தமானபீடாதிபதியான ஸ்ரீமத் சின்னராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி அன்னவர்களில்தலைவர். அப்போது சின்னகலியன் ஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் வித்வத்திம்ஹங்கலாகப் பத்தெட்டு ஸ்வாமிகள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய யோக்க்யதைகளில் ஏகதேசமும் அடியேனுக்கு இல்லையாயிருக்கச்செய்தேயும், ஸார்வபௌமனுக்கு ஜகந்யவயக்தி விசேஷத்திலும் காதல் வினையுங் கணக்கிலே சின்னகலியன் ஸ்வாமிக்கு அடியேன்பாலுண்டானபரமக்குபையை எடுத்துரைக்கும் சப்தமொன்றுமறிநின்றிலேன ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "காதல் அன்பு வேட்கை அவாவென்னும் ஸங்ககாமாநுராக ஸ்நேஹாத்யவஸ்தா நாமங்கள்" என்று அருளிச் செய்கிற கட்டளையிலே காதலென்பேனு? அன்பு என்பேனு? வேட்கை யென்பேனு? அவாவென்பேனு? ஒன்றுமறியேன். அது வொரு காலவிசேஷம்.

—சிள்ளகலியன்ஸ்வாமியின் தீயமனங்கள்—

அப்போதைய ஸம்ஸக்குத பதிகைகளில் அடியேனுடைய கத்யபத்ய ரசனையெல்லாம் கடாஷித்தருளாதின்ற ஸ்ரீ ஸ்வாமி (சிள்ள கலியன் ஸ்வாமி) யாத்திரையடைவில் திருநின்றவூரில் அடியேனே வரவழைத்து 'அண்ணா! இந்த ரசநாஸாமர்தியத்தை நீர் திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களிலும் உபயோகப்படுத்தினால் லடநாடடுக்கு மஹாபகாரம் செய்ததாகுமே' என்று தியமித்தருளினார்; ஸ்வாமியின் அநுகரணமிருந்தால் அப்படியே யாமிறது' என்று விஜ்ஞாபித்தேன், உடனே ஸ்ரீஸ்வாமி, ரஹஸ்யத்தில் ஒரு சூர்ணையையும் திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டு பாசரங்களையும் ஸாதித்து "இவற்றை சீலோகமாகச் செய்யும், பாசர்ப்போம்" என்று தியமித்தருளினார் அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் இது ப்ரஸ்மானந்த ஸத்தோஹமயமானதொரு ஸம்பவமாகையாலே இதைச் சிறிது விவரித்தெழுதுகிறேன்.

பதினேந்தாவது பிராவத்திலிருந்தே அடியேன் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் ஆழங்காற்பட்டவன். இது ஸ்ரீஸ்வாமிக்கும் நன்கு தெரியுமாதலால் அந்த மஹாக்ரந்தத்தில் "போக்ய பாகத்வரை தெளிந்த சந்தைக்கு முனவில் முனறிலும் பாகடம்" என்றுள்ள சூர்ணையைத் தம்மெதிரிலேயே சீலோகமாக்கி விண்ணப்பம் செய்ய தியமித்தருளினார். இந்த சூர்ணையின் ப்ரமேயம் இன்னதென்பதைச் சற்று விவரிக்கிறேன். ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் முனரும் ப்ரகரணத்தில் *வன் பெருவானக முதலுய்ய* என்கிற சூர்ணை தொடங்கி இருபத்தெட்டு சூர்ணைகளினால் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியாயிரத்தில் மங்களாசாஸனம் செய்த திருப்பதிகளில் விளங்கும் திருக்குணங்கள் ஆச்சரியமாக அநுபவிக்கப்படுகின்றன. ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாம்பதிகமாகிய *பண்டைநாளாலே* என்கிற திருவாய்மொழியில் திருப்புளிங்குடி, வரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் மூன்று திருப்பதிகள் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டனவாதலால் அம்மூன்று தலங்களிலும் விளங்கும் குணத்தை ஒரே சூர்ணையினால் அருளிச்செய்தார் ஆசார்யஹ்ருதயகாரர். [அதுதான் *போக்ய பாகத்வரை* இத்யாதி.] இதன் கருத்து யாதெனில்; ஒருவனுக்குக் கனத்த பசியிருந்தால் அவன் அன்னம் பக்குவமாவதற்கு முன்னே பதற்றத்தினால் அன்னம் பக்குவமாகிற விடத் தருகே வந்து சற்றுப்போது அங்கே படுத்திருப்பதும் சற்று உட்கார்ந்திருப்பதும், சற்று நின்றுகொண்டே 'ஆச்சா ஆச்சா' என்பதுமாய்த் தவிப்பன். அப்படியே ஆழ்வாராகிற பரமபோக்யமான அன்னத்தையதுபவிப்பதிலே பெரும்பசியான எம்பெருமான் (அவர்க்குப்) பரமபக்தியாகிற பாகம் பக்குவமாவதற்கு முன்பு (அவரை) அநுபவித்துப் பசிதீர முடியாமையாலே 'அந்த பரமபக்தி பக்குவமாயிற்று ஆயிற்று' என்று பதற்றங்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே சயனிப்பதும், வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருப்பதும் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே நிற்பதுமாகிறனும்; இப்படிப்பட்ட தவராதிசயம் இம்மூன்று திருப்பதிகளிலும் வயக்தம்—என்பது இந்த சூர்ணையின் கருத்து, போக்ய—போக்ய பூதரான ஆழவானுடைய, பாக—பக்தி பரிபாகத்தைப்பற்றிய, த்வரை—எம்பெருமானுடைய பதற்றமானது, தேனீச் சந்தைக்கு முனீச் சூர்ணை—தெளிந்த 'வெண்'த்தை யகவகழியாதே என்ற அடிக்கு முன்னடியான*புளிங்குடிக் கிடந்து வர குணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று* என்று மடி

யில் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று திருப்பதிகவிலும், ப்ரமம-வ்யக்தம். என்று பதப் பொருள் காண்க. இவ்வளவு பொருளைக் கொண்டிருக்கின்ற சூர்ணையை ச்லோக மாக்கிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நியமனமாயிற்று. உடனே ஒரு காகிதம் வாங்கி ச்லோகத்தை மெழுதித் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தேன். அடியேன் எழுதின ஆசார்ய ஹகுதயஸாரததின 1933 ஸ்ரீ மக வருஷத்துப் பதிப்பில் (பக்கம் 150-ல்)

"இந்த சூர்ணையை ஒரு ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று ஒருவர் ஸ்ரீமத் ப்ரமமஸ்ய'ஸ்த்யாதி.கொலமாபலை சின்ன கலியன் தியர்ஸ்வாமி தியமித்தருளினபாது அடியேன் விண்ணப்பம் செய்த ச்லோகம் வருமாறு"

என்று மகுடமிட்டு அந்த ச்லோகத்தை முதரணம் செய்திருக்கிறேன்; அதாவது, போக்யந்நத சடபோ போனோ பத்தியாக விஷயம் தவரம் ஹி,
வதத் ஸதந்நத மத்தித்யோ தத்யாயபுரவிதாச்ச ததத்யாத்.

என்பதே அந்த ச்லோகம்; இதனை ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாசுரித்தருளி. அங்கிருந்த வித் வாங்களுக்குத் தாமே வாசித்துக் காட்டியருளி "மல சூர்ணையின் தாற்பரியத்தை இந்த ச்லோகத்தினுள்ளதான் தெள்ளிதாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது" என்று ஸாதித்தருளின வார்த்தை.

இந்த சூர்ணையோடுகூட ஆழ்வார் பாசுரங்களிரண்டையும் ச்லோகமாக்கும் படி தியமித்தருளினதாக விஜ்ஞாபித்தேனே, அவற்றுள் முதற்பாசரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-8-4.

"ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைத்த புகழாள்
திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டு போனான்
பெருமகளாய்க் குடிவாழ்த்து பெரும்பிள்ளை பெற்றவசொதை
மருமகளைக் கண்டுசுந்து மனாட்டுப்புறம் செய்யுங் கொலோ."

இப்பாசரத்திற்கு அடியேன் அப்போது விஜ்ஞாபித்த மொழிபெயர்ப்பு ச்லோகத்தையும் 1914-ல் அச்சிட்ட அடியேனது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் அப்பாட்டின் தீபிகையில் (முதற்பதிப்பில் பக்கம் 24 ல்) இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் 314 ல் ஸ்ரீ லானமாமலை ஸ்வாமி தியமனத்தையும் அங்கு ச்லோகத்தின் தலைமேற்பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

சோமேவ ஸாதம் அந்நிதாமம் ததாலோக்ய பூர்ணப்ரதாம்
புஷ்ணம் ஸா தாயிவ, அஸுநீயம் மத்தித் தேதாஸ ஸ்வயம்,
கார்ப்பஸடய ருத்ரமீக் ஜந்தனத்புத்ரா வசோதாஸ்வயா
ததஷ்ட்வா ஹகுத்யதா. ஸதுஷாம், விததுயத் ஸ்வாஸரிதம் வா த்யம

என்பதே அந்த ச்லோகம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தியமித்த மந்த்ரோரு பாசுரமாவது- பெரியாழ்வார் திருமொழியிலேயே 5-3-6,

எடுத்துக் கொடியுடையானும் ப்ரமஸு மித்திரனும்' மற்று
மோகுத்தரு மிப்பிறனி யென்னும் தோய்க்கு மருத்தறிவாகுமில்லை

மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணு மறுபிறவி தவிரத்
திருத்தி*உன்கோயில் கடைப்புக்கப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்.
இப்பாகரத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பாக விஜ்ஞாபித்த ச்லோகமாவது—

தோதோ வ் துஷ்பத்வஜோ நச புந் வேதா நதேத்தோ நாய்
வந்தா கோபி ஜநோக்ய ஸங்குதி பஹா ரோகஸ்ய வேத்தமோஷதம,
ஸ்வாசித் வைத்யமஸே ஸங்கிரஹ! புநாஸ்த்யோபநீயாத மாம்
புஷ்யம்கந்திர வான்தம துது ஹிரே ஸ்ரீ சந்தாதிரி ப்ரபோ. ஸஹநாம்.

இதுவும் அடியேனுடைய நிவ்யார்த்த தீபிகையில் முதற்பதிப்பில் (பக்கம் 406ல்)
இரண்டாவது பதிப்பில் பக்கம் 493 ல் முதரணம் பெற்றுள்ளது. இவ்விதமான
ச்லோக மொழிபெயர்ப்புத் தொண்டை விச்சுஷமாகச் செய்துவந்தேன். திரு
வாசிரிய மேழபாட்டையும ஏழு தண்டகமாகவும், திருவெழுக்கற்றிருக்கையைப்
பெரியதொரு தண்டகமாகவும், சிறிய திருமடையும் பெரிய திருமடையும்
ஆரயையில் இருதூறு ச்லோகங்களாகவும் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். இவை
தவிர இன்கவையே வடிவெடுத்த பலதூறு பாகரங்களை (ஏறக்குறைய ஆயிரம்
பாகரங்களை) ச்லோகமாகியுள்ளேன். இவைபெல்லாம் முதலில் கரந்த லிபியில்
அச்சிடப்பட்டு, பிறகு தேவநாகரலிபியில் விவரணத்தோடும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ வானமாமலை ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே யிருத்த ஆஸ்தான வித்வா
னொருவர் *கலையுங் கரியும் பரிமாவும்* என்கிற திருமுகையாழ்வார் பாகரத்தை
அதே யிசை நடையில் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகமாக்கிச் சொல்லுவீரா? என்றார்.
அப்போதே திருநின்றஜூரிலேயே உடனே விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேன்;

பெரிய திருமொழி [—5—]

கலையுங்கரியும் பரிமாவும் திரியுங்கானம் கடந்து போய்ச்
சிலையுங் கலையுந் துணையாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து
மலிகொண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கை வாளர்க்கர்
தல்லவன் * தலைபத்தறுந் துகந்தான் சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே,

(இப்பாட்டுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக இதே யிசைநடையில் விஜ்ஞாபித்த ச்லோகம்)

ஹிணை : கரீசை நானகர் வ்யாப்தா மடவிம் அதிபத் ஸத்
தநுஷா விசைந ஸஹாரோ கதவாத் ஜயதாம் ஸாப்தம,
கரிசீ ஜஸ்தோ க்ருஷேஷ : தாவக்தர் சிராஸி தா வயநுதத்
பகவாத் ஸஹி வத் திராஸி தம ஸாஹாரம பஜ ரிதத்.

இந்த ச்லோகமும் அடியேனுடைய பெரியதிருமொழி ஸம்ஸ்க்ருதாவாதத்தில்
(பிருஹதஸுத்தாபரநாமதேய ஸ்ரீ பரகாலவாஸிஸ்தத்தில்) பக். 414 ல் காண்க.

— சின்னகலியன்ஸ்வாமியின் க்ருபாப்ரவாண பிவாஹங்கள் —

ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் ச்லோக ரூபமாக மொழி பெயர்க்கும்படி ஸ்ரீ
ஸ்வாமி நியமித்தகுவினதைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீவசநபூஷணம் தத்வத்ரயம்

முழுகுப்படி ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் யதாவகாசம் இரண்டொரு மாதங் களில் ச்லோகமாக்கி முடித்தேன். அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி (சின்ன கலியன் ஸ்வாமி) வடதேச யாத்திரை யெழுந்தருளியிருந்தார். எவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் தேரே விடைகொண்டு இந்த ஸம்ஸ்க்ருத அநுவாதங்களை ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் பூர்த்தியாக வாசித்துக் காட்டவேண்டுமென் றொரு குதூஹலடிப்படாயிற்று அது வரையில் அடியேனுக்கு வடதேச யாத்திரை ப்ராப்தமானதில்லை அடியேனுக்கு பதரிசாசரம யாத்திரை மூன்று பர்யாயமும், அறித்வார ஹ்ருஷ்டீகசம் வரையில் யாத்திரை இருபத்திரண்டு பர்யாயமும் ப்ராப்தமாகியிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மேலே விஜ்ஞாபிக்க தேகும்.) வடநாட்டு யாத்திரையி் செழுந்தருளி யிருக்கின்ற சின்ன கலியன் ஸ்வாமியை ஸேஷிப்பதற் கென்றே ஒரு பயணம் புறப்பட்டேன். அதுதான் அடியேனுடைய முதல் தடவையான வடநாட்டு யாத்திரை.

— பாட்டுநகரில் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு விடை கொண்டது—

அப்பிபாது சின்ன கலியன் ஸ்வாமி பாட்டுநகரில் தீராகாட்டென்னு மிடத்தில் பரிஜத பரிவாரங்கொண்டும் பத்து வித்வான்களோடும் விசேஷச் சிறப்புடன் எழுந் தருளியிருக்கிறார் தீரகாட்டென்னுமிடத்தை நம் தேசத்தவர்கள் பலர் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தீரகாட்டென்னுமே 'தீரகாட்ட' என வழங்கப் படுகிறதுபோலும். அங்கே பெரு நகரம் கங்கை நாலுமைல் அகலமுள்ளது. ஸமுத்ர மேஷன் வேணுமே யொழிய கதியென்ன முடியாது. அந்த கங்கையின் கரையி லே 'ய ரபயமாஸதொநு ஸர்மயத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கிறார். அவ் விடம் கொண்டு சேர்ந்து ஸ்ரீஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் ஒரு வாரம் வாழ்ந்திருந் தேன். ஆஸ்தான வித்வான்கள் பலருமங்கு ஸேவைஸாதிக்கி டர்கள். அந்த ஸத்திவிஸத்தை நினைக்கும் போதே அடியேனுடலம் புலகாங்கிதமாகிறது. அது யாருங்கடடப்போக முழங்கும் கங்கையை வாசலில் கண்டு கொள்வதற்குத்தாலும் பரிதோனாது கால மாலை வேளையில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் உபயோகாத் தப்ரவானம் ஸந்திசுகிலும் ஆசாரியமாக நடைபெறுகின்றது சாதார மான்யவஸகூபஸமயமது. 'ஸ்ரீஸ்வாமி நியமித்தருளினபடி மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் ச்லோக ஆபண மொழி பெயர்த்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். பூர்த்தியாகத் திருச்செவ்வாநதியேயாக வேணுப' என்று விஜ்ஞாபித்தேன் கால மாலை காலக்ஷேபத்தையும் தீர்த்தி இதை யே வாசித்துக் காட்ட நியமனமாயிற்று. அங்குள்ளாரணவரும் கூடியிருந்து கேட்க வேணுமென்றும் கூட்டன் விட்டருளியாயிற்று. ஏரெட்டு நாள் இவ்வரங்கேற்றமே போது போக்காக திகழ்ந்தது.

அங்கே அரங்கேற்றப் பெற்ற அந்த ரஹஸ்யானுவாத ச்லோகமாலைகளுக்கு ஸ்ரீஸ்வாமி, "ரஹஸ்யரதனமாஸி" என்று பெயரிட நியமித்தருளி, இதை விவரவில் அச்சிட வேண்டியதென்றும் நியமித்தருளினார். தெலுங்கு விபியில் மேலே தமிழ் மூலமும், கீழே கணிகமுமாக அச்சிடப்பட்டது. பிறகு, மூன்றாம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கேமராஜ வேட்டின் பெளதரணம் தனது அச்சக் கூடத்தில் தேவநாகரலியில் வெகு தேர்த்தியாக 2000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. *

—திவ்யப் பந்த வர்ஸ்க் த வியாத்தியான ரசனாகள்.—

அடியேனுடைய வாழ்தாளில் இதுவொரு மிகப்பெரிய காரியமாகக் கருதப் பட்டுள்ளது. அருளிச் செயல்களான திவ்யப் பந்தங்களுக்கே கெல்லாம் உத்தராத் திவ்யவண்ணவர்களுக்கும் மிக உபயோகமாகவும் படியான வியாக்கியானம் எழுதி வெளியிடவேண்டுமென்று ஸ்ரீமத் சிவசுந்தரியன்ஸ்வாமி ரியமித்தருளில் துதித்து தவிர வடநாட்டில் ஆப்தர்களாற்றித்த பல வேட்டுகளும் அடிக்கடி அபேகித்து வந்தார் கள். அன்னவர்களில் ஹதராபாத் ஸீதாராம்பாக் ஸன்னிதி தீர்வாறுகாரான "ராஜா. ஸக்ஷீ நிவாஸராமலால் கிணமலாலா என்பவர் ப்ரதபாபிகணநீயர். பிறகு, பாம்பே பணஸவாடி ஸ்ரீவேங்கடேச தேவஸ்தான தீர்வாறுகர்களான ஸ்ரீராமதயான ஸோமாணி முதலானவர்களும் இதை தீர்ப்பந்தமாக விருமபிஷாக்கா, அவர்கள் விரும்பியது வந்தி பாணையில் வியாக்கியானம் வெளிவரவேண்டுமென்ற ஆணை எனக்கு வந்தியில் பரிசயமிருந்தாலும் வியாக்கியான மொழிபெயர்த்துப் போதுமான பாண்டித்ய மிக்கவாஸமாயிவ நடவடிக் ஸாஸ்க்ருத பாணையில் எழுதி ஸைப்போமென்று கொண்டு முதலாயிரம் முடிவாகுதம் ஸைஸ்க்ருத வியாத்தி யான மெழுதி முப்பது வருஷங்களுக்கே முணஸ்க்ருத அதை தேவநாக, சிவியில் அர்சிட்டு மிருத்திதன். தனித்தனி ஸாபுடமாக அச்சிட்டிருக்கவதன், சிவப் ப்ரஸ தாவித்த (பாம்பே) கேமராஜ ஸேட்டியன் பௌத்தானு வரவிதாபஜாஜ் என்ப வன் தனது அச்சுக்கடத்தில் ஒரே ஸாபுடமாக மிக தெற்குதினாக அச்சிட்டு ஸைத்திருக்கிருன். அது வட தேசியா முடிவதும் பாண்டியானது இதன் மேற் றேசுநவகாபப் பற்றி மேலே அதிவிசுப் ப்ரத நித்தத் தொண்டு மிகப் பெரி தாக வளர்ந்து சென்றிருக்கின்றது சில பக்கங்களுக்கே பிறகு தெரிவிக்கப் படு வதை எதிர்பார்த்திருங்கள்.

—திவ்யப் பந்தங்களுக்கே தெளிந்த மலையு முழுதியது.—

ஆத்க்ரதோத்தில் ஸாயும் பல ஆப்தர்களும் பக்தர்களும் கொடுங்க பாணஷ்விதாக்கட நாலாயிர திவ்யப் பந்தங்களுக்கே வியாக்கியானமொழுதி வெளி யிடவேண்டுமென்று கோரியார்கள். இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் கெல்லாம் ஸா. பேருமானுடைய தீர்வுறுதல் கர்ணயிதும் விளையுமையென்று தெரிந்து கொண்ட அடியின் இதற்கைய உபகாரங்கள் உகத்த அடியும் ஏற்பட வேண்டியானையென்று துணிந்து இப்பந்தத்தது வகையாகவந்த மண்பு அதற்கே தொண்டு தன்னையும் கொடுப்பேன். அடியினுக்குத் தெரிங்க பாணஷ்விதா தெரிவித்திருத்தாலும் அநில வியாக்கியான ஸாஸ்க்ருதமான ஆனமில்லாண்டையிலே ஆத்க்ரபாஷாபண்டிதர்சனாத் துண்டோளவ வலையுந்தது. ஒவ்வொரு ஸமய விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு பண்டிதர் துண்டிந்ததார் தெருளில் பித்தது ஸமஸ்க்ருத. ஆகிலும் அதற்கு பாணஷ்விதா பிப்பலாண்டத்தயம் பெருவரும் M.A., M.O.I. பட்டங்கள் பெற்றவர்த பணாண்டுகளாக மயிவில வாழ்வுவரும், ராமக்ருஷ்ணப்ரபா எங்கிற ஆத்க்ரபக்திசாகக்கத துண்டியாமிரிகுமான ஸ்ரீமான் உ.சிவ. N. பக்தவதஸாஸமயகார் என்பவர் நாமுடைய கேண்டி நாககோப கொஷ்டிகளுக்கு வந்து கொண்டிருத்ததனால் அந்தாயக ஸதித்தாகப் பெற்றவர் அடியேனுடைய ஆத்க்ரபாணஷ்விதா ப்ரதபகத ஏழ்சுதி வருஷாலமாகிருந்த ஆஸ்தை,டன் துண்டிந்தது வருகிற, அடியின் தொகுவே (திவ்யபந்த) ஆத்க்ரபாஷா வியாக்கியானம் ஸுலாயிதது மந்தாபாபாபகாஷகத அச்சாகி வெளி வந்து விட்டது (அதாவது) முதலாயிரம், திருவாய்மொழியாயிரம், தியற்பா ஆயிரம் ஆகிய மூலாயிரங்களும் முடிபெற்று, தற்காலம் பெரித்திருமொழி யாயிரத்திலே முதல மூன்றுபத்துக்களின் மலக முடிவடைந்து நாலாவது பத்து ஆரம்பமாகியுள்ளது.

அடியேனுடைய வேதாத்யயனமும்—பாடசாலா ப்ரதிஷ்டாபனமும்

அடியேனுக்கு வேத மோதவேணுமென்கிற ருசி இளமையிலிருந்தே தீவ்ரமாயிருந்தது. பலது எவ் பலபேர்களிடத்தில் ஆரம்பிப்பதும், இரண்டொரு வாரம் சந்தை நடப்பதும், ஆவ்ருத்திபண்ணுவதற்கு அவகாசமில்லாமல் நின்றுபோவது மாகவே நிகழ்ந்தது. இந்நூத்திரண்டாவது வயதில் திருமலையில் ஒரு உதஸவத் திற்கு விடைகொள்ள நேர்ந்தது. ஸ்ரீமதபயவே. திருமலை விஞ்சிமூர் மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் கோயில் வாஸததையே ஸ்வயம் ப்ரயோஜன மாகக் கொண்டு அங்கே வாழ்ந்துவருபவர் திருமலையப்பரை ஸேவிக்க அப்போது அங்கெழுத்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் யோகவதை அப்ரமேயமானது. அந்தஸ்வாமி திருமலையில் வேதகோஷ்டியில் நடு நாயகமாக ஸேவை ஸாதித்துக் கொண்டு ஆச்சரியமாகப் பாராயணம் செய்துபோகுக்குர். அவருடைய தனிப்பட்ட கண்டந்வநியானது அடியேனை மிகவும் ஆர்வத்திற் றிட் டது. "ப்ரஹ்மப்ரயத்தம் செய்தாவது இந்த ஸ்வாமியைக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று பல விதயாத்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வேதத்தைப் பூர்த்தியாக ஒதியே தீர்வது" என்று அதேஷணத்தில் த்ருடஸங்கல்பம் செய்துகொண்டேன். உடனே அந்த ஸ்வாமி திருவடிகளில் விழுந்து அடியேனுடைய மனோரதத்தை விரிவாக விஜ்ஞாபனம் செய்து பிரார்த்தித்தேன். "அவ்யாக்ஷேபோ பவிஷ்யந்தயா: கார்ய எரித்தேர்ஹி லக்ஷணம்" (ரகு. 10-8) என்று காளிதாஸர் சொன்னபடி அந்த ஸ்வாமி அடியேன் பிரார்த்தனைக்கு ஈஷத்தும் தடை சொல்லாமல் "அப்படியே செய்வது, இப்போதே புறப்படுவது" என்று மனோரதஸாஹத்துடன் ஸாதித்து மறுநாள் அடியேனோடு கூடவே புறப்பட்டுக் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினார்.

அந்த முஹூர்த்த விசேஷத்தின் நன்மையை ஆரே யநிவார்? ஊர்வந்த வுடனே வேதமோதத் தொடங்கவேணுமென்கிற ருசி புஷ்கலமாக இருந்தும், ஏற் கெனவே சிலநடவைகள் ஆரம்பித்து வீச்சினமானது போலல்லாமல் முற்றமுடிய நடைபெறவேண்டிய மார்க்கத்தைத் தேடியே ஆரம்பிக்க வேணுமென்று கருதி, உபய வேதவேதாந்த பாடசாலையொன்று ஸ்திரமாக நடப்பதற்கு வழிதேடினேன். பேரருளாளனும் பெருந்தேவீதாயாரும் பரிபூரண கடவுடும் செய்தருளி வித்யா சாலையின் தீர்வாஹத்திற்குரிய சில உபபத்திகளை ஸங்கல்பித்தருளினபடியாலே தையமுண்டாகி ஒருதன்னுளில் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. (மாதாமஹ) ஜீயர்ஸ்வாமிமடத் தையே தாத்காலிக வித்யா நிகேதனமாக்கி வேதாத்யயநம் உபகரமித்தாயிற்று. ஆரம்பத்தில் முப்பது வித்யாத்திகளுக்குமேல் சேர்த்தார்கள். வயது சென்றவர் களுக்குங்கூட இதில் அந்வயித்து வேதமோத வேணுமென்கிற ருசியுண்டாகி அன் னவர்களும் சேர்ந்தார்கள். அவர்களுமே இரண்டொரு கண்டங்கள் அநிகரித்துச் சிலவாண்டுகள் ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயண கைங்கரியத்திலும் அந்வயித்தனர்.

மூலம் அசீதீயையும் சொல்லி முடித்தபிறகு பதமும் க்ரமமும் ஒதுவது எங்குமுள்ள வழக்கம்; அவ்விதமாக அத்யயனம் செய்தால் பகவத் ஸந்நிதிகளில் திருவிதிப் புறப்பாடுகளில் க்ரமபாராயண கைங்கரியம் செய்ய மிகவும் தாமதமாகுமென்று உபாத்யாயஸ்வாமி ஸம்ஹிதையோடு கூடவே பதக்ரமங்களையும் ஒதுவித்த அதிசயம் தனிப்பட்டது. பலர் மூன்றாவது காண்டத்தை முதலில் ஆரம் பிப்பார்கள்; அப்படியல்லாமல் முதல்காண்டமே முடித்து வரிசையாக பதக்ரமங்க ளோடு கூடவே ஸம்ஹிதையையும் பிறகு ப்ராஹ்மணத்தையும் அதிகரிப்பித்தார் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி.

இறுத்திரண்டு வயதுக்குமேல் அடியேன் வேதமோதத் தொடங்கினபடி யால் அப்போது பலரும் பரிஹஸிப்பதும் நித்திப்பதுமாயிருந்தார்கள். 'இத்தனை வயதுக்குமேல் வேதம் நன்றாக வரும் என்று சிலர் பரிஹஸிப்பார்கள்; நமக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமல்லாத கர்மகாண்டத்திலோ இப்போது கைவைப்பது! என்னோ!' என்று சிலர் நித்திப்பார்கள். "ஹோகோ பித்தருசி!" ஆகையாலே ஆமோதித்தவர்களு மூண்டு. முக்கியமாக அடியேன் கைங்கரியத்தையே ப்ரதாநஸூரியாகக்கொண்டு வேதாத்யயனமாரம்பித்தேன். காஞ்சிபுரீயில் திவ்யதேசங்கள் பல; அவற்றில் உதஸவங்களும் அடிக் கடி ப்ராப்தமாகும். தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியொன்று தவிர மற்ற ஸன்னிதிகளில் வேதபாராயணம் அடியோடு இல்லாமலே உதஸவங்கள் நடந்துவந்தன. அதுவொரு பெரிய குறையாகவே தோன்றிற்று. இக்குறையை அறவே நீக்கவேண்டுமென்கிற அபிநிவேசத்தான் அடியேனுக்கு வலியாயிருந்தது. ஸ்ரீயதோகத்தகாரி, உலகனத்தபெருமாள், வைகுண்டபெருமாள் முதலான எம்பெரு மான்களின் ஸன்னிதிகளில் ப்ரஹ்மோதஸவ நைமித்திகோதஸவாதிகள் பலபல இப்போது நடந்து வருவதைக் காட்டிலும் முன்பு மிகச் சிறப்பாக நடந்துகொண் டிருந்தன. அவற்றில் "வானும் விடிலுங்கொண்டு பின்செல்லார்மற்றில்லை" என்று ஆழ்வார் வயிறு பிடித்த வருத்தம் தீரப் பரிபூர்ண கைங்கரியம் பண்ணப்பெறவேண்டு மென்கிற பாசிப்புக்கொண்டே வேதமோத விழித்தபடியால் அந்த எம்பெருமான்க ளனைவரும் பரமக்குறையைச் செய்தருளி அடியேனுடைய மனோதத்தைப் பூர்த்தி செய்வித்தருளினார்கள். உண்மையில் எம்பெருமானுடைய கருபாயினால் நிறை வேறியதாகச் சொல்லுவது உபசாரமத்தனை. மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின்பரமக்குறையொன்றுதான் இதில் ப்ரசம்ஸநீயம். நாடோறும் பின்மாலை மூன்று மணிக்குத் தாமெழுந்து ஒருவருடைய க்ருஹம் தப்பாமல் கர்ணம்ருதமான திவ்யப்ரபத்தாதி அறுஸந்தானத்துடன் தாமேயெழுந்தருளி யெழுப்பியழைத்து வந்து வாசாமகோசர மான ச்ரத்தையுடன் வேதமோதுவித்தபரமக்குறைய ஸர்வேச்வரனிடத்திலும் காண முடியாததே; "அருள்கண்டிர்வ் வுலகினில் மிக்கதே" என்ற பாகரம் இந்த ஸ்வாமிக்கே தரும்.

— உபயவேதாதிகாரி ப்ரசம்ஸை —

ஒரு வார்த்தை முக்கியமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிர தாயத்திலே கலாபேத வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். தென்கலையார்கள் தென்கலையாகிய தமிழ்வேதத்தோடு தற்காமல் வடகலையாகிய ஸம்ஸ்கிருத

வேதத்தையும் அதிகரிக்கிறார்களென்பதும், வடகலியார்கள் வடகலியாதிய ஸம்ஸ்கிருத வேதத்தோடு நிற்காமல் தென்கலியாதிய தமிழ் வேதத்தையும் அதிகரிக்கிறார்களென்பதும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் இந்த இருவகை யோக்யதைகளும் வெவ்வேறு வயக்திகளிடத்தில் காணலாகுமேயல்லது ஒரே வயக்தியினிடத்தில் உபய வேத பாண்டித்யமும் காண்பது அரிதென்பது ப்ரஸித்தம். வடகலி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் ஸம்ஸ்கிருத வேதமோதினவர்கள் விசேஷமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார்கள். திவ்யப்ரபந்த மோதினவர்களும் * க்வசித் க்வசித்தென்கிற கணக்கிலே விரளமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார்கள். அந்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் ஒரு வயக்தியாவது உபய வேதங்களையும் ஒரே ரீதியாக அதிகரித்திருப்பதுண்டோவென்று அடியேன் பல விடங்களிலும் விசாரித்து வருவதுண்டு. பவிஷ்யத்காலச் செய்யதி தெரியாது பூத காலத்திலும் வர்த்தமாந காலத்திலும் அப்படிப்பட்டவோரு நபர்கூட வடகலி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் இல்லையென்று தின்னமாகச் சொல்லலாம். ஸம்ஸ்கிருத வேத வித்துக்கள் த்ராவிட வேதத்தில் மாதஸ்யங்கொண்டோ யிருப்பார்கள். த்ராவிட வேதமதிகரித்தவர்கள் ஸம்ஸ்கிருத வேத தூஷகர்களாகவாடி நுப்பார்கள். இவ்விஷயத்தைத் திருவாரூர்த்திரபுரத்தில் காணலாம். அந்த ஓநா விசேஷித்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. எந்த ஓநிலும் இப்படியேதான்

— V. V. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ப்ரஸ்தாவம் —

ஸம்ப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த (திரபல அட்டிகேட்) வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி பெண்பவர் காஞ்சியில் தமது கிருஷ்ணத்தில் ஒரு ஸமயம் ஒரு பெரிய விசேஷம் நடத்தினபோது, உபயவேதங்களையும் ஏகரீதியாக அதிகரித்தவர்களை வரவழைத்து விசேஷ ஸத்காரங்கள் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி அந்த மனோரதத்தை அடியேனிடம் ஏகாந்தமாக ஸாதித்து "இப்படிப்பட்ட விசேஷாதிகாரிகள் தேவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பார்களே; அவர்களின் விலாஸங்களை யெழுதிக்கொடுத்தால் நல்லது" என்றார். அடியேன் 10, 12 திருநாமங்களை யெழுதிக்கொடுத்தேன். அவர்களில் ஒருவர்கூட வடகலிஸம்ப்ரதாயஸ்தராக தூல்லாமையக் கண்டு "உபயஸம்ப்ரதாயத்திலும் இருப்பவர்களை எழுதித் தரவேணும்" என்றார். "பூமண்டலத்திற்குள் உபயவேதாதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் இப்போது அடியேனால் தெரிவிக்கப்பட்ட இந்த வயக்திகளையொழிய வேறு வயக்தி அடியோடு கிடையாது; இதில் ஸந்தேஹமிருத்தால் தேவர்களுடைய ஆபத்கள் பலரையும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன். "அய்யா சிறுஞ்ஞ தாதாசாசியர் ஸ்வாமி எப்படி?" என்று கேட்டார்; அவர் இரண்டு மூன்று காண்டங்கள் ஸம்ஸ்கிருத மட்டும் ஒதிகிருத்தார்; திவ்யப்ரபந்தத்தில் புஸ்தகபாடம்" என்று உண்மையை யுரைத்தேன். ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்தில் உபயவேதத்திலும் பரிபூர்ணாதிகாரியான நபர் ஒருவர்கூட இல்லாவென்கிற உண்மையை அந்த V. V. ஸ்வாமி தெரிந்து கொண்டு தாம் கொண்டிருந்த ஸத்காரமனோரதத்தை விட்டு விட்டார். அந்த வருத்தத்தினால் சுதேசமத்திரன் பத்திரிகையில் அந்த V. V. ஸ்வாமி நீண்டதொரு வியாஸமெழுதிப் பிரசுரித்திருப்பது ப்ரஸித்தம். அந்த வியாஸத்தில் "வடகலியார்கள் அநாதகாலமாகவே திவ்யப்ரபந்தத்தில்

ஆஸ்தையற்றவர்களாயிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கது" என்று எழுதியிருக்கிறார். அந்த வியாசம் 27—7—1933ல் வெளிவந்த சுதேசமித்திரனில் காணத்தக்கது.

— வேத வேதாந்த வைஜயந்தி —

அடியேன் உபகாமித்த பாடசாலைக்கு வேதவேதாந்தவைஜயந்தியென்று பெயர். 1913 ஆம் வருஷம் (ப்ரமாதீசஸூத்தர்) அத்யயனம் ஆரம்பித்தபோது சிலகாலம் ஜீயர்மடத்திலும் சிலகாலம் இதர ஸ்தலங்களிலும் ப்ரவசனம் முதலியவை நடந்து வந்தன. மூன்று நான்கு வருடங்கள் கடந்தபின் பாடசாலைக்காகவும் வித்யார்த்திகளின் போஜனாதிசங்கங்களும் இரண்டு மாளிகைகள் நிர்மாணம் செய்தாயிற்று. இருபத்தைந்து வருஷகாலம் பலவித்யார்த்திகள் அசனாசாதன ஸௌகரியங்களுடன் போஷிக்கப்பட்டு உத்தீர்ணர்களாகி வெளியேறினார்கள். வைதிக வித்யைக்கு அதிகாரிகள் எங்குமே வரலார்களாய் வீட்டபடியால் அநுவே காரணமாகப் புதிய வித்யார்த்திகள் சேருவதற்கு ஆஸ்பதமில்லாமற் போகவே திவ்யதேச கைங்கரியங்கள் குறையற நடப்பதற்காக, ஏற்கெனவே உத்தீர்ணர்களாயுள்ளவர் களே ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பாடசாலை ஆரம்பமாகி இன்றைக்கு ஐம்பத்து மூன்று வருஷங்கள் கடந்துவிட்டன. ஒரு நாற்பது வருஷகாலம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்ற அதிசயம் அதிசயிக்கத் தக்கதே

ஸ்ரீ உவே. தாமஸ். விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பவர் ஏற்கெனவே க்ரமாந்தம் அத்யயனம் செய்து திருடியாகப் பாராயணம் செய்ய வல்லவர் இவ் லூசில் பெளரோஹித்ய வ்ருத்திக்கு ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். திருவல்லிக்கேணி அஷ்டகோத்தம் ராமாதுஜாசாரிய ஸ்வாமி யென்பவர் உபபலேத நிர்வாஹகர்; அந்த ஸ்வாமியும் இங்கே பாராயண கோஷ்டிகளில் அந்வயித்து ஆனந்திப்பதற்காகவே ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்திருந்தார். இப்படியாகப் பல மஹான்களின் ஸ்ஹயோகத்தினால் ப்ரஹ்மானந்த மயமாகச் சென்ற காலங்களை நினைக்கும்போது "புரையத்ர ஸ்ரோதா புலிதமதுதா தத்ர" என்கிற உத்தர ராமசரித (பவஸூத்) ச்லோகமே நினைவுக்கு வருகிறது. இது நிற்க.

— மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் அத்யாபநப்ரசம்ஸை —

மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி அடியோமுகுக்கு அத்யயனம் சொல்லிவைத்தபோது அவரிடத்தில் அடியேன் அநுபவித்த அதிசயங்களை யெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு போனால் அதுவொரு மஹாபாரதமாகும். நூல் விரிவுக்கூடுகிச் சிலவற்றைமட்டு மெழுதுகின்றேன். சந்தை சொல்லுவதை நியமேந பீனமாகி வேளைகளிலேயே நடத்தி வருவர். ஆலோசிப்பது, மயங்குவது, ஸம்சாசிப்பது, விபரீதமாகச் சொல்லுவது, ஜடைபோடுவது இத்யாதி தோஷங்களிலே ஒன்றுக்கும் வெஸேசமுமிடமில்லாதபடி ஸுபரிஷ்க்ருதமாகச் சந்தை சொல்லுவர். வித்யில் செல்லுகிறவர்கள் வேதமறியாதவர்களும் வேதத்தில் பனகையுள்ளவர்களாகவுண்ட ஸ்தப்தர்களாய் நின்று கொண்டே கேட்டுக் களிப்பார்கள். காலை ஏழுமணி முதல் பதினொரு மணி வரைக்கும் கூடவே யிருந்து ஆங்குத்தி சொல்லி வைப்பர். பல பாடசாலைகளில் உபாத்யாயர்கள் வித்யார்த்திகளிடம் வேத புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து 'இதைப் பார்த்துத் தப்பா

மல் சொல்லுங்கள்' என்று கட்டிவிட்டுவிட்டுத் தாம் சயனிப்பீர்கள், பலகாரியங்கள் பார்க்கப் போய்விடுவீர்கள். மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியினிடத்தில் இந்த வழக்கம் ஒருநாளும் கண்டதில்லை. விதவார்த்திகளின் கைகளில் புஸ்தகம் கண்டால் "நான் செத்துவிட்டேனா? நான் இறக்கப் புத்தகம் எதற்கு?" என்று சொல்லி நித்தாஷின்யமாகப் பறித்து அப்பாலெறித்துவிடுவர்.

— அடியேனுடைய தளாவும் தேற்றமும் —

அடியேனுக்கு முதலில் ஏழெட்டுமாதம் வேதம் பிடிபடவில்லை; எவ்வாற்தையோடு கூடவே பதக்ரமங்களையும் சொல்லும் பொழுத்து அந்த அடியால் உடலுறிதையிடு ஒருவிதமான ஸ்வரம், பதத்தில் மற்றொருவதமான ஸ்வரம், க்ரமத்தில் விலக்ஷணமான பதத்தி, த்ரிக்ரமமென்பது, ப்ரகரணமென்பது, அவகரணமென்பது இப்படியாக பேதப்பட்டு வருவதில் காட்டிலே கண்டினைக்காட்டி விட்டது போலிருந்த அடியேனுக்கு. ஏதாவது சாக்கு போக்கு சொல்லி அத்யயனத்தில் நின்றும் விடுக்கக்கொள்ளலாமென்றும் அடிக்கடி தோன்றினதுண்டு; பதக்ரமங்களை விட்டு ஸம்ஹிதையை மட்டும் அத்யயனம் செய்யலாமா என்றும் தீர்மானித்ததுண்டு. பதக்ரமமோதாவிட்டால் ஸம்ஹிதி புறப்பாடுகளில் வைதபாராயணம் செய்ய முடியாதேயென்று பதக்ரமமோதவதிதூர் அநிதீஸைம அறவீட்டி, இன்னது செய்ய தென்றே தோன்றாமல் நிஷவும் தினைத்திருந்தேன். ப்ரமாதீசனில் ஆவணி மாதத்தில் திருவாதிநையன்று அத்யயனம் தொடங்கின்று உடனே ஐப்பசி மாதத்தில் பொய்கையாழ்வார் நுதஸவத்திலேயே புறப்பாட்டில் க்ரமபாராயணம் ஆரம்பம் செய்தாயிற்று அப்போது ஒரு ப்ரத்தந்தான் பதக்ரமங்களோடு முடிவு பெற்றிருந்தது அந்த வொரு ப்ரத்தந்தை வைத்துக்கொண்டே பொய்கையாழ்வாருதஸவத்தில் திருவிதிபாராயணத்தை மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி ஆச்சரியமாக நடத்தியிருக்கிறார்.

அடுத்த டங்குனிமாதத்தில் ஸ்ரீயதோக்தகாரிக்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது நான்கு ப்ரத்தங்களை மட்டுமே க்ரமத்தோடு ஆயிருந்தது. அந்த நான்கு ப்ரத்தங்களைக்கொண்டே அந்த ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திலும் ஆச்சரியமாகக் கைங்கரியம் செய்வத்திருக்கிறார் தம் உபாத்யாயஸ்வாமி. நாளைத்து காண்டங்கள் நிறுத்திப் பாராயணஞ்செய்து தலைக்கட்டக் கூடியதான ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை நான்கு ப்ரத்தங்களைக்கொண்டே முடிக்க தோத்தது. அப்போதுதான் இந்த வேதம் அடியேனுக்குப் பிடிபட ஆரம்பித்தது. அந்த நான்கு ப்ரத்தங்களையே திவந்தோறும் திருப்பித் திருப்பி ஆர அமரப் பாராயணம் செய்ய தோத்த படியால் உதஸவரூபங்களைப்பற்றின விமர்சகர்கள் செய்ய பரமபதமாகத் தெளிவு ஏற்படத் தொடங்கிற்று. வித்யாரண்ய பாஷ்யத்தையும் பட்ட பாஸ்கர பாஷ்யத்தையும் சேகரித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பதத்தைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினதில் பரமத்ருபத் வகைதத்துவம் வைதிகவுலகுக்கும் விடுக்ஷணமான வுபகாரம் செய்ய ஸௌகரியமேற்பட்டது. அந்தாகரண சுதத்யுடன் விஜ்ஞாபிப்பதொன்றை; திருவிருத்தத்தில் "பெருங்கேழலார் தம் பெருங்கண்மலர்ப் புண்டரீகம் தம்மேலொருவகே பிறழவைத்தாள்வகாலர, ஒருவர் தம்போல் வருங் கேழ்பவருளரே" என்று தம்மாழ்வாருளிச் செய்திற்படி, மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் பரம

பலித்ரமான கடாஷுலிக்ஷணமொன்றுதான் அடியேனுக்கு விளைந்த வேதாத்யயத மஹா ஸம்பத்திக்குத் தலையான காரணம். "ஏகையவ குரோர் தருஷ்டயா த்வாப் யாம் வாபி லபேத யத், த தத் திஸ்குபிரஷ்டாபிஸ் ஸஹஸ்ரேணுபி கஸ்யசித்." என்று தேசிகன் பணித்தபடி ஆசார்யனுடைய வெளிக்கண் பார்வையொன்றே ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கும் மூலகந்தமாகும்; அத்தோடு உட்கண்கடாஷுமும் கூடிவிட்டால் "இல்லபெனக்கெதிரில்லை" பெனக்கெதிரில்லை பெனக்கெதிரே" என்று கூத்தாடக்குறையிலை. அடியேனிடத்தில் உபயகடாஷுக்களையும் குறையறச் செய்தருளினவர்களில் விசேஷித்துக் குலாவத்தக்கவர் ப்ரத்யஷுவேத வ்யாஸரான மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியே.

ஏதோ உத்ஸாஹத்தினால் அடியேன் அத்யயனத்தில் இறங்கினேனெனையொழிய அதற்குப் போதுமான அவகாசம் சிறிது மிகுந்ததில்லை. ஒழிவில்லாதபடி பலகாரியங்கள்; அடியேன் பலபல துறைகளில் க்ரந்தங்களெழுத ஆரம்பித்ததும் அதே ஸமயத்தில்தான். அத்யயனம் ஆரம்பித்ததான் தொடங்கி. முடித்ததான் வரையிலி ஸ்ரீமத் காதீஸ்வாமி வடநாட்டிலேயே ப்ரபல யாத்திரையில் எழுத்தருளியிருந்தபடியால் அந்த ஸ்வாமியின் நியமனங்களை சிரஸாவஹித்து நிர்வஹிக்க வேண்டிய காரியங்களும் பலபல விருத்தன. மஞ்ஜுபாஷினி என்கிற ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகையோடுங்கூட ப்ரஹ்மசீத்லா என்கிற தமிழ்ப்பத்திரிகையும் புதிதாக ஆரம்பித்து நடத்தி வரும்படி அப்போது காதீஸ்வாமி நியமனமாகி யிருந்தது. அவை தவிர ஸ்வாமியின் அச்சுக்கூடத்தில் அநேகக்ரந்தமுத்ரணங்களையும் பொறுப்பாகக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இது தவ்யதேச மஹோத்ஸவ பரிபாலனங்களையும் விடாமல் செய்து போர வேண்டியிருந்தது இவ்வண்ணமாக ஏற்பட்டிருந்த கார்ய நிர்வஹங்கள் எண்ணிறந்தனவ. இவற்றினிடையே வேதத்தை ஆவ்ருத்தி சொல்வதற்கு அவகாசம் அரிதாகவேயிருக்கும். ப்ராந்தகாலத்தில் [அதாவது 8 கிளரோளி யினமையில்] அத்யயனம் பண்ணினாலே அஹோராத்ரமுட உருப்போட வேண்டியிருக்கும் வேதாத்யயதத்திற்கு நிலமல்லாத வயஸ்ஸிலே அடியேன் வேதமோதத் தொடங்கி அதற்குப் போதுமான அவகாசமும் கிடைக்காமல் மிகத்தளர்ந்தேன். பின்மாலு ஒரு வேளையும், காலம் 7 மணிமுதல் 11 மணிவரையில் மற்றொரு வேளையும் ஆக இவ்வளவுகாலமே அடியேனுடைய வேதாத்யயனத்திற்குக் கிடைத்த அவகாசம். இந்த ஸ்வல்பாவகாசத்தில் என்ன ஒதமுடியும்? மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியோ "மஹாப்ரபோ! அழுதாலும் பிள்ளை அவளே பெற்றாக வேணும்" என்றிப்படி விசித்ர விசித்ரமாக ஸாதிப்பர். அதத்யயநநினைங்களில் வாயைத் திறக்கவே கூடாதென்று கடுமையாகக் கண்டிப்பர். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஸாஷுத் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபியான மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் கருணைமான கடாஷுமொன்றே கார்யகரமாயிற்று. மஹாத்மாக்களின் கடாஷுத்திற்குக் கார்ய கரத்வமுண்டென்பதை உண்மையில் அந்த ஸ்வாமி பக்கவிலேதான் கண்டேன். "இத்தனை பேர்களும் கைங்கர்ய நிர்வாஹங்களாக வேணும்." என்று அந்த ஸ்வாமி குளிரக் கடாஷுத்தருளினவிதம் ஷாசனம்கோசரம் இதில் அடியேனுடைய ஆனந்தத்தை அந்தர்யாமியே அறிவன். பாடசாலைக்குச் செந்தாவாக பவனங்களிரண்டு ஏற்பட்டபின் அதில் வேதவேதாத்த ப்ரவசனம் அடைய்ருத்தியடைய ஆரம்பித்தது.

நித்யப்ரதாபிணை கைங்கரிய உபக்ரமம்

மாம்பள்ளம்ஸ்வாமியின் பரமக்குணையினால் தேர்த்த முக்கியமான வொரு விசேஷத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறேன். அடியேனுக்கும் அடியேனைச் சேர்த்த சிலர்க்கும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியின் நிர்ஹேதுக க்ருணையொன்றினாலேயே நவநிதி கிடைத்தாற் போலே இப்பிறப்பில் ப்ரதீக்ஷாலேசமும்பெற்றிக்கே வேதநிதி கிடைத்தமையினால் காஞ்சிபுரியில் எந்த திவ்யதேசத்தில் எந்த வுதஸவம் நடந்தாலும் சோர்வு சோம்பலின்றிக்கே திரண்டுசென்று பாராயணம் செய்து வருவதோடு தில்லாமல் ஸத்திவ்ஹித ஸ்தலங்களான கூடம் திருப்புக்குழி மீப்பெரும்பூதூர் திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலை, திருக்கடிகை பள்ளிகொண்டை முதலான விடங்களிலும் விசேஷோதஸவஸந்தர்ப்பங்களிற் சென்று பாராயணம் செய்து வதுபலர்களாயிருந்தோம். கார்த்திகையி ஹஸ்தநக்ஷத்ரத்தில் கூரத்தில் ஆழ்வானுக்கு வனபோஜநோதஸவம் வெகு சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தது; (இப்போதும் நடக்கிறது). எந்திர்த்தி வருஷத்தில் (1919ம் ஆம்) கார்த்திகை ஹஸ்தத்தினன்று தடைபெற்ற வனபோஜநோதஸவம் ஸேவிக்கவும் அதில் வேதபாராயணம் செய்யவும் மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியை முன் லிட்டுக்கொண்டு எல்லாருமாகக் கூடம் சென்றிருந்தோம். அங்விடத்திலுள்ள பெரியார்கள், ஆழ்வானுக்குத் திருமஞ்சனமாகி ஆஸ்தானம் கண்டருளும் ஸமயத்தில் ஓர் உபந்யாஸம் செய்யவேண்டுமென்று அடியேனுக்கு நியமித்தருளினார்கள். அந்த நியமனத்தைச் சிரஸாவதற்குச் செய்த உபந்யாஸத்திலே ஆழ்வானுடைய பெருமைகளிலொன்றை விவரிக்கும்படி பகவதவிஷயத்தில் [திருவாய்மொழி யீட்டில் 7-10-5-ல்] பலரடியார் முன்பருளியுள்ள இரண்டாமடிக்குச்சேர ஆழ்வானுடைய அற்புதமான இத்திஹாஸமொன்று காட்டப்பட்டுள்ளதை எடுத்து விவரித்தேன். அதாவது,

அக்காலத்திலே அரசாண்டுவிந்த சோழராஜன் வைஷ்ணவதீரோஹியாகையாலே ஆங்காங்குள்ள விஷ்ணுப்ரதிமைகளை யெடுத்து எறிந்துவிடவேண்டுமென்று முயன்றபோது அவனுக்கு இஷ்டரானவர்கள் 'மந்திரபூர்வமாகப் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விஷ்ணு பிம்பங்களை அழியச் செய்தால் ஊருக்குப் பெருத்த தீயு இருக்கும்' என்று சொல்ல, அதுகேட்ட சோழன் 'அந்தப் ப்ரதிமைகளில் தைவசக்தியை உதவாஸனம்பண்ணி யழியச்செய்வோம்' என்று நிச்சயித்து ஒரு ப்ராஸ்மணனுக்குப் பணங்கள் கொடுத்து 'நீ அத்தஞ்சாயாஞ்ஜன மிட்டுக்கொண்டு உதவாஸனம் பண்ணு' என்று கட்டியிட, அவனும் திவ்யதேசங்களிலே சென்று அப்படியே அத்தஞ்சாயாஞ்ஜன மிட்டுக்கொண்டு உதவாஸனம்பண்ணி பகவத் பிம்பங்களைக் கடலிலே யெடுத்தெறிகிற செய்தியை எம்பெருமானார் திருச்செவ்வியாத்தி 'நாம் தெருவானாக இத்திருவரங்கம் பெரியகோயிலை விடாதே நோக்கிக்கொண்டு போருகிறோம்; இவ்விடத்துக்கும் அழிவுவரும்படி ஆஸ்ரவர்க்கம் மேவிடாதின்றது; இனிச் செய்யவேண்டியதென்?' என்று வியாசுரஸ்ப்பட்டுப் பெரியநம்பியோடே சித்தித்திருக்க, அதற்குப் பெரியநம்பியருளிச்செய்தாராம்—சுற்றி நாம் வலஞ்செய்ய நம் துயர்கெடுங்கடிதே* என்று ஆழ்வார் ஸாதிக்கிறபடியாலே தான் பெருமானுடைய எல்லையிலே ஒரு ப்ரதக்ஷி

ணம் வருவதாக உத்தேசிக்கிறேன்; உம்முடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரை என் பின்னே அனுப்பவேண்டும்; ஆனால் என் பின்னே வாராதின்ருல் ஒருவன் பின்னே போகிறோமென்று தன்னொஞ்சிப்படாதே திழல்போலே என்னைப் பின் செல்பவனாக இருக்கவேண்டும்; அப்படிப்பட்டவொரு சிஷ்யனைப் 'பார்த்தனுப்பும்' என்றாராம்; இப்படிப்பட்ட ஆத்மகுண பரீபூர்ணரான சிஷ்யர் கூரத்தாழ்வானொருவரே என்பது எம்பெருமானுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் இதனைப் பெரியநம்பி திரு வாக்கினால் வெளியிடுவிக்வேண்டுமென்றெண்ணிக்கொண்டு நம்பியை நோக்கி 'இப்படிப்பட்ட சிஷ்யர் இவ்விடத்திலிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே' என்று சொல்லி நிற்க, 'நம் கூரத்தாழ்வானையனுப்பலாகாதோ?' என்று நம்பி தயாரித் தருள, அருகேயிருந்த ஆழ்வான் இதைக் கேட்டு நம்பிகள் தமதுஸ்வரூபத்தினுண் னையை இங்ஙனையறிந்து பல சிஷ்யர்களின் முன்னே இப்படியானேச் செய்யும் படியான பாக்கியம் பெற்றோமே! என்று பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து நம்பிகளின் திருவுள்ளப்படியே ப்ரதக்ஷிணத்திற்குப் பின்னே சென்று—என்பது.

"பலரடியார் முன்பருளிய" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்திற்கு இது மிகவும் பொருத்தமான இதீஹாஸமன்றோ. இவ்விதிஹாஸம் குகுபரம்பராப்ர பாவம் முதலிய தூல்களில் காணக்கிடைக்காமல் அபூர்வமானதாகையாலே இதனை விரித்துரைத்து "வாசாமகோசமஹாதுண தேசிகாகிய கூராதிராத" இத்யாதி யான யதிராஜஸிம்சதிர்லோகத்தை அன்று அவ்விடத்தில் உபந்யஸித்தேன். அப் போது ச்ரோதாக்களுக்கெல்லாம் பரமாவந்த முண்டாயிற்று. அங்கு உதஸவம் ஸேவித்துத் திரும்பும்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமியும் தாமல் விஜயராகவாசார்ய ஸ்வாமியும் அடியேனும் ஆக மூவரும் ஒரு வகுப்பாக வந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி கூரத்தில் நடத்த உபந்யாஸத்தை ரளித்து அங் வதித்து வருகையில் "ஆழ்வானுடைய இந்த இதீஹாஸத்தில் ஆழ்வானுடைய ஒப்பற்ற ஆத்மகுண பரீபூர்த்தி விளங்குவதோடு ப்ரதக்ஷிணத்தின் ப்ரபாவமும் விளங்குகின்றதல்லவா? நாமும் நம்முடைய பாடசாலையில் தினப்படியாக ப்ரதக்ஷிண கைங்கரியம் ஏற்பாடு செய்து அத்யயந தினைகளில் வேதபராயணமும் அநத்யயநதினங்களில் ஸ்தோத்ர பராயணமும் செய்து வந்தால் சிரமப்பட்டு அதி கரித்தவை மறவாமலிருப்பதோடு ஸங்குத விசேஷமுமுண்டாம்; நாட்டுக்கும் கேடமம் விளையும்" இத்யாதிகள் ஸாதித்தார். தாமல் விஜயராகவாசார்யர் ஸ்வாமி இதை மிகவும் ஆமோதித்தார். அடியேனுக்கும் அபரிமிதமான உதஸாஹமுண்டாயிற்று. ஸஹாத்யாயிகளும் நன்றேயென்று உவந்து இசைந்தார்கள்.

இதற்கு நாள்பார்க்கவேண்டிய அவச்யமேயில்லையென்று சொல்லி அன்று மாலைப் ப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய பராரம்பமாயிற்று. அப்போது இக்கைங்கரியத்தில் பதினைந்து திருநாமங்கள் அந்வஸித்தார்கள். கார்த்திகை மாதம் சித்திரை தக்ஷத்திரத்தில் க்ருஷ்ண ஏகாதசியன்று இரவு 7 மணிக்கு மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி யினால் உபேத மதஸா த்யாதமாய் வெகு கம்பீரமான திருமீடற்றோசையுடன் ப்ராரம்பம்செய்யப்பட்ட இந்த ப்ரதக்ஷிண பராயண கைங்கரியம் அவருடைய திருவடி பலத்தாலும் திருவாக்கின் ப்ரபாவத்தாலும் வெகு அற்புதமாக நடந்து வகுகிறது.

(இதை மேலே விவரிப்பேன்.) ஆரம்பித்த புதுமையில் இரண்டு ஸம்வத்ஸரம்வரை நித்யம் பின்மாலையிலும் இரவிலுமாக இரண்டு வேளையிலும் நடந்து வந்தது. இராக் காலங்களில் உத்ஸவாதிகளால் அடிக்கடி உபரோதமும் சிரமமும் நேர்ந்துகொண்டிருந்ததனால் பின்மாலை ஒரு வேளை மட்டும் நிர்ந்தரமாக நடந்து வந்தால் போதும் என்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி தியமித்தருள அவ்வண்ணமேயாயிற்று. தேவப் பஞ்ஞாடைய வைாகோதஸவத்திலும் மணவாள மாருனிகளின் ஐப்பசித் திருமூல மஹோத்ஸவத்திலுமே இந்த நித்யப்ரதக்ஷிண கைங்கரியத்திற்கு வீராமமேற்படும். சில நிமித்த விசேஷங்களினால் கதாசித் பின்மாலை வேளையில் நடத்த அஸௌகரியமேற்பட்டால் அன்றிரவு தவறாமல் நடைபெறும். மனாழிப்பயதாலும் சூடைபிடித்துக் கொண்டாவது இந்த கைங்கரியத்தை நிறுத்தாமல் நடத்திவருவதில் ஒவ்வொரு வரும் ஸ்வயம் மஹோத்ஸாதிக்களாயினர்.

— வருஷாந்தக் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகள் —

வீதியில் பெருமானெழுந்தருளினால் எவ்விதமாக வேதபாராயணம் நடைபெறுமோ அவ்விதமாகவே தினப்படியாக நடத்துவருமித்த பாராயணத்தில் அந்த யயநமென்று கொண்டாடவேண்டிய ஆவச்யகதை இல்லையாயினும் ஆசாரிய திய்ய ஸங்கத்தினான ஸ்தோத்ரங்களையும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ச்லோகம் வரையில் நமது பாடசாலைகள் அந்வயித்தவர்களுக்கெல்லாகும் அதிகரித்திருந்தபடியால் அந்த யோக்யதையும் ப்ரமுஷிதமாகாமல் பரிமளிக்கவேண்டியதற்காக அந்தயயந தினங்களிலும் ப்ரதோஷ காலங்களிலும் ஸ்தோத்ர பாராயணஞ் செய்து கொண்டு திருவிதி வலம்வரவேணுமென்று மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி தியமித்தருளின படி. இந்த ப்ரதக்ஷிண கைங்கரிய மாரம்பித்து இருபத்தைந்தாமாண்டு பூர்த்தியானபோது இதற்கு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்று, பிறகு வருஷத் தோறும் கார்த்திகை மாதத்துச் சித்திரை தன்னாளுக்கு முன்னம் ஐந்துநாள் பாராயண விசேஷங்களுடன் சிறப்பான கொண்டாட்டம் நடத்தப்படுவது.

— ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியின் சிறப்புகள் —

காஞ்சிப் ப்ரதத்திலுள்ள அக்ரஹாரங்களிலும் மற்றும் நகரங்களிலுமுள்ள ஆஸ்திகள் இந்த ப்ரதக்ஷிண கோஷ்டியை ஸேவிப்பதற்கென்றே குதாஹலங் கொண்டு காஞ்சிக்கு வந்து மாடவீதிகளிலும் ஸன்னிதி வீதியிலும் ஆகிணகட்டி வீதியிலும் சயனித்திருந்து பின்மாலை கோஷ்டியை யதுபவீத்துவிட்டு ஆனந்தமாகப் புறப்பட்டுப் போவர்கள். நல்ல காரியங்களிலே பொருமை கொண்டிருப்பதும் தூஷணைகளைச் செய்வதும் கருவிலே திருவிலாத சிலர்க்கு இயற்கையாயினும் பரம்பரையாக வேதத்திலே அபிமானமுள்ளவர்களும் ஆஸ்திகர்களுமான பலர் இந்த கைங்கரியத்திலே அபகீமதமான ஆதரம் காட்டுவதுண்டு. ஸ்ரீகாஞ்சிகாம கோடி சங்கராசாரிய ஸ்வாமிபாதன் சின்ன காஞ்சியிலேயே வீஜயம் செய்திருந்த போது நானுதேசங்களிலிருந்து அப்பெரியவர்களை தரிசிக்க வருகின்ற வைதிகலோகிகர்கள் யாவரும் ஒருவர் தப்பாமல் இந்த கோஷ்டியை வணங்கி வழிபட்டு மஹத்

தான ஆதரமும் ஆனந்தமும் காட்டிப் போவர்கள். வேதமோதினவர்களாயிருந்தால் அன்னவர்கள் பாராயணத்திலும் கலந்துகொண்டு களிப்பார்கள்.

— வேதாத்யயந ஸர்வஸவ க்ரந்த ரகநா —

அடியேன் இருபத்திரண்டு வயதுக்குமேல் வேதாத்யயன மாரம்பித்த தனாலும் பதக்ரமங்கள் ஓதவதையும் ஸம்ஹிதையோடு கூடவே வைத்துக் கொண்டதனாலும் ஸ்வரபேதங்கள் முதலானவை பிடிபடாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டே னென்றும், நிறகு வெகு விமர்சனங்கள்செய்து தெளிவுபெற்றேனென்றும், வேத லக்ஷண க்ரந்தங்களுமெழுதி வைதிக வலகுக்கு உபகரிக்கப்பெற்றேனென்றும் கீழே எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றின தத்துவங்களை வைதிகர்களும் ஸித்வான் களும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளும்படி சிந்து விவரிக்கிறேன். வேதத்தில் ப்ரவேச மில்லாதவர்களுக்கூட இவ்விஷயத்தை அவகாவித்துக் கொள்ளுமாறு எழுது கின்றேன். திவ்யப்ரபந்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் பாகரத்தை நெடுகச் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள்; அதில் சொற்களைப் பிரிப்பதென்கிற பணியில் இறங்கு வாரில்லை. வேதத்தை ஸம்ஹிதை மட்டும் ஒதுகிறவர்களுக்கும் விசேஷமான சிரமம் கிடையாது. சிறுவர்களுக்கு ஸந்தியாவந்தன மந்த்ரம் கற்பிப்பவர்கள் பதக்ரமங்க ளுடன் வேதாத்யயனம் செய்யாதவர்களாயிருந்தால் சிறுவர்களுக்குப் பதங்களை யொடித்துச் சொல்லிக் தரும்போது தப்புத் தவறுமாக ஒடித்துச் சொல்லிக் கொடுப் பது வழக்கம். உதாரணமாக ஒன்றிரண்டு கேள்யின், * இமம் மே வருண ச்ருதீ ஹஸம் * என்கிற மந்த்ரத்தில் * அஹேடமாதோ வருணேஹ போதி உருசகம்ஸ மா த: * என்ற விடத்தில் (உருசகம்ஸ) என்பது ஸம்போதநாத் தமான ஒரு முழுப்பதம். இதற்குமேல்-மா, த: என்பன இரண்டு தனிப்பதங்கள். ஆங்காங்கு ஸந்த்யா வந்தனம் சொல்லி வைப்பவர்கள் உருசம் ஸமாத: என்றே பெரும்பாலும் சொல்லி வைக்கிறார்கள். அத்யயனம் செய்கிறவரையில் அடியேனும் இப்படித்தான் சொல்லி வந்தேன்.

— பதக்ரமங்களோதவேண்டிய அவசியம் —

* ஆபோ ஹிஷ்டா மயோபுவ ஸ்தா த ஊர்ஜே * என்கிற மந்த்ரத்தில் "ஆப: ஹி, *ஸ்த, மயோபுவ தா: தா, ஊர்ஜே" என்று பதவிபாகம். இதை (ஆபோஹிஷ்டா: மயோபுவா, ஸ்தா:த:) என்றும், (ஆபோஹிஷ்டாம் அயோபுவா: ஸ்தா:த:) என்றும் சொல்லிக்கொடுப்பது பெரும்பான்மையான வழக்கம். இவ்வித மாக ஸந்த்யாவந்ததமந்த்ரம், தப்பணமந்த்ரம் முதலானவற்றில் அபரிமிதமான பிறழ்வுகளைண்டு. அத்யயனம் செய்யாத உபாத்யாயர்கள் சொல்லிவரும் பூர்வாபர ப்ரயோக மந்த்ரங்களில் காணும் பிறழ்வுகளை எண்ணவே முடியாது. ஸம்ஹிதை மட்டும் அத்யயனம் செய்தவர்கள் நோக்கு அத்யாபநம் செய்கிக்கவே முடியாது. கதை சொல்லுகிற வழக்கம்; ஒருவர் ஸம்ஹிதை மட்டும் ஒதியிருந்து அத்யாபநம் செய்யத் தொடங்கினாராம்; இரண்டாவது காண்டம் ஆருவது ப்ரச்சம் ஆரம்பித் தாராம்; * ஸமிதேயஜித் ஹந்த:மசித்துதாம் * என்று ஆரம்பம்; இங்கு (வஸந்தம், ஏவ, குதாநாம், என்று பதவிபாகம்; இது அவர்க்குத் தெரியாமையாலே "ஸமிதோ யஜுதி வஸந்தமே" என்று நீட்டினாராம்; அதைக்கேட்டவொரு வைதிக 'பதமோ

தாதபாவமே' என்று நீட்டினாராம்; இங்ஙனே பல கதைகளுண்டு; ஆகவே ஸம்ஹிதை மட்டும் ஒதிவைப்பது பலவகையான அபாயங்களுக்கும் அனர்த்தங்களுக்கும் றேறுவானது. பதமும் க்ரமமும் குருமுகமாக ஒதினான் திப் பயன்படாது, இவை ஒதினாலுங்கூட பதஸ்வரூபங்களில் பலவிதமான ஸந்தேஹங்களும் மறதிகளும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் உண்டாகியே தீரும்.

— புராதன வேதலக்ஷண நூல்களின் நிலைமை —

மேலே யெடுத்துக் காட்டின (ஆபோ ஹிஷ்டாமயோபுவஸ் தா ந:) என்கிற மந்திரத்தில் (தா:, ந:) என்று பதவிபாக மென்று கீழே தெரிவித்தேன். வேதத்தில் (தா:) என்று விஸர்க்காத்தமான பதம்போலவே (தா) என்று ஆகாராத்தமாய் விஸர்க்கமில்லாததான பதமும் பலவிடங்களில் வருவதுண்டு. இப்படி பல நூற்றுக் கணக்கான பதங்கள் சிலவிடங்களில் விஸர்க்காத்தமாகவும் சில விடங்களில் அவிஸர்க்காத்தமாகவும் வரும். அஜா, அந்யா, அமேத்யா, அரிஷ்டா, ஆதித்யா, ஆசா, இமா, இஷா, உத்தரா, உத்தமா, உபஹிதா, ஏதா, க்ருஷ்ணா, தக்ஷிணா, ப்ரஜா, யா, ஸாத்யா,—இப்படி பலநூறு பதங்கள் சிலவிடங்களில் அவிஸர்க்காத்தமாகவும் சிலவிடங்களில் விஸர்க்காத்தமாகவும் ஒதப்படும் விஸர்க்கத்திற்கு ஸத்திவசுத் லோபமாகையாலே எங்கே விஸர்க்காத்தம்? எங்கே அவிஸர்க்காத்தம்? என்று ஸந்தேஹமுண்டாகும். விஸர்க்க விஷயமான ஸந்தேஹம் ஒன்றுமட்டு மில்ல. ப்ரகரஹம், அவக்ரஹம், விவக்வயம், அவரிணி ஆவரிணி, நபரம், தபரம்.... என்றிப்படி வைதிக கோஷ்டிகளில் ப்ரஸுத்தமான பலவ்யவஹாரங்களில் அபரிமிதமான ஸந்தேஹ ப்ரஸுத்திகளுண்டு. அவை வேதமோதினவர்களுக்கே தெரிய வரும். அப்படிப்பட்ட ஸந்தேஹங்கள் பலகாலம் குருகுலத்தில் சிரமப்பட்டு ஒதினவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா வென்றாலும், உண்டானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளும் வழியொன்று இருந்து தீர்வேண்டும். இதற்காக முன்னோர்கள் வட்பதலக்ஷணம் முதலான சில பல நூல்களை யெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இவை பெரும்பாலும் அச்சிட்டுப்பட்டு மிடுக்கின்றன. இவற்றைச் சந்தை சொல்லிக் கண்ட பாடம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுமுள்ளார்கள். அந்த லக்ஷண நூல்களை அடியேன் பூர்த்தி யாகப் பரிசீலனம் செய்ய நேர்ந்தது. பரிசீலனம் செய்ததில் அடியேன் மனத்தில் என்னப்பட்டதென்றால், "வேதமோதுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் வேதமொன்றி லேயே கோதைப் போக்குகிறவர்களாயும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலோ சாஸ்த்ரங் களிலோ ப்ரவேச மற்றவர்களாயுமே யிருப்பர்களாதலால் அப்படிப்பட்டவர்கள் 'இந்த பதம் இன்னவிடத்தில் இப்படி, இன்னவிடத்தில் இப்படி.' என்று திடமாக தெஞ்சில் பதியவைத்துக் கொள்வதற்காக இந்த ஸந்த லக்ஷணாதி க்ரந்தங்களை எழுத்தவைத்தார்கள்; அவ்வுத்பத்திகளுக்கு இவை உபயோகப்பட்டாலும் வ்யுத் பத்திகளுக்கு த்ருத்திகரங்களாகமாட்டா" என்று பட்டது.

— வேதலக்ஷணத்தில் அடியேன் கைப்பற்றின மார்க்கம் —

சில விதமான கவிடத்தில் இதைப்பற்றி வஸிதாக ப்ரஸதாவம் செய்ததில் அவர்களும் இவ்வரிப்போயத்தையே போஷித்துப் பேசினார்கள். "வேத பதங் களில் எவ்விதமான றேழவும் ஏற்படாதபடிக்கு ரக்ஷைசெய்ய விரும்பின முன்னோர்

களுக்கு இந்த வழிதான் ஸுகரமாகத் தோன்றிற்று; உண்மையில் அக்ஷரராகிகளை அபாயமின்றிக் காப்பாற்றுவதற்கு இதுதான் ஸாத்யமான மார்க்கம்” என்றும் சொன்னார்கள் வித்வான்கள். ஆறுபூர்வ ஓன்றுயிருக்கச் செய்தே பதஸ்வரூபங்களில் பல வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதானது அத்தத்ததை யதுஸரீகதேயாதலால் அத்ததாநுஸாரேண பதவ்யவஸ்தை பண்ணி ஒரு லக்ஷணக்ரந்த மெழுதவேண்டுமென்று ஆகைகொண்டேன். ஸம்ஸாரபதக்ரமங்களை அத்யயதம் பண்ணும் போதே விதயாரண்ய, பட்டபாஸ்கர பாஷ்டங்களைப் பன்முறை பராமீசம் செய்தே னாதலால் அதனாலேற்பட்ட விவேகத்தை ஸ்வாநுபவத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளாமல் பரானுபவத்திற்கும் யோக்யமாக்கி வைப்போமென்று துணிந்து வேதந்யநாமிஷைம் என்றொரு கரந்தத்தை வடமொழியில் எழுதினேன். வெகு விஸ்தாரமாக வெழுதப்பட்டவதில் ஒரு பகுதியை கரந்தனிரியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டேன். இதில் ஆனந்தமடைந்தவர்கள் பலர்; அஸூயை கொண்டவர்கள் சிலர். அகாலத்தில் வேதமோதத்தொடங்கி அதை ஸாதித்துக் கொண்டதுமல்லாமல் வேத லக்ஷணக்ரந்தம் மெழுதத் தொடங்கின விதவே பலர்க்கு ஆனந்த ஹேதுவாகவும் சிலர்க்கு அஸூய ஹேதுவாகத் தொடங்கிற்று. இதில் வினைவு ஸாமான்யமாக நிற்கவில்லை; அபரிமதமாகிற்று. இதுவொரு மஹாபாரதப் போன்றதேயாம்.

— ஸர்வஸுவ நூலில் மந்தவான்களின் உடம்பு —

இந்த ஸர்வஸ்வக்ரந்தம் அச்சாகி வெளியாவதற்கு முன்னமே சில பாரங்களை மனனாஞ்சுடி, சேனங்குளம், திருக்குடத்தை முதலான வீடங்களில் வேதமோதினவர்களும் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களுமான சில மஹான்களுக்கு அனுப்பி அபிப்ராயம் கேட்டிருந்தேன்; சேனங்குளத்தில் ப்ரஸத்தர்களாயிருந்த ஸ்ரீ உவேகனபாடி அனந்தாசாரிய ஸ்வாமி அண்ணாதுறை கனபாடி ஸ்வாமி முதலான விப்சஷஜ்ஞிகள் “வேதம் அவதரித்ததால் முதல தினவரையில் துப்பட்டிட்ட விமர்சங்களைக் கண்டதேயில்லை” என்று “யதாஹம் கோவே ஸ்ருத்தம் அவசாப்ரதபேதே” என்ற கணக்கில் தெரினதற்குத்தார்கள். அவையெல்லாம் அப்போதே அச்சிலேற்றியிருப்பதால் மறைத்துச் சனல்களைப்பற்றி இது ஆரோபிதமாக எழுதப் படுகின்றதென்று யாரும் நினைக்க இடமில்லை. திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத காலஜில் ஸயாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசைந்தராயிருந்து சில வருஷங்களாக வீரராத்தி பெற்றுக் காஞ்சிபுரியில் ஆணைகட்டி வித்யை வாகம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ உவே. வேளியநல்லூர் ஸ்ரீதீவாஸதாதாசாரிய என்பவர் வேதமோதினவர்; ஸயாகரணப்ரவசமே போதுபோக்காக இருந்தவர். இவர் ஸர்வஸ்வக்ரந்தத்தைப் பூர்த்தியாக வாசித்துப்பார்த்து அபேக்ஷாதிபேக்ஷமாக ஸ்வயமேவ எழுதியனுப்பிய அபரிந்தநபதீரிகை பலகால் அச்சாகி வெளிவந்திருக்கிறது; அந்த பதீரிகையின் ஸாரமான விஷயம் யாதெனில்; வேதமோதினவொருவராலும் இத்தான் வரையிலும் கனவிலும் ஈஷத்தும் சிந்திக்கப்படாதவிஷயங்கள் ஸர்வஸ்வத்திலுள்ளன வென்பது.

— வேதலக்ஷண விசாரத்திற்குக் காஞ்சீபுரியில் ஸபை —

இந்த சர்ச்சைகள் 1930-ஐந்தில் அங்குமித்து மூன்று வருஷகாலம் மிகமிக வளர்ந்து சென்றன. ஸர்வஸ்வகவசம், அஸூயாபரமௌஷதம், சாஸ்த்ரஜ்ஞான

சாண்பலகம், பரமார்த்தபரித்ராணம் என்திப்படி பல க்ரத்தங்கள் அப்போது வெளியிடப்பட்டன. 1981-இல் காஞ்சி வைசாகோத்ஸவ ஸமயத்தில் ஸன்னிதி வீதியில் ஆரணி ஜாகிர்தார் மாளிகையில் இதற்காக வாக்கயார்த்த ஸபையும் ஒன்று கூட்டப்பட்டது. அப்போது திருக்குடந்தையிலிருந்து 20, 25 வைதிகர்கள் இதம் பரமாக வந்தார்கள். ஸம்ப்ரஸித்தராயிருந்த ஸ்ரீமத் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ரென்கிற மஹான் இந்த ஸபைக்குத் தலைமை வறித்தார். இந்த ஸபை இரண்டு நாள் நடைபெறவேண்டுமென்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. அப்படியே இரண்டுநாள் நடந்தது. முதல் நாளில், அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ துல்யுள்ள விஷயங்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கும்படி ஸபையாட்கள் அடியேனுக்குத் தம்மிக், அப்படியே எடுத்துரைக்கப்பட்டது. ஸபைத்தலைவரான வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவ்வளவையும் கேட்டு “இந்த ஸபையில் நான் தலையிடவேண்டிய அவசியம் நுப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை; அண்ணங்கராசாரியர் போயிருக்கிற மார்க்கத்தில் ஆஷேபணிகள் உதிக்கவேண்டிய அவசியமொன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை; நாளையதினம் ஸபைக்கு நான் வரப்போகிறதில்லை” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார். அந்த ஸ்வாமியில்லாமலே மறுநாளும் ஸபை நடந்தது. அதிலிருந்து க்ரத்தச் சண்டைகள் மிக வளர்ந்தன. மறுபடியும் மன்னார்குடியிலும் அக்ரஹார பாடசாலையிலேயே இதைப்பற்றி இரண்டுநாள் ஸபை நடந்தது. அதன் முடிவை (வைகுண்டவாணி) சேவங்குளம் அண்ணாத்துறை கணபாதிகள் முதலானா் திஷ்பகஷபாதமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

— ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம்ஸ்வாமி முதலானாருடைய நிஷ்காஷம் —

இந்த விவாதம் தேசமெங்கும் பரவிவிட்டது. கேவலம் கலாவைஷம்யாத் தினால் இந்த விவாதம் வீணாகக் கிளப்பப்பட்டதென்று தெரிந்துகொண்ட பல ப்ரபல வித்வான்கள் வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வத்தைக் கடைசுறித்தருளி இதில் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை ஒருவர்க்கும் அஞ்சாமல் சூசாமல் வெளியிட்டார்கள். ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம்ஸ்வாமி, மைஸூர் கஷ்யபீபூம்ஸ்வாமி, மண்டயம் தேவசிகாமணி ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம் வம்பார் ஸ்வாமி ஆக தால்வரும் ஸம்ப்ரஸித்த வத்வத்வரீபுடர்களாய்க் கீர்த்திப்பெற்றிருந்தவர்கள் அடியேனுடைய ஸர்வஸ்வ க்ரத்தத்தை மிகவும் ப்ராமாணிகமென்று அபேந்தனம் செய்து வெளியிட்டவர்கள். அந்த அபேந்தன பத்ரிகைகள் அக்காலத்திலேயே பல பத்ரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் ஏறியிருந்தாலும் இந்தச் சரிதைநூலில் ஏறி விளங்க வேண்டியது அவசியமாதலால் அநுபந்தத்தில் அவை சுருக்கமாகப் ப்ரகசிக்கப்படும். இந்த அபேந்தன பத்ரிகைகள் வெளிவந்த பிறகே சாந்தம் கோலாஹலா.

— கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் மதிப்புரையின் ஸாரம் —

ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் அபேந்தன பத்ரிகைதான் முடிவாக சிகரமாய் நின்று விவாதசாத்தியைச் செய்வித்தது அதன் ஸாரம்சம் இது—அநாத ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாய் ஒதப்பட்டு வருகின்ற வைதிக பதபாட க்ரமத்தை ஸம்ரணிக்க எண்ணங்கொண்ட முன்னோர்களான வேதலக்ஷணகாரர்கள் முன்வின் எழுத்துக்களைக் காட்டுவதாகிய சில அடையாளங்களைக் குறிப்

மீடுதல் போன்ற உபாயத்தினால் பதஸ்வரூபங்களைத் தெரிவிப்பவர்களாய் பதபாட ஸரணியை ஸம்ரக்ஷித்தருக்கிறார்களென்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஆனால் ஸம்ஹிதையின் ஆறுபூர்வீ முதலானவை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும் ஆங்காங்கு பதஸ்வரூபங்கள் வேறுவேறு விதமாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? என்பது போன்ற சங்கைகள் விமர்சகர்களுக்கு உண்டாகியே திருமாதலால் அந்த சங்கைகளைப் போக்குதற்கு அந்த லக்ஷண க்ரந்தங்கள் ப்ரவர்த்திக்கவேண்டியன. அப்படிப்பட்ட சங்கைகளை நீக்குவதற்காக ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார்தாம் தூய்மையின் வெளியிட்ட வேதாத்யயநஸ்வஸ்வ க்ரந்தமானது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் நிஷகர்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அத்தப் பொருத்தமாகிற காரண விசேஷத்தை தனது நிரூபிக்கின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு பதஸ்வரூபத்தையும் திடமாகத் தரித்துக் கொள்வதற்கு அத்தாறு குணையமாகிற உபாயத்தைக் காட்டுகிறதென்பது இதுவரையில் ஒருவராலும் வெளியிடப்படாததும் நெஞ்சாகக் கவர்வதுமாகிய ஆராய்ச்சி முறைமைகளை நாம் அந்தந்த ஸ்தலவிசேஷங்களில் வாசிக்கக் கேட்டு மிகவும் ஆனந்தப்படுகிறோம் என்று இதனால் தெரிவித்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதாம்.

ஸ்ரீமத் கபிஸ்தவம் ஸ்வாமியின் இத்தமநிப்புரை வியாஸம் சுருக்கமாக இருந்தாலும் ஸப்தலக்ஷணாதிகளான பூர்வக்ரந்தங்களின் தன்மையையும் அடியேனுடைய வேதாத்யயந ஸ்வஸ்வத்தின் போக்கையும் உள்ளபடியறிந்து அதை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி யிருப்பதானது அந்த கபிஸ்தவம் ஸ்வாமியின் அப்புதமான மேனையை விளக்குகிறது. அந்த ஸ்வாமியினிடம் அடியேன் விடைகொண்டு இதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவித்தபோது அவர் ஸ்வஸ்வக்ரந்தத்தை வாரிக்கச் சொல்லிப் பலபலவிடங்களில் கேட்டகுறையுபோதே தம்முடைய அப்புதமான விமர்சகத்தியை உபயோகித்தபடியை அடியேன் நேரில் அனுபவித்து விஸ்வயப் பட்டேன். ஸப்த லக்ஷணக்ரந்தம் அப்புதப்பற்றி உலுக்காகவே ஏற்பட்டதென்பதை அந்த ஸ்வாமி வெகுநேரமாகக் கண்டறந்தார். உயர்த்தவாத் பஹுஜநத்வேஷியாகையாலே அந்த ஸ்வாமியிடத்திலும் ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு அப்போது அபரிமிதமான த்வேஷ முண்டாயிற்று. சிலர் நேரில் வந்து அந்த ஸ்வாமியை நித்தித்தலாகனுமுண்டு, எதையும் அந்த டஹான லக்ஷியம் செய்தவரல்லர்.

— ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியா செய்திகள் —

திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் அநேக பட்ட பானேத்யாதி பிருத பூஷிதரான ராயம்பேட்டை கிருஷ்ணமாசாரியர் மிகச் சிறந்த பண்டிதர். இவர் சில வருஷங்கள் சென்னையில் வாழ்ந்தார். அப்போது திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியின் காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கு ஸமய விசேஷங்களில் வருவர். அந்த ப்ரஸத்தியினால் அவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த நட்பு உண்டாகியிருந்தது அவர் ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களில் ப்ரவேசமே மிக்லாமெனிருந்தவர். கலாவணமும்பென்பது அவர்க்கு அடியோடு தெரியாது; குணக்ரஹ்நியாயிருந்தபடியாலே அடியேன் வெளியிடும் க்ரந்தங்களைப்பெல்லாம் பெற்று மகிழுவதோடு நிற்காமல் மகிழ்ச்சியின் பரீ

வாறுமான கடிதங்களும் பல எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் பரமஸ்திக்தராயிருந்த அவரும் காரண விசேஷத்தினால் சில தூஷணச்சுவடிகளை வெளியிட்டார். அவர்க்கோ வேதத்தில் ப்ரவேசமே கிடையாது. "எனையாவது எழுதி வெளியிட்டு அண்ணங்கராசாரியர்க்கு பங்கத்தை விளக்கவேண்டியது" என்று ப்ரதிபக்டிகளால் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட அவர் 'அண்ணங்கராசாரியன்ய அபசப்தநிதி' என்று பெயரிட்டு ஒரு துண்டுக் காகிதம் வெளியிட்டார். அடியேன் வடமொழியில் எழுதி வெளியிட்டிருந்த இதர கார்த்தங்களில் அபசப்தங்கள் [வியாகரணவிரூத்த ப்ரயோகங்கள்] திருப்பதாகச் சிலவிடங்களில் யெடுத்துக்காட்டி தூஷித்திருந்தார். அது எனக்குக் கிடைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் "தனிகுநாடுதும்" என்று பெயருள்ள வொரு வடமொழிநூலை அதற்கு மறுப்பாக வெளியிட்டேன். பிறகு சில மாதங்கள் பொறுத்து அவர் மீட்டரகாச மென்றொரு புத்தகத்தை அபசிமித நித்தாபரிஹாஸ பூரிதமாக்கி வெளியிட்டார் அதை ஒரு வருஷம் காஞ்சி வைசாகோதஸவத்தில் கருடஸேவையன்று கோஷ்டிகளில் விநியோகம் செய்தார்கள். உடனே திருத்தோர் மஹோதஸவத்திற்குள் உபநேஜாயன மென்றும் உபநேஜாயநாப மென்றும் மறுப்புக்களை யச்சிட்டு வெளியிட்டேன். அவரவர்கள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக்கணக்கிலும் பல்கூடிப் பரிசீலிப்பட்டு ஏழெட்டுபக்கம் அச்சிட்டுக்கொண்டுவந்து "இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியர் தலை மடிந்துவிட்டது பாருங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோஷ்டிகளில் அதை விநியோகம் செய்து கொக்கரித்திருப்பார்கள். மூன்றாவது நாளிலேயே மூப்பது பக்கம் ஐம்பது பக்கம் நூறு பக்கம் இப்படியாக மறுப்பு நூல்களை வெளியிட்டு அவர்கள் வாசாமகோசரமான வருத்தத்திற்கு ஆளாகியே ஊர்சென்று சேரும்படி செய்திருவேன்.

— கீழ்ச்சேரி ஸ்ரீவிவாஸாசாரியர், சின்னமுபாட்ராசாரியர் செய்திகள் —

கீழ்ச்சேரி பரவஸ்து ஸ்ரீவிவாஸாசாரியர் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் தேவப்பெருமானுடைய பெரிய உதஸவங்கள் தோறும் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்தோ சென்னையிலிருந்தோ காஞ்சிக்கு வருவர். வருகிறபோதெல்லாம் என் விஷயமான தூஷணைகளை நிர்ப்பீத துண்டுப் பிரகாசஞ்சிட்டுக் கட்டு கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டுவந்து தன்னையினாலேயே விநியோகிப்பர் பாவம்! இத்தோடு அண்ணங்கராசாரியர் மடிந்து விட்டார்! என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பர். மூன்றாவது நாளிலேயே சுடக்கட பதில் புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தலைமறையப் போய்விடுவர் திருக்குடந்தையிலிருந்த ஸ்ரீமத் சின்னமு—சைனிபாட்டராசாரியரென்பவரும் சில வருஷங்களில் இதே ரீதியாகச் செய்துவந்தார். இங்ஙனே ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் கிளர்ந்த மஹாநுபாவர்களுக்குத் தக்க வாய்மூடி போடுவதற்காக அடியேன் செவவுசெய்த குராய் ஏறக்குறைய இருபதினாயிரமிருக்கும். உண்மையில் இன்னும் அதிகமாகவே யிருக்கும். இவ்வளவுக்கும் மூலம் வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வநூலை அடியேன் எழுதி வெற்றிபெற்றதேயாகும். அப்போது யார் யார் என்னென்ன நித்தைக் கந்தைகளை வெளியிட்டார்களென்பதையும், அவற்றுக்கு அடியேன் வெளியிட்ட பதில்களையும் பற்றிச் சிற்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று குதூஹலமுண்டு. அது இப்போது அவசியமற்றதென்றே விட்டிருக்கிறேன்.

—ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் கண்டறிந்த தத்துவம் —

இங்கு முக்கியமாக ஒரு விஷயம் தெரிவிக்கிறேன். பதினெட்டாவது வயதி விரும்பு இற்றைநாள் வரையில் அடியேனை நோக்கி எதிர்ப்புகோத்த வித்வான் களும் பண்டிதர்களும் பாமரர்களும் நூற்றுக்கணக்கில்தான் இருப்பார்கள். அடியேனுக்குப் பரமபதகும் ஸஹ்ருதயருமான ஸ்ரீமத் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரென்பவர் ஒரு ஸமயம் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருந்ததில் ஸாரமான வார்த்தைகளை இங்கு ஆனந்தபூர்வமாக உதாஹரிக்கிறேன்; அல்லது நினைப்பூட்டுகிறேன்;

"ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி கர்த்தவங்களை யெழுதிப் பரகரிப்பது நூற்றுக்கணக்கானது. எந்த விஷயத்தை யெடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த விஷயத்தில் இவர் காட்டும் நிரூபணங்களில் இவரை வெல்பவர் கிடையாது. இந்த ஸ்வாமி கையாண்ட விஷயங்களோ அனேகம்; இவை பல துறைகளிலுள்ளவை என்பதையும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். வாதப்போர் நடத்துவதில் இந்த ஸ்வாமிக்கு வெகு உத்ஸாஹம். இதனால் ஸ்வாமியாலும் ஸ்வாமி விஷயமாகவும் அனேக ரஸமற்ற கர்த்தவங்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் ஸ்வாமியின் அராசக்தியேயாகும். இவ்வளவு சக்திவாய்ந்த ஒரு மஹா புருஷர் விஷயத்தில் அதுமையையும் பொருமையையும் எதிர்க்கவிருந்துமெதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் எல்லித வாதப்போரிலும் ஸ்வாமி பின்வாங்கவேமாட்டார். இவருடைய வாதமே கடைசியாக ஒங்கிவிடும். இந்த ரீதியில் அனேகம் உள்ளன. விஷயங்களைத் தேங்காய் உடைப்பது போல வெட்டொன்று துண்டிப்பதென்று உடைத்துக் காட்டுவர்." இப்படியாக D R. மஹான் ஸ்வாமி பலத்தை ஆத்மவஞ்சனையின்றி உள்ளபடி எழுதி உலகமெங்கும் பரவச்செய்திருக்கிறார். இந்த வார்த்தைகள் எம்பெருமானேழுதுவித்தவையேயன்றி இவர்தாமத எழுதியவையல்ல. இவரைப்பற்றி மேலே விவராகத் தெரிவிப்பேன்.

— காரப்பவகாடு சிங்கப்பெருமான் திருவாககு —

அற்புதமான லொருவிஷயம். ஸ்ரீவைண்ணவ மண்டலியில் தென்னாசாரிய ஸம்பந்தாயத்தில் நிகர்ந்த மஹா ப்ராஜ்ஞராக விளங்கின மஹான் ஸ்ரீமத் காரப்பவகாடு சிங்கப்பெருமான்ஸ்வாமி முன்னம் ப்ராஸ்தாவிக்கப்பட்ட திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியோடு அடியேன் வார்த்தையாடுங்காலங்களில் அவர் இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி அதிமாத்தம் ப்ராசம்செடுத்துக் கூறுவர். உபய வேதாந்த கர்த்தவங்களிலும், ப்ராசந்கர்த்தவங்கள் நவீத கர்த்தவங்கள் என்கிற வாசியல்லாமல் அனைத்திலும் மஹா ப்ராஜ்ஞரென்று கொண்டாடிக் கூறுவர். இந்த ஸ்வாமியை ஸேவிக் கப்பெற வேணுமென்று அடியேன் தெருநாள் குதாஹவித்திருந்தேன். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருந்து உபயவேதாந்தப் ப்ரவசநம் செய்தருளாதின்றி ரென்று கேள்விப்பட்டேன் இந்த மஹா ஸ்வாமியை ஸேவிப்பதற் கென்றே ஒரு பரியாயம் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு விடைகொண்டேன். அங்கு சிங்கப் பெருமான் ஸ்வாமி வானமாமலை மடத்தில் வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீரங்கநாராயணஜ்யர் மடத்தில் காலைமாலை வேளைகளில் உபயவேதாந்தப் ப்ரவசநம்

வெகு ஆச்சரியமாகச் செய்தருளாதின்றார் சில வேளைகள் தங்கியிருந்து கேட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். அப்போது அந்த சங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் அளவுகடந்த ஸௌசீல்யகுணத்தை யதுபவிக்கப் பார்த்தமாயிற்று. லோகாட்ரோமமான வார்த்தைகளிலும் சாஸ்திரார்த்தங்கள் வெளிவருமபடி வார்த்தையாடியருள்வர். அந்த ஸ்வாமிக்கு ஐயோதிச் சாஸ்திரத்திலும் அபாரமான பாண்டித்யமுண்டென்பது அப்போது அறியலாயிற்று. ஒருநாள் அந்த ஸ்வாமி அடியேனுடைய ஒரு நோட்டிப்புத்தகத்தில் எழுது ஜாதகம் குறிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கடாசுத்திருனி அதிதாநாகத பலன்களையெல்லாம் தெரிவித்தருளத் தொடங்கினார். சோதிடத்தில் எத்தனைச் சீலோகங்களுண்டோ, எத்தனை பாட்டுக்களுண்டோ அத்தனையுமே அந்த ஸ்வாமிக்கு வாசோ விதேயங்களாயி ருந்தன வென்பதை அத்தனைத்தல் கண்டறிந்து வயந்தேன் அப்போது அந்த ஸ்வாமி அருந்தம் திருத்தமாக ஒரு விஷயம் ஸாதித்தார்; அதை உலகமெல்லாம் அறந்தேவியுக்கின்றது. அதாவது,

"நிரதிவாதி பயங்கரனென்கிற குடிப்பெயர் உமக்கு அந்வர்த்தமாகவே யிருக்கும்; உலகத்திலுள்ள வித்வான்கள் யாவரும் தாமாகவேவந்து உம்முடைய வாக்கில் மாட்டி க்கொள்வார்கள். இதைநீர் பரிசுஷயாகப் பார்க்கலாம்; வேண்டிய வர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்கிறவாசியில்லாமல் பெரும்பாலும் எல்லாருமேவந்து உம்மிடம் சிக்கிக்கொள்வார்கள் சிக்கிக்கொள்வதோடு நிற்கமாட்டார்கள்; தீக்கு முக்கலாடி நிற்பார்கள். சனிக்கிழமையை செவ்வாய்க்கிழமையாக நீர் சொல்லி விட்டாலும் அது செவ்வாய்க்கிழமையாகவே ஆய்விடும். இத்தால் நீர் விதண்டா வாதம் செயல் டொன்றதாகாது; எத்தனை வித்வான்கள் திரண்டு போராடினாலும் உம்முடைய வாதத்தான் ஸித்தாத்தமாக நிற்கும்."

என்று சொல்லி இதற்குப் பல சீலோகங்களும் பல பாட்டுக்களும் ஸாதித்தார்.

"உலகத்தில் சோதிடர்கள் சொல்லுகிறபடியெல்லாம் பண்கிறதென்று திரிப்பந்த மில்லை; சில வார்த்தைகள் விபரிதமாவதுமுண்டு; இப்போது நான் உமக்குப் பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன்; அவற்றில் மற்ற விஷயங்கள் பழுது பட்டாலும் இந்தவொரு விஷயம்மட்டும் பழுதுபடவேமாட்டாதென்று சபதம் செய்வேன்; நூற்றுக்கணக்கான வித்வான்கள் உம்மிடம் வந்து மாட்டிக் கொண்டே திருவர்கள். நான்கூட ஒருகால் உம்மிடத்தில் மாட்டிக்கொள் வேனோ! என்கிற அச்சமும் உண்டாயிருக்கின்றது. ஆனால் எனக்கு விஷயம் தெரிந்துவிட்டபடியால் நான் ஜாகருகனாகவே யிருத்திருவேன். இன்னும் நான் பத்திருபது வருஷங்களாவது ஜீவித்திருப்பேனே; அடிக்கடி நாம் சந்திக்க நேருமே. அல்லப்போதுகளில் நானே இதைப்பற்றின யோகனோம் விசாரம் செய்வேன்" என்றும் ஸாதித்தார். இது 55 வருஷமாகிறது. அந்த ஸ்வாமியின் அந்தத் திருவாக்கு அவ்விடத்திலேயே அன்றைக்கே பண்க ஆரம்பித்தது.

— புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா ஸ்வாமி —

அப்போது அங்கு ஸ்ரீமத் புத்தங்கோட்டம் சிவச்சாஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஜநாநாஸுடாத சீலர் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி

அதேமாதிரி மடத்து ஆஸ்தான வித்வானென்றும் விளங்கி வந்தார். அந்த ஸ்வாமியின் பரிசயம் அடியேனுக்கு அதற்கு முன்பு கிடையாது. அடியேன் காவேரிக்காகச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் அந்த ஸ்வாமி ஒரு திருமானிகை வாசல் திண்ணையில் எழுந்தருளியிருந்து கிலர்க்கு யாதவாப்யதயாடம் ஸாதித்து வருகிறார் வீதியூடே சென்றுகொண்டிருந்த வடியேனைப் பரம்பரேமத்துடன் கடாஷித்து அழைத்துக் குசலப் பரம்பரை டட்காரச்செய்தார். பிறகு பாடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் முதல் ஸர்க்க முடிவில் ஒரு சிலோகரத்தம்;

"ஆர்வாஸ்ய வாகமகுதவ்ருஷ்டி பிரதிதேயாத்

தைதேயபாரதமிதாம் தானஞ்ச தேவீம்.

ஆவிப்புஷ்பாந்தகோ வஸுதேவபத்த்யாம்

பத்மாபதிப் ப்ரணிததே ஸமயம் தயாயா."

என்பது.

பூபாரத்தையும் அஸுரோபத்ரவத்தையும் நீக்குப்படி பூமிதேவியாலும் தேவதைகளாலும் பிரார்த்திக்கப்பட்ட அந்நாப்திநாதன் அவர்களைத் தேற்றியனுப்பி, தான் தேவகிப் பிராட்டியாரிடம் பிறந்து தனது தனயனைய வெளிப்படுத்த உத்தேசித்தான்—என்பது இந்தச் சிலோகத்தின் தாற்பரியம். இதில் [அநக.] என்னும் விசேஷணம் பகவானுக்குள்ளது. அகில ஹையப்ரதயதிகென்று வேதாந்தங்கள் போற்றநின்ற பெருமானுக்கு இக்ஸ்யாகச் சொல்லப்படுகிற அவத்யம் எதுவென்று சங்கை வரக்கூடும். இதன் வியாக்கியானத்தில் அப்பயதிகுறி "அநக-அநவத்யா; தத்தத் கர்மாநுரோதிதயா வைஷ்ணவ னைர்க்குணய ரஹிதா" என்றேழுதியுள்ளார். அவரவர்கள் செய்யும்புண்யபருபகமங்களைப் பின்சொல்பவனானால் வைஷ்ணவ னைர்க்குணயங்களாகிற தோஷங்களில்லாதவன்—என்பது இந்த வியாக்கியான வாக்கியத்தின் பொருள். பகவான் ஜகத்ஸ்குஷ்டி பண்ணுகிற காலத்திலே இப்படிப்பட்ட தோஷங்களுக்கு சங்கையும் பரிஹாரமும் சாரீரகமீடாய்ஸையில் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம். பட்டகும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதகத்தில் சித்நோத் ததஞ்ச கருணஞ்ச ஜகத் விசித்ரம் கம் வ்யபேக்ஷய ஸ்குஜதஸ் தவ ரங்கசேஷிந், வைஷ்ணவதிக்ருணதயோர் ந க்ஷுப்ரஸக்தி: தத் ப்ரஹ்மஸூத்ர)ஸகிவாச் ச்ருதயோக்ருணத்தி * என்கிற சிலோகத்தினால் இதனை விசதிகரித்தருளினார். இங்கு ஜகத்ஸ்குஷ்டியைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாக இருந்தால் இங்ஙனே பொருள் பணிக்கத்தகும். இது அந்த ப்ரகரணமன்று; பகவான் தன்னுடைய திருவவதார ப்ரகரணமென்பது ஸ்பஷ்டம். இந்த ப்ரகரணத்தில் (அநக:) என்பதற்கு வைஷ்ணவ னைர்க்குணய தோஷமில்லாதவன் என்று பொருள் கூறுவது ஏலாது. இவ்விஷயத்தை அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமி விமர்சியாமல் வியாக்கியானத்திலுள்ளபடியே பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அடியேன் "இங்கே ஒரு விவகையுண்டு, விஜ்ஞாபிக்கலாமோ?" என்றேன்; -அங்விடத்து வியாக்கியான பங்கதி பொருத்தாதென்பதை விஜ்ஞாபித்தேன். பரிகராலங்காரம் அனமய அநுவிச்செய்யப்பட்ட (அநக:) என்னும் விசேஷணத்திற்கு வைஷ்ணவனைர்க்குணய தோஷமில்லாதவனென்கிற பொருள் அப்ரஸக்தமென்று உபபாதித்தேன். "அப்பயதிகுறி எவ்வளவு வியாபகர்; அவருடைய விவாக்கியானத்திற்கு குற்றங்குறை கூறுகின்றீர்; (அநக:) என்பதற்கு வேறு

எல்விதமாக அத்தம் சொல்ல முடியும்; தீர் சொல்லும் பார்ப்போம்" என்றார். "அஸ்மதாதிகளுடைய பிறப்புக்குக் கர்மம் காரணம்; கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷம் தமக்குண்டு; எம்பெருமான் க்ருபாவச்யனுதிப் பிறக்கிறானெயொழியக் கர்மவச்யனுதிப் பிறப்பதில்லை. ஆகவே கர்மவச்யத்வமாகிற தோஷமில்லாதவன் என்பதே இங்குப் பொருத்தமான பொருள்; இந்த ரீதியில் மற்றும் சில பொருள்களும் சொல்லலாம்: தீக்ஷிதர் எழுதியுள்ள பொருள் இங்ஙனத்திற்குப் பொருத்தாதுதான்" என்று அரைமணிகாலம் விவரித்து விண்ணப்பம் செய்தேன். அதன்மேல் அந்த ஸ்வாமி சீற்றத்தோடு சில வார்த்தைகள் ஸாதிக்க "சேஷம் கோபேத பூரயேத் என்பது தெரிந்ததுதானே" என்றேன். அதைக்கேட்ட வுடனோ அவர்க்கு இன்னமும் அளவுகடந்த சீற்றமுண்டாகவிட்டது. அந்தோ! வைரஸ்யமதிகரித்துவிட்டதே யென்று உடனே அடியேன் அகன்றுவிட்டேன். அப்போது ஸாயம்ஸந்தியாஸமயம். ஒரு நாழிகை கழித்து அடியேன் ஸௌனீதிக்குள் விடைகொண்டேன்; அப்போது வஸந்தோத்ஸவமென்று ரூபகம். அங்கே அடியேன் ஒரு பக்கமாக இருந்துகொண்டிருக்கையில், அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியும் அங்குப் பெருமாள் ஸேவைக்காக வந்து அப்போது அங்கு உபஸ்திதர்களாயிருந்த சில வித்வான்களுக்கு அடியேனைச் சுட்டிக்காட்டி, "இந்த பிள்ளை யாண்டான் யாரோ தெரியவில்லை; என்னிடம் வஜ்ஜில் வந்து 'சேஷம் கோபேத பூரயேத்' என்கிறார்; எனக்கு ஆறலேயில்லை; என்று பெருமிடறு செய்து பலபல ஸாதிக்கிறார். அவர்களெல்லாரும் விஷயமென்ன? என்று கேட்க; அதற்கு அவர் "விஷயம் எதுவாவதிருக்கட்டும்; இவருடைய வயது என்ன? இவர் வந்து என்னை? சேஷம் கோபேத பூரயேத் என்பதா? இது என்ன த்ருஷ்டத்தனம்!" என்று சுத்துக்குறி, ஆகுத சீற்றம் பொங்க அலமருகின்றார்.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பெளண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி —

அப்போது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பெளண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி "தேவரீருக்குக் கோபமுண்டானபடியானெழு அவர் சேஷம் கோபேத பூரயேத் என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும்; தேவரீருக்கு கோபமுண்டானது வாஸ்தவத்தானே; எதனுண்டாயிற்று? நடந்தவிஷயத்தை நாய்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஸாதிக்கலாகாதோ?" என்றார். பிறகு, நடந்த விஷய சரிசராகளை அந்த ஸ்வாமியே விசித்துரைக்க தேர்த்தது. அடியேன் விஜ்ஞாபித்தவற்றையும் அந்த புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியே அநுவதிக்கப் ப்ராப்தமாயிற்று. எல்லாவற்றையும் கேட்ட பெளண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி "அந்த பிள்ளை யாண்டான் சொன்னதில் அவத்யம் ஒன்றும்மில்லையே; அதன்மேல் இங்ஙனவ மதஸ்தாபம் எவருவதற்கு ஹேதுவேயில்லையே. அப்படியும் சொல்லலாமென்று தேவரீர் ஓரேவார்த்தையில் முடித்திருக்கலாமே" என்று ஸாதித்தார். அப்போது பக்கத்திலிருந்த மற்றொரு வித்வான் "அப்படியும் சொல்லலாமென்று சொன்னான் அந்த பிள்ளையாண்டான் விட்டுவிடுவாரோ? அப்படித்தான் சொல்லுகிறாரா; வேறுவிதமாகச் சொல்லக்கூடாதென்பதன்றோ அவருடைய அபிப்ராயம்" என்று

ருர். இப்படியாக வார்த்தைகளின்மேல் வார்த்தை மிகமிக வளர்ந்து சென்றது. தீக்ஷிதர் எழுதியிருப்பது ரஸமன்று என்றே பலரும் முடிவு செய்தார்கள். இவ் விஷயம், அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த ஸுப்ரஸித்தமான வேதாந்த தீபிகா பத்ரிகையில் வெளிவந்து முள்ளது. புத்தங்கோட்டம் ஸ்வாமியோடு அன்று தொடக்கமான வாதம் அவ்வளவோடு தின்றுவிடாமல் மற்பும்பல விஷயங்களிலும் பெருகியிருக்கின்றது. பரஸ்பரம் பல கர்ந்த ரசனைகளும் ஏற்பட்டுவிட்டது. "ரஷாவிஸோசதபாவப்ரகாசிகை" "தமஸ்கார தத்வ விஜயத்வஜம்" முதலான அடியேனது கர்ந்தங்கள் உலகமறித்தவை. ஸ்ரீரங்கத்தில் அன்று நடந்த திகழ்ச்சியை அன்றிரவே சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி கேட்டருளி அடியேனைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளினிட்டார். "நான் சொன்னது எப்படி?" என்று கேட்டருளினார். "ஓமாம் அத்தோஷநாஷத்" என்று விஜ்ஞாபித்தேன்.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப் பிறகு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியைப் பல பரியாயம் ஸேலிக்க நேர்ந்ததுண்டு. அந்த ஸ்வாமி அடியேனைக் கண்டவுடனே குசலப்ரசனங்கள் செய்தருள்வதற்கு முன்னம இதைப்பற்றியே கேட்டருள்வது வழக்கம்; 'இப்போது எந்தபண்டிதர் மாட்டிக்கொண்டு திண்டாடுகிறார்?' என்று புன்முறுவலோடு கேட்டருள்வர். "எதுவும் ஸ்வாமிக்குத் தெரியாமலிருக்க ப்ரஸக்தியில்லையே" என்று பதில் விண்ணப்பம் செய்வேன். எந்த வாதவிவாதமும் உடனுக்குடனே பத்ரிகைகளில் அச்சேறிப் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தபடியாலும், ஒவ்வொன்றும் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அனுப்பப்பட்டே வந்தபடியாலும் அவ்வளம் விண்ணப்பஞ்செய்வேனடியேன். "கிடைப்பதையெல்லாம் விடாமல் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அவரவர்கள் தாமதம் வந்து மாட்டிக்கொள்வதும் உண்மையில் லோகோபகாரத்திற்குத் தானாகிறது" என்று ஸாதித்தருள்வர். இவ்விஷயத்தில் அந்த மஹாஸ்வாமியின் தருவாக்கு பறித்து வருவதுபோல் வேறு எந்த சோதிடர் வாக்கும் பவிக்கக் கண்டதில்லை.

— ரைவதக கிரி யாததிரை —

அடியேன் சிசுபாலவத மஹா காவ்யமென்கிற மாக காவியம் வாசிக்கும் போது அதில் நான்காவது ஸர்க்கத்தில் ரைவதக கிரி வர்ணனம் வெகு அற்புதமாக நிகழ்வதை மகிழ்ந்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன்; அதில் பததாவதுகளோகம்

"முகே முராரே ரமணஸ் ஸுமேரோ ராத்ய யஸ்யோபசிதஸ்ய ச்ருங்கை,
பவந்தி நோத்தாமகிராம் கவிநாம் உச்சராயஸௌந்தர்யகுணா ிருஷோதயா:"

என்பது. கண்ணபிரானுடைய ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டுத் தேவர்களால் மேருமலையின் சிகரங்களைக் கொணர்ந்து அழிவிடத்த செய்யப்பட்டதான ரைவதக மலையின் உயர்த்தியையும் அழகையும் வருணிக்கிற கவிவாக்குகள் பொய்யுரை யாகமாட்டா வென்பது இந்தச் சுலோகத்தின் கருத்து. கவிகள் எதைப் பேசினாலும் அதிசயோகத் தலங்காரத்தில் வைத்துப் பேசுவது இயல்பாதலால் இவ்விவாதமே ஏறிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள் என்னும் காரணத்தினால், பொய் சொல்லுகிறவர்களைக் கண்டு அக்கவாதி பெரும்பாலும் கவிக்குக்கெல்லா முண்டு; ஆனால் ரைவதக

பர்வத விஷயத்தில்மட்டும் அந்த அபக்க்யாதிக்கு அவகாசமே கிடையாது; கவிகள் ஸத்யவாதிகளே யொழிய அஸத்யவாதிகளல்லர் என்று இந்த ச்லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ச்லோகத்தின் வியாக்கியானத்தில் மல்லிநாதர் 'மேருச்சுங்க அஸம்பந்தேயி ஸம்பந்தகததாத் அதிசயோக்தி:' என்ற நெழுதி முடித்திருக்கிறார். ஸ்வபாவோக்தி யலங்காரமென்று எழுதாமல் அதிசயோக்தி யலங்காரமென்றே எழுதிவைத்தார். அதிசயோக்திக்கு ஆஸ்பதமில்லை என்று மூலத்தில் டிக் கண்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க, அவ்விடத்திலேயே அதிசயோக்தியென்று எழுதிவைப்பது பொருத்தமோவென்று வித்யாத்திரையின் விசாரம் செய்துகொண்டிருந்தேன். மலையின் உயர்த்தியைப்பற்றியும் அழகு முதலிய குணங்களைப்பற்றியும் அதிசயோக்திக்கு இடமில்லை யென்பது மூலகாரகுடைய அபிப்பிராயம். மேரு பர்வதத்திலிருந்து சிகரங்களைக் கொணர்ந்து அடிகளாகிச் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட விஷயம் இல்லாததைச் சொல்லுவதேயாதலால் இந்த அம்சத்தில் அதிசயோக்தி யென்றது பொருத்தம் என்று பண்டிதர்கள் ஸமா தானம் சொல்லுவார்கள். அது தவிர, அந்த ரைவதக மலையைப்பற்றி விசேஷ வர்ணனைகளை அற்புதமாக வாசித்தபோது, இந்த மலை வாஸ்தவமாக பூலோகத்திலுள்ளதானால் அங்கே சென்று இதை அவசியம் நாம் கண்டு களிக்கவேண்டுமென்று ஆசை கிளர்ந்தது. மாகக்ஷியம் வாசித்த முடித்தபிறகுங் கூட நெடுநாள் வரையில் இந்த மனோரமம் நெஞ்சில் ஒரு பக்கத்தில் அபரிமிதமாக இருந்து கொண்டேயிருந்தது. அந்த மனோரமம் எளிதாக நிறைவேறிய வரலாறு கேண்மின.

— பத்தரசட்டி ஸ்தான விசேஷத்தின் வரலாறு —

ரைவதக பர்வதமென்பது குஜராத் மண்டலத்தில் [குர்ஜரதேசத்தில்] ஜுநாகட் என்கிற ஸ்டேஷனுக்கருகில் உள்ளது பரபாஸ ஷேகத்திரம் போகிற வழியிலுள்ளதென்று கொள்க. அந்த தேசத்தார்களால் கீழ்ப்பு என்று வழங்கப் படுகிற அந்த மலையின்மேல் வெகுதூரத்திற்குப்பால் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ மந்திரமுள்ளது. அதற்கு பத்தாட்சி யென்று பெயர் அவ்விடத்தில் ஒரு ஸம்பரோஷணை நடத்திப் பரபந்தமாயிற்று. அஸ்மதாசார்யான ஸ்ரீகாத்ஸ்வாமியின் திருவிடையுடையவர்கள் அந்த ஸ்தானத்திற்கு அங்குசங்களாதலால் அவர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமியை அவ்விடம் மெழுத்தருளப் பிரார்த்தித்திருந்தார்கள். ஸ்வாமி அப்போது மர்மபாட பராததத்தில் பொய் ஹைத்ரயாத்னா செய்துகொண்டிருந்தபடியால் அங்கே மெழுத்தருள வேலாகியப்படாமல் அடியேனுக்கு ஸ்ரீமுக மங்குரவரித்தருளினார்— 'தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி அர்ச்சகருடனும் நாடித்து வைதிகஸ்வாமிகளுடனும் அங்கே நீ சென்று அந்த ஸம்பரோஷணத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்து வருவது' என்று நியமித்தருளியிருந்தார். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் உயர்த்த அர்ச்சகராக அக்காலத்தில் வேலை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீநிலாஸபட்டாரயுடைய நமது பாடசாலை யில் உபமவேத நிர்வாணகர்களா விருந்தவர்களையும் இரண்டேரு பரிசாரகர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அவ்விடம் செல்ல தேர்த்தது. பாம்பே, அஹமதாபாத், ராஜ்கோட், ஹைதர்ஸர் முதலான விடங்களைக் கடத்து வெகு தூரத்திற்குப்பால் போகவேண்டியதாயிற்று ஸ்ரீகாத்ஸ்வாமி அடியோங்களுடைய

வருகையைப்பற்றி முன்னாடியே ஆங்காங்குத் தெரிவித்தருளி யிருந்தபடியால், எங்கும் விசேஷமாக உபசரிக்கப்பெற்று (கீழ்ப் பக்கம்) ரைவதக பர்வதத்தின் அடிவாரம் சென்று சேர்த்தோம் மலை நான்கு மணிக்கு மலையேற ஆரம்பித் தோம். மலைப்படிகளின் அழகு வாசாமகோசரம். மேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமீதியில் அலமான படிகள் பல்லாயிரக்கணக்கிலுள்ளன. அப்போது வயது முப்பதுக்கு ஸந்திதறிதமாகையால் சிரமமென்பது அடியோடு தோன்றாமல் வெகு உதஸாஹ மாக நடந்து செல்லுகிறபடி. ஆறுமணிக்கு சந்திரோதயமாக, ஆச்சரியமான நிலா ஒளிர்கின்றது. போகப்போக வழி மாறவேயில்லை. இரவு பதினொருமணியாகியும் குறிப்பிட்ட ஸ்தலம் வரவில்லை ஏகாகரமாக ஏழுமணிகாலம் ஏற்றமாகவே நடந்த படியால் சிரமம் தோன்றத் தொடங்கியது. திடையில் இளைப்பாற முடியாதபடி அன்றிரவே அந்த பத்தாட்டி ஸ்தானம் சேரவேண்டிய அவசியமிருந்தது வெகு சிரமத்தோடு சென்றுகொண்டிருக்கையில் மிகப் பெரிய கோவிலும் ப்ரகார கோபுர மண்டபாதிசுறும் தென்பட்டன. அவற்றைக் கண்டவு னே “மத்யே ப்ராப்தாஸ் ஸம தம் தேசம்” என்றுப்போலே நினைத்து ஆனந்தமாக அந்தக் கோவில் வாச லுக்குப் போனதும் “இவ்வொரு ஹைநமத்திரம்: இதுவன்று ப்ராப்யஸ்தலம்; இன்னும் இரண்டுமுன்று மணிகாலம் நடந்துசென்றே அந்த ஸ்தானம் சேர வேணும்” என்றுர்கள். அச்சொல் செவிப்பட்டவுடனே அசக்தி அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று; கால் விழுந்திட்டது. ஆனாலும் சென்ற சேர்த்தாகவேண்டும்; ஸந்தரபாஹுஸ்தவத்தை யறுஸந்தத்துக் கொண்டே நடந்துசெல்ல வாரம்பித் தோம். அபர ராத்தியில் குறிப்பிட்டவிடத்தை யடையலானோம். அஸ்விடம் ஏகாந்த ப்ரதேசமாய் அதிரமணிய ஸ்தலமாயிருந்தது. தீர்வாய்ப்பும் திழல்வாய்ப் பும வருணிக்க முடியாததே. அங்கே வடதேசத்துப் பண்டிதர்கள் இருபது பேர்கள் இதம்பரமாகவந்திருந்தார்கள். மூன்றுநாள் அங்கே தங்கியிருக்கநேர்ந்தது. அப்போதைய ஆனந்தாதுபவம் 50 வருஷமானாலும் அடியேனுக்கு தீனப்படியாக நினைவுக்கு வருவதுண்டு. அடிக்கடி இங்கு வாவேணுமென்று அப்போது உத்கண்டை யுண்டாயிற்று. ஆனாலும் மறுமுறை அங்குச் செல்ல நேர்படவில்லை. அதுநின்று அங்கிருந்து திரும்புகையில் ப்ரபாஸ ஷேதத்ரம் ஸேவிக்கவும், கூட வந்தவர்களின் திருபதிக்காக வடநாட்டிலுள்ள ஸகல ஷேதர தீர்த்தங்களையும் ஸேவிக்கவும் குதாஹல முண்டாயிற்று. ப்ரபாஸ ஷேதத்ரத்திற்குப் போரும வழியில் குரூஸா என்பது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்தான விசேஷம். ‘ஸுஸாலா’ என்னும் ஸ்டேஷனிலிருந்து இரண்டொரு மைல் தூரத்திலுள்ளது அது. அங்கிருந்து ஒரு உத்தராதி ஸத்தடாஸி ரைவதக பர்வதத்திற்கு வந்திருந்தவர் குரூஸாவுக்கு அவசியம் வந்து போகவேணுமென்று அழைத்ததனால் அஸ்விடம் போக நேர்ந்தது. அவ்விடத்திய ஒரு ஆனந்தச் செய்தியை எழுதுவதற்காகவே இவ்வளவும் அவதானிக்கயாக எழுதிற்றென்று கொள்ளலாம்

— குரூஸாஸ்தல் நிகழ்ந்ததொரு செய்தி —

அஸ்விடத்தில் த்ரிதனம் ரகுநாதஸ்வாமி என்பவர் என்பது வயது உள்ள வர் மடாதி தியாக இருக்கார். இவர் துளாமையில் ஸமாபத்தாக இருந்தவர்.

ஒருஸமயம் இவர் ப்ருந்தாவனம் போனபோது அங்கே கீர்த்திமூர்த்தியான கோவர்த்தனம் (ஆத்ய) ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் பகவத் விஷயப் ப்ரவசந கோஷ்டியில் யாத்ருச்சிகமாக ஒருவேளை அந்வயித்திருந்து அன்றே அந்த ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் ஆர்ரயித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தரானார். அந்த ஸ்வாமி முழுக்ஷாப்படி ஸ்ரீவசநபூஷணம் முதலான ஏழெட்டு ரஹஸ்யங்களை வடதேசத்தார்க்கு உபயோகப்படும்படி ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஹந்தியிலும் வசனரூபமாக அநுவாதம் செய்தருளி ஸ்வசிஷ்யர்கள் பலர்க்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் இந்த ரகுநாதபண்டிதரும் அந்த உபதேசங்களைப் பெற்று, ஸ்வயம் சிறத்த லித்லானாகையாலே உத்தீர்ணாதிகாசியாகவு மிருத்தார். கோவர்த்தனம் ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின பிறகு இவர் உத்தமார்சரம ஸ்லீகாரம் செய்துகொண்டு குராஸாவில் ஸ்தாதபதியாக அமர்ந்தார். நான் குராஸாவுக்குப் போயிருந்த ஸமயம் இவர் பக்ஷவாதத்தினால் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு படுக்கையாகவே யிருந்தார். மஹா தனிக ராகையாலே 25 ரூ. 35 ரூ. 50 ரூ. 60 ரூ. இப்படியாகப் பணத்தை வைத்துப் பல முடிப்புகள் கட்டித் தகையகையின்கீழும் மெத்தையின் கீழும் மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்து ஸத்பாத்ரங்களில் விநியோகித்து வருவர். சிறிதும் எழுந்திருக்க முடியாத நிலைமை. அவ்விடம் நான் வந்திருப்பதையறிந்து அருகே வரவழைத்து ஒரு நாற்காலியில் என்னை உட்கார்ச்செய்து குசலப்ரந்தங்கள் பண்ணிப் பிறகு நம் முடைய பூர்வ வகுத்தங்களையெல்லாம் சொல்லி, ரஹஸ்ய வாக்யங்களில் கடினமான விடங்களை யெடுத்துக் கேள்வி கேட்பர்; விசதமாக பதில் சொன்னவாறே படுக்கையில் மறைத்து வைத்திருக்கும் பண முடிப்புகளில் ஒன்றையெடுத்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டே கொடுப்பர்; மறுபடியும் ஒரு கேள்வி கேட்பர்; பதில் பெற்றவாறே மற்றொரு பண முடிப்பையெடுத்துத் தருவர். இப்படியாக அவர் நாம் சயனத்தில் சேமித்து வைத்திருந்த பண முடிப்புகளையெல்லாம் கொடுத்தாய் விட்டது. ப்ரபாஸதீத்தம் சென்று ஸேவித்து விட்டு மறுபடியும் இவ்விடம் வந்தே போகவேண்டுமென்று நிப்பந்தித்தார். அப்படியேயென்று சொல்லிப் புறப்பட்டுப்போய் ப்ரபாஸதீத்தத்தில் இரண்டாள் இருந்து விட்டுத் திரும்பி வருகையில் அந்த மடாதிபதி மஹத்த ஆசார்யன் திருவடி சேர்த்து விட்டதாக ஸ்டேஷனலே தெரியவந்து திரும்பி விட்டோம். ஸம்பிரதாயத்தில் அந்த மடாதிபதிக்கு இருந்த தெளிந்தஞானம் மிகமிக வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது.

— ப்ரபாஸங்கிகமாக கோவர்த்தனம் ஸ்வாமியின் பெருமையுரை —

தமிழ் சத்தமும் தெரியாதவர்களுக்கு த்ராவிட வேதாந்த ஸம்பிரதாயாத்ரங்களே ஸ்ரீகோவர்த்தனம் ஸ்வாமி தெரிய வுணர்த்தியிருந்த வைகரி விலக்ஷண பகவத் ஸங்கல்பத்திலுமைந்தது என்றே சொல்லத்தக்கது. கோவர்த்தனம் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஸாக்ஷாத்ராக ஆர்ரயித்துக் காலக்ஷேபம் செய்தவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பண்டிதர்களென்று கேள்வி. அன்னவர்களில் ஏழெட்டு பண்டிதர்களோடு நெருங்கி ஸம்பாஷிக்க வானக்கு தேர்த்ததுண்டு. கருடதவஜ்ரசாரியென்கிற வொரு ப்ரஹ்மசாரி தொண்டனாறு வயதுள்ளவர் அந்த யாத்ருதரையில் ஓசிடத்தில் ஸ்தேஹமானார். அவர்க்கு பகவத் விஷயத்திலும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்

களிலுமிருந்த பாண்டித்யம் தென்னாட்டில் ஒருவர்க்கு மிகுந்ததில்லையென்று திடமாகச் சொல்லலாம். உத்தராதிகளெனப்படுகிற வடதேசத்தார் ஸந்தியாவந்தனம் செய்வதில்லை, மாதாபிதகுச்சரத்தங்களுடையும் பண்ணுவதில்லை என்று நம் தேசத்தவர்கள் பழித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களில் பலர் ஜன்மஸித்தமான ஆசார்யபக்தி பாகவதபக்தி முதலியவற்றால் ஸித்திபெற்ற விறம் நிகரற்றது.

— குஜராத் தில் அக்காரக்களில்வாமிகளின் ப்ரக்க்யாதி —

குஜராத் தேசமென்றும் ஸௌராஷ்ட்ரப்ராத்மென்றும் வழங்கப்படுகிற அஹமதாபாத் பரிஸரத்தில் பல பகுதிகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயஸ்தர்களான அந்நாட்டினர் மஸித்திருப்பதை அந்த யாத்திரையில் கண்டு மிக வுட்பும் வியப்பு மடைந்தேன். திருநாராயணபுரத்தி டெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருமலை அனந்தாண் மிள்ளை அக்காரக்களில் பாஷ்யகாராசார்யஸ்வாமி, ராமாதுஜாசார்யஸ்வாமி யென்கிற இரு ஸஹோதரர்கள் அந்தப் ப்ராத்மத்தில் எழுந்தருளி ஸம்பிரதாயப் ப்ரசாரத்தை வெகு சிறப்பாகச் செய்தருளினதன் பலனாக இந்த ஸௌராஷ்ட்ர மண்டலத்தில் பலநூற்றுக் கணக்கில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநிவிர்த்தியடைந்திருக்கிறார்கள். மேலே ப்ரஸ்தாவித்த அக்காரக்களில் ராமாதுஜாசார்யஸ்வாமி அடியேனுடைய ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவின் திருத்தகப்பனாராவர். அத்தஸ்வாமி உபயவேதாந்த விசாரதராக எழுந்தருளியிருந்து ஜ்யேஷ்டப்ராதாவுடன் வடதேச யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு மார்ச்சுமாதையில் உஜ்ஜயினிக்கு எழுந்தருளி அங்கே ஸம்பிரதாயார்த்தப் ப்ரவசனங்கள் செய்தருளினபோது அங்குள்ளார் பலர் கூடுபட்டு ஆசிரயித்து ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

— அடியேனது யாத்ரா குதூஹல நிவேதனம் —

அடியேனுடைய நைவதக பாலத யாத்திரையானது அந்த ஸமயம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. உத்தேச்யமாகக் கொண்ட ஸம்ப்ரோஷண கார்யத்தை முடித்துக்கொண்டு பதிகிசந்து நாளில் ஸ்வஸ்தானம் திருப்பவேணுமென்கிற மனோரதத்துடன் புறப்பட்டது. ஆனால் இரண்டு மாதகாலம் வடநாடு முழுவதும் அப்போது யாத்திரை செய்து ஆனந்தக்கப்ராப்தமாயிற்று. தவாரகை, சித்ரகூடம், பதரிகாச்சரமம் ஆகிய மூன்று ஸ்தலங்கள் தவிர மற்றெல்லா ஸ்தலங்களிலும் அப்போது யாத்திரை நடத்தது. அந்த ஸமயத்தில், வடநாட்டுக்கு வருஷத் தோறும் இரண்டொரு மாஸ காலமாவது வந்து ஆங்காங்கு சேஷத்ர தீர்த்தங்களை ஸேவிக்க வேணுமென்கிற குதூஹலமுண்டாயிற்று. இந்த மனோரதம் வருஷத் தோறும் நிறைவே ருவிடினும் இரண்டு வருஷங்களுக்கொருமுறை தவராமல் நிறைவேறி வந்தது. இதைப்பற்றி மேலே விவரக்க நேரும்.

— திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை யெழுதியது —

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குப் பூர்வாசாரிவர்களின் வியாக்கியானங்கள் தேனும் பாலும் மழுதுமாக இருந்தாலும் அவற்றை யதிகரிப்பதற்கு அனேக யோக்யதைகள் வேண்டியிருப்பதாலும், ஆசார்ய ஸந்திதியில் பலகாலம் துவண்டு கேட்டறிய வேண்டியிருப்பதாலும் திவ்யப்ரபந்தார்த்த விசேஷங்களைத் தெரிந்து

கொண்டு ஆனந்திக்கும் பாக்கியத்தைப் பலர் இழக்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று கண்ட வடியேன், பூர்வாசார்ய வியாக்கியானங்களைத் தழுவி எளியதெளிய தடையில் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை யென்கிற உரையை யெழுதவேண்டுமென்று பத்தொன்பதாவது வயதிலேயே ஆசைகொண்டேன். முதன்முதலாக இராமானுச நூற்றந்தாதிக்கு உரை எழுதிவெளியிட்டேன். அதைக் கண்ணுற்ற மஹான்கள் பலரும் "இக்காலத்திற்கு அவச்யமான பணியேயிது; இங்ஙனமே நாலாயிரத்திற்கும் உரை அமைத்தால் அது விஷணுமான் லோகோபகாரமாகும்" என்று தெரிவிக்கவே, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி குமேனா ஸகல திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் எழுதி மாதாந்த ஸஞ்சிகையாக வெளியிட்டுவாத தொடங்கினேன். மிக விரிவாக எழுதினால் அச்சிடுவதில் சிரமமேற்படுமென்று கருதி முதலில் சிறிது சுருக்கமாக வெழுதி [அதாவது, பதவுரையும் பொழிப்புரையுமாக வெழுதி] வெளியிட்டு வந்தேன். [அந்த வெளியிடுகளுக்கும் இவற்றைக்கும் பலரிடமுள்ளன.]

— சென்னை கோவிந்தசாமி நாயுடுவின் ஆதரவு —

சென்னையில் பந்தி தெருவில் பிரபல வாழைப்பழ வியாபாரிகளாயிருந்த ஸ்ரீமான்கள் M. R. கோவிந்தசாமி நாயுடு, கன்னைய நாயுடு என்கிற ஸ்ரீஹாதார்க்கு ஸ்ரீமாதாந்த ஸஞ்சிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த தம் உரையை சந்தாதார்க்களான முறையில் வாங்கி வாசித்துவந்தவர்கள் 'இவ்வரை இப்படி சுருக்கமாக வன்றிக்கே விரிவாக அமையும்படி, பிரார்த்திக்கவேண்டும்' என்றுகொண்டு காஞ்சிக்கு நேரில் வந்து "இந்த திவ்யார்த்த தீபிகையை அச்சிடுவது கைங்கரியத்தை அடியோங்கள் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்; ஸ்வாமிகு எவ்வளவு விரிவாக எழுதலாமென்று திருவுள்ளமுண்டோ, அவ்வளவும் விரிவாக எழுதியனுப்பிக் கொண்டே யிருந்தால் தாமதமில்லி அச்சிடுவதற்கு மாதாந்த ஸஞ்சிகையாகவே வெளியிட்டு வருகிறோம்; இந்த வேண்டுகோளை அவச்யம் பூர்த்திசெய்தருள வேணும்" என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்போது முதலாயிரத்திற்கு தீபிகையுரை முடிந்திருக்கிறது. ஆயினும் மறுபடியும் திருப்பல்லாண்டு தொடங்கியே விரிவாக எழுதித் தரவேண்டுமென்று அவர்கள் கோரினபடியால் அப்படியே எழுதித் தர இசைத்து இரவும் பகலும் அதுவே பணியாகத் தொண்டுசெய்து வந்தேன். மாதந்தோறும் தவறாமல் நூறு பக்கங்கள் கொண்ட ஸஞ்சிகையொன்று 'திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்ததீபிகை' என்னும் பெயரினால் வெளிவந்து கொண்டிருந்து 1930-ஆம் வருஷத்தில் திருவாய்மொழியாயிரம் தவிர மற்ற மூலாயிரமும் முடிவுபெற்றது.

— திவ்யார்த்ததீபிகை விரைவாக வெளிவந்த அதிசயம் —

தீபிகையுரை யெழுதும்போது வேறு பல கார்யவிசேஷங்களினால் சில ஸமயம் என்னால் காலதாமதமேற்படும்; அப்படிப்பட்ட ஸமயங்களில் மேலே ப்ரஸ்தாபித்த M. R. G. நாயுடு ப்ரதர்ஸ் தபால்மேல் தபாலாக எழுதியும் தந்தி கொடுத்தும் நேரில் புறப்பட்டு வந்தும் "தாமதம் செய்தாலெப்படி? மாதந்தோறும் தவறாது ஸஞ்சிகை வெளிவந்தாகவேண்டுமே" என்று விரைவுறுத்தி வந்ததனா

லேயே இந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரை இடைபூநின்றியும் துரிதமாகவும் முடிவு பெற்றது. மூவாயிரத்திற்கு உரை வெளியிட்டு முடித்தபிறகு, திருவாய்மொழிக்கு இங்ஙனே எழுதலாமா? வேண்டாமா? என்கிற ஆலோசனையினால் இடையில் எழுதத் தடைப்பட்டிருந்தது. திருவாய்மொழிக்குப் பல வியாக்கியானங்கள் அவதரித்திருப்பதால் நம்முடைய தீபிகையுரை வேண்டாமென்று எண்ணி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அப்போது பல திசைகளிலிருந்தும் பலபல ஆப்தர்கள் "திருவாய்மொழிக்குத்தான் முக்கியமாகத் தீபிகையுரை அமையவேண்டும்" என்று கடிதங்கள் எழுதியும் நேரில் தெரிவித்தும் அபிதிவேசாதீதயத்தைக் காட்டினபடியால் பிறகு திருவாய்மொழிக்கும் திவ்யார்த்ததீபிகையுரை யொழுதிழுடித்து வெளியிடப்பட்டது. முதலாயிரம், பெரிய திருமொழியாயிரம், இயற்பா ஆயிரம் ஆகிய மூவாயிரத்திற்கும் திவ்யார்த்த தீபிகையுரை தோன்றியவாற்றை நினைக்கும்போது மிகுந்த வியப்பு உண்டாகிறது. அதே ஸமயத்தில்தான் வேதாத்யயனம் செய்ய ஆரம்பித்து அது தீவிரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. முற்பகல் மூலவதும் வேத சிந்தனையாயிருக்கும். நாள்தோறும், பெரிய வுருவமான காகிதத்தில் நூறு பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் எழுதியாகும். அதை அச்சிட அனுப்பினால் அடுத்த தாளிலேயே அச்சாக்கி கற்றை கற்றையாக ப்ரூப் (Proof) வந்துவிடும்; அதைத் திருத்தியனுப்புவதா? மேலே உரையெழுதுவதா? என்று தோன்றாமல் திணறி நிற்க வேண்டியதாகும். அந்த ஸமயத்தில் இடையிடையில் மற்றும் அனேக நூல்களும் எழுதி வெளியிடப்பட்டு வந்தன. அவை, ஸ்தோத்திரங்களுக்கு வியாக்கியானங்களும், ப்ராப்தமாகிற விவாதக்கரந்தங்களுக்கு வடமொழி தென்மொழிகளில் ப்ரதயாக்கியானங்களும். அவையும் மேலே குறித்த M. R. நாயுடு அவர்களாலேயே அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. அவையெல்லாம் உலகம் பரவியே யுள்ளன.

— திருவாய்மொழியாயிரத்தின் தீபிகையைப்பற்றி —

M. R. நாயுடுவை எம்பெருமான் தானே ப்ரேரணைப்பண்ணி அபரிமிதமான பொருட்செலவைக் கணிசியாமல் மிகவுயர்ந்த காகிதத்திலும் வெகு அழகிய அச்சிலும் பதிப்பிக்கச் செய்தருளினான். திருவாய்மொழியாயிரத்தின் தீபிகைப் பதிப்பும், மூவாயிர வியாக்கியானத்தின் மறு பதிப்புகளும் அவ்விதமாக அமையவில்லை யென்பதை உலகம் கண்டிருக்குமே. தவிர M. R. நாயுடு முன்னின்று செய்வித்த பதிப்புகளில் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தேடிப்பார்த்தாலும் அச்சப்பிழை யென்பது ஒன்றுகூடக் காணக்கிடைக்காதென்று ப்ரதிஜ്ഞை பண்ணிச் சொல்லலாம். எண்ணுடைய புத்திப்பிச்சினால் ஏற்பட்ட பிழைகள் காணக்கிடைக்குமானாலும் அச்சப்பிழை காணக்கிடைக்கவேமாட்டா தென்பது அப்பதிப்பிற்குத் தன்னேற்றம். திருவாய் மொழியாயிரத்திற்குத் தீபிகையுரை வெகு நிதானமாக எழுதப்பட்டுப் பலவூர்களில் பல அச்சக் கூடங்களில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. பெரும்பாலும் வடதேச யாத்திரைகளிலேயே திருவாய்மொழி தீபிகை எழுதப்பட்டது. பதிகாச்சரம் யாத்திரை மூன்று தடவை ப்ராப்தமாயிற்றென்று விஞ்ஞாபித்திருத்தேனே. அந்த மூன்று யாத்திரைகளிலும் வூரிகளிலெல்லாம் திருவாய்மொழி தீபிகை எழுதப்பட்டுவந்தது இதில் ஒரு ஆனந்தமான விஷயம் தெரிவிக்கிறேன்.

— தேவகோட்டை T. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் —

திருவாய்மொழி ஏழாம்பத்தின் தீபிகை வெளியான பிறகு சில காலம் எட்டாம்பத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டாலேயே யிருந்தது. தேவகோட்டையில் ராஜாஜி பிரஸ் நடத்திவந்த ஸ்ரீ உவே. T. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் (அட்டவகேட்) அவர்கள் பரமஸ்நிக்தராகித் திருவாய்மொழி தீபிகையைச் சீக்கிரமாக முடித்து உதவ வேணுமே யென்று பலகால் வற்புறுத்தி எழுதச்செய்து தமது அச்சுக் கூடத்திலேயே அச்சிடத் தொடங்கினார். வெவ்வேறு காசியங்களினால் இடையில் எழுதத் தடைபட்டுவிட்டது. அப்போது ஒருநாள் கனலில் அத்த ஸ்வாமி உகிழ மாணியை யணிந்துகொண்டு நம்மாழ்வார் போலக் காட்சி தந்து 'வினாவில் எழுதி முடிக்க வேணும்; துரிதமாக எழுதி வெளியிடவேணும்' என்று கூற மறைந்தார். இது அத்த ஸ்வாமியின் சிகர்டுகளில் ஏறிவிருக்கும் விஷயம். இருபத்தெட்டு வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட செய்தியிது.

நாலாயிரத்திற்கும் அமைத்த இவ்வுரை இதுகாறும் பல பதிப்புகளேறி உலகமெங்கும் பரவியுள்ளது. தவ்பார்த்தங்களிலும் பிரசாரம் பெற்றிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் உலகம் திறைத்த புகழாளர்களாய் விளங்கின மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்தய கலாநிதி. சாமிநாதையரவர்கள், ஸேதுஸம்ஸ்தான மஹாவித்வான் சாமநாதபுரம் R. ராகவையங்கார்ஸ்வாமிகள் முதலானார் தீபிகையுரையைப்பற்றித் தங்களுடைய பேரானத்தத்தை உலகறிய வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீராகவையங்காருடைய மதிப்புரை யொன்றுமட்டும் சுண்டு வெளியிடப்படுகின்றது.

— ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமியின் மதிப்புரை —

"ஸ்ரீ காஞ்சித்தகர்த்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பரமாத்ம சுவதீலகராகவும் உடைய வேத வேதாந்த வித்வத் சிகாமணியாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் இனிது இயற்றப்பெற்றுள்ள திவ்யார்த்த தீபிகை யென்னும் பெரிய நூலை யான் பல பகுதிகளில் படித்துப்பார்த்துள்ளேன். நம் பூருவாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த விபரக்கியானங்கள் அந்தத் கியானவாய் அதிக வடமொழிக் கலப்புடையனவாயிருந்தன போகி நம் தமிழ்மக்கள் எளிதினுணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் இனிய தமிழ் தடையில் நார்பொருளை நன்கு விளக்கி இவ் விவிரை நின்றடைக்கண்டு நாடெழும் கழிபேருவகை யடையாதின்றேன். இவ் வாசிரியரது உரைநடை வடமொழி தென்மொழிகளில் இவர்கட்குள்ள அரிய பொய்ய பரிச்சையையும் நுணுகிய ஆராய்ச்சியின் திறத்தையும் நான்கு புலப்படுத்துகின்றது. தமிழ் வல்லுநர் பலர் இவ்விவிரையைக் கற்று மிகவும் அன்புசூசித்து பாராட்டுதலையும் யான் பலவாக்களிற் கண்டுள்ளேன். இவ்விவிய தமிழ் விவிரையின் பெருந்தகுதியை நோக்கி இவரை தீவிய பார்த்தப் பேராசிரியர் என்றே சிறப்பித்துக் கூறுவேனெனினா, அது கற்றுப் பலர்க்கும் உடன்பாடேயாம். இதுமொழிப் புலனையும் நூற்கடவாழ பொருளகளைப் பிறர்க் கெடுத்துரைக்கும் வன்மையும் பாஷ்யம் போல நூல்கட்கு விவிரை யெழுத்துத் திறனும் கவியியற்றும் பெற்றையும் இவ்வாசிரியர் அந் திறைத்து விளங்குகின்றன. இத்தகைய பெரியார் இன்னும் பல நூல்கள் விளக்க நூல்களை இயற்றி உலகிற்கு உபகரித்து நீடுழி வாழாமாறு பரதேயவாதின் திருவருளைப் பிரசித்திக்கின்றேன்.

— செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரின் பாராட்டுரை —

இவ்வுரை வெளிவரத் தொடங்கியபோதே, மதுரையில் நெடுங்காலமாக நடைபெற்றுவரும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக (அப்போது) எழுந்தருளியிருந்த மஹாலித்வான், திரு. நாராயணயங்கார்ஸ்வாமிகள் அப்பத்திரிகையில் இவ்வுரையுடையப்பற்றி மிகமிகக் கொண்டாடி யெழுதி அடியேனுடைய செந்தமிழ்ப் கேள்வி என்னும் விருந்தயளித்தார். இது செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியானது.

— சென்னையில் உபந்யாஸ ஸபையில் அந்வயம் பெற்றது —

திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீர்ணையுரை தோன்றவதற்கும் அது அச்சாகி உலகமெங்கும் பரவுவதற்கும் காரணாதிகளான (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த) கோலிந்த சாமி நாயுடுவர், மற்றும் பல பெரியார்களுர் என்னிடத்தில் வைத்திருந்த அளவு கடந்த ஏன்னை என்ன சென்னையாதகரிலேயே வந்திருக்கும்படிக்கும் அங்கே உபந்யாஸங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும்படிக்கும் 1920 ஆம் ஆண்டு முதலாகவே அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். சென்னையிலேயே ஸ்திரவாஸா செட்டியாவிட்டாலும் அடிக்கடி வந்தார்களும் உபந்யாஸங்கள் செய்து வர வேண்டுமென்று தீர்ப்பு தீர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது உபந்யாஸமாக அடியேன் சென்னாக்குப் போய்வர நேர்ந்தாலும் காலைகளில் சென்று மாலைகளில் திரும்புவது வழக்கமாகவாலும், சென்னையில் வாஸம் சிறிதும் குசித்திராமையாலும் அவர்களின் கோரிக்கைக்குச் சிறிதும் உடன்படாமலே காலம் கடத்தவந்தேன். 'அந்மோ ஸ்வயம்பர் சிந்தயதி ஸ்வச்சத்தம் விததாம்யதம்' என்கிற எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளம் தனிப்பட்டதாதலாலும் ஆர்க்கும் அறிவரிதாதலாலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தின்படி, 1931 ஆம் வருஷத்தில் அவர்களது கோரிக்கை நிறைவேறியது;

— சென்னையில் தொடர்பு கொள்ளக் காரணம் விளக்குதல் —

ஒருகால் திருக்கோட்டியூரில் சில நாட்களிருந்து உபந்யாஸிக்க நேர்ந்தபோது அங்கு இருபட்ட நாட்டுக்கோட்டை செட்டியாரொருவருடைய சிறந்த வதவியினால் 1920 ஆம் முதல் 1931 ஆம் வருஷத்தில் நமது பாடசாலை நிர்வாகரமாக நடந்து வந்தது. அந்த செட்டியாருடைய உதவி ஏற்பட்டது முதல் இதரர்களின் உதவிகளெல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. பரமபக்தரான அந்த செட்டியார் தம்முடைய உதவிக்கு சர்வதமான ஏற்பாடு ஒன்றும் செய்யாமலே அகஸ்மாத்தாகக் காலம் சென்றுவிட்டபடியால் நமது பாடசாலைக்கு அவர் மாதந்தோறும் செய்துவந்த பொருளுதவி 1933 அம் வருஷத்தில் நின்றுவிட்டது. அதனால் அப்போது பாடசாலையின் நிர்வாகம் சிரமப்பட்டது. பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் காரணமாகக் கடனாஸியாகவு மிருந்தேன். அந்த ஸமயம் பாடசாலையின் நிர்வாகத்தை எவ்விதமாகச் செய்வதென்று விசாரமுண்டாயிற்று. நாட்டுக் கோட்டை செட்டியாரின் உதவி ஏற்படுவதற்கு முன்பு உதவிசெய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தெரிவித்ததில், அவரவர்கள் தாம்தாம் செய்துகொண்டிருந்த உதவிகளை வேறுவழிகளில் செலுத்திவிட்டதாகத் தெரிவித்து விட்டார்கள். வட இந்தியாவில் சிலசில நகரங்களில் சிலபல ஸேட்டுகள் உதவித்தவர்க ளிருந்ததனால்

அவர்களுக்குத் தெரிவித்துப் பார்ப்போமென்று ஆலோசித்ததில் வெகு தூர தேசஸ்தர்களான அவர்கள் நீண்டகாலம் ஸ்திரமாக உதவிசெய்துவர இசைய மாட்டார்களென்று தோன்றிற்று. மேலும் அது பரீயாயமாக யாசகவருத்தியில் சேருமதானாகையாலே அதில் உத்கட ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகவில்லை. மிகவும் ஆப்தர்களாயிருந்த (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த) M. R. நாயுடு அவர்களோடே கலந்த ஆலோசித்ததில், அவர்கள் தங்களுடைய தெடுநாளைய மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இதுதான் சமயமென்று துணிந்து "அங்களுடைய கோரிக்கையா நிறைவேறி ஸ்வாமியினுடைய கவலையும் தீர்ப்படியான வழியைத்தான் நாங்கள் விஜ்ஞாபனம் செய்யக்கூடும். எம்பெருமான அங்களுடைய பரார்த்தனைக்கு ப்ரஸன்னனாகியே நாட்டுக்கோட்டை செட்டியின் உதவியை விலக்கிவைத்தார்; அனாதப்பற்றி ஸ்வாமி சிறிதும் கவலை கொள்ளவேண்டாம். திருவல்லிக்கேணியிலே ஸ்வாமிக்கு உகப்பான ஜாகையை அமர்த்திக் கொடுக்கிறோம்; அவ்விடத்தில் வாஸம் வைத்துக்கொண்டு அங்கும் டவுனிலும் உபந்யாஸங்கள் ஸாத்த்து வரவேண்டியது; பாடசாலையின் தீர்வாறுத்திற்குக் குறையிலவதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம்; கடன்களும் அவலிலையாகத் தீர்த்துவிடும்; வெறுவிதமான ஆலோசனை எதுவும் செய்யவேண்டாம்" என்று இதையே ஸற்புறுத்திச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் எல்லாவது சொல்லியும் காஞ்சீவாஸத்தை யும் பெருந்தேவி மணவாளனான பேரருளாளனுடைய அநுபலங்களையும் விட்டு வருவதற்கு ஈஷத்தும் இசையு உண்டாகவில்லை. அடிக்கடி ஸந்துபோவதை வைத்துக்கொள்வதும் ச்ரமமேறுவதாகும் என்று தோன்றினபடியால் அவ்விதமாகவும் ஒப்புக்கொள்ள ருசியுண்டாகவில்லை. ஸர்வாத்மநா இது ஸாத்யமென்று எனறே சொல்லி மறுத்துவிட்டேன். அவர்களுடைய தீர்ப்பத்தமோ அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. கிம்பஹந்த? கடைசியாக சென்னை யுபந்யாஸ ஸபையில் வாரத்தோறும் ஸந்து சனிக்கிழமை மாலையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலும் உபந்யாஸம் செய்து வருவதாக அங்கீகரிக்க நேரித்தது. இது அநிர்வசநீயமான பகவதஸங்கல்பமொன்றாலேயே ஏற்பட்ட ஸம்பவமென்பதில் ஸந்தேஹம்கலை. 1931 ஆம் ஸூத்தரீ ஜுலிகை மாதத்தில் முதல்வாரத்தில் அவ்விடத்து உபந்யாஸ ஸபையில் அந்வயம் தொடக்கமாயிற்று. சென்னையிலும் மற்றும் பலபல விடங்களிலும் உயர்ந்த பதவிகளில் வாழும் மஹான்களின் அருளையோ ஆசீர்வாதத்தையோ மங்களாசாஸனத்தையோ பெறுவதற்கு இதுவே மூலகாரணமாயிற்று.

— அடியேனுடைய இளமை யுபந்யாஸங்கள் —

அடியேனுடைய வாழ்க்கையில் சென்னை யுபந்யாஸ மஹாஸபையில் அந்வயம் என்னுமித்த விஷயம் ஒரு தனிப்பட்ட ஸம்பவ மென்றே சொல்ல வேணும். இளமையில் ஸ்வஸ்தானத்தில் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியிலும் மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியிலும், உலகநாத பெருமாள் ஸன்னிதி ஸ்ரீ யதோக்தகாசி ஸன்னிதி முதலான பகவத் ஸன்னிதிகளிலும் விசேஷ கோஷ்டிகள் நடைபெறுகிற ஸமயங்களில் தைரியமாக வெழுத்து உபந்யாஸங்கள் செய்து போந்ததுண்டு. அதில் பலர் ஆனந்தப்படுவார்கள், சிலர் 'இதென்ன புது வழக்கம்? இவன்தான் கற்றானோ?'

என்று பல சொல்லி அதிகேடுபதும் செய்வார்கள். ஆனாலும் உகப்பவர்கள் பலரிருந்தபடியாலே மேலே குறித்த ஸன்னிதிகளில் இருபது வயதுக்குள்ளாகவே நூற்றுக்கணக்கான உபந்யாஸங்கள் செய்ய தேர்த்திருக்கின்றது. ஒரு ஸமயம் திருமங்கையாழ்வாருதஸவம் ஸேவிக்கத் திருவாஸி திருநகர்க்கு விடை கொண்டிருந்தபோது [17ஆவது வயதில் என்று ஞாபகம்] அங்கும் பல பெரியார்கள் நியமிக்க கோஷ்டியிலேயே சில உபந்யாஸங்கள் செய்ய ப்ராப்தமானதுண்டு. அப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பங்களில் சில மஹான்கள் “பீள்ளாய்! உன் சரக்குகள் பெரிய நகரங்களில் விகைச் செல்லவேண்டும்” என்று ஸாதிக்கக் கேட்டதுண்டு. அதுவொரு பெரிய ஆசீர்வாதம் போலவே தோன்றிற்று. சென்னையில் இப்போது பல மஹான்கள் ஆங்காங்கு உபந்யாஸக்களாய்ச் சிறந்த கீர்த்தியுடன் ப்ரதிஷ்டிதர்களாயிருந்தாலும் அக்காலத்தில் மிகச் சிலரே உபந்யாஸக்களாக விளங்கியிருந்தார்கள். அந்த ஸமயத்திலே அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸம் செய்ய ஆரம்பித்தது பலபல மஹான்களின் மங்களாசாஸன பலத்தினால் ஒருவாறு ஓங்கி வளர ஆரம்பித்தது.

— ஸ்ரீஉலோ S. வரதாசாரிய ஸ்வாமிகள் —

எண்ணிறந்த மஹான்களின் மங்களாசாஸனம் ஒரு புறமிருக்க, நாடுநகரமும் நன்கறிந்த நற்புகழ் நிதியான நம் எஸ். வரதாசாரிய ஸ்வாமிகள் அஸ்ஸபந்யாஸ ஸபைக்கு அடிக்கடி யொழுத்தருளி மாதாபெரிமக மட்டுமன்றிக்கே வாசிகமாகவும் பலகால் செய்த மங்களாசாஸன பலமே மிகச் சிறந்து விளங்குவதாம்.

— எழுமபூர் T. ரங்காசாரிய ஸ்வாமிகள் —

சென்னையில் T. ரங்காசாரிய ஸ்வாமி யென்று பிரபல அட்வகேட் எழுத்தருளியிருந்தது ப்ரஸித்தமானது. அக்காலத்தில் காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக் கு தர்மசுத்தாக்களுக்கேமேல் தனித்தனியே செய்வதற்காக ‘ஸலிபர்வேஷன் போர்ட்’ என்று ஒரு ஸமிதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதில் தென்கலையில் ஒருவர் வடகலையில் ஒருவர், புதினவண்ணலாடல்வாதரில் ஒருவர்—என்று மூன்று நபர்கள் அமர்த்திருக்கும்படி சென்னை ஹைகோர்ட்டாசால் நிபந்தனை செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த ஸமிதியில் மேலே ப்ரஸ்தாவித்த T. ரங்காசாரிய ஸ்வாமி தென்கலை ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்வத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். இந்த வியாஜத்தினால் அந்த ஸ்வாமி நாம் அடிக்கடி காஞ்சிபுரிக் கு எழுத்தருள்வதை வைத்துக்கொண்டிருந்தபடியாலே அங்கு வருகிற ஸமயவிசேஷங்களில் நான் பாட சாலைகளைக் கட்டாக்கிப்பதும் அநுக்ரஹிப்பதுமாக இருந்தார். அந்த ஸ்வாமியோடு நெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவரும் பெருநாள் உபந்யாஸஸபைக்கு எழுத்தருளி அபிமானிக்கப் ப்ராப்தமாயிற்று. இரண்டு மூன்று வருஷங்களான பிறகு மெழுகைய தெளர்ப்பாக்கியத்தினால் அந்த மஹானுத்த அநிவாசந்யமானவொரு வியாதி ஏற்பட்டு மிகவும் ச்ரமபலமே தேர்த்தது. வாயைத்திறந்து வார்த்தை சொல்லவும்முடியாத படியான பிணியாய்விட்டது. அந்தநிலைமையிலுங்கூட அனேகநாள் உபந்யாஸச் சரவணத்திற்கு வந்துகொண்டே யிருப்பார். அவருடைய மங்களாசாஸனமும்

அடிக்கடி நினைக்கலாகிறது. அந்த மஹானுடைய ஜாமாதாவும், பிரபல அட்வொகேட்டுமான ஸ்ரீமலே, V. N. வெங்கடவரதாசாரியர்ஸ்வாமி அவருடைய ஸ்தானத்தைப் பூர்த்திசெய்து வருகிறார்.

— மஹர்ஷி. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி —

அந்த ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸனத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஸ்ரீமதிதயாதி உபய வேதாந்தப்ரஸிணரான (மாம்பலம்) வாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷி ஸ்வாமியின் மங்களாசாஸனம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மஹாஸ்வாமியின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களைப்பற்றியும் ஸர்வபூத ஸௌஹார்த ஸௌஜந்யங்களைப்பற்றியும் எவ்வளவு எழுதினாலும் தருப்தி பிறவாது இந்த ஸ்வாமியும் சென்னை புபத்யாஸ ஸபைக்குத் தவறாமலெழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தருளினவர். நாம் ஸம்பாதகராக விருந்து நடத்திக்கொண்டிருந்த வேதாந்த தீட்சையென்னும் மாடப்பத்திரிகையில் 1934-ஸு மேமீ லெளிவந்த இதழில் பிரகாரம் செய்தருளியிருக்குமொரு வியாஸத்தை இங்கெடுத்துக் காட்டுகிறேன்—அதனால் அந்த உபத்யாஸ ஸபையின் பல வரலாறுகள் அறியலாகுமென்று. அந்த வியாஸம் மேலே வெளிவருகிறது. இடையில் ஒரு விஷ்ணுபனம்;—இதெல்லாம் ஸ்வப்ரதிஷ்டைக்காகப் பிரசுரிக்கப்படுகிற தென்று சிலர் கருதவும் பரிஹாரிக்கவும் கூடும். தன் சரிதை என்று மகுடம்வைத்து எழுதத்தொடங்கினவீதில் எவையெவை எழுதப் பரப்பாமகின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் எழுதித்தானேயாக வேண்டும். அஸத்யமாகவோ ஆரோபிதமாகவோ இதில் ஒரு சிறு விஷயமும் புத்ததப்படுவதில்லை ஒவ்வொன்றும் ஸாஷியங்களுடன் கூடியவையாதலால் வேறுவிதமான சங்கைக்கு ஆஸ்பதமில்லை. ஸ்வப்ரதிஷ்டையில் வீரப்பமென்பது பழிக்கத்தக்கதாகவோ வெறுக்கத்தக்கதாகவோ ஆகாது. அது ஆசம்ஸத்யமானதன்றே. "பெரியார்களின் திருவுள்ளத்திலே நாம் ஒரு பொருளாகப்பட்டிருக்கவேண்டும்" என்றும் "அவர்களுடைய அநீதத்தனம் நமக்குப் பரப்பாமக வேண்டும்" என்றும் ஆசம்ஸத்யாத தபர்களுமுண்டோ? அந்த ஆசம்ஸை நாம் எதிர்பாராமலே திறைவேறியிருந்தால் ஸந்தோஷமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளல்தில் என்ன பிரசு? "இது மெய்யுரை தானா? பொய்யுரையா?" என்பதொன்றைமட்டும் அவரவர்கள் ஆராய்ந்து கொள்ளுதல் நன்று.

— வேதாந்ததீபிகா பத்ரிகையின் கட்டுரை —

வேதாந்ததீபிகா பத்ரிகையில் ஸ்ரீவாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷி ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்ட வியாஸம் ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியென்கிற மகுடங் கொண்டது; "பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும், அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுபவங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும், காஞ்சி நகரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரும் நாட்டெங்கும் பரவிய நற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியைப் பற்றித் தெரித்து கொள்ளாதவர்களும், அவருடைய கல்வித்திறத்திலும் உபத்யாஸ சாஸ்திரிலும் கரத்தலேகை வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்களும் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்களென் றெண்ணுகிறேன். இந்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் தமிழ்ப் பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிடடுக்கொண்டிருக்கின்றவமான பற்பல அரும்

பெரும் நூல்களினால் இக்குடைய உபய பாஷா ப்ராவிண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அநேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக் கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டிதர்கள் பாமரர்களென்கிற வாசியில்லாமல் எல் லோருக்கும் மிகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருப்பது பற்றி நாம் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. தவிரவும் ஸ்ரீகாஞ்சியில் 'வேதவேதாந்த லைஜயந்தி' யென்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலையை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாகப் பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித் யார்த்தங்களுக்கு உபயவேத வேதாந்த ப்ரவசரகைங்கரியத்தை ஆச்சரியமாக இந்த ஸ்வாமி நடத்தி வருகின்ற விசேஷமும் ப்ரஸித்தமானதே. இப்படிப்பட்ட அதி சயங்களைல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி புன்று வகுஷ்காலமாய் சென்னை மாநகரில் பிரதி சனிக்கிழமை மாலை, நாயிற்றுக்கிழமை காலைகளில் அருளிச்செய்து கொண்டு வருகிற அழைமொழி மயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலகாமை மானது இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சூத்தக் கொஞ்சம் விவரமாக எழுத விரும்பு கின்றேன். சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக் கடி நடத்திவைக்க அநேக ஸபைகளும் சார்ட்டிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப் படிப்பட்ட ஸபைகளில் "பகவத்குடா பிரபங்காயா" என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லா ஸபைகளிலும் இந்த ஸபையே முதன் முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் தீது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதா காலசேஷங்களும், ஸங்கீதக் கச்சேரிகளும் உபந்யாஸங்களும் விசேஷமாக நடத்திடுக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரம்மபுரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பருத்திபுரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரியாரவர் கள், பாண்டிட் லக்ஷ்மணசாரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த ஸபையில் கால சேஷங்கள் நடத்தியிருக்கின்றார்கள். தங்கசாலை விதியிலுள்ள தொண்டைமண் டலம் தைஸ்ஸூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடத்து வருகின்றன. அந்த ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக்கூடிய மிக விசாலம் அமைந்தது. 1931 ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி இந்த ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்துள்ள வரவழைக்கப்பட்டார். உடைய வர் பைபலம், பாகவதர்களின் வைபவம், தேவப்பெருமான் வைபவம் போன்ற தனித்தனி விஷயங்களில் பத்தெட்டு உபந்யாஸங்கள் நடத்த பின்பு ஸ்ரீமத் ராமா யண உபந்யாஸங்களை வர்லாகக் கேட்க விரும்பின அன்பர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி 1931 டிஸ் ஆகஸ்டு மாதத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந் யாஸம் நடத்த ஆரம்பித்தார். புஸ்தகம் வைத்துக் கொள்ளாமலும், கைக்குறப்பு களுமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம் போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங் களைக்கேட்டு அதிசயப்படாதவர்கள் யாகுமில்லை. வால்மீகி ராமாயணம், கம்ப ராமாயணம் பிள்ளைப்பெருமானையங்கள் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள் கால்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள், ச்ருதி இதிறாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமை யாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி திகழ்த்தும் உபந்யாஸங்கள் மிகவும் அருமை யானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்த உபந்யாஸம்

இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை பென்றே பலரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். புருஷர்களும் ஸ்திரீகளுமாய் சுமார் ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக் களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் B.A., M.A. முதலான பட்டப் பரீஷைகள் தேறினவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப் புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அதேக மத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங் கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்ற இவ்வுபந்யாஸத்தில் இப்போது (1884 ஜூன் மீ) விபிஷணசரணாகதி நடத்து வருகின்றது. இந்த சரணாகதி விஷயத்தில் மாத்திரம் இதுவரை பன்னிரண்டு உபந்யாஸங்கள் நடத்தி ருக்கின்றன. சென்ற மாத முடிவில் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனுடைய ஹம்ஸ ஸத்தேசகாஷியத்தின் ஸாரப்பொருள் இரண்டு உபந்யாஸங்களில் வெகுரமணியமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அப்போது முக்கியமாகக் கையாளப்பட்ட கலோகங்கள் தெலுங்கு விபியில் தனிப்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டு முள்ளது. சனிக்கிழமைகளில் மாலை 6 மணிமுதல் 8 மணிவரையிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8 மணிமுதல் 10 மணிவரையிலும் இவ்வுபந்யாஸங்கள் நடத்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு வாரம் விடுமுறையாகும். கீழ் நடந்த மூன்று வருஷங்களிலும் மார்கழி மாதத்தில் முப்பது நாளும் திருப்பாவை விசேஷார்த்த ஸ்வாபதேசார்த்த அந்யாபதேசார்த்த உபந்யாஸங்கள் வெகு அருமையாக ஸ்வாமியால் நடத்தப்பட்டன. உபயபாஷையிலும் ஸகல கீர்த்தங்களிலும் உபய வேதாந்தங்களிலும் மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த வல்லமைபெற்று ஆங்காங்குப் பொருத்தமான மேற்கோள்களை விளக்கி, சிறியவர்களுக்கும் தெலுசில் நன்கு பதியுமாறு எளிதாகவும், அழகாகவும், கம்பீரமாகவும் அமுத மொழிகளை அளித்து வருகின்ற அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமிகள் இப்படியே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுத்தருளியிருந்து உலகினரை உய்விக்க வேண்டுமென்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்"—இது வேதாந்த தீபிகையில் வெளிவந்த வியாஸம்.

— மஹாஷிஸ்வாமியின் மாண்பு —

ஸ்ரீவாஸுதேவாசார்ய மஹாஷி ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் அநுபவித்த நற்குணங்கள் வேறெங்கும் காணாதவையே. அஸூரியையென்பதை அடியோடு அறியார். ஒருவரிடத்தும் குறைகூறுதல். கலாவைஷம்யத்தைக் கலாமாத்ரமு முடையரல்லர். ஸகல ஸ்ரீவாசார்யர்களிடத்தும் ஸமமான ப்ராவண்யமுடையவர். நவீனர்கள் கொண்டாடும் விவாதங்களிலே சிறிதும் தலையிட்டவரல்லர். நாம் சொன்னதோ எழுத்தயதோ அப்ராமாணிகமென்று ஒருவர் திருத்தால் உடனே அதை மாற்றிக்கொள்வர். இப்படி அனேக குணங்களை இந்த ஸ்வாமி பக்கவிலே ஆச்சரியமாக அநுபவித்திருக்கிறேன். இந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு ஸ்தேஹம் ஏற்பட்டவிதம் அது வளர்த்தவிதம் முதலானவற்றைப்பற்றி விசேஷமாக எழுத விரும்புமுண்டு; அது வேறு ப்ரகரணத்திலேயாகும்.

— M. D. பிரதர்ஸ் மஹான்களின் ப்ரசம்ஸை —

சென்னையில் M. D. ப்ரதர்ஸ் என்று ப்ரஸித்திபெற்ற ஸஹோதரர் நால்வர் மஹாரஸிகர்கள். இவர்கள் முறையே துரைஸாமி ஐயங்கார், சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார்,

சேஷாத்ரி ஐயங்கார், ஸுதர்சனமயங்கார் என்று திருநாமமுடையவர்கள். சென்னை யில் அடியேனுடைய உபந்யாஸம் ஆரம்பித்த காலத்தில் இவர்கள் நால்வரும் ஏக குடும்பமாக வாழ்ந்தவர்களாதலால் நால்வரும் ஸகுடும்பமாக உபந்யாஸங்களுக்குத் தவருது வருவதும், தத்தம் ஸ்நேஹிதர்கள் பலரையும் அந்வயிக்கச் செய்வதுமா யிருந்து அந்த உபந்யாஸ ஸபையை மிகவும் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இவர்களில் துரைசாமி ஐயங்கார் ஆரம்பத்திலேயே மூன்று வருஷ காலத்தில் ஆசாரியன் திருவடி யடைந்துவிட்டார். பிறகு மற்ற மூவரும் பத்து பதின்ந்து வருஷகாலம் ஐகமத்யத்தில் குறைவின்றி வாழ்ந்து வந்தபடியால் இவர்களுக்குள் விபாகம் ஏற்படுகிற வரையில் அந்த ஸபையை விசேஷமாக அபிமானித்து ஆதரித்துவந்தார்கள். ஸர்வகநிஷ்டரான ஸ்ரீஸுதர்சனமயங்கார் ஸ்வாமி மஹாமேதானியும் பரமரஸிகருமாயினாலே அடியேன் அந்த ஸபையில் அந்வயித்திருந்தவரையில் அபிமானத்தை விடாமல் பாதுகாத்துவந்தார். அடியேன் உபந்யாஸப்பித்த மகர் ௨௪௭௭௭௭௭௭ சென்று சில மாதங்கள் வரையில் விடுதி விடுதியாகச் சில உபந்யாஸங்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. பிறகு, பெரிய க்ரந்தமொன்று தொடங்கவேண்டுமென்று ஸபையார் கோரியிருந்த காலத்தில் இந்த ஸுதர்சனமயங்கார் ஸ்வாமியே ஸ்ரீராமாபாஷ ப்ரவசனம் தொடங்கியது. 258 உபந்யாஸங்களில் அந்த ப்ரவசனம் ௪௮௮ ப்ரவசனம் நடத்திவைத்தார். தினதப் பற்றின விபிஷகன் இப்போது வேண்டாவென விடுக்கப்படுகிறது.

— தென்னாட்டு வடநாட்டு யாத்திரை —

அந்த ஸபையில் பகவதவிஷயப் ப்ரவசனம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது ஏழாம் பத்து முடிவில் திருவாரணஸினைத் திருநாமயமொழியைத் திருவாரணஸினையிலேயே அநுபவிக்க வேண்டுமென்று பக்தவர்க்கங்களுக்குப் பரிசுப்பு உண்டாயிற்று. அது மலைநாட்டுத் திருப்பதியிலொன்று. அந்த வியாஜத்தினால் அந்தாட்டி உள்ள பதின் மூன்று திருப்பதிகளையும் ஸேவிக்கவெண்ணி ஏறத்தாழைய நூறுபக்கங்கள் உடன் புறப்பட்டார்கள். விலகாணர்களான ஸ்வாமிகளும் உடன் சேரவே ஒவ்வொரு திருப்பதியிலும் அருளிச்செயல் ஸேவை சாத்துமுறைகள் நடத்தி விலகாணுணந்த மதுபவிக்கலாயிற்று. திருமங்கையாழ்வார் *பதியே பரவத் தொழும் தொண்டர் தமக்குக் கடதியே* என்றும், *உலகமேத்துங் கண்டியூரங்கம் மெய்யம் கச்சிப்பர் மல்கை பென்று மண்டினுருய்பலகல்லால் மற்றையர்க்கு உய்யலாமே* என்றும் அருளிச் செய்திருக்கையாலே தில்ய தேசங்களில் ப்ராவண்யம் அடியேனுக்கு மிக்க இளமைமேலேயே உண்டாயிற்று. தென்னாட்டுத் திருப்பதிகளின் ஸேவை கிடைப்பதற்காடடிலும் வடநாட்டுக் கோதர தீர்த்தங்களின் ஸேவை கிடைப்பதில் மிக்க ப்ரயாஸமுண்டே; அதுவும் அநாயாஸமாகவே பலகால் கிடைத்தது. ஹரித்வார ஹ்ருஷிகேச பர்யத்தமாக இருப்பத்திரண்டு விசை ஸேவிக்கவும், ஸ்ரீபதரீகாச்ரமம் மூன்றுவிசை ஸேவிக்கவும், பஞ்ச த்வாரகைகளை ஏழுவிசை ஸேவிக்கவும் வரித்த மாந ஸ்ரீஸிதகாலபர்யந்தத்தில் ப்ரபதமாயிருக்கிறது. எப்போதும் நான் ஏகாதி யாகப் புறப்படுவதென்பது கிடையாது. ஆரம்பத்தில் சிலபயணங்கள் பத்தெட்டு பேர்களுடன் நடத்தன. பிறகு 40, 50, 60, 100 வரையில் அநுயாயிகள் சேர்த்ததனால் விலகாணுபலங்கள் நிகழ்ந்தன.

— மீண்டும் மயிலை கோபாலஸ்வாமி ஸுயங்கார் ப்ரசம்னை.—

ஏற்கெனவே கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருக்கும் மயிலை அட்வகேட் ஸ்ரீ. கோபாலஸ்வாமி ஸுயங்கார் மூன்று வருஷகாலம் சென்னை யுபந்யாஸ ஸபையை ஒருகூணமும் தவறாமல் அலங்கரித்து வந்த விதம் மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்கது. எழுபதுக்கு மேற்பட்ட திருக்கூத்தர்களாலியூர் சிரமம் பாராமல் பலபல ஆபதர்களுடன் வந்து சேருவர். சவிக்ஷமம் மாலை அடியேன் மதராஸ் சென்று சேருவதற்குள் அங்கு எனது ஜாகையிற் முன்னாடியே வந்திருந்து ஸேவை ஸாதிப்பர் அந்த ஸ்வாமியோடு பத்து நிமிஷம் பேர்னாலும் அந்தப் பேச்சை உபந்யாஸத்திற்கு விஷயமளிக்கும், விஷயமபுப் பேச்சாக ஒருசுரமும் பேசார்.

பஹுச்சுருத ரெனகிற் வ்யபதேசத்திற்கு அந்த ஸ்வாமி யொருவரே அர்ஹராவர். அவருடைய சரமகதி வெகு ஆச்சரியமானது; அதைத் தெரிவிக்கிறேன். அவர் மூன்று வருஷகாலம் மார்கழி மாதத்தில் தவறாமல் திருப்பாவை யுபந்யாஸங்களையும் அநுபவித்து வந்தார். மூன்றுவது வருஷம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் "மாலே மணிவண்ணை" என்கிற பாகரத்தின் உபந்யாஸத்தை அன்று காலை கேட்டுவிட்டு அடியேனோடு கூடவே என்று ஜாகைக் கெழுந்தருளி "ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளை ஸேவித்ததாக ஞாபகமே மில்லை; எந்த யுகாந்தரத்தில் ஸேவித்திருப்பேனோ அநியேன்; மார்கழி நீராட்டம் அடியோடு ஸேவித்ததேயில்லை; இன்றிரவு புறப்பட்டுப்போய் இரண்டொரு நாளிருந்து ஸேவித்துவிட்டுச் சிற்றஞ் சிறுகாலைக்கு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து விடுகிறேன்; தியமனம் தந்தருளவேணும்" என்று சொல்லிவிட்டு அன்றிரவே புறப்பட்டு இடையில் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை ஸேவித்துவிட்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குப் போனார். ஒரு நாள் பூர்த்தியாக அவ்விடத்தில் நீராட்டவுத்ஸவம் ஸேவித்துவிட்டு இரவு எட்டு மணிக்கு, தாம் தவிர்ப்புருந்த க்ருஹத்தின் மாடிமேல் சென்று ஏதோ அநுஸத்தானம் செய்துகொண்டு உலாவிக்கொண்டிருந்தார். உதவிக்காக உடனழைத்துக் கொண்டு போய்க்ருந்த வொருவரும் கூடவே யிருக்கிறார் உலாவிக்கொண்டேயிருந்தவர் திடீரென்று படுகளை போடச்சொல்லி அதில் சாய்ந்து "கோதை பிறந்தவூர் கோவித்தன் வாழமுர், சோதிமணி மாடம் தோன்றுமுர், நீதியாய் நல்ல பத்தர் வாழமுர், நானமறைகளோதுமுர், வில்லிபுத்தூர் வேதக் கோனார்" என்கிற பாகரத்தை யநுஸத்தித்து விட்டு அடுத்த பாகரம் ஆரம்பித்து "பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்" என்னுமளவும் சொன்னவாறே அதே கூணத்தில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இந்த ஸம்பவத்தை அப்போது வெகு ஆச்சரியமாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இந்த மஹானுக்கு ஆண்டாளுடைய க்ருபாதிசயம் இங்ஙனே பரிபக்குவமானதில் விடப்பொன்று மில்லை 'ஆண்டாளை ஸேவித்து விட்டுச் சிற்றஞ் சிறுகாலைக்கு அவசியம் வந்து சேருகிறேன்' என்று ஸாதித்து எழுந்தருளினவராதலால் தவறாது வந்திருவரென்று ஆதரத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்த வடியேன் அன்று உபந்யாஸஸபையில் சென்று சேர்ந்து உபந்யாஸத்தை முடித்த வுடனே இந்த அந்யாஸிதச் செய்தியைக் கேட்க ப்ராப்தமாயிற்று. அந்த ஸ்வாமியின் வியோகத்தினால் உபந்யாஸ ஸபையின் சோபை மிகவும் குன்றியதென்றே பலரும் சொல்ல நேர்ந்தது. மற்றும் பல ரஸிகர்

களும் மேதாவினரும் அட்வகேட்டுகளும் உபந்யாஸ ஸபையை அலங்கரித்தாலும் அந்த கோபலஸ்வாமி ஸ்வங்காருடைய ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்வாருமில்லை.

— I.S. நேடேச சாஸ்திரியரின் ப்ரஸ்தாவம் —

அடியேன் அந்நயித்திருந்த B.K.P. உபந்யாஸ ஸபைக்கு ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ T. S. நேடேச சாஸ்திரியார், B. A. B. L. ப்ரபல அட்வகேட் அவர்கள் நெடுங்காலம் பிரஸிடெண்டாக இருந்து வந்தார். உபந்யாஸங்களுக்குத் தவறாதுவிலியும் செய்வார். ஒருவேளை கூட தவறாமல் உபந்யாஸம் கேட்க வருவார். இவர்க்கு சைவப் பற்று ஸஹஜமாக இருந்தாலும் வைஷ்ணவத்வேஷம் சிறிதும் கிடையாது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்பிரதாயங்களையும் இதுறாஸங்களையும் கேட்க மிகவும் குதா ஹமமுள்ளவர். ஒரு ஸமயம் திருமழிசை யாழ்வாருடைய வரலாறுகளை உபந்யாஸிக்க நேர்ந்தபோது அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இந்த சாஸ்திரியாருக்குச் சிறிது மனோவிசாரம் ஏற்பட்டது. அதனால் இரண்டொரு வாரம் உபந்யாஸ கோஷ்டிக்கு வராமலிருந்து பிறகு க்ரமேண வரத்தொடங்கினார்; அப்போது அவர் என்னிடம் ஏகாந்தமாகச் சொன்ன சிலவார்த்தைகளை இங்குத் தெரிவிக்கிறேன். 'திருமழிசை யாழ்வார் சரித்திரத்தை ஏற்கெனவே நான் கேளாதவ என்னை; என்னுடைய தமையனார் பஞ்சாபிகேச சாஸ்திரியாரென்பவர் ஹரிகதா காலகேசப் நிபுணர். இதே தொண்டமண்டலம் ஸ்கூலாஸலில் அவரும் திருமழிசையாழ்வார் சரித்திரத்தை ஹரிகதா காலகேசப் முறையிலே நடைத்து தடவை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். பண்டிட் லக்ஷ்மணசாரி அவர்களிடத்திலும் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சிவபெருமானைப் பற்றிச் சிறிது குறைவாகச் சொல்ல நேருமிடங்களில் பாட்டுகளைப் பாடித் தனக்காகப் போய்விடுவார்கள். தாங்கள் கற்பனையாக வொன்றும் சொல்ல வில்லையென்பதும், உள்ளதையே சொல்லியிருக்கிறீர்களென்பதும் எனக்குத் தெரியாமையில்கூட, ஆனாலும் என்னைப்போன்ற சைவப்பற்று உள்ளவர்களும் பலர் இங்கு வந்து ஆனந்தமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதால் எங்கள் தலை நொங்காத படிக்குப் பேசினால் நலமாயிருக்குமென்று ஸன்ஸிதாவத்திலே விஜ்ஞாபனம் செய்து கொள்ளுகிறேன்" என்றார். அதை ஹந்தவார்த்தையாகக்கொண்டேன். ஸபைகளில் பல மதஸ்தர்களும் சேருவதனால் அங்கே ஒருவர் மனமும் நொங்காத படிக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று மேலே கூறியது போல ஸ்வாமி ஸ்வயங்காதம் பலகால் சொல்லுவார். சில ஸமயங்களில் சில சிறியினால் ஆடம்பரமாகச் சொல்ல நேர்ந்துவிடும். எப்படியோ? அந்த ஸபையில் கடத்தி விட்டேன்.

ததியாராதனை பண்ணி எல்லாரையும் ஸமரூபமாக த்ருப்தி பண்ணி வைப்பதில் எவ்வளவு அநுமையுண்டோ, அங்ஙனவு அநுமையுண்டு பல மதத்தினர் கூடும் ஸபைகளில் கேட்கப் பலனையும் ஸமரூபமாக மகிழ்விப்பதில் மேலே குறித்த நேடேச சாஸ்திரியாரவர்கள் என்னப்பற்றி ஒரு ஸமயம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்திருப்பது ப்ரஸிடெண்டாகவுள்ளது.

அதன் மொழி பெயர்ப்பு வருமாறு:—

தமது ஸ்வாமி P.B.A. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் தோன்றி அந்த ஸம்பிரதாயத்தையே ப்ரவசனம் செய்பவரானாலும் இதர ஸம்பிரதாயங்களில் பகையோ

பழிப்போ சிறிதும் உடையவரன்று; எல்லா மதத்தினர்களும் விரும்பி ஆவலோடு கேட்கும்படியான உபந்யாஸங்களையே ஸ்வாமி செய்வது வழக்கம். வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலுள்ள மருமமான தத்துவங்களை யுணரவதற்கு ஸ்வாமியின் நூல்கள் மிகவும் உபயோகமானதென்று என்னுடைய நம்பிக்கை. ஸ்வாமிகளின் உபந்யாஸங்கள் எத்தனை புத்தகங்கள் வெளியிட்டாலும் மூடியாதவையென்பது பக்தர்களுக்குத் தெரியும். பகவத் க்ருபையினால் இப்படியே அநேக புஸ்தகங்கள் மேன்மேலும் வெளிவரவேணும். ஸ்வாமிகளும் தீர்க்காயுச் வாய்ந்து நீண்ட காலம் நமது சபையைச் சிறப்பிக்கவேணும். உலகில் பகவத் பக்தியும் பாகவத பக்தியும் ஒங்கி தருமமும் நினைபெற வேணும் இதுவே எனது பிரார்த்தனை என்பதாம்.

அந்த ஸபையின் மூலமாக நடந்த என்னுடைய உபந்யாஸங்கள் மொத்தம் மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவையென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீராமாயண உபந்யாஸங்கள் இரண்டு பர்யாயம் நடந்து இரண்டு பட்டாபிஷேகங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஸ்ரீ பாகவதம் ஒருமுறை பூர்த்தியாகி பத்து வருஷங்களுக்கிப்பால் மறுமுறை யாரம்பித்து நடந்து வந்தது. ஆளவந்தாத் ஸ்தோத்ரரத்தம், சதுசச்சலோகி, அஷ்டசலோகி, அமலனாதிபிரான், திருமந் ரார்த்தம், ஆசார்யஹருதயம், பகவத்கதை—இவற்றின் உபந்யாஸங்கள் பூர்த்தி யாகி யிருக்கின்றன. பகவத் விஷயம் ஸ்ரீவசந்தபூஷணம் இவற்றின் உபந்யாஸங் கள் இன்னமும் பூர்த்தி யடையாதவை. இடையிடையில் ஸமய விசேஷாநுகுண மாகப் பல உபந்யாஸங்கள் [ஸாஸ்டிராஸாத்தியம் போன்றவை] நையித்திகங் களாக நடந்திருக்கின்றன 1936-ஆம் வருஷத்திலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் காலை வேளையில் பகவத் விஷயோபந்யாஸம் நடத்துவதென்று ஆரம்பித்து திருப் பல்லாண்டு கண்ணிலுண் சிறுத்தாம்புமான பிறகு திருவாய்மொழி தொடங்கி இடையறாமல் நடந்து வருகையில் ஆகும்பத்து முடிவில் *உலகமுண்டபெரு வாயன் நடந்து கொண்டிருந்தபோது "உபநிகம் திருவேங்கடமுடையான் விஷயமாகையாலே திருமடையிலே கோஷடியாய்ச் சென்று அங்கே சாத்துமுறை நடத்த வேணும்" என்று பக்தவர்க்கங்கள் அபிப்ராயப்பட அப்படியே நடந்தது

—ஸ்ரீமான். K. வெங்கடஸாமிநாயுடு அவர்கள்—

உலகப் பிரசித்தரான ஸ்ரீமான் K. வெங்கடஸாமி நாயுடு B. A. B. L. (மாஜி மினிஸ்டர்) அவர்கள் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தில் சிறந்த நிர்வாகரக ராயிருந்ததனால் அனர் குடும்பத்துடன் திருமலைக்கு வந்திருந்து இந்த * உலகமுண்ட பெருவாயன் சாத்து முறையை வேத சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். இந்த சாத்து முறை திருவேங்கடமுடையானுடைய மூலஸ்தானத்திலேயே நடக்கப் போகிறதென்றும், அபூர்வமான விசேஷ மரியாதைகள் நடந்து விடுமென்றும் ப்ரமிதத லில விஷயிகள் மேலதிகாரிகளுக்கு மஹஜர்நாமா எழுதிக்கொண்டு இதைத் தடை செய்ய முயன்றார்கள். அவர்களுடைய பரமத்திறஞ்ச் சிறிதும் விஷய மிருந்ததில்லை இது உபந்யாஸ க்ரமமேயொழிய ஸன்னிதிகளில் நடப்பதுபோன்ற சாத்துமுறை க்ரமமன்று; இது மூலஸ்தானத்தில் நடத்தமுடியாதது. ஸன்னிதி யதிகாரிகளெல்லாரும் உடலிருந்து தவஜஸ்தம்பத்தருகில் பெரிய திருமண்டபத் தில் நடப்பித்தார்கள் அபூர்வமான விசேஷ மரியாதைகள் பெறவேணுமென்கிற ஆசைஎனதுஹருதயத்தில் ஒருமுடியிலுமிருந்ததில்லை. ஆனாலும் அதிகாரிகள் பரமப் ரீதியுடன் ஓளகித்யத்தை மீறாமல் திருவேங்கடமுடையானுடைய பரமாநுக்ர ஹத்தைப் பெறுவித்தார்கள்.

—நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடந்த சாத்துமுறை—

அதன் பிறகு ஏழாம்பத்தில் இரண்டாவது பதிகம் * கங்குலும் பகலும் உபந்யாஸம் முடியும்போது அதன் சாத்துமுறை திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் சென்று நடத்த வேண்டுமென்று பக்தவர்க்கங்கள் அபிப்ராயப்பட அதுவும் அப் படியே நடைபெற்றது. முதல்நாள் ஸாயங்காலமும் மறுநாள் காடியுமாக இரண்டு வேளைகளில் பெரிய திருவடி மஹாமண்டபத்தின் முன்னணியில் ஸ்தலாசார்ய புருஷர்கள் யாவரும் உடனிருந்து நடத்தி வைத்தார்கள்.

—திருமாரிஞ்சேரையில் நடந்த சிறப்பு—

அங்கிருந்து திருமாரிஞ்சேரையிலே சென்று, ஆண்டாள் மனோரத்தித் த * தாறுதலுப் பொதிந் பாசரப்படிபே நூறு தடாவில் வெண்ணெயும் நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிநிலும் கண்டருளப்பண்ணி வரவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே விரும்பி அதற்குரிய விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. சென்னை பக்த மணிகள் யாவரும் இதில் அளவுகடந்த ஊக்கங் கொண்டு அபரிமிதமான ச்ரத் தையைக் காட்டினார்கள். மதுரையில் நெடுநாளாக அடியேனுக்குப் பரமாப்தராக வும், "அபிமானதுங்கன் சேக்ஷணப் போல" என்றதற்குப் ப்ரத்யக்ஷநிதர்சன பூத் தராகவும் விளங்காநின்ற ஸ்ரீ உ. வே. S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் (அட்வொகேட்) மேலே ப்ரஸ்தாவித்த திருமாரிஞ்சேரையைக் கைங்கரியத்தை வெகு சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார். அவருடைய மஹோபகாரங்கள் அளவுகடந்தவை.

—சென்னையுபந்யாஸஸபையின் வேறுபாடு—

இதற்குப்பிறகு உபந்யாஸஸபை வேறுபட்ட விஷயத்தைச் சுருக்கமாக இங் குத் தெரிவிக்கிறேன். என்னுடைய உபந்யாஸங்களை அன்போடும் ஆதரவோடும் நடப்பித்து வந்த B. K. P. ஸபையார் பலவகைச் செலவுகளையும் நிர்வகித்துக் கொண்டு போவதற்காக டிக்கெட்டு நிபந்தனைவைத்து உபந்யாஸங்களை நடத்தி வந்தார்கள். இருபத்துமூன்று வருஷகாலம் டிக்கெட்டு நிபந்தனையோடுதான் நடந்தது. அப்போது ஒரு ஸமய விசேஷத்தில் எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் தோன்றியது— டிக்கெட்டு நிபந்தனையை நிர்ப்பந்தமாக வைக்காமல் அபேகை யுள்ள அஞ்சனர்களும் கேட்கும்படி நடத்திவர வேண்டுமென்று. ஆனால் இவ்வ பிப்ராயம் 23 வருஷமாக உண்டாகாமல் திடீரென்று அப்போது உண்டானதற்கு என்ன காரணமென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். இதைப்பற்றி நானே ஸபையில் விளக்கமாகத் தெரிவித்தேன். அதாவது, * கங்குலும்பகலின் சாத்துமுறையை பக்த வர்க்கங்க ளெல்லாரும் கூடி ஸ்ரீ ரங்கத்திலே ஸ்ரீ ரங்கநாதன் ஸன்னிதி முன்னிலையி லே இரண்டுநாள் நடத்தி வைத்தகாலத்தில் அடியேன் ஸ்ரீ ரங்கநாதர்சியாரை ஸேவிக்கப்போனபோது அங்கிருந்த அந்தரங்க கைங்கரியபரர்கள் மிகவும் கொண்டாடி, "இங்கே இரண்டுநாள் வெகு ஆனந்தமாக அனுபவித்தோம்; நாங்கள் மதராஸுக்கு வந்து ஸலாமியின் காலகேசுபங்களைக் கேட்க விரும்பினால் அது எங்களுக்குப் ப்ராப்தமாகிறதில்லை; காலகோடுத்து டிக்கெட்டு பெற்றுக் கொள் என்ருர்கள். ஸலாமி இவ்விடத்தில் வந்து ஸாதித்தது போல அங்கேயும் யாவரும்

அதுபயிக்கும்படி உபநியாஸங்கள் செய்தால் ஸ்ரீ ரங்கநாதச்சியார் திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும் உகப்பாயிருக்கும் என்று கூறினார்கள் இதைக்கேட்டவுடனே அடியேனுக்கு இது ஸ்ரீ ரங்கநாதச்சியாருடைய நிர்வாகம் என்று பட்டது. பிறகு சென்னையில் வந்து உபநியாஸம் செய்யும்பொழுது இதைப் பலமுறையாக ஸ்பைல் கூறி ஸ்பைல்பிடிக்கக் களிடத்திலும் சென்னைக்குக் கொண்டேன்; டிக்கெட் இருந்தால்தான் உபநியாஸம் களுக்கு வரலாமென்கிற நிர்வாகம், கூடாது; Free ஆகவும் விடவேண்டுமென்றேன். ஸ்பைல் யதிகாரிகளுக்கு அது சௌகரியப்படாததால் 2, 3 மாதங்கள் உபநியாஸம் நின்றிருந்தது. பிறகு பக்தவாக்கங்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்து வேறு ஸ்பைல்பிடியாவது எதையிட்டு அதன் மூலமாகப் பழையபடியே உபநியாஸங்களைக் குறைவில்லாமல் நடத்தி வர வேண்டுமென்று முயன்று வந்தார்கள்.

— ஸ்தலவேலைப்பாடுபற்றி —

அதன் பயனாக 1954-ல் அக்டோபர் 1-ம் முதல்கேட்டு அடியேனுடைய உபநியாஸங்கள் முன்போலவே தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலிலேயே சனியன்றுகளிலும், ஸமயாநுகுணமாக இதர கிழமைகளிலும் நடத்தப்பட்டுவந்தன. ஸ்பைல் மட்டும் வேறெவ்வாறிய உபநியாஸம் செய்யுமிடம் அதுவேயாயிருந்தது. மார்க்குரி மாதத்தில் மட்டும் ஸௌகரியங்களை நோக்கி வேறு ஹால்களில் திருப்பாவை உபநியாஸம் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. மற்றபடி வாரத்தோறும் நடைபெறும் உபநியாஸங்கள் பழைய படியே தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலிலேயே நடந்து வந்தன. வயவஸ்தையில்லாமல் கண்டவர்களும் கண்டபடி வந்து புத்தியுதிக்காமல் செய்யாமைக்காகவும், ஸ்பைலின் காரியங்கள் ஒழுங்காகநடைபெற்று வருவதற்காகவும் அப்போதும் பிரேசாச்சிட்டு நிபந்தனையுண்டு, ஆனால் கேட்க விரும்பமுள்ளவர்கள் தடையின்றி உள்ளேயுள் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

— கிரிப்பாக் அட்வகேட் V. ராஜகோபாலாச்சாரியர் M. L. ஸ்வாமி —

புதிய ஸ்பைல்பிடிய இந்த ஸ்தலவேலைப்பாடு ஸ்பைலுக்கு ஸ்ரீமான் உலக. V. ராஜகோபாலாச்சாரியர் ஸ்வாமி M. L. (சென்னைப் பிரபல அட்வகேட் நிரந்தர அக்ராஸநாதிபதியாக அமர்ந்திருந்தார். இந்த ஸ்வாமியின் ஸ்வகராமம் திருக்கண்ணபுரத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள உபயவேதாத்தபுரம். இந்த ஸ்வாமி இருபது வருஷங்களுக்கு மேலாகவே நம்முடைய உபநியாஸ கோஷ்டிக்குத் தவறாமல் வந்து கொண்டிருந்தவர் ஆஸ்திகாச்சேரலார். நம் பூர்வாசார்ய திவ்ய ஸ்ரீசுத்திகளில் ஆழ்ந்த அவகாஹமுள்ளவர். இந்த ஸ்வாமியின் அக்ராஸநாதிபதியத்தினால் நறுமணம் பெற்ற ஸ்தலவேலைப்பாடு ஸ்பைலின் நன்மைகளைப்பற்றி நாம் இவருக்கு விவரித்தெழுத வேண்டிய துண்டோ இரண்டு பஹானைகள் வைப்பேரவிடேண்டு எதானத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். 1. ஸ்ரீமான் G. முலைப்பரெட்டியார், அட்வகேட். 2. பரமார்த்த பூஷண நாதேன் ஸம்பந்தது செட்டியார். இவ்விருவருங்கூட பழைய அபிமானிகள். இவர்களுள் முலைப்பரெட்டியார் பலவருஷங்களாக உபநியாஸ கோஷ்டியை இடையருது அதுபவித்து வந்தவர். தவிர, பூர்வாசார்ய ஸ்ரீசுத்திகளில் ஆழ்ந்த அவகாஹமுள்ளவர். இதிலாஸ புராணங்களையும் மெலு வகக்கத்துடன் ஆராய்ச்சிசெய்பவர் இவர் தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலிலேயே கருஹமுள்ளவராதலும் உபநியாஸங்களை விடாமல் அதுபவிக்க இவர்க்கு அதிக ஸௌகரியமேற்பட்டது.

அது பழையகால விருத்தாந்தம். அதன்பிறகு ஸ்ரீமான் உவே. உ. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், கொஞ்சேடி, ஸுப்ராயலு செட்டியார், A, V, கண்ணையநாயுடு புலிபாடி. வேமமஸுந்தரராவ, கராலபாடி, ராதாகிருஷ்ணய்யா முதலான அபிமானிகள் ஸத்காலகேசுபஸபையைச் சிறப்பாக நடப்பித்து வருகிறார்கள், பலவருடங்களாக பிரஸிடெண்டு பதவியை அவங்கரித்திருந்த V, ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி சென்ற ஐப்பசி மாதத்தில் திருநாடலங்கரித்து விட்டபடியால் அவருடைய ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீமான். ஊரா ஜகனனாத செட்டியாரென்பவர் அமர்ந்திருக்கிறார், இவர் மற்றும் பல தகுமஸ்தாபனங்களையும் நிர்வகித்து வருபவர்.

உபந்யாஸ ஸபையில் வேற்றுமை விளைந்திருக்க வேண்டியதில்லை.—துர்விஜ்ஞானஸ்வஹருதயமஹோ தைவமத்ர ப்ரமாணம்" என்கிறபடியே ஆர்க்கும, நிவரிதான எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தினாலேயே விளைந்ததத்தனை. ஸபை வேறுபட்டாலும் ஸ்தலம் வேறுபடாமல் நடந்து வந்தது பலநாளாவரையில். 1931-ஆம் ஸ்ரீ முதலாக, எந்த நாட்டிலுள்ளவர்களும் பெரும்பாலும் இந்த உபந்யாஸ மண்டபத்திற் பிரவேசித்து ச்ரவணம் செய்தவர்களேயாவர். "இமலத்தந் தொடங்கி யிருங்கடலளவும்" என்று பெரியாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி ஆலேதுதா சமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தமிழ்ப்பாஷையறியாதவர்களுங்கூட அனேகராய் ச்ரோத்ருகோடியில் அந்நவதித்துப் போவார்கள். திருவல்லிக்கேணியில் ஸுப்ரஸிதகராயிருந்த ஸ்ரீமத் M. U. பார்த்தஸாரதி ஐயங்காருடைய மைத்துனர் (late) ஸ்ரீ உவே. அளரிங்கராசாரியர் ஸ்வாமி அனேக வருஷங்கள் இவ்வுபந்யாஸ மண்டபத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது அந்த ஸ்வாமி அடிக்கடி ஒரு வார்த்தை சொல்லுவார்—"தீவிபாத்தரங்கனில் தோன்றின பாச்சாதயர்களாயிருந்தாலும் அவர்களுங்கூட இந்த ஸபாமண்டபத்தில் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒரு நாளாவது புகுந்து புறப்பட வேண்டும்" என்று; இப்படி ப்ரேம பரவசர்களாய்ப் பல பெரியோர்கள் பேசின பேச்சுக்கள் பலபல. அப்போதிருந்த பெரியோர்களில் ஏறக்குறைய இருநூறு மஹான்கள் தாளடைவில் காலகதி யடைந்து விட்டார்கள்.

— ஸ்ரீராத்ரமஹம்ஸ இளங்காடுயதீந்த்ர ஸ்வாமிகள். —

உத்தமாச்ரமியான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. இளங்காடு ஸ்வாமி யென்பவர் காஞ்சியில் பலவாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்தார். 'இந்த ஸ்வாமிக்கு ரங்குன் ஜீயர்ஸ்வாமி யென்று ஒரு ப்ரக்க்யாதிபுண்டு. ப்ரத்யபிஜ்ஞாக்காகத்தேரிவித்தபடி.) அந்த ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்திலிருந்தே மிகவும் பரிசிதராகையாலே நெருங்கிப்பழகுவதுண்டு அவர் அடிக்கடி ஸாதித்துக் கொண்டிருப்பார்.—"அண்ணா! ஒரு நாளைக்கு என்னை சென்னைப்பட்டணத்து உபந்யாஸ மண்டபத்தில் கொண்டு போய் உட்கார வைக்க வேணுமே" என்று அதற்கு அடியேன் ஒன்றும்பதில் சொல்லாமலே யிருந்தவந்தேன். ஒரு ஸபையம் அந்த ஸ்வாமி சென்னை மயிலாப்பூரிலுள்ள சில பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மயிலைக்கு எழுந்தருளும் படியாயிருந்தது. அப்

போது மார்கழி மாதம். திருப்பாவையுபந்யாஸம் தினப்படி. மாலைவேளைகளில் நடந்து கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு ஸதுபாயத்தினால் அவ்விடத்திற்கு ஸஸஹாயராய் எழுந்தருளிவிட்டார். முன்னாடி தெரிவித்தருளாமையால் ஆஸஸஸம்விதானம் ஒன்றும் பண்ண முடியாமலிருந்தது. பரம ஸௌலப்யததாலே ஒரு நாற்காலியிலே வீற்றிருந்தார். உபந்யாஸம் முடிந்தபிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித்த வார்த்தைகள் வெளியிடத்தகாதவை ஆயினும் அவர் நெஞ்சுகனிந்து ஸாதித்தவை யென்னுங் காரணத்தினால் அவற்றைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறேன்

— இளங்காடு ஸ்வாமி ஸபையில் ஸாதித்த வார்த்தைகள் —

“அண்ணவை பூர்வாச்சரமத்தினிருந்தே யநீவேன்; இவர் வித்யார்த்தியாய் புஸ்தகத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஸன்விதிவிதியில் போகும் போதெல்லாம் நான் ப்ரேமத்துடன் பார்த்தவன். எனக்கும் இவர்க்கும் வயதில் 15, 20 வருஷம் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு. ஆனால் இளமையில் அடிக்கடி நான் என்ன நினைக்கிற வழக்கமென்றால் 'நாம் இவரைவிட தாழ்ந்த வயதாயும் பெண்ணாயும் பிறவாமற் போனோமே' யென்று நினைப்பது வழக்கம். இவரைக் கணவனாகக் கொள்ளும்படியான ஒரு பெண்மணியாய்ப் பிறவாமல் போனோமே யென்று மிகவும் குறைப்பட்டிருந்தேன். இங்கே உபந்யாஸ மண்டபத்திற்கு வந்தபிறகு என்மனத்தில் தோன்றியதையும் ஸத்தியமாக உங்களிடம் சொல்லுகிறேன். ஒரு செட்டியாராகவோ நாயுறவாகவோ முதலியாராகவோ இந்த பேட்டையில் பிறவாமற்போனோமே யென்கிறதறை தோன்றிற்று. பிராமணனாய்ப்பிறந்தால் உபந்யாஸம் மட்டும் கேட்டுப் போவேன்; மேலே சொன்ன ஜாதிகளில் பிறந்தால், இவருக்கு இங்கே தூண்டு பக்கத்திலும் திருக்கச்சி நம்பி கைங்கரியம் செய்கிறார்களே, அதுவும் செய்ய பாக்கியம் பெறுவேன். ப்ராமண ஜனமம் அஹங்கார ஜன்ம மல்லவா? கைங்கரியம் செய்ய ருதியுண்டாக மாட்டாதே!”

இப்படி அநுபாஷிக்கவும் தகாத வார்த்தைகளையே மேன்மேலும் தொடர்ச்சியாக ஆரமணிகால ஸாதித்துக்கொண்டு போனார். அப்போது அவரு என் திருத்தாயார் முன்னணியில் உட்கார்த்திருப்பதைக் கடைகித்து விட்டார். உடனே 'அம்மா அலமேலுவா?' என்று ஆரம்பித்து ஏதேதோ ஸாதித்தார். அப்போது அந்த ஸ்வாமினுடைய ப்ரேமத்தின கணத்தைக் கண்டு யாவருமே வியந்தார்கள், அந்த ஸ்வாமி, மறுநாளே 'வடாருக்கு எழுந்தருளிவிட்டார். அவ்விடத்தில் புராண ப்ரவசனத்திற்காக பக்தர்களால் அழைக்கப்பட்டு அங்கே சென்று சோந்து சில வருஷங்கள் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம்செய்து கொண்டிருந்தார். அங்கே போய்ச்சேர்ந்தவுடனே அவ்ருள்ள பெரியமனிதர்களிடத்தில் அடிபெண்ப்பறறி விசேஷமாக ஸாதித்து 'கிழவனான நான் இங்கே ப்ரவசனம் செய்வது கிடக்கட்டும்; காஞ்சீபுரம் அண்ணாவை இங்கே வரவழைத்து அவரிடத்தில் நீங்கள் கேட்கவேண்டும்' என்று ப்ரரோசனம் செய்தார். "போத்தாரோ மத்ஸரக்ரஸ்தா;" என்று பர்த்தருஹரி சொன்னபடி படித்தவர்களுக்கு நாமே மேன்மைபெற வேணுமென்கிற விருப்பமும் இதர பண்டிதர்களை இழித்துரைப்பதும் உலகில் பெரும் பான்மையான இயல்பு. இத்தகைய துர்குணத்தை அந்தமஹாஸ்வாமி அறவே அகற்றியிருந்தவர்.

— சில வநுடங்கள் வேலூரில் உபந்யாஸங்கள் —

அப்போது வேலூரில் ஸ்ரீரங்கம் உலே. ராஜிகோபாலய்யங்கா ரெனபலர் போலீஸ் இலாகாவில் உயர்ந்த அதிகாரத்தில் இருந்து வந்தார். அவர்க்கும் அடியேனுக்கும் பரிசயமேயிருந்ததில்லை. மேலே குறித்த உத்தமாத்ரமிஸ்வாமி அந்த ராஜிகோபாலய்யங்காரைத் தம்மிடம் வரவழைத்து அடியேனைப்பற்றி மிகமிகச் சொல்லி அவர்க்கு அடியேனிடத்தில் அபரி மிதமான ப்ராவண்யத்தை உண்டாக்கி விட்டார். அவர் அடிக்கடி என்னைக்காணக் காஞ்சி புரத்திற்கு வருவதும் சென்னை யில் உபந்யாஸங்கள் கேட்க வருவதுமாயிருந்தார். இரண்டொரு மாதத்திற்குள் னேயே எம்மிகுவுர்க்கும் நிரவதிகமான நட்பு ஏற்பட்டு விட்டது. சென்னைக்கு வருவது போல் வேலூருக்கும் வாரந்தோறும் வந்து ஸ்ரீ ராமாயண உபந்யாஸங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று திர்ப்பந்திக்கத் தொடங்கினார். பிறகு மாதத்தில் இரண்டு முறை சென்று நான்கு உபந்யாஸங்கள் செய்து வருவதாக அங்கேயாரும் செய்து அப்படியே நடத்த வேண்டியதாயிற்று முன்று நான்கு வருஷகாலம் அவ்விதமாக நடந்து பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அப்போது அந்த ராஜிகோபாலய்யங்கார் தம்முடைய அதிகாரம் செல்லுமிடங்களான அர்க்கோணம் வாலாஜா ராணி பேட்டை ஆற்காடு காட்பாடி பள்ளிகொண்டை ஆம்பூர் வாலியம்பாடி முதலான பலவிடங்களில் அடிக்கடி தனிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் நடத்த ஏற்பாடு செய்வித்து என்னை நாடு நகரமும் நகரவிந்த நபராக ஆகிவைத்தார். வேலூரில் ஸ்ரீ ராமாயண பட்டாபிஷேகம் ஆவதற்கு முன்னமே அந்த ஸ்வாமி உத்யோகத்தில் நின்று விச்ரந்தி அபற்று ஸ்ரீரங்கத்திலுத் நித்யவாஸமாக எழுந்தனினார். ஆயினும் அடிக்கடி காஞ்சிபுரத்திற்கும் சென்னைக்கும் வந்து சேருவர். அவர்க்கும் எனக்கும் தேஹ ஸம்பந்தம் அனுபவவுமில்லையாகிலும் சிறந்த பந்துக்களினும் மேலாகவே கலந்து பழகினார்.

— வடநாட்டுச் சிறுபாத்திரை யொன்று —

மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ராஜிகோபாலய்யங்கார் ஸ்வாமி உத்யோகத்திலிருந்த போது ஒருமுறை வடநாட்டு சேஷத்ர தீர்த்த யாத்திரை செய்துவர விரும்பி என்னை யழைத்தார். அப்போது பத்தெட்டு பர்களுடன் வேத ஆனந்தமான யாத்திரை நடை பெற்றது. அந்தயாத்திரை இருபதுநாளை முடிவுபெற்றது. பவனில்

ஆவணிமீ 6௨ முதலாக 76௨ வரையில் (௨2.8.34 to 11.9.34) நடந்தது. மதராஸில் புறப்பட்டு பண்டராபூர் என்ஹ பாண்டுரங்கம், பாம்பே, நாளிக்கஞ்சவடி, புஷ்கரம், தேஹலி (அதாவது டெல்லி), ஹரித்வாரம், ஹருஷிகேசம், ஸக்ஷமனஜலா, ப்ருந்தாவனம், மதுரா, கோகுலம், கோவர்த்தனம், ப்ரயாகம், அயோத்யா, காசி, கயர், கங்கத்தா, ஜகந்நாதம் ஸிம்ஹாசனம் ஆக இவ்வளவு ஸ்தலங்களைக் கண்டு மீண்டு காஞ்சியில் ஸ்ரீதேவப்பெருமானுடைய திருவடிவாரத்திற்கு வந்து கோர்ந்தாயிற்று. இந்த விஷயங்களை யிட்டுச் சிலசலோகங்களை யெழுதும்படி அந்த ஸ்வாமி நியமித்தார். அப்படியே பத்தெட்டு கலோகங்களினால் இந்த யாத்ராமார்க்கத்தை முத்ராலங்காரரீதியில் காட்டினான். சலோகங்கள் அமைப்பு எப்படிப்பட்ட தென்றால், யாத்திரை விஷயமாக இதில் யாதொன்றும் சொல்லப்படவில்லை. முழுவதும் ஸ்ரீ ராமபிரான் விஷயமான ஸ்தோத்ரமாகவே அமைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீராம பிரானுடையதிருக்கல்யாண குணங்களை வருணிக்கும் படியான விசேஷணங்கள் ஒவ்வொருசலோகத்திலும் அனைக்கன இடப்பட்டன. யாத்ராஸ்தோத்ராம்குத மென் சிறவிது உரை யாடும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

— கீர்த்தமாலா ப்ரகாசனங்கள் —

ஸ்ரீமத் காதிஸ்வாமி ஸுதர்சன அச்சுக்கூடம் ஸ்தாபித்து அதில் பலவகைப் பட்ட கீர்த்தங்களை அச்சிட்டருளின விஷயம் ஜகத்ப்ரஸித்தம். அடியேன் பல வருடங்கள் ஸ்ரீஸ்வாமி திருவடிதிழனி லொதுங்கியிருந்து அந்த கீர்த்தப்ரகாசனப் பணியிலும் அந்வயித்திருந்து போதுபோக்கின்படியால் அந்த ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபின்பும் அந்த வாஸஸ்தையின் தொடர்பினால் ஸ்வகீயகீர்த்தப்ரணயத ப்ரகாசனங்களோடு தில்லாமல் பூர்வாசார்ய கீர்த்தங்களையும் தொடர்ந்து அச்சிட்டு வரவேணுமென்கிற ஆஸ்ஸ்தையினால் கீர்த்தமாலா காரியாலய மேற்படுத்தி அதன் மூலமாக அனேக கீர்த்தமாலைகளை ப்ரகரித்தேன். இற்றைக்கும் பிரசரித்து வருகிறேன். இந்த கீர்த்தமாலைகள் தமிழ் நெலுங்கு தேவநாகரி ஆகிய மூன்று லிபிகளிலும் பிரசுரமாகி வருகின்றன. ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜகீர்த்தமாலை, பகவத்விஷய கீர்த்தமாலை, ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக கீர்த்தமாலை, ஸ்ரீமத் வரவரமுநீர்த்தகீர்த்தமாலை, பூர்வாசார்யஸ்தோத்ரமாலை—என்றிப்படி பலமாலைகள் அச்சிட்டிருப்பது உலகம் பரவியுள்ளது. வேதாந்ததேசிக கீர்த்தமாலை யொன்றுமட்டுமே பிரதிகள் கைவச மில்லாமலும் மறுபதிப்புச் செய்யவும் ஸௌகரியமில்லாமலுமிருப்பது. மற்ற கீர்த்தமாலைகள் மறுபதிப்புக்களேறி பக்தர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியவையாகவே உள்ளன. ப்ரகிருதம் மணவாளமாமுனிகளின் அறுநாறுண்டு திறைவுவிழாவை யொட்டிப் பலபல நூல்கள் பலபாஷைகளில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றனவென்பதை உலகமறியும். சென்னையில் ஸத்கீர்த்தப்ரகாசனஸபையொன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகவும் பல கீர்த்தங்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமிகள் —

உலகம் நிறைந்த புகழாளரான இந்த மஹாஸ்வாமியின் பரிசயம் பூர்வாச்சுர மத்திலிருந்தே மிகவுள்ளதடியேனுக்கு. அதாவது முப்பத்தைந்து வருஷகாலமாக வுள்ளது ஸ்வாமி செய்தருளும் அதிமாநுஷக்ருத்யங்களை நமது பரதகண்டம் முழுவதும் அறிந்துள்ளது. தலிபாத்தரங்களு மறிந்துள்ளனவென்னலாம். ஸ்வாமியின் பிரபாவங்களை நமது ஸ்ரீராமாநுஜன் பலகால் வெளியிட்டுள்ளது. எம்பெருமானை ஸத்யகாமனென்றும் ஸத்யஸங்கல்பனென்றும் சொல்லி வருகிறோம். அத்தகைய சக்திவிசேஷத்தை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்க்பது இந்த ஜீயர்ஸ்வாமி பக்கனிலேதான். தற்காலம் அடியேன் செய்துவரும் கீர்த்தமாலா ப்ரகாசனம் இந்த மஹாஸ்வாமியின் அநிர்வசதீயமான உதவியினாலுமென்பதை க்ருதஜ்ஞதைபுடன் பிரசுரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகின்றது. இந்த ஜீயர்ஸ்வாமியின் மனோரதங்களும் மனோரதபரிபூரண ப்ரகாரங்களும் அவாங்கமதஸ் கோசரங்களென்று மட்டும் இப்போது விஜ்ஞாபித்து நிறுத்துகிறேன். மேலேயும் விஜ்ஞாபிப்பேன்.

— கீர்த்தமாலா காரியாலய நிர்வஹணமும், அக்காரக்களின் ஸ்வாமியும் —

அடியேனுடைய ஜ்யேஷ்ட ஜாமாதாவாகிய ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை. அனந்தாண்பிள்ளை. அக்காரக்களின். ஸம்பத்துமாராசார்யர், M. A. என்பவரைப்பற்றி

ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். இவர் M.A. பட்டம் பெற்றவராதலால் ஆங்கிலத்தில் பரீபூர்ண ப்ரஞ்ஞையுடையவர் என்பதைப் பலருமறிவர். அதனோடு இவர் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஸம்பாதித்திருக்கும் பாண்டித்யம் அளவு கடந்தது. திருநாராயணபுரம் காலேஜிலும் மைசூர் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜிலும் தியாய சாஸ்த்ரத்தையும் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தையும் பரீபூர்ணமாக அதிகரித்துப் பரீணைகள் கொடுத்துத் தேறியவர். இவருடைய திருத்தகப்பனாருடையவும் பெரியதகப்பனாருடையவும் ப்ரஸ்தாவம் கீழே (பக்கம் 56ல்) செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஸம்பாதித்த சிஷ்ய ஸம்பந்ததையும் பரிபாவித்து வருகிறார். அதனால் ஹிந்தி, குஜராத்தி பாணைகளிலும் பரீபூர்ண பரிசயம் பெற்றவர். ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் உத்யோக பதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதர்களாகிற முறையை இவரும் கைப்பற்றியிருந்தால் இவர் படைத்த ப்ரபல யோக்யதாதிசயங்கள் லோகோபகாரத்திற்கும், விசிஷ்ய அடியேனுடைய கார்யவர்க்க ஸஹயோகத்திற்கும் உரித்தாகாதென்று திருவுள்ளம்பற்றிய எம்பெருமான் இவரை உத்யோகத்தைப்பற்றின உத்யோகத்திலும் சித்தை செலுத்தவொட்டாமல் முப்பது வருடங்களுக்குமேலாக அடியேனுக்குத் துணைபுரிய அமர்த்திவைத்தருளினான். இவருடைய ஸஹயோக பலத்தினாலேயே அடியேனுடைய க்ரந்தமாலா முத்ரணங்கள் அதாயாஸமாக நடைபெற்று வருகின்றன. அடியேனுக்கு எம்பெருமான் செய்தருளின உபகாரங்களில் இது தலையான மஹோபகாரமென்னத் தட்டில்லை.

— திவ்யப்ரபந்த ஹிந்தீடிகைகளின் விவரணம் —

திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு அடியேன் ஸம்ஸ்கிருத விபாக்கியானங்க ளெழுதியிருப்பதை ஏற்கெனவே ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். அதனால் உத்தராத் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பரீபூர்ண த்ருப்தியுண்டாக வழியில்லை. அந்த விபாக்கியானம் ஹிந்தி பாணையில் வெளிவர வேண்டுமென்பதே வட நாட்டினரின் முக்கியமான நோக்கமாயிருந்தது. மேலே ப்ரஸ்தாவித்த எனது ஜாமாதாஸ்வாமியினால் அப்பெரிய கைங்கரியம் திறைவேற்றி, திறைவேறி வருகிறது. என்னுடைய ஸம்ஸ்கிருத மனையை ஏற்றத் தாழ்வென்றி ஹிந்தியில் அதுவதித்திருக்கிறார் ஸ்ரீ ஜாமாதா. பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாக இந்த மஹத்தான கைங்கரியம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஏற்கெனவே முதலாயிரத்திற்குப் பூர்த்தியாக ஸம்ஸ்கிருத விபாக்கியானம் மட்டும் அச்சாகி வெளிவந்திருப்பதைத் தெரிவித்தேன். ஹிந்தீடிகை அவதரிக்கத் தொடங்கியதின் ஆதியிலிருந்தே (அதாவது த்ருப்பல்லாண்டினிருந்தே) தொடங்கி புதுரீதியில் அச்சிட ஆரம்பமாயிற்று ஸம்ஸ்கிருதமகையும் ஹிந்தீடிகையும் விரவி இதுவரை அச்சாகியுள்ள பாகங்கள்—த்ருப்பல்லாண்டு முதல் கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பளவான முதலாயிரம். பெரிய திருமொழியில் 1, 2, 10, 11 பத்துக்கள். இயற்பானில் திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல், இராமானுச நூற்றத்தாதி. திருவாய்மொழியாயிரத்தில் ஒன்று முதல் ஆறும்பத்து முடிய மிகவிசிவான விபாக்கியானம். உபதேசத்தினமாலு. ஆக இவ்வளவு பாகம் ஸம்ஸ்கிருத ஹிந்தீடிகைகளுடன் வெளிவந்து உலகம் பரவிபுள்ளது. இவற்றுள் ஸஹஸ்ரகீதி யென்கிற திருவாய்மொழிக்கு அமைத்திருக்கும்

வியாக்கியானம் விசேஷித்து நம் நாட்டினராலும் அநுபவிக்கத்தக்கதாயுள்ளது! ஈடு முப்பத்தாறுவீரத்திலுள்ள விஷயங்கள் விடுபட்டாலும் அதிகமான விஷயங்கள் சேர்ந்தும் விளங்குவதை ரஸிகஸற்றருதவர்கள் அநுபவிக்கவேண்டும். இந்த பதிப்பு விரைவில் நிச்சேஷமாக முடிவுபெற வேண்டும், அநுள்ளனானுளால் முடிவுபெறும்.

— மாதாந்தப் பத்திரிகைகளின் பிரசாரம் —

இளமையில் வளமாவிக என்னும் பெயராலும் பிரம்மவீத்யா என்னும் பெயராலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஒன்றிரண்டு வருஷம் நடத்தப்பட்டு வந்தன. அதெல்லாம் முப்பது வயதுக்கு உட்பட்ட செய்தி. நற்பது வயதுக்குமேல், ஸ்ரீரக்ஷத்தில் உவே பண்டிதராஜ மே. ஸுந்தரராஜாசாரியர் தம்முடைய ஸ்ரீவிஸாசம் அச்சுக் கூடத்திலிருந்து ஒரு மாதப் பத்திரிகை வெளியிட்டுவரவேண்டுமென்று விரும்பினபடியால் அங்குதலார் என்னும் பெயரால் ஒரு பத்திரிகையை மாதந்தோறும் வெளியிடத் தொடங்கி இருபது ஸம்வதஸரம் பிரசாரம் செய்து வந்தேன். அந்நிகையிலேயே ஸ்ரீராமாநுஜன் என்கிற பத்திரிகையைப் பிரசுரிக்க ஆரம்பித்தேன்; அதற்கு இப்போது இருபத்திரண்டாவது பிரசாரம் நடந்து வருகின்றது இது காரும் 1915 இதழ்கள் வெளிவந்து உலகம் பரவியிருப்பதை நாம் எழுதவேண்டுமோ? வைதிகமேதோரா என்கிற ஸம்ஸ்கிருத பத்திரிகையும், ஸ்ரீராமாநுஜபதிகா என்கிற தெலுங்கு பத்திரிகையும் ஸ்ரீராமாநுஜனோடு கூடவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவையும் நடைபெற்று வருகின்றன. நம்முடைய தமிழ் நாட்டினர் ஸ்ரீராமாநுஜனின் விலகணமான விருந்தாகவே மதித்து அநுபவித்து ஆனந்தித்து வருகிறார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்து நூறு இதழ்கள் வரையில் இப்போது கிடைக்கக் கூடியன வாக இல்லை. நூற்றோராவது இதழ்விடுத்து இன்றளவும் வெளிவந்த இதழ்கள் பெரும்பாலும் கிடைக்கக்கூடியவை. இவ்விதழ்களில் "யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி த தத் க்வசித்" என்னலாம்படியாக ஸகல விஷயங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன வென்று அடிக்கடி ஆப்தர்கள் தெரிவித்து வருவதை அநுவதிக்கிறேனத்தனை. எந்த இதழில் எந்த விஷயமுள்ளது என்பதை யாவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளும்படி இதோ அட்டவணை யொன்று வெளியிடுகிறேன். விஷயங்களை அகராதி வரிசையில் அமைத்திருக்கின்றேன். ஸஞ்சிகையின் உக்கமும் இட்டிருக்கின்றேன். பெரும்பாலும் அந்த ஸஞ்சிகைகள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அபேகையுள்ளவர்கள் V. P. P. மூலம் பெற்று வாசிக்க அருமை யிராது. விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவதுடன் ஸஞ்சிகையின் உக்கத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டும். அடுத்த பக்கத்திலிருந்து அந்த விஷய ஸஞ்சிகை காணத்தக்கது.

ஸ்ரீராமாநுஜனின் சேராமல் தனிப் பதிப்பான நூல்கள் ஏறக்குறைய ஐந்து உண்டு. அவற்றின் பெயர்கள் ஸ்ரீராமாநுஜனின் பலகால் வெளிவந்தவையே. இதிலும் ஒருவாறு வெளிவரும். முப்பது நற்பது வருடங்களுக்குமுன் அச்சிடப்பட்டவை பெரும்பாலும் அரிபவையே. சில மறுபதிப்புச் செய்தும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. கியாடலாகுகள் வரவழைத்துக் காண்க.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 101 முதல் 257 வரையில் பிரசுரமாகியுள்ள வியாஸங்களுக்கும் நூல்களுக்கும் அகராதியட்டவணை.

வக்கம்—ஸ்ரீராமாநுஜன் வரிசை வக்கம்		அங்கம்—மாநூலத்தமுது	
ஸ்ரீகாலேசுவரபாரதாதிவ்யாத்தம்	207	அட்டவகை அமுதநீஸம்பாஷை	185, 186
ஸ்ரீ ஜயத்தியநுபவம்	128, 129	அத்புதோபநியாஸமாலை	114, 115
ஸ்ரீ பாஷ்யக்குறப்பரகாசிகைகளில் சில திருத்தங்கள்	172	அத்ருஷ்டார்த்த பரமார்த்தம்	119
ஸ்ரீ பாஷ்யாதிராண மெழுபத்தாறு முதல்	221	அத்ருஷ்டார்த்தானுஷ்டானத்தையப்பற்றி	224
ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் விதவதஸதஸஸு	222	அபத்த பாடங்களின் அறுவகுத்தி	128
ஸ்ரீயங்க வுரையுத்தஸயம்	135, 136	அபயகுத்யவுக்குத் தப்பியேழைத்தது	118
ஸ்ரீயங்கதாபாதுகையில் புண்டர சிதம்பம்	221	அபயபரதான ஸாரார்த்த விசேஷம்	286
ஸ்ரீயங்கதாபாதுகை 181, 223, 249		அபயபரதாபிதாஸாஸுவாதா (பட்டினக்குதம்)	221
ஸ்ரீயங்கம் தென்னுரைவ ஸகையின் வெள்ளிவிழாக கொண்டாட்டம்	210, 211	அமுதனின் அமுதம் (ஸத்யமுத்தி)	214
ஸ்ரீ ராமாநுஜ சரித்தரத்தவம்	193	அருளிச்செய்யவகையெழுபத்தாறு	220
ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஜயத்தி மலர்	161, 162	அகாபரீஸைவையின் அடைவு	218, 219
ஸ்ரீ ராமாயண கௌஸ்துயம்	181 to 184	அஷ்டகாஹபோகத்தையப்பற்றி	157
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் பதினெட்டு	209	அஷ்டாதாஷ்டாதா மஹார்த்தத்தி	204
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஆராய்ச்சிகள்	118, 117	அஹோயில விசேஷங்கள் பதினெட்டு	204
ஸ்ரீ ராமாயண விசேஷார்த்தமொன்று	157	அஹோயிலுப்பரும் ஸாஸமாஸையும்	149
ஸ்ரீ ஸாஸபூஷணத்தில் பதினெட்டு	216	அமுதிகுத்திதிருகாம்பலித் திருமுலம்	178
ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஆராய்ச்சிகள்	116, 117	அக்காரங்கள் ஸம்பத் குமாரசாஸியர் ஷஷ்டியப்த பூத்தி	248
ஸ்ரீ ராமாநுஜையப்பற்றி இருபது	229	அமுதகுருகடைய பெருமை	229
ஸ்ரீ ராமாநுஜையப் பற்றி இருபத்தொன்று	241	அண்ணங்கராசாஸியர் தாஷ்டர்பதிலிருது	229
ஸ்ரீ ராமாயணமும் சாஸுதிகளும்	232	அடியேன் பழங்கதை பொன்று	232
ஸ்ரீ ஸலித்தி தஞ்சாவூர்வாய்	287	அதிராவதார பரிபாஸை	233
ஸ்ரீ ரங்கவ்யவாஸாஸாஸம்	237	அத்தாதிசாஸத்தில் அரிய விஷயம்	233
ஸ்ரீமத் தாஸாயண ஜீயர் ஸ்வாமி	241, 242	அடியார்க்கெண்ண பாட்டுத்த மிமலக்	284
ஸ்ரீமத் பராயகுபதாஸபுஜ பருங்கராஜம்	242	அத்யாபாஸாடங்களின் அறுவகுத்தி	287, 238
ஸ்ரீ பெரும்பூதார் எதிராஜமடம்	242	அரித்தத்தவ திருபண ஸாரம்	239, 240
ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் கோவார்த்ததை	242	அத்ருஷ்டார்த்த இகிறாஸ மாலை	240
ஸ்ரீ வசன பூஷணார்த்த விசேஷமொன்று	246	அண்ணாதுவாயின் மறைவு	240
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகுக்கு விருத்து	250	அபூர்வகார்த்த வெளியீடு	242
ஸ்ரீ ரங்கஸாஸை புபத்பாஸங்கள்	253	அமுதிரிசாஸியவர்களின் ஆதரம்	242
ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் பதினெட்டு	214	அத்தவாத் அத்தாதோபவதி	244
ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு விருத்து	168	அஸுலியைவ வென்றவர்கள் காண்க	250
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸகைணம்	167	அபிமானிகளின் பஹுமாணம்	250
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகமெல்லாம்		அபூர்வகார்த்த வாயம்	251
குறிக்கொன்றவேணும்	224	அகபர்க்கிருவையப்பற்றி	251
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமாஸாதணம்	187	அத்த வகுப்பில் ஸுத்தவர்களில்லையா?	251
ஸ்ரீக்குஷணன் ஸகலிதி வைபவம்பற்றி	227	அருளிச் செயல் விவாக்கியான நிதி (பட்டர்)	255

ஆப்தர்களின் அறுபதாண்டு பூர்த்தி	228	சத்தனவீயாதலில்குறள்	212, 213
ஆண்டவன் திருமன் காப்பு	235	உபய வேதாத்திகைக்கு விஞ்ஞாபனம்	248
ஆண்டாளுகைய வேலை	236	உகத்தருளின் நிலங்கள் சிலவற்றின் விவரம்	248
ஆனவத்தார் பெருமை	239, 240	உத்யான பதிகையின் கோளாறு	231
ஆழ்வார்களுக்கத் தேசிகள்	230	உண்மை ஸ்ரீ கவுண்டுவர்	224
ஆதமானத்தச் செய்தியொன்று	265	உத்தரகாங்கு உத்தமோபதேசம்	147
ஆந்திக பக்தர்களுக்கு ஆனந்தச்செய்தி	255	உத்தமார் விவரம் விவரம்	222
ஆசாரிய சம்பு அபேதத்தன்ம		உத்தமார் பரத்திற விவரம்	116, 117
(ஸம்ஸ்கிருதம்)	167	உபத்யான விவரம்	140 to 142
ஆசாரிய சம்புளின் மதிப்புரை	167	உபத்யான ஸப்தகம்	169
ஆசாரிய ஸ்ருதபத்தியில் பதினெட்டு	216	உபத்யான சதவயம்	199, 200, 201, 202
ஆசாரியஸ்ருதப விவரம்	168		206, 207, 208
ஆண்டவன் ஷஷ்டியுத்த பூர்த்தி		உபய விவரம்	172
யுபத்யானங்கள்	221	உபயவேதாத்த மணித்திரங்கள்	183, 184, 155, 156, 157
ஆண்டவன் ஷஷ்டியுத்த பூர்த்தியில்	222	எழுபத்தேழு பெரியர்களின் பெருமை	225 to 226
விவரம்	186	எம்பெருமானார் ஸ்ரீஸூக்தி வரம்பம்	238
ஆண்டவன் முல்யே உபத்யானங்கள்		எம்பெருமானார் பெருமை	239
ஆண்டவன் பதிகைக்கு அருமைபாண	224	எல்லாம் தங்கு நடத்தது ஆனால்	239
விடை பளிப்பு	226	எவ்வாறு ஷஷ்டியை அமுது செய்கிறார்	248
ஆனந்தமில்லா ஆசாரியமேயுள்ளது		எம்பாஜியர் ஸ்வாமி	249
ஆராவமுதனும் ஆழ்வாரு		எந்திர பட்டணத்தின் மகாவு	250
ஆராவமுதம் அத்தபஞ்சகமும்	221	எம்பெருமானார் தோக்கக் கோளிகள்	252
ஆராவமுதே அருடவம்		எம்பாஜியர் ஷஷ்டியை அமுது	242
ஆனவத்திற்கும் எம்பெருமானாரும்	214	எம்பாஜியர் வேங்கடாசாரியர் பெருமை	223
ஆழ்வான் தளியங்களின் அருமை	179	எம்பெருமானார் ஆராதிக்கைகளின்	167
ஆழ்வான் ஸூக்தி பரிஷாரம்	183	எம்பெருமானாரும் காவியத்தையும்	160
ஆழ்வானுடைய உகத்தசமத்தாரம்	170	"எத்திறமாரிதே" அதுபவம்	169
ஆழ்வார்களின் அவதாரகால தீர்ணயம்	171	என்னடா காக்கா பிடிக்கிறாய்?	188, 189
ஆழ்வார்களின் பெருமையையப்பற்றி	224	எழுநூறு எழுபத்தேழும்	226
ஆழ்வார்களுக்கத் திராமன்-கண்ணன்	173	எழுபத்துநான்கு கல்வாத்ததைகள்	194
ஆழ்வார் திருநெய்யில் அருளிச்செய்த		எழுபத்துநான்கு விருத்துகள்	195, 196
திருவஸைகையின் அகடவு	224	எழுபத்ததைத்து விரு விடைகள்	211, 212
ஆழ்வார் பெண்மையின் தத்துவம்	197, 198		213
ஆனேப ஸமாதானங்கள்	227	எழுபது தல்வாத்ததைத் திரன்	145, 146
இதை வாசித்து ஷஷ்டி	233	ஐவர் குணபவம்	231
இராவணனுடைய ஆசாரியர்கள்	180	ஐப்பித்த திருமூல தன்னாட்சிப்படி	143
இருநூறு உபத்யானங்கள்		ஐப்பித்ததிருமூல மணி	190
(உபத்யான சதவயம் என்று வகுப்பில் காண்க)			
இராவணபெருமான் அஸ்தபவாதியா? 116, 117			
சுவரத்தவ திருமண ஸாரம்	238		
சட்டில் ஓர் விநோதக் கதை	248		

ஒரு பறா புருஷ ஸர்வாதம்	229	சாமகோஷ ஸ்வாமிகள்	226
ஓர் அறிவிப்பு (A. K. Ratakopu)	226	சாஸியமர்த்தன விசேஷம்	138, 224
ஓய்வில்லாத உறுழிப்புகள்	237	சுரத்தாழ்வானும் சோழநாணும்	118
ஒரொருத்தினும் நானொருத்து வீண்	223	சேவை தயிழைவைவமுதம்	120
கலியனும் கண்ணனும்	244	சேவை தயிலும் திருப்பாவை ஜீயரும்	167
கஜேந்திரன் கதைப் பருமம்	246	சக்கத் தயிழ்மானம் மூப்பது	158, 169, 160
கதவந்திய ஸரிகதி விசேஷங்கள்	233	சதுர்தச விதப்பாபாயக்கதவம்	179
கள்ள வேடத்தைக் கொண்டுபோய்	234	சாணுகநீரின் பெருமை	221
கடிப்பாழம் போலிருக்க முடியுமா?	235	சாய்க்காசிரோபுஷா விபூஷணம்	116, 117
கடும் (காலகோப கலப்பலம்)	216	செய்வதயிழ்மானமனக்குத் தெளிவு	221
கண்ணனும் ஓராய் பெய்க்கனும்	236	சுடந்தித்தாணா நிவாரணம்	186
கண்ணமாவதாராரண நிதபணம்	143	ஜீவாத்மாவின் அத்தாய்க் திருபகம்	233
கண்ணனும் திருப்பாணும்வாரும்	144	ஜீக்தாஸாவுக்கு விக்கிரபலம்	243
கண்ணிரோனது குணநுபலம்	160	நாம சகந்தர ஸந்தேஹ பரிஹாரம்	289
கந்தியின் மதுரவார்த்தை	248	திருமாஸிஞ்சுரோகித் தீர்ப்பு	230
காக்கித்தவாதகமேபயங்கள்	237	திருவாடிப்பூர்த்ததுபலம்	236
கீதா பாஷ்பர்த்த விசேஷங்கள்	243	திவ்யப்பந்த பரிணாமம்	237
குணநாகர ஸரிகதி விசேஷம்	238	திருமலை பெரியஜீயர்	237
குலசேனாபுரவர் பெருமை	239	திருப்புட்டுழி ஸ்வாமியைப்பற்றி	239
" திருமொழியதுபலம்	243	திருவலித்திரபுரமும் தேசினும்	239
சுரத்தில் திவ்யச்சி	234	திருப்பாவைக்கேற்ற அலங்காரம்	242
சுரத்தாழ்வான் பெருமை	234	திருப்பாவை ஸ்வாபதேசர்த்தங்கள்	242
சுரத்தாழ்வானிற்பயம்	241	திருப்பாவையில் அத்த பஞ்சகம்	242
கைரிக புரணம்	232	திருக்கச்சி நம்பிகைதுபலம்	248
கொப்பரம் தடேச செட்டி	242	திருமலையில் சித்தகவிதவம்	243
கோதை தயிழ் மானம் தறுமணம்	280	திருவாய்க்கத்ததுபலம்	268
கோவித்தசாயியின் மகாவு	235	துஷ்டர்களுக்கு தருமகுசியுண்டானும்	234
கோதார்த்தோஷ விமர்சம்	237	துப்புரி மலரின் துயக்கு	239
கோவித் கதமொன்று	287	துயப்பெருநீர் மழுவிக்கதை	268
கோஷுடபுரம் ஸ்வாமி யதுபலம்	231	தென்னாட்டு பாத்திர	245
கோமடம் சடகோபாசர் ஸ்வாமி	251	தேசிக சிஷ்யஸர்வாதம்	242, 243
சமதமார்த்தவிபர்ய விமர்சம்	231	தேசிகஞானவது நூற்குண்டுவிழா	237
சரமச்சேனார்த்த ஸாரம்	289	தேவப்பெருஞானுதலம்	246
சங்கரஞ்ஞமதயாராடு	231	தேவப்பெருமான் திருவருள்	249
சாரதாவித்யா திலகோபத்யாஸம்	231	தயிடாதரேய நர்ணவிமர்சனம்	116, 117
செய்கை நண்பர்களின் சிறந்த மொழிகள்	241	தொன்பதீ விதுத்தாரம்	172
செட்டை நம்பிவார்த்தை	243	ததவந்தியத்தில் பதினெட்டு	216
சம்பர்கண்ட கண்ணவம்	143	ததவந்தியஸாரம்	155, 156
செய்தார்த்த ஸந்தேஹ பரிஹாரம்	116	தஞ்சாவதிச் செருக்கம்	256
கரியமானிக் மானிக்கங்கள்	226	திருக்கோட்டிபூர் ஸாம்பாதம்	168
கலியனும் கண்ணனும்	120	திருப்பாவை ஜீயர்	163, 164
நாமம் பெற்ற பேறு	187	திருப்பாவை சாமபணம்	181
		திருமஞ்சளக் கவி பன்னிரண்டு	206, 207

திருவத்யபனேதஸவ கவயபத்பிகை	218, 219	"பனிய விசையில் திசைமுதல்"	119
திருவத்யபனேதஸ் திவ்யகுணபவம்	220	பதினா நன்மொழிகள்	191, 192
திருவத்யபனேதஸபுத்தயாஸமாநி	165	பரங்குச மூனியும் பரகால கவியும்	197, 198
திருவத்யமொழி நூற்றத்தாதின் பெருமை	225	பரபவ வதஸர பங்குனி விசை	
திருவத்யமொழி நூற்றத்தாதி விளக்கம்	106	மலர் (பலவிடங்களில் நடத்திய	
திருவேங்கடமாயபுகர்	153 முதல்	உபத்யாஸங்களின் ஸாரம்	220-B
திருவேங்கடமாயபுகர் சித்தரவிதவம்	141	பழைய வாத்நிர விசேஷம்	220
திவ்யதம்பதி கவயபவமீம்சை	228	பரவதாபிமோனம்	224
திவ்யப்ரபந்தங்களில் அருமைபாண		மதுகாஸநஸர துர்வாதபங்கம்	182, 183
16 கதைகள்	135, 136	மதுகாஸநஸர விசாரம்	184
திவ்யப்ரபந்தத் திருமகன் வாழ்த்து மாய	157	பாரிஜாதபுஷ்ப துர்வாதம்	148
துர்க்கத்த துர்வோணம்	143	பாரிஜாதபதாரணம்	135, 186
துஷ்பத்திச சமத்திச	179	பிரபத்தஸாரத்தவ ப்ரதிஷ்டா	185, 136
துஷு தாஷுக்கும் விஷயம்	187	பிரபத்தஸார தத்வஸாரம்	182
தென்னுசார்பிகளின்		"பிரபத்தஸாரம்" பந்தம்-18	204, 205
கர்மாவஷ்டானத்ததைப்பந்தி	224	பிரட்டிகைய ஸாமான்ய ஜீவனாக	
தெய்வம்! தெய்வம்! தெய்வம்!	221	நினைத்துப் பேசுகிறீர்களென்பது	
தேவிகாஸநஸரதாம விமர்சம்	109, 110, 121	பந்தி	224
தேவிகா ஸ்ருதயம்	141, 142	புதர்வஸா பீஷணம்	120
தேவராஜஸ்வயி தேவஸ்தானமும்		புதித்த புஷ்பப்ரணாஸம்	147, 148
தாததேவிகா குரும்பழம்	191, 192	புதித்த புஷ்பப்ரணாஸ ஸந்தி	147, 148
தேவப்பெருமான் ஆகாசகுடம்	214	புருவாசாரிய கரத்தவாஹிப் பந்தம்	
தேவப்பெருமான் ஸக்கிதி விமர்சம்	153	பதினெட்டு	204, 205
தேவப்பெருமான் ஸாப்ரபாதம்	108	புருவாசாரியர்களின் ஐகமத்யம்	217
தேவாலய தர்ம பரிபாலனம்	223	பூர்வாசாரிய ப்ரபாவம்	197, 198
தீருவி ிற பரிபா ிரீஷணம்	147	பெரியவாக்காள்களின் வேதாத்த	
தீருவி ிற பரிபாப்ரத்யாக்ஷாநம்	150	தேவிக் விஷயமான ஆய்விச	
தம் காமுவாரத்யபாதேசம் பாக்கன்	224	விவாஸத்திக் தமிழ் விளக்கம்	217
தற்பொருளைழுதுறு முதலாக	229	பெரியாழ்வார் திருமகன்	119
தா முகமுனாசெய்த மூன்று செய்திகள்	282	பெரியாழ்வாருடைய அனுபவம்	167
தம்பாடுவான் சரித்திரம்	232	பொய்கைவாழ்வார் அஷ்டோத்தரம்	168
தாதமுனிகன் மனோநஸவம்	284	பேசுதத்தில் வசுவாத புதுவைகமோன்	
பெருஞ்செழியனேடு P. B. A.	285		212, 213
தனிரங்கத்தில் காலகோபய்கள்	235	ப்ரபத்திப்ரபவ பரிசுவம்	222
தமது இரண்டே வரி	236	ப்ரபத்தஸார ஸந்தவிதாநுபபத்திகள்	214
தாச்சுவர் திருமொழியில் 4 திருமொழிகள்	236	ப்ரபத்தஸாரஸ்வாதத் பரணாணம்	126, 136
தல்வார்த்தை தாஷுறு	170 முதல்	ப்ரண வித்யா பதிகையில் அநாத்	
தற்பொருளைழுதுறு	237 முதல்	கண்செயல் (வடமொழியிலும்)	167
தாங்கு துதுளிக் மருமம்	167	மத்தினுலோகாபநூத்த தயிராவம்	109
தாம் இருக்கவேண்டியவிதம் யாது?	179	ததுரத்தகம் விஜயகாசாரியர்க்கு	226
தாராயணானுராகம் பெற்றபேறுகள்	217	மதுரோக்கி மஞ்சரி	137, 138
திருவுக்கு வருவன தவிராதம்	225 to 229	மதுரோபத்யாஸமாநி	110
துர்மெட்டுத் திருப்பதிப் பாடல்	218, 219	மதுஸ்மருதத்தில் பதினெட்டு	204, 205
துர்மையன்பது தல்வார்த்தைகள்	151, 164		
பக்தன் கதைபொன்று	157, 186		
பகவத்கீதையில் பதினெட்டு	204, 205		
பகவத் விஷயத்தில் பதினெட்டு	216		
பரிசாப்பகம் பெய்கைப்பந்தி	191, 192		
பருசஸந்தி பரமார்த்த ரதன்	211		
மட்டி ஸ்ரீஸூக்தி பரிஷாரம்	124, 125		

மருமாரண வேதாந்த தத்துவம்	168, 159	வேதபாஷ்ய விமர்சனம்	141, 142
மலைநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை	146, 146	வேதவேதாந்தவர்த்தினி	228
மார்கழி தீரட்டத்தில் மருமம்	218, 219	வேதஸம்ஸந்திநைவிரி பதினெட்டு	204, 206
மிருகாணன் சிறுகுழலியின் கதை	143	வேதாந்தவாரியரின் விபலால்	
மூப்பதும் தப்பாமே	145	அச்சமையுமி வேதாந்தவாரியரின்	
முழுஷாப்படியில் மூன்று—18	216	சரித்திரம்	135, 186
மூன்றுதத்துவ விமர்சனம்	107, 108	வைசாநோதஸவ-உத்தராமாநி	186
பதித்தாரும் பதித்தாரவாரணம்	216, 244	வைசாநோதஸவ திவ்யச்சியில் ஒருவிபப்பி	186
பதோத்தகாரி அஷ்டோத்தரம்	168	வைபவ்யகண்ட வைகாசித் திருநாளில்	
பதோத்தகாரி ஸாம்பரபாதம்		கண்டருளும் வான வங்கனின் துட்டம்	228
பதாத்தவாதபாறுதாதேவன்	234	ஷோடசாயுத ஸ்தோத்தரவுரை	191
பஜாநவேத ஸம்சம்	244	ஸ்தோத்தராதன பாடமரிஷாரம்	133, 134
யாத்திரைகலைப்பற்றி	286	ஸ்வாபதேச பரமார்த்தம்	126
யாதவபிரகாசனாரப்பற்றி	251	ஸத்தகாலகேபஸஸை விடுத்து	218, 218
தருஸ்யார்த்த விசேஷம்	167	ஸத்தஸம்ஸாரதாய சகை	210, 212, 218
தாமசாமி தாமசவணம்	140	ஸதுபத்யாஸ சத்தவன்	180
தாமசாதுதவய கானியமீதனம்	224	ஸாஹஸோத் மூலகம்	224, 226
தாமசாதுதக்கும் தாமசாதுதக்கும்		ஸம்ஸாரதாய ஸாமரஜ்யம்	229
ஒற்றுமைகள் பதினெட்டு	204, 205	ஸத்தேஜ பரிஹாரம்	217
தல்யதருஸ்யார்த்தங்களிரண்டு	242	ஸம்ஸாரத் தனம்	147, 148
தத்துவவியைப்பற்றி	242	ஸம்ஸாரண ஸமீகனம்	172
தஜகோபாநியங்கர் 80 பூத்தி	213	ஸம்ஸ்கருத வேதாந்தத்தில் 18	204, 206
தோகாபிரம தல்யார்த்தவாதத்தர்	147, 148	ஸர்வஜ்ஞ வேதாந்த நுட்பத்தி	171, 178
தஷாணபத்தி சிஷ்யனம்	287	ஸத்தவபத்தி ஸாததபத்தி சோதனம்	211
தீப்கோ கதமொன்று	236	ஸாமிநி சரிதரம்	155, 156
வரலாபநிதாநவனிர	181, 192	ஸாபாநிதயங்கள் (உதாரணம்)	223, 224
வளவேழலகு அநுபவம்	194	ஸாத்தரபாறு ஸாம்பரபாதம்	168
வதரி வணங்கிய வரலாறு (அட்வைட்)	225	"ஸேவா" பதிக்கையாசாய்ச்சி	221
வரதாதுதவயங்கர் (R) ஸ்வாமி	226	தாஸ்ய பத்தி கதைகள்	177, 179
விதஷ்டாதவைத ஸர்வஸுவம்	137, 139		
விண்ணிலமேலாம்பு விசேஷம்	113	— ஆங்கில நூல்கள் —	
வித்யாபரிச்சம பரிஷா	214	Apoorva Ramayanam *	214
வினாவுக்கு உடனே பதில்	224	P. B. A. Swamigal's Life and	
விபரஸம்பதிவ்யஸதம்	135, 136	Activities	214
விமர்சனகார விமர்சனம்	121	High Court Judgment	
விவகாண துதுபகாரம்	214	(Temple)	195, 136
விதவாச்சிகாமனிலாக்வைத்யம்	191, 192	On Bended Knees	184
விஷ்ணுகாஞ்சிக் கட்டுரைக்கு விடை	220	On Festivals of the Lord and	
வினக்கொளி, சுவபவாரததீர்ப்பு		His Devotees	214
(ஆங்கிலம்)	135, 136	On the Glorious Impact of	
வினக்கொளியும் தேசிகனும்	141, 142	Periyavachan Pillai en	
வேத பராமணத்தில் 18	204, 205	Vedanta Desika	217
		Sri Vaishnava Samaradham	149
		Sri Manavalamamunigal	
		Vaibhavam	
		Sri Vedanta Desika vis-a-vis	
		the Vaishnavite world	227, 228

ஒரு சீறு குறிப்பு.—கீழே பதிப்பித்த அட்டவணியில் ஏறக்குறைய நானூறு வியாஸங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் நூறுவியாஸங்கள் வாத விவாத விஷயங்களாகவேயிருக்கும். அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவுண்டு. அதை மேலே தெரிவிப்பேன்.

— ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆசார்ய ஹ்ருதய ப்ரவசனம் —
(இடையே மதுரைச் செய்திகள்)

அடியேன் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு முதல் தடவையாக விடைகொண்டபோது ஸ்வல்பகாலமே அங்கிருக்க நேர்ந்தது. அப்போது அவ்விடத்து வைவகைண்யத்தையநுபவிக்க அனுபவிக்க அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸம் செய்து வாழ்நானாக் கழிக்கலாமா! என்று தோன்றிற்று. அந்த மனோரமம் நிறைவேறுவிட்டாலும் பலகால் அங்கு விடைகொண்டு வரக்கணக்கிலும் படைக்கணக்கிலும் மாதக்கணக்கிலும் தங்கியிருந்து அனுபவிக்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. அக்காலத்தில் மதுரையில் சில ஆஸ்திக பக்தர்கள் என்யாயிந்த விஷ்ணுசித்த எஃபயென்று ஒரு ஸபையை ஸ்தாபித்து அதன்மூலமாக தர்சன ப்ராசாரத்தை விசேஷமாக நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள் ஆண்டுதோறும் வருஷோதஸவமென்றும் நடத்திவந்தார்கள். அதில் பலவருடங்கள் அந்நவிக் நேர்ந்தது. அதில் முதல் தடவையாக அந்நவிக் தபோது ஸ்ரீமதுபயவே. திருநாராயணபுரம். திருமலை அளந் தாண்பிள்ளை. கோலித்தப்பங்கர் ஸ்வாமிகள் அங்கு அந்த ஸபைக்கு அக்ராஸநாதி பதியாக எழுந்தருளினார். அந்த ஸ்வாமி அப்போது திகிலைத் திருச்சித்திரகூடத்திலெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு அனேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு பகவத்விஷயாதி ப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தகாலம். ஸ்வாமி அவ்விடத்திலிருந்தே மதுரை ஸபைக்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போதுதான் அந்த ஸ்வாமியை யறியவும், அவருடைய பரமக்குபைக்கு இலக்காகவும் ப்ராப்தமாயிற்று. அடியேனுக்கு ஜாமாதா திருநாராயணபுரத்திலிருந்து வாய்ப்பதற்கும் அவரே காரண பூதராயினர்.

அப்போது அந்த ஸ்வாமி "இங்கிருந்து ஆழ்வார் திருநகரி முதலான விடங் களுக்கும் பயணமுண்டோ? உத்தேசமுண்டோ? என்று இதே வாசகத்தில் கேட்டருளினார். "தேவரீரை முன்னிட்டுக்கொண்டு விடைகொள்ள ஆசையுள் ளது" என்றேன். "நான் சித்ரகூடம் வீராவில் சென்று சேரவேண்டியவனா யிருக்கிறேன்; இதோ என் தம்பி சின்னஸாமி இவ்விடம் வந்திருக்கிறான்; இவன் எங்கும் துணைபுரிவன், இவனோடுகூட எழுந்தருளலாம்" என்று ஸாதித்தார். இப்போது நம் ஸ்ரீஸங்கீர்த்தநாகரஸ்வாமியாய் ப்ராஸத்திபெற்று அடியேனுக்கு ஸம் பத்தியாகவும் ப்ராப்தராகி யிருக்கின்ற ஸ்ரீமதுபயவே. இவையவிலி சடகோபா சார்யஸ்வாமிக்கும், கோயிலில் காலசேஷம் நிவஹித்தவருகின்ற ஸ்ரீஉவே. சதாபிஷேக. கோலித்தநாஸிம்ஹாசார்யர்க்கும் திருத்தகப்பனாராவர் அந்த சின்னஸாமி ஐயங்கார்ஸ்வாமி. நாற்பத்தெட்டு வருஷங்களுக்கு முந்தியசெய்தியை விஜ்ஞாபிக்கிறேனப்போது. ஸ்ரீஸங்கீர்த்தநாகரஸ்வாமி அவ்விடத்தில் இவைய விலி திருவம்சத்திற்கு ஸங்கீர்த்தராய் வாழ்ந்து வருகிறார். அப்போது அவர்க்கு பத்து பன்னிரண்டு பிராயமேயிருக்கும். அப்போதங்கு நடந்துகொண்டிருந்த

பாடசாலைகளில் வித்யார்த்தியாகி "மத்யே தயோதநாநம் கீரையயிவ பான்டுபந்தானம்" என்கிற சாகுத்தலச்சீலோகத்தை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு விளங்கிவருகிறார். ப்ரஸ்துதரான சின்னஸாமி ஐயங்கார் பரமசதுரர், பரமதிபுணர்; ஸர்வபூத ஸூஹ்ருத்து. அவர் அடியேனைப் புத்ரநிர்விசேஷமாக அபிமானித்துவிட்டார். அத்தஸமயம் ஆழ்வார் திருநகரியில் ப்ராஜ்ஞர்கள் பலர் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். பெரியார்களெல்லாருடையவும் பரிசயத்தையும் ஸௌஹார்த்தத்தையும் பரமக்ருபையையும் ஒரேநாளில் உண்டாக்கிவிட்டார் சின்னஸாமி ஐயங்கார். அன்னவர்களில் ஸ்ரீஉவே, மலைப்போற்றிஸ்வாமி, கோவித்தையங்கார், வாத்யார் ஆழ்வாரையங்கார் என்று ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ஸுதோதரர்கள் மூவரும் அடியேனோடு அதிகமாக நெருங்கிப் பழகினவர்கள்; இந்தச் செய்திகளை அடியேன் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு போவதானால் மிக விஸ்தரமாகும். இவர்களுடைய ப்ரேம விசேஷம் காரணமாகவே ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அடியேன் அனேக பரீட்சையம் விடைகொள்ள நேர்ந்தது. இதுவொரு பரமபாக்யம். ப்ரீ ஸரீத்தி ரதினாகர ஸ்வாமி ஸம்பந்தியாக வாய்க்கப்பெற்ற பின்புதான் அடியேனுக்கு ஆழ்வார்திருநகரியின் ஸேவை கதாரீத் கதாரீத் என்ன வேண்டும்படியாயிற்று. அவரும் கோயில் வாஸமாக வந்து சேரும்படியாயிற்று. இது நிதிக்.

கீழேப்ரஸ்தாவித்த வாத்யார். ஆழ்வாரையங்கார் ஸ்வாமி தமது மூத்த குமாரனான சிரஞ்சீவி (குன்றமேந்தி) திருவேங்கடத்தானையும் மற்றும் சில பிள்ளைகளையும் அடியேனுடைய பாடசாலைக்கு வித்யார்த்திகளாக அனுப்பியிருந்ததி லிருந்து அவருடைய ஸந்திகர்ஷணம் ப்ரேமஸமாசாரங்களும் அதிகரிக்கத் தொடங் கவே, அடியேனைத் திருநகரியிலேயே சிலகாலம் வந்திருந்து ப்ரவசனங்கள் நடத்த வேண்டு மென்று நிர்ப்பந்தித்து வந்தார். ஒரு ஸமய விசேஷத்தில் இசைய நேர்ந்தது. ஆசார்யஹ்ருதயப்ரவசனமொன்று மட்டும் நடத்துவதாக இசைத்தேன். ஸ்ரீகோச மூலமாக விபாக்கிவான பங்கதிகளையும் ஸேவித்துக் கொண்டு நடத்துவதானால் ஆறேழு மாதகாலமாவது செல்லும். அஸ்வளவு அவகாசம் எளிதாகாதென்று உபந்யாஸ ரூபமான பத்ததீபைய இசைத்தேன். இது 1988ஆம் ஆண்டில். அப் போது அடியேன் சென்னையுபந்யாஸ ஸபையில் அந்நவதிதிருக்கிற காலம். அவ் விடத்து ப்ரவசன விச்சேதத்தை ஸஹித்துக் கொண்டு கார்த்திகை மாதம் பூர்த்தி யாகத் திருநகரியில் விடைகொண்டிருந்து ஆசார்ய ஹ்ருதய ப்ரவசனம் நடத்தி னேன். அப்போது இரண்டு ப்ரகரணங்கள் மட்டுமே முடிந்தன. அடுத்தது மார்கழித் திங்களல்லவா! மீண்டும் ஒருமுறை விடைகொள்வதாகச் சொல்லி விட்டுச்சென்று மறுமுறை மாசி மாதம் பூர்த்தியாக விடைகொண்டிருந்து மூன்று நான்கு ப்ரகரணங்களின் ப்ரவசனத்தைத் தலைக்கட்டியாயிற்று. இந்த ப்ரவசனம் நடந்த நாட்கள் அறுபது. தினப்படி காலைமீளும் மாலைமீளும் அவிச்சேதேத நடந்து வந்தபடியால் நூற்றிருபது வேளைகள். ப்ரவசனத்திற்கு ஸன்னிதிக்குள்ளே பாங்கான இடமேற்படுத்திக் கொடுத்தும், ஸன்னிதியில் தடைபெறவேண்டிய காரியக்ரமங்களை இதற்கு அவி்ரோதேத நடத்தும்படி செய்துவைத்தும் திருநகர் வாஸிகளடங்கலும் அபிமானித்திருந்தது "நாஸ்பஸ்ய தபநா ப்புகம்" என்னத் தக்கது. இப்போது வானமாமலை மடம் ஆஸ்தானத்தை அவங்கரித்தருளாதின்ற

[வித்வான், வானமாமலை ஐயங்கார்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரான] ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீஸ்வாமி [அப்போது க்ருஹஸ்தாச்சரமத்தை யலங்கரித்திருந்து] அந்த ப்ரவசன கோஷ்டியை அனுக்ரஹித்தருளியிருந்தது விசேஷித்துக் குறிப்பிடத்தக்க தனிப்பட்ட பாக்யம். ...

— ஸ்ரீகாஞ்சியில் தம்பிள்ளை ஸன்னிதி ப்ரதிஷ்டாபனம் —

கீழே விஜ்ஞாபித்த ஆழ்வார்திருநகரிச் செய்தி 1938ஆம் ஆண்டின் முடிவிலும் 31ஆம் ஆண்டின் முதலிலுமாகும். அப்போது அடியென்பெற்ற ஆழ்வார் திருவருளின் பலனோபாலும் அதே ஆண்டில் காஞ்சியில் தம்பிள்ளை ஸன்னிதி ப்ரதிஷ்டாபனம் பெற்றது. அவரவர்களது வாழ்க்கைகளில் நெஞ்சிலும் நினையை தவையும் நினைக்கவுமொண்ணாதவையுமான பலஸம்பலங்கள் நேர்படுவது தத்ததநுபனவகவேத்யம். அடியென் வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலாபவன நிர்மாணம் பண்ணினபோது அதிலேயே தம்பிள்ளையை ஏறியருளப் பண்ணலாமா? என்று நெஞ்சில் ஒருமுனையில் எண்ணமிருந்ததுண்டு. ஸ்திரமாக நிர்வஹிக்க இயலாதென்றறுதியிட்டு அவ்வாசையை அறவே அகற்றிக்கொண்டபின்பு "தேவ்யவம் மமஜாயத்" என்கிற முறையிலே வாய்த்தவிது அவாய்மனஸ கோசர மத்தனை. (காலஞ்சென்ற) புதுச்சேரி கிருஷ்ணமாச்சாரியரென்பவர் தேவப் பெருமான் ஸன்னிதியின் திருமுன்பே தம்மதாவிருந்த திருமாளிகையை விற்பனை செய்ய விரும்பி. தனக்கு அநயத்தம் அபரிசிதனுயிருந்த என்னிடத்திலே அவர் தாமாக வந்து "பெருங்கடனுளியாய்ப்போன என்னுடைய க்ருஹத்தை தேவரீர்தான் விற்பனை செய்து தரவேண்டும்" என்று வரிந்து கூறினதும், அதை யறிந்த பலர் ஆத்தனையும் இவற்கு இடைபூறு விடுகைப் பிரபல ப்ரயத்தனங்கள் செய்ததும், அந்த முயற்சிகளெல்லாம் அநாயாஸமாகப் பழுது பட்டதும், வருஷக் கணக்கில் நடைபெறவேண்டிய நிர்மாண காரியங்கள் அதிஸ்வல்ப காலத்தில் நிறைவேறிய தும், தம்பிள்ளை தமது இருசிஷ்யர்களோடும் தாமாகவந்து குடிபுகுந்ததும், அப்ரதிம ப்ரபாவம்பொலியத் திருப்ரதிஷ்டாபனத்தேறியதும், ஆசைத்தரர்க்கம் நித்யோதஸவ மாஸோதஸவ ஸம்வதஸரோதஸவாதிகள் குறையற நடத்தேறுவதற்குப் பாக் காகச் சேமந்தி ஏற்பட்டதும் நின்று நினைக்கில் "இருகரையுமறிக்கும் க்ருபா ப்ரவாஹ முடையவன்" என்னப் பெற்ற பேரருளானனுடைய திருவருட் பெருக்கைப் பேரிறவேண்டியதொன்று தவிர வேறொன்றும் தானறியோன்.

முன்புறத்தில் தம்பிள்ளை ஸன்னிதியும், பின்புறத்தில் "ஸர்வாத்ம ஸாதாரணாத கோஷ்டபூரேமி துஷ்பூரமஹாவதாசம்" என்கிற பட்டச் ஸ்ரீஸூக தியை நினைப்பூட்ட வல்லதான தம்பிள்ளை திலயமும், இவற்றைப் பரிபாஸிப்பதற்குப் பல மஹநீயர்கள் கூடி "சேன்னபுரி ஆனந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ மயித்" என்னும் பெயரால் ஏற்படுத்தியுள்ள சாசுவதநிதிஸ்தாபனமும் பேரருளானனுடைய பேரருளுக்கு விஜய த்வஜங்களாக மத்தனை. ...

— மதுரை. ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை —

கீழே திகழ்ந்த ஆழ்வார்திருநகரி ப்ரவசன ப்ரஸ்தாவத்தில் மதுரையில் நடத்துவந்த சரண்யாபிமத விஷ்ணுசித்த ஸபையைப்பற்றி ப்ராஸங்கிகமாக எழுதி

உருந்தேன். அந்த ஸபை சிலபல வகுஷங்கள் நடத்து நின்றுபோனதாக நினைவு. அதன் பிறகு ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸபையென்று ஏற்பட்டுப் பலவாண்டுகள் மிக்க சிறப்புடன் நடந்து வந்தது. நடத்துவந்ததென்று இறந்தகாலமாக எழுதமனமில்லை. ஸபை உயிரோடிருப்பதுதான். இந்த ஸபையின் அங்கத்தினராகப் பல மஹான்கள் அந்நியத்திருந்தாலும் அடியேனுக்கு இருமஹான்களே நெஞ்சில் ஊநிக்கிடப்பவர்கள் மதீஷிமாந்ய, ராஸ்பகதூர். நரஸிம்ஹய்யங்கார் ஸ்வாமியும், அட்வொகேட் டி. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் ஸ்வாமியும். இவ்விருவரும் முதல்வர் பத்தெட்டு ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்னம் பரமபதித்து விட்டார். இரண்டாமவர் ஆஸ்திக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குலதிலகராய் மதுரையில் பாங்காக எழுத்தருளியிருக்கிறார். சக்ரவர்த்தி திருமகன் தன்பால் அன்பு பூண்டவர்களைப்பற்றிச் சொல்லி வருமொரு ஸத்தர்ப்பத்தில் "உபகாராய ஸுக்ரீலோ ராஜ்யகாங்குஷி விபிஷணா!" என்று இருவரைச் சொல்லிவிட்டு திருவடிகையப்பற்றிச் சொல்லுகையில் "பிஷகாராய ஹதுமாத்" என்றார்; அதுபோலே அடியேன்பால் அன்புகொண்டவர்களில் தனிப்பட்ட ஸ்தானம் பெற்றவராகப் பரிசுணந்யர் இந்த ஸுந்தர ராஜையங்கார் முதல்வராகப் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ நரஸிம்ஹய்யங்காரும் இவரை யொத்தவரே. அவர் கீர்த்தி சேஷாய்விட்டார். அவரொருவரேயல்ல; மதுரையிலும் மதுரை ஜில்லாவிலும், தத்பரிஸரமான இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் ப்ரக்குத ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை நிமித்தமாக அடியேன்பால் அன்பு பூண்டிருந்தவர்களில் ஒருவராக திருநாமங்களுக்கு மேற்பட்டவர்களை நாளடைவில் இழக்க நேர்த்திருக்கிறது. "தஸ்மாதபரிஹாரியேத்தே ந தவம் சோசிது ம்ஹஸி" என்கிற கீதாவசனம் போன்ற பலவசனங்கள் பரோபதேசத்திற்குப் பயன்படுமெயொழிய ஸ்வானுஷ்டானத்திற்குப் பயன்படாவன்றோ. இழந்த பெரியர்களை ஒவ்வொருவரையும் நினைக்கும் போது—காலம் பல சென்றாலும் ஆற்றவொண்ணாத துயரமே யாகின்றது. பட்டப்பா ஸ்வாமி, சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி, ஆஸரீ மஹாஸ்வாமி, வேதவாத்யார்ஸ்வாமி, ரா. ராகஸவயங்கார் ஸ்வாமி, செந்தமிழ்ப் பத்திராதீபர். திருநாராயணையங்கார் ஸ்வாமி, தேசி. வரதாசார்யஸ்வாமி, நடாதூர். கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, எம்பர் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, திருநாங்கூர் பிரதிவாதி பயங்கரம் இரு கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மேலைவாத்யார் திருமலை ஸுயங்கார் ஸ்வாமி, விஞ்சிமூர் ஆழ்வார் ஸ்வாமி....இப்படிப்பட்ட மஹான்களைப் பதேபதே நினைப்பவனடியேன். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலையில் "உண்டிராக் கிடக்கும்போதும் உடலுக்கே கரைத்துறைந்து" என்கிறார். அடியேன் இரக்கிடக்கும்போது, இத்திலவுலகுக்குத் திலகபூதர்களாக வாழ்ந்த மஹாஸ்வாமிகளையே நினைத்து ஹைந்து உள்கரைத்துருதுமவன். ஏற்கெனவே பலபல பெரியார்களின் திருவருளைப் பெற்றிருந்தேனாயினும், ப்ரக்குத (மதுரை) ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபைக்குப் பலகால் விடைகொள்ள நேர்ந்த பாக்கியத்தினால் நமது ஸம்ப்ரதாயஸதர்களோடு மட்டுமன்றிக்கே அத்தைவதிகள் முதலானாரோடும் விசேஷேண கலந்து பழக வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. "பழையன கழிதலும் புதியன புதுதலும், வழுவல காலவகையினுனே" என்று நன்னூலாசிரியர் கூறின கணக்கிலே பழையவர்கள் கழிந்தாலும் புதியவர்கள் விரைமாகவாவது தோன்றிக் கொண்டிருப்பதனால் ஒருவராக தேறுவதற்கிடமுள்ளது.

— அடியேன் மதித்த ப்ரவசன கர்த்தாக்களைப்பற்றி —

"சதேஷு ஜாயதே குர: ஸஹஸ்ரேஷு ச பன்னிதா, வக்தா சதஸஹஸ்ரேஷு" என்பது ப்ரஸித்தமான வசனம். பன்னிதர்களுக்கு அருமையிராது. வக்தாக்களுக்கு மிகமிக அருமையுண்டு. கீதையில் "உத வித்தி ப்ரணியாதேத பரிப்ரஸ்தேத ஸேவயா, உபதேஷ்யந்தி தே ஜ்ஞானம் ஜ்ஞாதிதஸ் தத்வதர்சிநா" என்று பணித்தபடியே ஜ்ஞானிகளும் தத்வதர்சிகளுமான உபதேஷ்டாக்கள் எம்பெருமானருளால் தோன்றி உபதேசாத்களாலே உலகத்தை வாழ்வித்து வருகின்றார்கள். கீர்த்திசேஷர்களான உபதேஷ்டாக்களைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் விஜ்ஞாபித்திருக்கிறேன். இப்போது யசஸ்வினளாய் வாழ்த்துகொண்டிருக்கின்ற மஹான்களைப்பற்றி ஸ்வல்பம் விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ஆத்மதருப்திக்காக.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயாஸ்வாமிகள் —

ஸ்ரீ ஜீயாஸ்வாமியை யறியாதவுலகமுண்டோ? தம்மாழ்வார் பெரியதிருவந்தாதியில் எம்பெருமானை நோக்கி "ஒன்றுண்டு சேங்கண்மால்! யானுரைப்பது, உன்னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே யிருத்தநீ" என்கிறார். எம்பெருமானை அடியார்களுக்கு எத்தனையோ நன்மைகள் எல்லையின்றிச் செய்திருத்தும் ஒன்றுஞ் செய்யாதவன்போல் குறைவானாய் 'என்ன செய்வோம்! என்ன செய்வோம்!' என்றே அலமத்திருப்பதாக இப்பாசுரத்தில் ஆழ்வார் கண்டறித்து கூறுகின்றார். இத்தகைய அலமாப்பு எம்பெருமானுக்குள்ளதென்பதை ஆழ்வார் எங்ஙனம் தெரிந்துகொண்டாரென்றில், 'சேங்கண்மால்!' என்று விளித்திருக்கையாலே எம்பெருமானை ஸாஷாத்தகரிக்கப்பெற்ற ஆழ்வார் அவனது திருக்கண்ணோக்கத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டாரென்பது அறியக்கிடக்கின்றது. அதேபோல, தம் ஸ்ரீமத்நாராயண ஜீயாஸ்வாமியும் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வருஷகாலமாக ஆங்காங்கு விசிஷ்டாத்தைவத ப்ரசாரக ஸங்கங்களை ஏற்படுத்துவது முதலிய நிகத்த விச்வராதங்களான பலபல அதிமாநுஷ க்ருத்யங்களைச் செய்தருளியிருத்தும் த்ருப்தி பெறுதவராய் தற்காலம் ஒரு அபூர்வ ஸங்கல்பம் செய்தருளியிருக்கின்றார். அதாவது,

"ஆதயிலே அரவரசையழைத்தரங்கர் அவனியிலே யிருதுருண்டிருநீயென்னப் பாதியிலே உடையவராய்வந்துதோன்றிப் பரமபதம்நாடியவர் போலேனென்ன, நீதியாய்முன்போல நிற்கநாடி திருவைதனை நிறைவேற்றிவாருமென்னச் சாதாரணமெனும் வகுடந்தன்னில் தனித்துலாமுலநான் வந்தாந்தாமே."

என்று மாமுனிகளின் திருவடிகள் பணித்தபடியே அஸாதாரணமென்னும்படியான ஸாதாரண ஸம்வதஸுரத்திலே ஐகதப்பயதயைக மூலமான ஐப்பசித் திருமூலத்து அவதரித்தருளின மணவாளமா முனிகளுக்கு ஆருவது சதாப்த பூர்த்திக் கொண்டாட்ட மஹோத்ஸவத்தை ஆடம்பரமில்லாமல் லோகாபிராமமாக நடத்திவருளத் திருவுள்ளம்பற்றி, பிறரிடத்தில் ஒரு காகணிகாமாத்ரமும் பெற விரும்பாதே, சிஷ்யர்களால் திருவடிக் காணிக்கையாக ஸமர்ப்பிக்கப்படும் த்ரவ்பத்தையேகொண்டு,

மணவாளமாமுனிகளின் பூர்வாவதாரமான பகவத் பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஸகல க்ரந்தங்களையும் தெலுங்கு லிபியிலும் தேவதாசர லிபியிலும் ஸுபரிஷிக்குதமாக அச்சிடுவிக்கவும், ஸ்ரீமத் வரவரமுநீத்தர் க்ரந்தமாலையை முப்பது வகுடங்களுக்கு முன்பு அடியேன் தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடுவித்தது பத்து வகுடங்களுக்கு மேலாக துர்லபமாய் விட்டபடியாலே அதைத் தெலுங்கு லிபியிலேயே அச்சிடுவிக்கவும், அதற்கு ஸம்ஸ்கிருத ஆந்தர பாஷைகளில் தாற்பர்யாபூவாதங்கள் அச்சிடுவிக்கவும் திடமாக ஸங்கல்பித்தருளி அடியேன் மூலமாக முத்ராணத்தை நடப்பித்தருளாதின ருச். பெரும்பாலும் முடிவுபெற்றன. நாமறிந்த காரியங்களினை இன்ன மும் ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் அநுஷணம் தோன்றும் மனோதங்களையும் அவற்றின் கங்குகரை யற்ற ப்ரவாஹ பரீலாஹங்களையும் ஆரேயநியவக்ஷாஸ் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மடாதி பதிகள் பலதிசைகளிலும் பலருள். ஒவ்வொருவரும் இங்ஙனே சிரத்தைகொண்டு பணிபுரிந்தால், "நான் ஆளவந்தாரோடு சேர்த்திருந்தேனாகில் பரமபதத்திற்குப் படி கட்டியிருப்பேன்" என்று எம்பெருமானார் பணித்தருளினதாக ப்ரஸித்தமாயுள்ள வார்த்தை நமது காலத்தில் *டேறுமென்னக் குறையில்லை. ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி எம்பெருமானாரப்போல் இத்திலவுலகில் நீடுழி வாழ்ந்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகுக்கு அபூர்வ விலகண மனோபகாரங்களைச் செய்துகொண்டும் செய்வித்துக்கொண் டும் விளங்கவேணுமென்று பேரருளாளன் திருவடிகளில் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஜீயர்ஸ்வாமி தமிழ் தெலுங்கு ஹிந்தி ஸம்ஸ்கிருதம் முதலிய பல பாஷைகளிலும் இமலத்தந்தொடங்கி இருங்கடலளவும் சொல்லமுதமொழி பொழிந்துவருவது பேரின்பவெள்ளம். ப்ரலக்தாக்களில் ப்ரதமபதவ் ஸ்வாமியினுடையதேயாம்.

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி —

ஸ்ரீ லில்லிபுத்தூரில் திருவவதரித்து ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஸ்ரீமத் ஆஸூரி ஸ்வாமியடக்களில் நியாய வேதாத்தங்களையும் வதிகரித்து மதுரையிலும் திருவல்லிக் கேணியிலும் விசேஷமாக ப்ரவசனங்கள் செய்து போத்து திருவேங்கடமுடையா னுடைய அத்தாணிச் சேவகத்தில் ஆஸ்னதைகொண்டு ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய் தருளிச் சில வருஷங்கள் சிறிய ஜீயர் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளிப் பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாகப் பெரிய ஜீயராஸ்தானத்தில் அபிஷித்தராய் விளங்கு கின்ற இத்த மஹா ஸ்வாமியின் பாண்டித்யப்ரபாவமும் ப்ரவசன ப்ராஸீனயமும் ஐகத்ப்ரஸித்தம். உபய வேதாத்தங்களையும் வரியடைவே பலகால் ப்ரவசனம் செய்தருளி "அத்தமத்யபிதமர்ஜிதம் யா" என்கிறபடிக்கு முக்கியலக்ஷணமாக ஸேவை ஸாதித்தருளா தின்றார். * பொலிக பொலிக பொலிக *

— ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ திருக்குடந்தையாண்டவன் —

பூர்வாச்ரமத்தில் திருக்குடந்தை கண்ணன் ஸ்வாமி யென்றே வழங்கப்பட்டு வந்து, இப்போது ஆண்டவன் ஆஸ்தானத்தில் அபிஷித்தராய் விளங்குகின்ற ஸ்வாமி உலகம் திறைத்த புகழாளராய் எழுந்தருளியிருப்பது ஐகத ப்ரஸித்தம். பூர்வாச்ரமத்தில் நமது திருவவதார ஸ்தலமான திருக்குடந்தையிலே ப்ரவசனமே போதுபோக்காக எழுந்தருளியிருந்து, சென்னை வாஸிகளான பக்தர்களால்

“சென்னையிலேயே ஸ்திரவாஸமாக எழுத்தருளியிருந்து காலனேபம் ஸாதித்து வரவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு சென்னைக்கெழுந்தருளி இருபது வருஷங்க ளுக்கு மேலாகப் பலபேட்டைகளிலும் இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸம்பந்தாய க்ரத்தங்களையும் மிகமிக சமனீயமான ரீதியில் ப்ரவசனம் செய்துபோந்தார். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பரம்பரையில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. தென்பரையாண்டவன் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளியின் அத்த ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹதைபுடையவர் இந்த ஸ்வாமியேயென்று அறுதியிட்டலர்கள் நெடுநாளாகக் கொண்டிருந்த தங்கள் மனோரதத்தை திறைவேற்றிக்கொண்டார்கள். ஸ்வாமி இவ் வாஸ்தானத்தை அலங்கரித்தநாள் முதலாக இற்றைநாள் வரையில் இடையறாமல் ப்ரவசனமே போதுபோக்காக எழுத்தருளியிருக்கிறபடி. உபயவேதாத்தங்களும் ஸ்வாமியிட்ட வழக்கானையாலே ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களின் சிறப்பைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டியதுமுண்டோ? தியாய ஸ்வாகரண சிரோமணியன்றோ ஸ்வாமி.

— ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி —

அடியேனுடைய எழுபத்தைந்து பிராயப் பூதித்திக்கு நினைவுமலராக அடி யேனே யெழுதி வெளியிட்டுக்கொண்ட மலர்கள் ஐந்து; அவை உலகம் பரவியவை. அவற்றுள் முதலதான ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஹஸ்தபூஷணம் ஸ்ரீராமாநுஜன் வெளியீ டாகவே “ஷிர்ஷாண” பங்குனி ஷீரேஷ ஷீரேஷமணி” என்னும் பெயர் புனைந்து 5-8-83ல் வெளிவந்துள்ளது. தொண்டாறு பக்கங்களும் எழுபத்தைந்து உபந்யாஸங்களுங் கொண்ட அம்மலரில் எழுபத்துமூன் நூலது உபந்யாஸத்தை காரப்பங்காடு ஸ்வாமி யின் வைபவமாகவே அமைத்திருக்கின்றேன். அந்த உபந்யாஸத்தையே இங்கு வெளியிடுகிறேன்.

“சென்னைமாநகரில் ப்ரஸித்த ப்ரவக்தாவாக விளங்கிலரும் ஸ்ரீமதுபயவே. காரப்பங்காடு வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியை யறியாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில்லை. ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஸம்வत्ஸரமாக ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்கள் சென்னை மாநகரில் பல பேட்டைகளில் நடைபெற்றுவருகின்றன. சென்னையில் மட்டுமன்று; பாம்பே, கோவை, சேலம், சித்தூர் முதலான பல வெளிநகரங்களிலும் கோயில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மதுரை வானாமாலை திருநாராயணபுரம் முதலான அனேக திவ்ய தேசங்களிலும் ஸ்வாமியை யெழுத்தருள்வித்து ப்ரவசனங்கள் கேட்டு க்ருதார்த்த ராணவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். பரமஸாத்விகமான முறையில் ப்ரவசனம் செய்யவல்லவர் இந்த ஸ்வாமியொருவரேயாவர். வீண வம்புப் பேச்சுக்களையும் ஹாஸ்யக்கதைகளையும் புகலிடமல் பூருவாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்தி ரேகையை அனுமாத்ரமும் கடவாமல் “நாநுலமுச்சயதே கிஞ்சித் நாதபேஷடிதமுச்சயதே” என் னும்படியாக உபந்யஸிக்கவல்ல ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களுக்குத் தணிச் சிறப்புண்டு. ஸ்வாமியின் மாதாமஹரும் பித்ருஸ்தாநீயருமான கர்த்திஸூக்தி சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு நெருங்கிய பழக்கமிருந்தது. அந்த ஸ்வாமியனுடைய ப்ரபாவம் அக்விதீயமானது. தீவ் சக்கரவர்த்திக்குப் பிறகு ரகுமஹாராஜன் அரசுபுரியும்படியைச் சொல்லுகின்ற காளிதாஸ மஹாகவி “திதாந்தே நிஸிதம் தேஜஸ் ஸஸித்ரேவ ஹ”தாசந” என்று வைதிகமான த்ருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக் காட்டினார். ஸுவியன் அஸ்தமித்த பிறகு அவனுடைய ஒளியைப்பெற்று அக்தி

பகவான் ஜ்வலிக்குமாபோலே யென்றார். அதே ரீதியில் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் தேஜஸ்ஸைத் தம்மில் கொண்டுள்ள ஸ்வாமிகமிக விளங்கிவருவது வியப்பன்று. இக்காலத்திற்குரிய உபத்யாஸாநுக்ரஹத்தோடு தில்லாமல் ப்ராசீத பத்ததியையும் விடாமல் உபயவேதாந்த க்ரந்தங்களைக் காலசேஷமாகவும் நடத்திவரும் ஸ்வாமிக்கு உலகமெல்லாம் பல்லாண்டு பாடக் கடமைப்பட்டுள்ளது. நிகழும் பங்குனித்திங்களில் புதன்பூச நஷைதரத்தில் ஸ்வாமிக்கு ஷஷ்டியப்த பூர்த்திமஹோத்ஸவம் ப்ராப்தமாகின்றது. இதுபற்றி உலகமெல்லாம் உகக்கவேண்டுமாயினும் “கையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாவர் மண்ணாடே” என்கிற நம்மாழ்வாருடைய ஆசாஸனத்திற்கு முக்கிய லக்ஷயமான எம்பெருமானாரைப்போலே யெழுந்தருளியிருக்க வேண்டிய ஸ்வாமிக்குப் பிராயத்தில் பாதிபாகம் கழிந்ததாகிறதே யென்கிற மனக்கேதம் அடியேன்போல்வார்க்குள்ளது. எம்பெருமானாரைப்போலவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடு நெடுங்கால மெழுந்தருளியிருந்து ஆழ்வாரெம்பெருமானார் மணவாளமாமுனிகளின் தீவ்ய ஸலக்தி தீவ்யரீத்த ப்ரவசன துரந்தாராய நீடுழி விளங்கவேணுமென்று பெருந்தேவீ மணவாளான பேரருளாளன் திருவடிகளிலே பிரார்த்திக்கின்றேன். இந்த ஸமய விசேஷத்தில் உபயவேதாந்த தீவ்யரீத் யென்னும் விருதை ஸ்வாமிக்குச் சூட்டுகின்றேன்.”

— காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் அந்தேவாளிகள் —

மேலே குறித்த காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் திருவருளால் உபயவேதாந்தங்களிலும் ப்ரவிணர்களாகிச் சிறந்த ப்ரவக்தாக்களாகவும் விளங்க வரூபவர்கள் தால்வர்:—1. திருமலை அனந்தாண்பள்ளி, சதாபிஷேக, கோலித்த நரஸிம்ஹாசாரியர். 2. லாகம்ருதவர்ஷி, வேலுக்குடி K. லரதாசாரியர். 3. பிள்ளைலோகம், பாஷ்யகாராசாரியர். 4. காரப்பங்காடு, தேசி ரங்காஜாசாரியர். இவர்கள் தால்வரும் “தீர்த்தகரராய் எங்குத்திரிந்து ஜ்ஞானஸ்ரதத்தைப் பூரித்துத் தீங்கின்றி வாழ நிதிசெயிந்து” என்று ஆசார்வஹ்ருதயத்தில் அருளிச்செய்தபடியே வாழ்பவர்கள். இவர்களுள் முந்தியவரான சதாபிஷேகாசாரியர் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் தீத்யவாஸம் செய்துகொண்டுப் ப்ரவசனநிரதராயிருந்துவருவதைப்பற்றிப் பலகால் ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவிட்டிருக்கிறேன். கோயிலில் எம்பெருமானார் ஸன்னிதி, மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி முதலான விடங்களில் இவருடைய ப்ரவசனம் இடையறாமல் நடைபெற்று வருவதாம். சென்னை முதலான விடங்களிலும் ஸமயங்களில் பிரார்த்திக்கப்பட்டுவந்து உபத்யாஸிக்கிறார். ஜயது ஜயது.

— ஸ்ரீஉவே, இளையவில்லி சடகோபாசார்யஸ்வாமி —

ஆழ்வார்திருநகரியிலிருந்து நம்பெருமாள் ஸந்திதிக்கு வந்துசேர்ந்த இந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்கு ஸம்பந்தியாக வாய்ப்பதற்கு முன்னமே—நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னமே ஸ்ரீஹாதரப்ராயர் கோயிலிலுள் திருச்சிவஜ்ஞம் இவருடைய ஸ்ரீஸலக்தி வர்ஷங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவர் ஸாதாரணமாக யோகசேஷ ஸமாசாரக் கடிதங்களெழுதினாலும் ஆசார்வஹ்ருதயமாகவே யிருக்கும். அதையிட்டே இவர்க்கு சூனரீக்தித்தாகிய பிருது மிகப்பொருத்தமாக அமைந்தது.

ஸமீபகாலத்தில் தீடுப்பாவைக்கடம்மனியென்னும் விருதும் பெற்றிருக்கிறார். இவருடைய ஸ்ரீஸூக்தி ரசநாசனியை உலகமறிவவேண்டுமென்பதற்காகவே இவருடைய உபந்யாஸ வியாஸமொன்று இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது மேலேகாணலாகும்.

— ஸ்ரீமான். ஆயுஷ்மான் இனையனில்லி. பூவராஹன் M.A. —

மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸ்ரீஸூக்திரத்தாகரஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரர் E. S. பூவராஹன் என்பவர். இவர் M.A. பட்டம் பெற்றவராதலால் ஆங்கிலத்தில் உத்தீர்ணரென்பது தெளிந்ததே இளமையிலேயே ஸம்ஸ்கிருதப் பயிற்சியும் நன்கு பெற்றிருந்தபடியால் அந்த ஞானத்தை க்ரமேண அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு உபந்யாஸங்களும் உயர்ந்தரீதியில் நடத்திவருகிறார். பெங்களூர் காலேஜில் உபாத்யாய பதவியில் அமர்ந்திருக்கின்றவரவர் அவ்விடத்திலேயே ஸமயோசித ப்ரவசனங்களும் செய்துபோருகின்றார் இவர்க்கு விருது ' ஸம்ப்ரதாய ஸுதாதிதி'.

— உத்தரமேரூ வாகஸுதேவாசாரியர் —

மதுராத்தகம் ஸம்ஸ்கிருதகாலேஜில் வியாகரணோபாத்யாயராக விளங்கி வரும் இந்த ஸ்வாமி வியாகரண வேதாந்தங்களில் தெளிந்த ஞானம்பெற்று ஸங்கீதத்திலும் நிபுணராய் ஆங்காங்கு ப்ரவசனங்களும் செய்துபோருகிறார். டில்லி பாம்பே முதலான விடங்களிலுஞ் சென்று உபந்யாஸங்கள் செய்து ப்ரக்க்யாதி பெற்றிருக்கிறார். திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமியென்று ஸயபதிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருந்த கோஷ்டபுரம் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கு இலக்கானவராதலால் ஸம்ப்ரதாய பேதத்தையோ மதபேதத்தையோ கொண்டு வைஷம்பயுத்தி வஹியாமல் ஸர்வபூதஸூஹ்ருத்தாய் விளங்குபவர். இவரோடு இருபது ஸம்வத்ஸரங்களாகவுள்ள பரிசயத்தினாலும் அஸ்க்ருத் நேரும் ஸம்பாஷணங்களினாலும் நான் கண்டறிந்த குணவிசேஷம்து

— ஸ்ரீஉவே. நவரீதம். ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் —

உப்பிலியப்பன் ஸன்னிதியில் எழுந்தருளியிருந்த வித்வாச்சரேஷ்டரும் சிஷ்டாக்ரேஸரகுமான நவரீதம் கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரரான ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் ஒரு விசுஷணவ்யக்தி. வடமொழி தென்மொழிகளிரண்டிலும் ஸமமான ஞானம்பெற்று வித்வான் பட்டமும் சிரோமணி பட்டமும் பெற்றவர். அருளிச்செயலிலும் ப்ரவணரணையாலே ரஸகனமான உபந்யாஸங்கள் செய்து மகிழ்விப்பவர் அனேக வியாக்கியானங்களுமெழுதிப் புகழ்படைத்தவர். இவர் பத்தாவது பிராயம் முதலாக என்னுடைய அபிமானத்திலொதுங்கியிருப்பவரென்பதை இங்கு நான் எழுதிக்கொள்ளாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆயுஷ்மத் அபிவர்த்தஸ்வ என்று ஆசாஸிக்கிறேன். இதை நான் எழுதினவன்று அவர் இங்கு நேரில் காட்சி தந்தது அற்புதம். தெய்வவசம்.

— ஸ்ரீஉவே. நடாதூர் ராகவாசாரியர் —

திருநறையூரென்கிற தாச்சியார்கோவிலில் ப்ரஶந்தவித்வன்மணியாக விளங்கினவர் நடாதூர் கிருஷ்ணமாசாரியர்ஸ்வாமி. அவர் ராஜபூஜிதராகவும் விளங்கினவர். அவருடைய மூத்த திருக்குமாரரான ராகவாசாரியர் நெடுநா

ளாகவே குளித்தலையில் வைகநல்லூரில் வாழ்த்து வருகிறார். சிறந்த வித்வான். உயர்ந்த ப்ரவக்தா. அவ்விடத்தில் வெகுகாலம் ஸம்ஸ்கிருதோபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்து வித்ராத்ராய வாக்மியாயெழுந்தருளியிருக்கிறார். *

— ஸ்ரீஉவே புத்தூர் (அட்வகேட்) கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் —

திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு ஸந்திநிதமான புத்தூர் அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீமதாயவே ஸ்ரீநிராஸயங்கார்ஸ்வாமி யென்கிற பெரியார் லௌகிக வைதிக வித்யாபரித்ராத்ராய லக்ஷ்மீகடாஷாக் சிறப்பும் பெற்றிருந்தவர். 35 ஆண்டுக்கு முன்பு ஸ்வயாஜிதமானதனத்தை நிதியாகவைத்து ஸம்ப்ரதாயக்தர்த ப்ரகாசனம் பண்ணாத் தொடங்கினார். விசேஷித்துப் பெரியவாச்சான்மீன்னை ஸ்ரீஸூக்திகளை மறுபதிப்புச் செய்யவும் ப்ரவர்த்தித்தார். தமது இயற்பிடமான புத்தூரிலேயே ஸ்ரீநிராஸ அக்கக்ஷடம் என்ற மூத்தாசாடிகையும் ஸ்தாபித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர் சனமென்கிற மாதாந்தப் பத்திரிகையும் ப்ராரம்பித்து அதன் மூலமாகவும் தனிப் படவும் அனேக ஸம்ப்ரதாய நூல்களை ப்ரகசித்து வந்தார். அந்த ஸ்வாமி கீர்த்தி சேஷரானபின்பு அவருடைய மூத்த திருக்குமாரரான ஸ்ரீஉவே. 3 கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் திருத்தகப்பனார் தொடங்கின நற்காரியங்களை ஒன்று பத்தாகவும் அழகாகவும் நடத்தி வருவது நிகழிகப் பாராட்டத்தக்கது. இறுதவிரவும் ஸமயோசிதமாக அனேகஸபைகளில் ஆறாவதராயெழுந்தருளிக் செலிக்கினிய செஞ்சொற்களையும் பொழித்து வருகிறார். இவருடைய பதிப்புப்பணி மேன்மேலு மோங்கவேணும்.

— திருவல்லிக்கேணி வானமாமலைமடம் கோபாலையங்கார் —

திருவல்லிக்கேணி வானமாமலை மடத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரான இந்த ஸ்வாமி இளமையிலேயே 'ரஹஸ்யாதிகளை அதிகரித்து பகவத்விஷயாதிகாரியாகி சென்னையில் பலவிடங்களிலும் ப்ரவசனங்கள் செய்துபோருகின்றார். ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அடியேனுடைய வேதவேதாந்தவைஜயந்தி பாடசாலையில் நவராத்திரி ஸதஸ்ஸென்று ஆண்டுதோறும் ஒன்பதுநாள் பண்டித பரிஷத்து நடத்திவந்தேன். அதில் ஸம்ப்ரதாயக்தர்த பரிஷையும் ஒரு சாதையாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு ஸம்வதஸரம் இந்த ஸ்வாமி அதில் பரிஷயராக அந்லயித்து ஸம்ப்ரதாயக்தர்தங்களில் நல்ல உபஸ்திதி யுடையவரென்று புகழ் பெற்றார். திருவல்லிக்கேணியிலும் சென்னையிலும் இவருடைய உபத்யாஸங்கள் நடைபெற்று வருவது நல்லோர்கட்கு நல்லுணவு. *

— ஸ்ரீமான் புரிசை வரதாசாரியா —

P. R. வரதாசாரியர் (அல்லது) பரவஸ்து வரதாசாரியர் என்பவர் இருபத் தைத்து வருஷங்களுக்கு மேலாக சென்னையிலும் சிறுபாண்டை வெளிநூர்களிலும் ப்ரவசனங்கள் செய்துபோருவது அவரவர்கள் அநுபவித்து வருவதேயாகும். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வல்லமை பெற்றிருப்பதோடு ஸம்ப்ரதாயக்தர்தங் களிலே போதுமான பரிசயமுடையவர். ஸாராஸார விவேக சக்தியுள்ளவர்; பரம ரஸிகராய்ப் பேசவுமெழுதவும் வல்லவர். பஹுச்சுதரானகையாலே விஷயங்களை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கவல்லவர். இவருடைய புகழ் மேன்மேலுமோங்குமாக. *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கோயம்புத்தூர் பட்டர்ஸ்வாமி —

கோயம்புத்தூரில் ப்ரஸித்த ப்ராஜ்ஞாக ஸேவை ஸாதித்தருளாநின்ற ஸ்ரீமத் வேதவ்யாஸபட்டர் திருமலை ஐயங்கார் ஸ்வாமி, அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமி பக்கவில் வேதாந்த ச்ரவணம் பண்ணி ஸ்வரூப க்ரத்தங்களும் ஸேவித்து அவ்விடத்தில் ப்ரவசன நிரதராக எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்கு *பஹு: ப்ராண இவாப்ய:*. அடியேனுடைய தஷ்டிணோத்தரதேச யாத்திரைகளில் சில பாயாயங்கள் ஸஹாந்வயித்திருந்து பரமஸ்நித்தரானவர். காஞ்சிக்கும் சென்னைக்கும் அடிக்கடி எழுந்தருளி பந்து நிர்விசேஷமாக அநுக்ரஹிப்பவர். அனேகமாக மார்கழி மாதங்களில் சென்னைக் கெழுந்தருளி உசாத்துணையாயிருந்தவர். இந்த ஸ்வாமி சிஷ்யஸம்பந்தநாகையாலே ஸ்வஸ்தானத்தில் அனேகமாக ஸ்வரூபக்ரத்தங்களின் ப்ரவசனமே போது போக்காக எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த ஸ்வாமிக்கு ஆங்கில பானையிலும் பரிபூர்ண ப்ரவேச முண்டாகையால் இவருடைய யோக்யதை காலாநுசனமாக மிகவும் பரிமளிக்கின்றது. ஸஹவாஸ யோக்யரான ஸ்வகீத்விசேஷமவர். . *

— ஸ்ரீமதுபயவே. பாதூர். ராகவாசார்ய ஸ்வாமி —

ஸ்ரீமதுராத்கத்திலுள்ள ஸ்ரீமதநேறாயில மடத்து லம்ஸக்குத காலேஜில் விபாகரணோபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்தருளாநின்ற இந்தஸ்வாமி ப்ரடல வித்வத்கோஷ்டியில் பரிகணிதராய் விளங்குபவர். வ்யாகரண சாஸ்த்ர ஸாக்ர பாரத்ருச்சார. அந்த சாஸ்த்ரத்தைப் பலகால் ப்ரவசனம்செய்து பலவித்யாத்திகளை உத்திரணராக்கினவர். ஸுஷ்கமியென்று விருதுபெற்றவர். ஸ்வரூபக்ரத்த ப்ரவசனத்திலும் நிஷ்ணுதர். எதிலும் பரிநிஷ்பத்தமான ஞானமுடையவராதலால் அடியேன் மிகவுக்கப்பெற்றவர் ; பரம சாத்தர். ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. நல்லான். ராமக்ருஷ்ணையங்கார் —

ஆழ்வார்திருநகரியில் தோன்றி மதுரையில் கலைபயின்று செத்தமிழும் கலைபயும் திகழ்ந்த நாவராய் சென்னையில் பலவாண்டுகளாக ப்ரவசனங்களிளுடைய பலரையும் வாழ்வித்து வருபவர். சிறத்த க்ரத்திக்ருமாவர். தமிழ்க்கவி வியற்றா பெற்றி வாய்த்தவர். டில்லி பாம்பே முதலானவிடங்களிலுஞ் சென்று உபந்யஸைத்துப் புகழ்பெற்றவர் ; நீடுழி வாழ்க. ... *

— ஸ்ரீமதுபயவே. கோமல. சேஷாத்ரியாசாரயன வாமி —

புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தான தானூதிக்காரி. ஸ்ரீமதுபயவே. காளி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் க்ரத்த சதுஷ்டயமுடக்கித்த ப்ரீராமாயண பூஷணத்திரதாலங்குதராய் விளங்குமித்தஸ்வாமி நெடுதாளசகவே ப்ரவசனப்ரவிணர். வடக்குத ஸாஹித்ய ஸம்பந்தோடு பரிமளிக்கும் இவருடைய ப்ரவசனங்கள். விசேஷத்து ஸ்ரீராமாயணர்ணவ கண்ணதார; பலவாண்டுகளாக சென்னையில் வஸித்துக்கொண்டு அடிக்கடி பலவிடங்களிலும் ப்ரவசனம் செய்து போகிறார். வஸிஷ்டிய வஸதேசி உரென்று அடியேன் கொண்டாடதிற்பவர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு. *

— ஸ்ரீமதுபயவே. தெ கம். கோபாலாசார்யஸ்வாமி —

இந்த ஸ்வாமி கோதாலரீரண்டல மண்டனராய் நியாயவேதாந்த வித்வத் வரிஷ்டராய் ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமிக்கு தக்ஷிணபாஹுவாய விளங்குபவர். இவருடைய ப்ரவசனங்கள் பலவிடங்களில் வியாபிக்குமவை. பலகால் சென்னையிலும் நிகழ்த்தவை. ஆங்கிலபாஷையிலும் திபுணர் எனக்கு ஆந்தர் மண்டல ஸஞ்சாரமேற்படுவதற்கு இந்த ஸ்வாமியும் ஒரு காரணபுத் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாகப் பரமஸ்தீகதராயிருப்பவர். ஜயது ஜயது *

— ஸ்ரீமதுபயவே. ப்ரஹ்மதேசம் - ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி —

ஸ்ரீகாஞ்சியில் அடியேனுடைய வீதியிலேயே யெழுந்தருளி யிருப்பவரான இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. இஞ்சிமேட்டமுகியசிக் திருவடிகளில் பஹு ச்ருத். சிறத்த வித்வான். உயர்ந்த விவேகி. ப்ரவசனங்களை ஸமஞ்ஜஸமாக நடத்துபவர். தமது திருக்குமாரரையும் தர்மமப்போலக் கடாக்ஷித்திருப்பவர். *

— ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். விஞ்சிமூர். கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா —

எண்டோமெண்டு போட்டு மூலமாக நெடுநாளாகவே ஆங்காங்கு ப்ரவசனங் கள் செய்துபோருமவர் சில மாதங்களாய் மதுரையில் கூடலழகப்பெருமாள் ஸன்னிதி பரிஸரத்தில் பகவத்விறைய ப்ரவசனத்தை வரிகடையே நடத்தத் தொடங்கி யிருக்கின்றார். உபயபாஷா விசாரதர். இந்த ப்ரவசனம் மேன்மேலு மோங்குமாக *

— ஸ்ரீமதுபயவே T. K. V. N. ஸுதாசனாசார்யஸ்வாமி —

திருப்பதியில் ஸ்ரீவேங்கடேசுவர ஓரியண்டல் காலேஜில் ப்ரின்ஸிபால் பதவியை அலங்கரித்திருப்பவரும். 'தர்சன ஸர்வபௌம்' இத்யாத்பதேக பிருதா வரீபூஷிதருமான ஸ்ரீஸுதர்சநாசார்யஸ்வாமி சிறத்த ச ஸ்தர்ஜனாகும் உயர்ந்த ப்ரவக்தாவுமாய் விளங்குவருகிறார். திருப்பதியென்று நினைக்கும்போதே ப்ரவசை ப்ரவிணர்களான பலவித்வான்கள் நினைவுக்கு வருகிறார்கள். தசரத சக்ரவர்த்தி துஞ் சிவபிறகு மாதவ குலத்திலிருந்து பரதாழ்வானை யழைத்துவரச் சென்ற தூதர்கள் புறப்பட்டுப் போனபடியைப் பேசுகின்ற வானமீக முனிவர் 'ஸராம்ஸி ச ஸுபுல்லாநி நதர் ச ஸிமலோதகா, தீர்ஷமாணுஸ்தே தூதா ஜக்ரூ கார்யஸசாத் தருதம்' என்றார். இங்கு நம்மின்னை [நீஷ்யாநு ஜக்ரூ] என்று பரதீகமெடுத்து "பாராதே போனார் களெல்லை" என்று வியாக்கியான மருளியிருக்குமழகு அற்புதமானது. 'பரித்துக் கொண்டே போனார்கள்' என்றெழுதவேண்டியதற்குப் பரியாயமாக 'பாராதே போனார்கள்' என்றருளிச்செய்தார். அதேபோல, அடியேன் பல வித்வான்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டே போகிறேன். உண்மை வித்வான்களின் உயர்வை உள்ளபடியறிந்து உகந்திருக்குமடியேன் ஸுகல வித்வான்களின் ப்ரசம்ஸையையும் ஸந்ருதமாகச் செய்ய வகுப்பருடையேன். அதற்கென்று தனியேயொரு நூலமைக்கவும் அதேவேசமுடையேன். ஆழ்வார் திருக்குடந்தையை செழுமா மணிகள் செருத் திருக்குடந்தை என்று. இப்போது "செழுமாமணிகள் செருத் திருப்பத்" என்னவேணும். 'மணி, மாமணி, செழுமாமணி, செழுமாமணிகள்' என்றதற்குச் சீசர தற்காலம் திருப்பதியில் நான்கு வித்யாரதனங்களை ஸமரித்து மேலே போகிறேன். உபாயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான, கச்சிக்கிடம்பி யாமுநா

சார்யர், திருமலை அணந்தாண்பிள்ளை. க்ருஷ்ணமாசார்ய கோபாலாசார்யர்கள், கிடாம்பி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர்—ஆகிய இத்தால்வரும் வேங்கடத்தைப் பதியாகக் கொண்டு மாமுத்த நிதிசாரியும் மாமுகில்களாய் விளங்காதிற்பவர்கள். பொலிக பொலிக.

— ஸ்ரீமதுபயவே. கொடவர்த்தி கடகோபாசார்யஸ்வாமி —

ஸ்ரீபெரும்புதூரில் பலவாண்டுநள் எழுந்தருளியிருந்து நியாயசாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்துபோந்து உபயவேதாந்த ப்ரவசனதுரீணராக விளங்குமிந்த ஸ்வாமி கோதாவர் தீரத்தில் பாகபுடி யென்னும்குறாரத்தில் சிறத்த ப்ரவக்தா வாக விளங்கி வருகிறார். நம் ஸ்ரீமத்தராயணஜியர்ஸ்வாமி மதித்த விதவகமணி இவர்.

— ஸ்ரீமதுபயவே. கிடாம்பி வேங்கடநரணிம்ஹாசாரியர் —

நூஜிவிடு ஸம்ஸ்தானத்தில் நெடுநள் ஆஸ்தான பண்டிதராக எழுந்தருளியிருந்த மங்களம்பாடி. கோபால க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியின் ஜ்யேஷ்ட குமாரான விவர் வியாகரண வேதாந்தங்களில் நிஷ்ணுதராய ஸ்ரீபாஷ்ய பகவதவ்ஷயாதி காரியாய் நெல்லூர் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் சாஸ்த்ரோபாத்யாயராய் விளங்கி வருகிறார். சிறத்த ப்ரவக்தா. நெல்லூரில் ஸ்ரீரங்கதாயகன் ஸன்னிதியில் பல ஸம்வஸத்தஸரங்களாக ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையும் இதிறாஸ புராணங்களையும் திரந்தரமாக ப்ரவசனம் செய்து வருபவர். பரம ஸாத்விக ப்ரக்குதி.

— ஸ்ரீமதுபயவே. ஈயுண்ணி, சேஷசிங்கராசாராயஸ்வாமி —

கோதாவர் ஜில்லா. நரஸாபுர ஸமீபத்தில் அந்தர்வேதி பாசியமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இந்த ஸ்வாமி திருப்பதி ஸைல்க்குத வித்யா லயத்தில் ஸாஹித்ய சாஸ்த்ரங்களை வாசித்து உபயவேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யங் களையும் வரியடைவே கற்று மிகச்சிறத்த விதவாகு விளங்கிவருகின்றார். அருளிச்செயற்கடலில் ஆழ்த்தவர் என்னுஞ் சிறப்புப் பெற்றவர். பரம ஸாத்விக ரான இந்த ஸ்வாமியை அடியேன் நாடோறும் நினைப்பவன்.

— ஸ்ரீமதுபயவே. கரி. ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி —

ஸிப்ஹாசல கேதாரய்ஜநான இந்த ஸ்வாமி வியாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசனத் தில் அத்வித்ய ப்ரக்கியாதிபெற்றவர். மஹாபாஷ்வாந்த பண்டிதர். நல்ல நிருபண சக்தியும் விமர்ச வைசாரத்யமும் வாய்த்தவர். இவருடைய ப்ரவசனதகனால் உத்தீர்ணர்களான விதவர்கள் பலபேர்கள். ஆத்தர்மண்டலத்திற்கு அணி விளக்காக விளங்கி வருகிறார்கள். இப்போதுமீவர் குண்டு ஜில்லா நரஸாபுர பேட்டையில் வியாகரண சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்துபோகிறார். நாற்பது வருஷ மாக அடியேனுக்குப் பரமஸ்திக்தர்.

— முடிவாகத் தெரிவிக்கும் வ்யக்தி விசேஷங்கள் —

பண்டைக்காலத்து இதிறாஹங்களில் ஆத்ரேயீ மைத்ராயணீ ஸாஹித்ரி முரலான சில வக்தர்வ்யக்திகளைப்பற்றி ஒதியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அத்தகைய வியக்திகள் ஆங்காங்கு க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரதென்கிற கணக்கிலே இற்றைக்கும் தோன்றி வருகிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அத்துமாயென்னும் பெயர்புனைந்த அஷ்டகோத்ரம திருவேங்கடத்தம்மா இந்த ப்ரவக்தருச்சரேணியில் பரிகரைக்கத் தக்கவளென்று சுருதுகின்றேன். தமிழில் மட்டுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் ஆழ்ந்த ப்ரஜ்ஞையுடையவன். சாஸ்த்ரமாயாதைகளுடறிந்தவன். இவ்வம்பையின் செவியில் விழாத ஸம்ப்ரதாயாத்தமில்லை. ப்ரவசனமே போதுபோக்காயிருப்பது அஸ்தையற்றவர்கள் புதழ்தற்குரியது இத்தகைய மற்றொருவ்யக்தி ரதூபாஷ்ணீ யென்னும் பெயரோடே சென்னையிலும் விளங்குவதுண்டு.

— தொண்டுபூண்டமுதமுண்டு என்டிசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார் —

திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முடிவு பாகரம் " தனிதீயர் கற்பிறம் கல்வி வாயுமே " என்று தலைக்கட்டுகின்றது. " கல்வி வாய்ப்பதாவது - கைங்கர்ய பர்யந்த மாகை " என்று வியாக்கியானம் செய்தருளுகிறார்கள். மற்ற கல்விக்ஷப் பலன் கைங்கரியமேயாகும். திருமாயில் * தண்டுமாய் மாடிகுமார்பன் தமர்களாய்ப் பாடியாடித் தொண்டுபூண்டு அமுதமுண்ணுத் தொழும்பர் சோறுகக்குமாதே * என்று கைங்கர்ய ஸாராஜ்ய தரிதர்கள் ஷோபிக்கப்படுகிறார்கள். பெரியாழ்வார் பல் லாண்டு பாடுகையையே பரம புருஷார்த்தமாக அறுதியிட்டு * வாழாட்பட்டு நின்றீ ருள்ளீரேல் வத்த மண்ணும் மணமுங் கொண்மின் * என்று கைங்கர்ய ரஸிக்களை ஆதரித்தழைக்கிறார். அவ்வாழ்வார்தாமே கண்ணரோன் செய்த கிரீடைகளை யெல்லாம் * வெண்ணெய் விழுங்கி யென்கிறவொரு திருமொழியினுலுபலித்துப் பலன் சொல்லி நிகமிக்கையில் * கொண்டிவைபாடிக் குனிக்க வல்லார் கோலித்தன் தன் அடியார்களாகி மெய்யுடையும் விடக்கூடீ தீற்பார் * என்கிறார். மேலே கண்ண னுடைய வேணுகானப் பதிகமொன்று கூறி அதற்குப் பயனாக * குழலுவென்ற குளிர் வாயினராகிச் சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப் படுவாரே * என்கிறார். இத்தகைய பாகரங்களுக்கு மேலாகப் பிள்ளை லோகாசாயர் முழுகாப்படியில் ஸ்ரீவைஷ்ண வாதிகாரி லக்ஷணங் கூறும் பெரியதொரு சூத்திரையில் " இரக்கும் நாள் உகத் தருளின திலங்களிலே ப்ரவணனாய் குணுபல கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்கா கையும் " என்றருளிச் செய்கிறார். அவ்விடத்து மணலானமா முனிகளின் திவ்ய ஸூக்திகள்— " பரமபதத்திலே போய் பகவதநுபல கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிற போற்றில் த்வரை நடவா நிற்கச் செய்தேயும் இச் சரீரத்தோடே யிருக்கும் நாள் * தானுகத்தனஞ் * என்கிறபடியே ஸர்வோர்வரன் உகத்து வந்ததிக்கிற திவ்ய தேசங்களிலே ப்ராவண்யத்தை யுடையனாய் அவ்லோ திவ்ய தேசங்களிலே நிற்கிற வனுடைய கல்யாண குணுபலமும், அது அடியாகக் கரணதரவத்தாலும் அவன் விஷயத்திற் பண்ணும் கைங்கர்யமுமே காலசேஷ விஷயமாம் டி. யிருக்கை " — என்பவை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் ப்ரபந்தத்தையையும் கூறும் பெரியதொரு சூத்திரையில்— " உகத்தருளின திலங்களில் ஆதராதீத்யமும் மங்களா சாஸனமும் " என்றருளிச் செய்யப்படுகிறது. ஆசாய ஹ்ருதயத்தில் " ஸாததஸாத்யங்களில் முதலும் முடிவும் வர்ணதர்மிகள் தாஸவ்ருத்திகளென்று துறை வேற்றுவதென்கிறது " என்பது பரம விஷ்ணுமான் ஸ்ரீஸூக்தி விசேஷம். ஆக இவற்றை யெல்லாம் தெஞ்சிற் கொண்டு " தோண்டு பூண்டமுதமுண்டு மெய்யுடையும் விடக்கூடீ தீற்பார் " என்று மகுடமிட்டு நெஞ்சு கனித்து எழுதுமா பரிச் சேதமிது.

கீழே 33 முதலிய சில பக்கங்களில் பாசம்எடுக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமதுபயவே. மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசாய ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கு இலக்காகி வேத வேதாந்த வைஜயந்தி பாடசாலையின் மூலமாக உத்தீர்ணர்களாகி " கைங்கர்ய

தித்யநாதர் பவதேக போகை:” என்கிற ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்திக்கு இலக்காகி யுள்ள வர்களும் பேரருளாளன் பதவிமையில் கொண்டு பூண்டமுத முன்பவர்களுமான விலகாணுதிகாரிகளை முன்னமதுபவிக்கிறேன். *

1. திருமலை பரம்பாடி சடகேயாசாரியர். இவர் உபய வேதாதிகாரியாய் வயோவ்ருத்தருமாய் கைங்கர்ய திரதராயிருப்பவர். விசேஷித்து இவர் ஒரு பெருமை பெற்றவர். (அதாவது) தேவப்பெருமான் ஸன்னிதி மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியில் மறமாமண்டப நிர்மாண கைங்கர்யத்தை திவ்ஹித்ததேயாகும். தமது பாடசாலைக்குத் திலகமாய் விளங்கின மாமண்டு குரவி. நரஹிம்ஹாசாரியரும் இத்திருப்பணியில் ஸஹயோகம் பெற்றிருந்தவர். அவரைச் சிலவாண்டு கட்டுமுன்பு அதியாயமாய் துழந்து விட்டோம். அவரை நினைத்து வருத்துவதை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். வாழ்த்திருப்பவர்களை நினைத்து. *

2. திருமலை விஞ்சுரி. சிங்கராசாரியர். மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியென்று அடியேன் பலகால் ப்ரஸ்தாவிக்கும் மஹாஸ்வாமிக்கு அடியேனைப்போல இவருமொரு (பூர்வாச்சரம்) தொழறிதர். ஜீயர்ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலேயே பணிந்து பலவும் பயின்று பழுத்தவர். பிறகு மாம்பள்ளம் ஸ்வாமி பக்கனிலே க்ரமாதம் வேதமோதினவர். கர்விய நாடகாலங்கார பரிச்சார்த்தி. உபய வேத கண்டிரவாசிரகு பெற்றவர். பரமமகாத்தி குடும்பஸ்தர் பேரருளாளனுடைய தித்யகைங்கர்ய துரத்தராய் விளங்கி வருகிறார் தித்யகீர் தித்யமங்களம். *

3. பிரதிவாதிபயங்காம். அனத்தாசாரியர். தேவப்பெருமான் ஸன்னிதி ஸ்தலாசார்ய புருஷர்களில் ஒருவரானவியர் பலவாண்டுகட்டுமுன் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் உபாத்யாய பதவியை அலங்கரித்திருந்தவரும் பிறகு சோளஸிம்ஹபுரத்தில் ஸ்வயம் ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் தடத்தினவருமான ஸ்ரீஉவே. ப்ர. க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் திருக்குமாரர். ஸ்ரீபெரும்பூதூர்க் கலாசாலையில் நியாயசிரோமணியாகப் பிறகு வேதாந்த சிரோமணியாய் “அதிதமத்யாதேமார் ஜிதம் யசா” என்னப் பெற்றவர். சிலவாண்டுகளாக திஜநிலயமான காஞ்சியிலேயே வளர்த்துக்கொண்டு பேரருளாளன் திருவடிகளிலே அருளிச்செயல் வல்லமையை அந்வர்த்தமாகிக்கொண்டு போருகின்றார். ஆழ்ந்த ஞானமும் விமர்ச சக்தியும் வாய்ந்தவர் * பதியே பரளித்தொழும் தொண்டர் *

4. கோயில் பிரதிவாதிபயங்காம் ராமாஜ்ஜாசாரியர் கண்ணமாசாரியரென்றும் வ்யபதேசிக்கப் பெறுமவர் சிறத்த தமிழ்வித்வான்; உயர்த்த ஸம்ப்ரதாயஜ்ஜார். பகவத் விஷயாதிகாரி. ப்ரவசன ப்ரவிணர். அருளிச்செயல் வல்லவர். தெடுதாளாகவே காஞ்சி ஸ்திரலாஸியாய் கைங்கர்ய ரஸிகராய் விளங்குபவர். சிறத்த மேதாவி.

5. திருமலை அனத்தாசாரியர். குன்றபாக்கம். (ஸ்ரீமாத) க்ருஷ்ணமாசாரியர். அடியேனெழுதியுள்ள “எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை” என்னும் நூலில் குன்றபாக்கத்து வித்வான்கள் நால்வரை ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறேன். (தெ 57) ஸ்ரீமதுபயவே. தி. அ. ராமாஜ்ஜாசாரியஸ்வாமி; அத்தஸ்வாமி நியாயவேதாந்த வித்வத் வசிஷ்டராய் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ப்ரவசனதிரதர யெழுத்தருளியிருந்தார். அவருடைய பெளத்யான இந்த க்ருஷ்ணமாசாரியரும் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கலாசாலையில்

இளமையில் காவ்யநாடகாதிக்களையும் தியாயப் பரகரணத்தைவுமதிகரித்து, நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு காஞ்சிவாஸியாக வந்துசேர்ந்து நமது வைஜயந்தியில் அந்நவயித்து வித்யாபிவிருத்தி ஸம்பன்னரானார். பகவத் விஷயாதிகாரி. ஸ்ரீமதுபயவே மாம்பள்ளம் ஸ்வாமிக்கு இவர் பாக்தேயராதலால் வேதமுமோதினார். அருளிச்செயல் வல்லவரானார் ப்ரவசனத்திலும் ப்ரவிணர். பேரருளாளன் திருவடிகளில் தொண்டுபூண்டமுதமுன்கிஞர்.

6. மாம்பள்ளம் திருமலை வித்திகுப் பாஷ்யகாராயர். ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வேதமோதி வேதபாராயண கோஷ்டியைத் தாத்தவர்களில் ஒருவராக ப்ரஸித்திபெற்றிருந்த மாம்பள்ளம் சிங்கராசார்யஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரரானவீவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலேயே வேதத்தைக் க்ரமாத்நமாகவோதி ஸாஸ்தியமுமதிகரித்து அவ்விடத்திலேயே நெடுநாள் வேதபாராயண கைங்கர்ய நிஷ்ணுதராயிருத்துவந்தவர். தேவப் பெருமாள் திருவடிலாரத்திலே நித்யவாலத்தில் அபிவிஷ்டராய் இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து அருளிச்செயலுமோதி கைங்கர்யநிரதராயிருத்துவருகிஞர். இவர் கர்மகாண்ட க்ரியாகலாப மர்மஜஞர். ஸ்ரீவாபர்ப்ரயோகப் ப்ரவிணர்.

7. கோயில் கத்தாடை அண்ணல் (ஜடப்போம்) ஈகவாஸாயர். இவர் சிலவாண்டு களாக மயிலையில் கேசலப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் வேதபாராயண கைங்கர்ய நிரதராய் வாழ்ந்து வந்தாலும் காஞ்சிபுரஸ்தரே. இவர் யோக்யதைகள் ஸம்பாதித்த தெல்லாம் நமது வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலே. நெடுங்காலம் இவ்விடத்திலேயே கைங்கர்யம் செய்துபோத்தவர். இப்போதும் ஸமய விசேஷங்களில் வந்து செய்து போருமவர்.

8, 9 10. அடியேனுடைய நெனத்தார்களும், கரிஷ்ட ஜாஸநையும், கதிஷ்ட துறிதாலின் குமாரனாய் ஸ்விக்குதனான (செல்வமணியென்கிற) சி. ரங்கநாதனும் ஜ்யேஷ்ட துறிதாலின் குமாரனான சி. அனத்தாழ்வானும், அருளிச்செயற் கடலில் அவகாஹனம் பெற்றுக் கைங்கர்ய துரத்தார்களாய் விளங்குமவர்கள். கதிஷ்ட ஜாமாதாவான (ஸ்ரீபெரும்பூதூர்) மணவாள திருமலாசாரியர் க்ரமாத்நம் வேதமோதி உபயுக்தமான அருளிச்செயல்களையு மதிகரித்து கைங்கர்ய நிஷ்ணுதராயிருப்பவர்.

11. கழியூர். த. த. கோத்தியாஸாயர். கழியூரில் பட்டப்பாஸ்வாமி யென்று ப்ரஸித்தராய் யெழுந்தருளியிருந்த மஹாஸ்வாமி தம்முடைய திருக்குமாரர்கள் நால்வர்க்கும் அத்துமனையோக்யதையைக் கற்பித்திருந்தார். அவர்களில் மூத்தவருடைய திருக்குமாரரானவீவர் பீதாமஹரிடத்திலும் பீதாவினிடத்திலும் மிகச் சிறந்த யோக்யதைகளை ஸம்பாதித்தவர். ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் மிகத்திடமான உபஸ்திதியுள்ளவர். தம்முடைய குமாரர்கள் மூவரையும் தம்மையேயொக்க அருள்செய்திருப்பவர். பகவத் விஷயாதிகாரி. லௌகிகோத்யோகம் வியாஜமாய் இவ்விடத்தில் கைங்கர்ய நிஷ்ணுதர்.

12. மடவளாகம். த. அ. கோபாலாஸாயர். இவ்விடத்தில் ப்ரஸித்த அத்யாபகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ உவே. தேசுரீ ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கு ஜாமாதாவாய் மடவளாகமென்னும் அக்ரஸாரத்திலிருந்து இவ்விடம் ஸ்திரவாஸங்கொண்டவீவர் மாமனாரைப்போல் அருளிச்செயல் விரகராய் கைங்கர்ய

தித்திரதராய் விளங்கி வருகிறார். இவருடைய இரு திருக்குமாரர்களுக்கிடையேயுள்ள உறவு விசேஷங்களில் கைங்கர்ய க்ரத்தா லுக்களாய்ருப்பவர்கள்.

13. காழியூர் த் த பாஷ்யகாராயர். காழியூர் அக்ரஹாரத்தில் ஜனரித்த வர்களுக்கு அருளிச்செயல் யோக்யதை ஜன்மஸ்தித்த மென்னவேணும். இவர் விவரணைதிகாரி. தர்சன நிர்வாஹ கைங்கர்யத்திலுமீடுபட்டவர் திருக்குமாரர் களையும் கைங்கர்யத்தி லீடுபடுத்தியுள்ளவர். *

14. சாத்துப்படி த் த வரதாசாரியர். இவர் இளமையில் நெடுநாள் நமது வேத வேதாந்த வைஜயந்தீவித்யாத்தியாயிடுந்து யோக்யதை ஸம்பாதித்திருந்தும் இடையில் சில பலவாண்டுகள் ஸ்ரீயதோகத்தகாரி யெம்பெருமானுக்குத் தொண்டு பூண்டிருந்தார். தேவப்பெருமான் எண்ணிதியில் இவர் படைத்திருக்கும் பரம்பரைச் செல்வம் நிகரற்றது. அதனால் தேவப்பெருமான் இவரை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டாமல் தம்மிடத்திலேயே அத்தானிச் சேவகமளித்து ஆட்கொண்டிருக்கிறார். பேரருளாளன் திருவுள்ளத்திற்கும் என்னுள்ளத்திற்கும் இவருடைய கைங்கர்யம் மிகவும் ஈஸித்திருப்பதாம். *

15. கோயில் கத்தாடை அன்னாச் சங்கராஜாரியர் இவர் தமது பாடசாலையின் மூலமாகவே அனேக யோக்யதைகளை ஸம்பாதித்தவர். ஆந்திர ப்ரதேசங்களில் சிஷ்யஸம்பத்தியுள்ளவர். ஊர்விலுக்கும் தாட்களில் தவருது அருளிச்செயல் கைங் கர்ய துரத்தாராய்ருப்பவர். ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீமூலத்திகளனைத்திலும் வல்லவர்.

16. தீருமலை சீஞ்சீரார் தாமிரவாரியர். காஞ்சியில் ப்ரதிஷ்டிதராக எழுத் தருளி யிருந்த ச் சுவே. விஞ்சீரார். பாஷ்யகாராசார்ய ஸ்வாமியின் இளைய திருக் குமாரரானவீவர் வெகுநாடும் காஞ்சிபுரியிலேயே வாழ்ந்து அருளிச்செயல் வல்லவ ராயினர். உத்போக நிமித்தமாகத் திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் பேரருளாளனுடைய கங்கர்யரீயவர். *

17. அனத்தேர் கத்தாடை. ஸ்ரீவாஸாசாரியர். இவரும் இப்போது திருவல்லிக் கேணியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் காஞ்சிநகேதனரேயாவர். நெடுநாளைக்கு முன் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்து வந்த வேத பாடசாலையில் வேத மோதத் தொடங்கி யிருந்தார். அதைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டதும் தீவ்யப்ரபந்தமோதினதும் காஞ்சியிலேயே; ஆகவே இவர் காஞ்சி கங்கர்யகளிற் சேர்த்தவரே. சிறந்த வைதிகர்.

18. கங்கைமலை தீருமலை சீஞ்சீரார் அனத்தாரியர். இவரும் இப்போது திரு வல்லிக்கேணியில் ப்ரதிஷ்டிதராயிருந்தாலும் காஞ்சிபுரஸ்தரே. பெரும்பாலும் யோக்யதை ஸம்பாதித்ததும் காஞ்சிபுரியிலேயே. இவருடைய திருத்தகப்பனார் ஸுருதும்பராகக் காஞ்சிபுரிக் கே வாஸமாக வந்து சேர்த்து மங்களாசாஸனப்ரார யெழுந்தருளியிருந்தவர். இவர் ஸம்பாதித்திருக்கிற விவரணை யோக்யதைக்கு மூலம் தேவப் பெருமா னுடைய திருவருளேயாம். பெரிய திருமொழியில் திருவெள்ளக் குளப் பத்தகத்தில் “கல்லின் மஸ்தோள் கலியன் சொன்னமாலை, அம்மொன் அம்மவர் வானவர் தாமே” என்றவிடத்தை ஸேஷிக்கும் போதெல்லாம் அடியேன் இவ னையே நினைப்பவன். இவர்க்கு உத்போகம் வியாஜம்; கைங்கர்யமே போதுபோக்கு.

— ஸ்ரீகாஞ்சியில் சிறப்பாக வாழும் ஐவரைப்பற்றி —

இங்ஙனே இன்னும் பல வ்யக்தி விசேஷங்களை இங்கு அடியேன் எடுத்து மிகமிக விளக்க வேண்டியதுண்டு. நூல் விரிவுக்கஞ்சி நிற்கின்றேன். இறுதியாக ஐவரை நினைத்து க்ருதார்த்தனுக்கிறேன். ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை ஈச்சம்பாடி வரதாசாரியர் ஸ்வாமி ஞானசீல வயோவ்ருத்தராய் இந்த திவ்ய தேசத்திற்கு அணி விளக்காய் விளங்கி வருகிறார். * ஸ்ருஷ்டஸ் த்வம் வதவாஸாயபோலே கைங்கர்யத்திற் கென்றே ஸத்தை பெற்றிருப்பவர். வைபவம் மன்னி வீற்றிருக்கவேணும். மணவாளமா முனிகள் ஐன்னிதி மஹாமண்டப நிர்மாணத்திற்குப் பெருமதிப்பான தன்கொடையளித்த வள்ளல் இப்பெரியார் மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி நிர்வாஹகரான ஸ்ரீஉலே. வானமாமலை திருவேங்கடா சார்ய ஸ்வாமியும், ஆழ்வார் ஸன்னிதி நிர்வாஹகரான ஸ்ரீஉலே. திருமணி ஸ்ரீதிவாஸவரதாசாரியர் ஸ்வாமியும், தர்சன துரந்தரர்களான ஸ்ரீஉலே. நக்ஸப்பா. ஜீயப்பங்கார், திருமலை வீச்சம் பாடி. விஜயராகவாசாரியர்களும் பேரருளாளன் திருவுள்ளவுகப்புக்காக நீடுழி வாழ்க.

— ஸௌமநஸ்யமும் வைமநஸ்யமும் —

தம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (6-8) விருத்தஸமுச்சயப்பதிகத்தில் "வெல் பகையும் நட்பும் விடமு மருதமுமாய்" என்றருளிச் செய்தார். மானிடப் பிறவியாக்கு நட்பும் பகையும் மாறி மாறித்தான் வரும். "உயர்ந்தபதி. கனம் திரு. அழகிரிசாமி யவர்கள் 10-1-09 திருப்பாவை சாத்துமுறை கோஷ்டியில் நிகழ்த்திய உரை" என்னும் மகுடம்புனைத்தவொரு கட்டுரை ஸ்ரீராமாநுஜன் 242ல் வெளிவந்துள்ளது. அதில்—"நம் ஸ்வாமி (P. B. A) எங்கு யாவிடம் தவற இருந்தாலும் சீர்தும் தயங்காமல் அதை யெடுத்துச் சொல்லி விடுவர். பயம் என்பதே அவரிடம் கிடையாது. அதற்குக் காரணம் அவருடைய தெளிந்த குணத்தான்" என்று அப்பெரியார் பேசியிருப்பதை உலகம் கண்டிருக்கிறது. "அதற்குத் காரணம் அவருடைய தெளிந்த 'ஞானத்தான்' என்கிற வார்த்தை ஐட்டி அவர்களின் அன்புமிகுதியாலானதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு முற்பட்ட வார்த்தைகள் ஸர்வாத்மநா ஸத்யம். அதனால் சிலபல பெரியார்களிடத்தில் ஸௌமநஸ்யம் மாறி வைமநஸ்யம் தோன்றியதை நிரூபிக்கப் புகுந்தால் மெய்யே அதுவொரு பாரதமாகும் உயர்ந்த அறிவாளிகளா யிருந்து அவர்கள் வைமநஸ்யம் கொள்ள நேரித்தால் அது நீடித்திருப்பது கிடையாது. பழையபடி ஸௌமநஸ்யமே தலைசிறந்து நிற்கும். இதற்கு என்னுடைய வாழ்க்கையில் வாய்த்த பல வ்யக்திகளில் சில விவக்தி விசேஷங்களை மட்டும் இங்கு நிதர்சனமாகக் காட்ட விருப்புகிறேன். *"

— (1) ராவ்ஸாஹிப், மு. ராகவையங்கார் —

(செத்தமீழ்வாய்ச்சியென்னும் எதை நூல் உலகம் பரவியுள்ளது.) சிறந்த தமிழ்ப்புலவராயிருந்த மு. ராகவையங்கார் (ராமநாதபுரம்) அவர்கள் திவ்யப்பிரத் தங்களைப்பற்றியும் நம் ஆழ்வார்களைப்பற்றியும் சில ஆராய்ச்சிகளை மதுரைச் செந்

தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். அவை பெரும்பாலும் நம்முடைய ஸ்தாசார்ய ஸ்தம்பப்ரதாய ஹரணிக்ஞ்சு சேராதவையென்று முன்னமையை வெளியிடவேண்டியது அவசியமாயிற்று. அந்த ஸ்தம்பப்பத்தில் வெளிவந்தது செத்தமிழாராய்ச்சி. நான்முகன் திருவந்தாதியில் எதிர்த்திருத்தேனாகவே தாராகணப் போர், விரித்துரைத்த வெந்தாகத்துண்டை என்ற பாகுரத்தின் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தை மறுக்கப் புர்த்து "வெந்தாகத்து" என்கிற பாடத்தை "என்னாகத்து", என்று ஸ்வதந்திரமாகத் திருத்திச் சில எழுதியிருந்தார். அது ஸ்வாத்மநா அஸங்கத மென்று முதலிக்க முதன்முதலாக இறங்கினேன். அதிலிருந்து பல விஷயங்களை விமர்சிக்க நேரித்தது. அந்த விமர்சங்களுக்கெல்லாம் தமிழுலகில் ஸுப்பரஸித்தங்கள் ஸ்பை 1829ல் நான் வடதிசை யாத்திரை சென்றிருக்கையில் அந்த ராகவையங்கார் வடமதுரையில் என்னோடு ஸ்தத்தித்து புஷ்டரம் தவாரகை முதலான சில ஸேஷத்திரங்களை என்னோடு கூடவே ஹேவித்தார். தேவியாருடனும், சேஷாதரியென்கிற திருக்குமாரருடனும் யாத்திரைவாக வந்திருந்தார். 10, 15 நாள் ஹைவஸிக்க நேர்ந்தது. யாத்திரையிலும் நான் பலகாரியங்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன்; அவருமப்படியே. ஆகவே லோகாபிரமமாக இருவரும் ஸம்பாஷிக்க நாடோறும் இரண்டொருமணி காலமே கிடைக்கும். இரண்டொருநாள் வார்த்தையிலேயே அவர் பூர்வாசார்ய பக்தி தரித்ரென்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். ஒவ்வொரு நாளும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்திலிருந்து ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருந்தார். இத்தகைய பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் பொறுமைபோடிருப்பவனல்லேனாதலால் ஒருநாள் நேரில் சொன்னேன்—"உம்முடைய பெயர் மு. ராகவையங்காரென்று காண்கிறது; முட்டான் ராகவையங்காரென்றே முழுமுடம் ராகவையங்காரென்றே நீரே கையெழுத்திடுப்படி இந்த யாத்திரையிலேயே செய்து விடுகிறேன்" என்றேன். ஆசார்யபக்தியே வடிவெடுத்தவளான அவரது தேவி அவரில்லாத ஸமயத்தில் வந்து 'ஸ்வாயி' எஜமானர் பெரியார்களின் ஸூபாத தீர்த்தத்தை ஒருநாளும் பருகினவரல்லர்; என்ன துண்ஹைவாஸபலனோ தெரியவில்லை; என்னுடைய தகப்பனாடித்திலும் மாமனாடித்திலும் இவர் சிலநாளாவது பழகியிருந்தால் இப்படியெல்லாம் பேசவேமாட்டார்; திருப்பல்லாண்டு கூட தெரியாதிவர்க்கு; இந்த யாத்திரையில் எதிர்பாராதபடி எங்கள் பாக்யவசமாக ஸ்வாயின்றுடைய சேர்க்கை ஏற்பட்டது; ஸ்வாயி எப்படியாவது எஜமானரைத் திருத்திப் பணி கொள் ளவேணும்; திருமலைதம்பி எம்பாரைத் திருத்திப்பணிகொண்டது ஸ்வாயிக்குத் தெரியாததன்றே' என்று பலவும் சொன்னான். ஆனாலும் அப்போது அவர் திருத்த வில்லை. அவர் நாம் அச்சிட்டவொரு புத்தகத்தில் ஓரிடத்தில் (புட்டோட்டியில்) என் பெயரை வெகு சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு "இந்த ஸ்வாயியும் இப்படி திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்" என்றெழுதியிருந்தார். [இது முகுத்தமாகு விஷயத்திலென்று நினைக்கின்றேன்.] அதை அப்போது அவர் [மு.ர.] எடுத்துக்காட்டி 'ஸ்வாயிவிடத்தில் அடியேன் மிகவும் ப்ரதிபத்தன்; சென்னையில் லெக்ஸரிகனில் பணி செய்யுப்போதும் ஸ்வாயின் தூல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பல விஷயங்களில் தெளிவுகாட்டியிருக்கிறேன்' என்றார்; அப்போது அவர்க்கு நான் பதில்கொன்னது. இந்த தோத்திரங்களினால் அடியேன் மயங்கிவிட மாட்டேன். ஸர்வஜனங்களான பூர்வ

சார்யர்களின் ஸங்கதிகளை அவமதித்து எல்பால் பக்திகொண்டாலென்ன? விப்ரதி பகதி கொண்டாலென்ன?" என்று.

அந்த யாத்திரைக்குப் பிறகு, அவர் வெளியிட்டவற்றையெல்லாம் வரவழைத்துப் பார்த்து ஒன்றையும் உபோதயமாக அவருள்ளம் தெளிவுபெறப் பல வியாசங்களைமுதியுள்ளேன். அப்போது ஸ்ரீராமாதுஜன் தோன்றியிருப்பதால் அம்ருதலஹரியில் வெளியிட்டுவந்தேன். கோயிலில் வாழ்பவரும் அம்ருதலஹரி மானேஜிங் எடிடருமான ஸ்ரீ உ. வே. பண்டிதராஜ மே. ஸுந்தராசாரிய ஸ்வாமிக்கு அந்த மு. ராகவையங்கர் தேவநாடுபத்திகளில் சேர்த்தவர் என்பது அப்போது தெரிந்தது அந்த ஸ்வாமிக்கு இந்தக் கண்டனங்கள் அபியமாயிருக்குமோ! என்று கூடப் பாராமல், உண்மையுரையில் ஒருவர்க்கும் அஞ்சவேண்டியதல்லையென்ற அத்யவலாயத்தடன் கடமையைச் செலுத்திவந்தேன் இதன் முடிவைத் தெரிவிக்கவேணுமே; அவர் சரமகதக்கு முன்பு சிலகாலம் திருவனந்தபுரத்தில் பூனிவாஸியில் பணியாற்றிவந்தார். அப்போது நான் பல அன்பர்களுடன் மலை நாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை புறப்பட்டு அவ்விடம் சென்றேன். நாலைந்து நாள் அங்கி நத்து ஸன்னிதியில் உபத்யாஸங்கள் நடத்தினேன். அவரும் (மு. ரா.) கூடவிடுத்து களித்து முடிவில் தேவியருடனேயொழுந்து அக்கிருத்த வைதிகர்களை கணம் சொல்லச் செய்து தம்முடைய ஸம்பாவணையாக ரு. 1. 000 சால்வையுமளித்துப் பலரதயப் பேசினவை பதிகைகளில் ப்ரஸித்தமானவை.

(2) திருவயத்தியும், சேட்டார் நாரிணையார்

(3) R. V. திருஷணமாதாரியர், குடந்தை.

(4) A. V. கோபாலாசாரியர், தஞ்சை.

இங்குக் குறித்த மூவரும் சிறந்த வித்வான்களாயும் ப்ரதிஷ்டிதர்களாயும் விளங்கினவர்கள். இவர்களுள் R. V. திருஷணமாதாரியர் அத்வித்ய வித்வான். A. V. கோபாலாசாரியர் வேதாந்த வித்யாநிதி யென்று விசுது பெற்றவர். சேட்டார் நாரிணையார் "பகவத விஷயம்" என்று கட்டல் பெற்றவர். இம்மூவரும் அடியேனுக்கு இளமையில் தந்தே பரமன் டீக்தர்களாய் தந்தவர்கள். * சாத்யம் ஹி யத் ஸா ப்ரக்ருதிர் ஜலஸ்ய என்னப் பெற்ற தண்ணீரும் ஒளபாதிகமாகத் தன்னுடைய தன்மை தவிரக் காண்கிறேமானே. அதே ரீதியில் இம்மூவர்க்கும் விபாயம் விரிந்தது. அதுவொரு விபயம் என எம்பககம். ப்ரஸ்வாதாழ்வானும் ஒருகால் எம்பெருமானோடு எதிரம்புரே பாக்கதேர்த்ததென்று தூஷகன் வாசிக்கிறோம். அதனை உண்மையென்று யாரும் நம்பாது தனது தம்பும்படி பண்ணி விட்டார்கள் இம் மூவரும். இவர்களுக்காக மட்டும் மறுப்புரைகளைமுதி யச்சிட இரண்டாயிரம் ரூ. 10 வரையில் செலவு செய்ய நேர்ந்து விட்டது. பிறகு மூவரும் அநுதாப பதிரிகைகள் விடுத்து "நானும் யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம். தேனும் பாலும் தெப்பியும் கன்னலும் மழுது மொத்தே" என்னுட்படியான விருத்தாந்த வச்சேஷங்கள் உலகப் பிரசித்தம். எல்லாம் ஏடேறிக்கிடப்பணவாதலால் சிறு பிரயத்தவர்களுக்கு மட்டும் இவை அபூர்வரவணமாயிருக்கும். R. V. திருஷணமாதாரியர்

ஸ்வாமி மட்டும் அக்காலத்தில் திருக்குடத்தைவிடுத்து வெளி வந்து கொண்டிருந்த ஆர்யதர்ம பத்ரிகையில் மிகுந்த அநுதாபத்துடன் தமது ப்ரேமப்ரவாஹங்களைப் பிரகாசஞ் செய்தார், மற்றையிருவரும் "ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம் இனி யென்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்" என்ற கோபிகளை யழகரித்து "இனியென்றும் உம் ஜோஷிக்கு வாரோம்" என்று உலகறிய வெழுதி ஒய்த்தவர்கள். .. *

— மதபேதங்களில் அடியேனுடைய பாதிபத்தி —

திருவிருத்தத்தில் *லணங்குத் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிதற்பால் பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாக்கி * என்று ஆழ்வாருளிச் செய்திருப்பதை அடியேன் இளமையிலேயே ஊன்றி நோக்கினவன். உலகில் மதபேதங்கள் இல்லாமலிருக்க முடியாது. உலகுக்கெல்லாம் பாணஷ ஒன்றேயாகவுள்ளதோ? இல்லையே ஒரு க்ராமத்துக்குள்ளேயே ஒன்பது பாணஷகள் தன-யாடக் காணுநின்றோமன்றோ? அப்படியே பலபல மதங்கள் தோன்றியிருப்பதும் ஸஹஜமே. ப்ராஹ்மணஸமுதாயத் தில் ஊர்தவபுண்ட்ரதாசிகளை யெடுத்துக்கொள்வோம். புண்ட்ர உபாதான தர்வயத் தில் எத்தனை பேதங்கள்? புண்ட்ராகார ஸந்திலேசத்தில் எத்தனைபேதங்கள்? இவை இன்று நேற்று ஏற்பட்டவையா? சந்திரஸூரியாதிகளோடு கூடவே இவையும் தோன்றியவை யென்பதை யாரேனும் மறுக்கமுடியுமா? இதை அடியேன் நன்கு உணர்ந்தவன். ஆகவே எந்த மதத்திலும் எத்தபுண்ட்ரத்திலும் அடியேன் வெறுப்போ பகையோ கொண்டவனல்லேன். கொள்பவர்கள் அவ்வேக்களை யாவர். நமது பூத்ரவாசாரியர்கள் ஆதரித்திருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? விசிஷ்ய வேதாந்ததேசிகள் அணிந்துகொண்டிருந்த புண்ட்ராகாரம் எது? என்பதைமட்டும் அடியேன் விமர்சிப்பவனாகலால் அந்த விமர்சங்களை வெளியிடுவது கொண்டு அடியேனிடம் மதஸ்ர க்ரஸ்தனாகச் சிலர் எண்ணுவது தகுதியற்றது.

ஸம்ப்ரதாயாத்ரதங்களில் தேசிகனுக்கு அபிமதமல்லாதவற்றை அவர்க்கு அபிமதமாக ஏறிட்டு, தேசிக ஸம்ப்ரதாயமென்றும், தேசிகதர்சனமென்றும் புதுப் பெயர்களைப் புனைந்து சிலர் ப்ரசாரம் செய்துவருவதும் மிகத் தவறு என்னும் கொள்கையை அடியேன் சிக்கெனக் கொண்டவன். இறுகாரும் அடியேனெழுதி வெளியிட்டுள்ள எண்ணூறு நூல்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை இந்த விசாரத்திலேயே பரத்திருக்கின்றன. இருநூறு வருடங்களுக்கு உட்பட்ட காலத்திலேயே தேசிக ஸம்பந்தத்தை வலித்து நலித்து ஏறிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஏற்கெனவே தங்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைகளை தேசிகனுடையவையாக ப்ரசாரம் செய்துவருந் தீரிக ளென்பதை அடியேன் சோம்பா ல் பலநூல்களால் நிரூபித்து வருகிறேனென்பதை யும், மேற் இதை மறுக்க நெஞ்சாலும் நினைக்கவில்லாமல் வாளா இருந்து வருந் தீரிக ளென்பதையும் உலகமுழுது முணர்த்திடுக்கின்றது. அடியேன் எனையும் ஆதார மின்றி ஆக்ரஹத்தா லெழுதுபவனல்லேன். "வாய்நெக்கடிண்டிவழி" என்று பல பெரியார்கள் துணிந்து எழுதியுள்ளபடியேதான் ஒவ்வொன்றையு மெழுதியிருக்கிறேன், எழுதிவருகிறேன்.

சிலர் இலேசாக மறுப்புக் கூறிவிடுவதுண்டு; (அதாவது) "இவர் (P.B. கூ., ஏற்கெனவே சிலபலவாண்டுகளுக்கு முன்பு தாம் இசைத்திருத்தவற்றையும் ஏதோ பிடிவாதங்கொண்டு தாமே மறுக்கிறார்; தன்னைத்தானே கண்டித்துக் கொள்ளுகிறார்" என்று. இதைப்பற்றி நான் பலகால் விரிவான விடைகள் விடுத்திருத்தாலும் இப்போது இங்குச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்போம்.

— சில விமாசங்கள் தோன்ற உண்மைக்காரணம் நிரூபித்தல் —

"தமக்கு உபதேசரத்தினமாய் இருப்பதுபோல் அவர்களுக்குப் பிரபந்தசாரம்; தமக்கு ஸ்ரீசைலேசதயாபாக்ர மிருப்பதுபோல் அவர்களுக்கு ராமாநுஜதயாபாக்ரம்;" என்றீங்கனேதான் நெடுநாள் தினைத்திருந்தேன். இப்போதும் இங்ஙனே பலர் தினைத்திருப்பதுண்டே. ஹரிதித திலகம் தேசிகன் ஸாதித்தது— என்று எத்தனை வடகலை வித்வான்கள் எத்தனை வருஷகாலமாக எண்ணியிருந்தனர் தெரியுமோ? யார்க்கும் எதிலும் ப்ரமம் நீய்தவதற்கு ஒரு காலவிசேஷமோ வேறு விசேஷமோ உண்டாகிறதன்றே. அதுநினை. திடீரென்று ஒருஸமயம் ராமாநுஜ தயாபாக்ரத் தனியன்தோன்றி அநுநாதவநடமாயிற்றென்று ராமாநுஜதயாபாக்ரோதஸவமென்ற இங்கே கொண்டுவந்த தொடங்கினார்கள். அப்போதுதான் விமர்ச முதிக்க அவகாசமேற்பட்டது ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீராமேஷங்கடநாதர்யை என்கிற தனியன் ப்ரமம் கம்பிரமாயும் எஞ்ஞான்று மெங்கும் சமப்புப் பெற்றதாயும் விளங்குதற்கு அனாத உபேஷித்து, அவதாரஸ்தலத்திலுங்கூட வாயால் சொன்னாலும் தண்டனை, தெஞ்சால் தினைத்தாலுங்கூட தண்டனை என்னதின்றவொரு விசேஷத்திற்கு உத்ஸவம் என்றால் இதைப்பற்றி விவரங்களுக்கு விமர்சம் வினாயாமலிருக்க முடியுமா? தனியனுக்கு உத்ஸவம் என்பதே விசித்திரம்; அதிலும் தோன்றினதான் முதல் பங்கப்பட்டு வருகின்றொரு தனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் கர்வரன் கொடுத்த விவேகசக்தியை யுடையவன் விவேகியாமலிருக்க முடியுமா? க்ருஹினியாக வந்த நாள் முதல் ஸ்வாமிநியென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த வெருத்தியை ஒருநாள் திடீரென்று பல்லக்கிசென்றி விதிவலம் வருவித்தால் விசாரம் தோன்றாமலிருக்குமா வென்று பாருங்கள்

• ஸ்ரீமான்வேங்கடதனியனுக்கு உத்ஸவமென்றால் ஒருவாறு இசைத்திருக்கும். அதை தேசிகனுடைய அவதாரஸ்தலத்திலேயே அவருடைய திருமுன்பே நடத்த வுங்கூடும். அதைவிட்டு, அஸகந்தப்ராப்தபாதுகாஸஸூஸ்ரபஹுமானத்தனியனுக்கு உத்ஸவமென்பதும், அதுதானும் புதிதாகக் கட்டினவொரு க்ருஹத்திலென்பதும் எவ்வளவோ விமர்சத்தை யுண்டாக்காதா? உண்டான விமர்சத்தை சதா ஸஹஸ்ரசு வெளியிட்டேன். "கீழ்க்கண்டில் ஒப்புக்கொண்டிருந்து இப்போதாக மறுக்கிறார்" என்று சொல்லிவிட்டால் இது ஸமாதானமாகுமோ?

— ஸ்ரீகோஷ்டிபுரம் ஸ்வாமியின் வினையுயர்ந்த வராததை —

அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணசாரிய ஸ்வாமி காஞ்சியில் ஸ்திரவாஸமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். ப்ரீமத் ப்ரமம். இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமிபோலவே இவரும் விஷயங்களை கோபதாபயில்லாமல் கேட்பதும் சொல்லுவதுமாயிருந்த படியால் என்னுடைய விமர்சங்களைவெல்லாம் அவரிடம் ஸ்வாமி

பித்தேன். முழுதும் கடாசுஷித்துவிட்டு ஸாதித்தது இவ்வளவே; ஏதோ வொரு பத்ததி நடந்து வந்ததென்பதும் இடையில் மாறுபாடு நேர்த்ததென்பதும் வாஸ்தவம். இதுவும் ஏறக்குறைய தூறுவருஷை காலமாக நடத்து வருகிறதென்பதை தேவரீரும் இசைத்திருக்கிறது. எங்களுக்கு ப்ரவேசமுள்ள சில கோவில்களிலும் மடங்களிலும் ஒருவிதமான வழக்கம் வந்துவிட்டது; தேவரீருடைய விமர்சனத்தைக்கண்டு இதையெல்லாம் மாற்றிக் கொள்வதென்பது ஸாத்தியமா? உங்களுடைய பத்ததியை இனி நாங்கள் பரிக்ரஹிக்க முடியுமா? ஒருவிதமாக வந்துகொண்டிருக்கிற ஆசாரத்தை நாங்கள்தான் விடமுடியுமா? விட்டால் ஸ்மார்த்த மாதவாதிகளைப் போலே மனையை ஆட்டிக் கொண்டுதானே யிருக்க வேண்டும் ஏதோ பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் நடந்து வருகிற விஸைகள் என்றிருக்க வேண்டியது. நியாயவய விவகாரங்களுக்கு இடமளித்தது அநீதியே—இத்யாதி. இது ப்ரமாமானிகமும் ஸாத்தவிகமுமான வாத்தியையென்று உகத்தேன்.

— அடியேனுடைய நூல்களைப்பற்றி —

இதுகாறும் அடியேனெழுதி வெளியிட்டிருக்கிற நூல்களுக்குப் பதின்மூன்று துறைகள் வகுத்திருப்பது ப்ரஸித்தம் அவற்றுள் பரபஷ்ப்ரத் தேசபத்திரை என்பது ஒன்று. அதாவது இதரங்களுடைய வாதங்களைக் கண்டித்தெழுதிய பாகம். இதைப்பற்றி இந்நூலில் ஸாரமாகச் சிலவிஷயங்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு ஸமயம் எழுதியிருக்கிறேன்—“வம்புச் சண்டைக்குப் போகமாட்டேன், வந்த சண்டையை விடமாட்டேன்” என்று இந்தத் தன்சரிதைச் சுருக்கத்தில் (பக்கம் 23ல்) “திருக்குடந்தையில் விவாதத் தொடக்கம்” என்று தொ. க.வி இரண்டரைபக்கம் எழுதியிருப்பதை ஸஹ்ருதயர்கள் மீண்டு மொருமுறை வாசித்துப் பாப்பது, அந்த உபக்ரம முறையித்தத்தின் வன்மையை அம்பெருமானே அறியவேணும். அதிலிருந்து விவாத க்ரந்த லேகனங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. எடுத்துக்கொண்ட இவ்விஷயத்தை ஆப்தர்களும் அநாப்தர்களும் அடியே தொடருத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது ஆவச்யகமென்று நெண்ணிச் சிந்துவிவசிக்கிறேன்.

— கருஞ்சீபுரம். சாமா - திருமலை தாதாசாரியர் —

இவர் மாதாமஹஜீயர் ஸ்வாமியின் அந்தேவாஸிகளில் ஒருவர். தலைவர் என்றஞ் சொல்லலாம். சடகோப நிலைமென்கிறகோவில் பா. சாஸியில் நான் வித்யாத்தியாகச் சென்றபோது சிலமாதங்கள் இவரிடத்திலும் வித்யாத்தியாக இருக்க நேர்ந்தது. இவர் அங்குள்ள பெரியோர்களோடு பேசுவதெல்லாம் பெரும் பாலும் கலாபேதகலாபைய விஷயமாகவே யிருக்கும். பாய்பேயில் ப்ரஸித்தமான திணையஸாகர் அச்சுக்கடத்திவிடுத்து கஷ்யமாஸா ஸீரீஸ் பலவாண்டுகள் வெளி வந்து கொண்டிருந்ததைப் பண்டித வுலகம் மறத்திராது. அந்த மாகையில் பாதுகா ஸஹஸ்ரம் விவாக்கியானத்தோடு வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு இந்தத் திருமலை தாதாசாரியர் ஒரு பூமிக்கையை யெழுதி யனுப்பி ஸதுபாயத்தினால் அதை அத்தோடு சேர்த்து வெளியிடுவதாய். அதில் தென்னாசாய தூஷணைகள் மலிந்திருக்

கின்றன. அப்புத்தகம் இற்றைக்கும் பலரிடமுள்ளதே. அந்த பூமிகையை தானும் பார்க்க நேர்ந்தது. உண்மைக்கு மாறாக எழுதப்படும் விஷயம் எதுவானாலும் என் கண்ணில் பட்டுவிட்டால் "பாற்பு பாறியகர்த்தம் பங்குழாங்கன் தீரேழ்" என்கிற திருவாய்மொழிப் பாகரத்தின்படியாகு மென்பதை இத்திலவுலகில் தெரிந்து கொள் ளாதார் ஆளுமில்லை. அந்த பாதுகா ஸஹஸ்ர பூமிகைக்கு ப்ரத்யக்ஷரகண்டன மாக 'பாதுகாஸஹஸ்ராபதார்த்தம்' என்கிற தூண் வடமொழியில் எழுதி அத்துடன் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பையும் சேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிட்டேன்.

— வடகலை வித்வான்களின் வஞ்சனைச் செயல்கள் —

வடகலை வித்வான்களுக்கும் அடியேனுக்கும் தோன்றிய பலவகைப்பட்ட விவாதங்களுக்குப் பாதுகாஸஹஸ்ராவதார விஷயமான விவாதமே மூலகந்த மானது. இதிலிருந்தே சாகோபசாகமாகப் பல விவாதங்கள் வளர்ந்தன. தேசிகன் பாதுகாஸஹஸ்ரம் பணித்தற்குக் காரணத்தை முன்னோர்கள் உள்ளபடி யெழுதி வைத்திருக்கச் செய்தேயும் வீணாகத் தென்னாசாரியர்களைப் பழிப்பதையே முக்கிய மான குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தேசிக சரித்திரமேழுதுவதாக ஒரு வியாஜமிட்டுக் கிளர்ந்து கைபோனபடியும் மனம்போனபடியும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அழகிய மணலாளப்பெருமாள் நாயனாரென்னுமாதாரியர் தேசிகனுடைய பெருமை யைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவரோடே போட்டியிட்டுச் சண்டையிட்டதாகவும் அவரை வெல்லவதற்காக ஒரீரவில் ஒருயாமத்தில் பாதுகாஸஹஸ்ரமிட்டதாக வொருவர் எழுதுவது, வாத்கேஸரி அழகியமணலாளச்சியரென்பவர் சண்டை யிட்டதாகவும் அவரை வெல்லவதற்காகப் பாதுகாஸஹஸ்ரமிட்டதாக மற்றொருவர் இப்படி தங்களைத் தங்களே கண்டனம் செய்துகொண்டு "தடியெடுத்தவ னெல்லாம் வேட்டைக்காரன்" என்னும்படி எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ் வொருவரும் உண்மையுணர்ந்துங்கூட ஸதாச்சாரியர்களை தூஷிக்கவேண்டியதற் காகவே இதுபோன்ற வீண் சிச்சைகளை வளர்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இதில் தலையிட்டு பங்கப்பாடாத வித்வான் ஒருவருமில்லை.

— ஸ்ரீமதுபயவே. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரின் கட்டுரைகள் —

இச்சிறுதூண்டி கீழே (பக்கம் 496) "அந்மான் D ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் கண்டறிந்த தத்துவம்" என்ற மருதத்தின்கீழ் அப்பெரியார் கண்டறிந்த தத்துவத் தைத் தெரிவித்துவிட்டு, "இவரைப் பற்றி மேலே விவாகத் தெரிவிப்பேன்" என் றெழுதிவிட்டிருக்கிறேன். இவர் மிகச்சிறந்த பெரியார். இவரிடத்தில் ஹ்ருதய பூர்வமான மதிப்புடையே அடியேன். இவர்க்கு "ஸஹ்ருதய ரஸிகமணி" என்கிற விருதும் சூட்டியிருக்கிறேன். அடியேனுடைய வாத விவாத தூல் வளர்ச் சிக்கு இவரும் (அல்லது) இவரே பிடிபுதர் எனவேண்டியிருக்கிறது இதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன். முன்னம பரஸ்தாஸித்த சாமா திருமலை தாதாச்சாரியர் தொடங்கியிருந்த தென்னாசார்ய தூஷணையை இந்த D R பெரியவரே மிகமிக வளர்த்தினவர் இவர் தாம மூலாதாரமொன்றுமின்றியே தரத்தோன்றியாக எழுதத் தொடங்கின தேசிக சரித்திரத்தில் அப்பப்ப! அப்பப்ப! எவ்வளவு தென்னாசார்ய தூஷணை! விவேகியாயும் அட்வொகேட்டாயும் மிகக்கிற வொருவர் இப்படி ஸதா சார்ய தூஷணைகளுக்கென்றே தீவிரகொண்டிருப்பது மிக வேறுக்கத் தக்க தல்லவா! என்னுடைய வாழ்நாளில் இனி இந்த D R பெரியாரைப்பற்றி யெழுது யிருக்கிறேன். அதை மேலே அதுபத்தத்தில் காண்பது.

— அடியேனுடல்நிலை யுணர்த்துதல் —

உதாளினர்கள், ஆப்திகள், பரமாப்திகள் என மூன்று வகுப்பினருளரே. ஸ்ரீராமாநுஜனைப் பெற்று வாசிப்பவர்களை யெல்லாம் அடியேன் பரமாப்திகளாகவே கருதியிருப்பவன். அன்னவர்கள் பலர் அடிக்கடி என் உடல்நிலையைப்பற்றிக் கவலைகொண்டு விசாரிப்பவர்களாயிருப்பதால் ஒவ்வொருவர்க்கும் பதில் கடிதம் தனித்தனி விடுக்க முடியாமல் அனைவருமறிந்துகொள்ள விஜயாபேகேந்தேனிக்கு, 21.2.1964 என்னுந் தேதியைப் பலர் நினைவில் கொண்டுள்ளார்கள். அன்று தான் அடியேனுக்கு ஹிருதய கோசக் கோளாறு ஏற்படத் தொடங்கிய நாள். உயிர்ப்பிச்சை பெற்ற நாளாகதுவே. உடலில் விவாதியொன்றுமில்லை. அன்று முதலாகவே அளவுகடந்த அசக்தி விளைந்தது. மருத்துவர்களின் பலவகைக் கட்டளைகளுக்கு உட்பட நேர்த்தது. படியேற் யிறங்கக்கூடாதென்பது முதற் கட்டளை. அதனால் கருமவாஸத்தைவிட்டு (ஸ்வகீய) வித்யாபவனத்தைச் சேர்ந்த ராமாநுஜகூடத்தில் வாஸத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நேர்த்தது. ஒருவகையில் இது இனிதாகவேயாயிற்று. இங்ஙனே ஆறு ஸம்வத்ஸரங்கள் கடந்துவிட்டன, சென்னையில் வாரத்தோறும் இரண்டுநாள் (1981-ல் முதலாக) நடத்தப்பட்டு வந்த உபந்யாஸங்களை நிறுத்திக்கொள்ள நேர்த்தது. மார்கழியுபந்யாஸம்போன்ற நைமித்திகோபந்யாஸங்கள் தவிர்க்கமுடியாமல் ஏதோ நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நார்பத்தேயு ஸம்வத்ஸரகாலம் அவிச்சின்னமாக நடத்தப்பட்டுவந்த நித்யப்ரபாதத் திருவிதி வேதபாராயண கோஷ்டியையும் அவிச்சின்னமாக நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உபந்யாஸார்த்தமாக வெளியூர்ப்பயணங்களை அறவே நிறுத்தியிருத்தும் சில சமயங்களில் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமாய்விடுவது பகவத் ஸங்கல்பாதீனமத் தனை. மூன்று வருஷகாலம் வெளியூர்ப் பயணத்தை நெஞ்சால் நினைக்கவு மாகாதபடி அசக்தி யீக்கிருந்தது. அதன்மீறகு ஸமய விசேஷங்களில் தீர்ப்பத்தவ சாத் நிஜாமாபாத், ஹைதராபாத், ஸகித்தராபாத், பெங்களூர் என்றிப்படி சில நகரங்களுக்குச் சென்றுவரவும் நேர்த்துவிட்டது. ப்ருத்தாலனம் டில்லி ஹரித்வாரம் முதலிய நெடுத்தூரதேசப் பயணமும் சென்றவாண்டில் ப்ராப்தமாய்விட்டது. ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் “தம்முடைய வாழ்நாளில் இதுதான் கடைசிப் பயணம்” என்று நினைத்துக்கொள்வேன். “அத்யோஹி அவத்யச் சித்தயதி ஸ்வச்சத்தம் விததாம்யஹம்” என்று துணிந்து கூறியுள்ள எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தை யாரேயறிவார். ஏதோ நல்லபடியாகவே காலம் கடந்துவருகின்றது.

ஸமீபகாலத்தில் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நேற்றைய தஷமிநாயனத்தி லும், திருவல்லிக்கேணியில் கடந்தவாரத்திலும் நிகழ்ந்த உபந்யாஸமாலைகள் உள்ளங் குளிர நின்றன. அடியேனுடைய வாழ்நாளில் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண்டு ஸேவித்தது என்பது பரியாயமாகும். விடைகொள்ளும் போதெல்லாம் ப்ரவசனமென்கிற ப்ராஜல்பனம் நடந்தே தீரும். இப்போது கடைசியாகச் சென்ற ஸமயத்தில் ஆறு நாள் உபந்யாஸங்கள் அடைவே தடைபெற்றன. இவ்வுபந்யாஸ கோஷ்டியை மீகூத்த ச்ரத்தையுடனும் தகுந்த ஸ்வஸன்னதைகளுடனும் நடத்திவைத்தவர்— ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிபரும் புத்தூர் வக்கீல்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரு மான ஸ்ரீமதுபயவே. 6 கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியாவர். அவர்தாமே தமது ஸுதர்சன பத்ரிகையின் 23-1. இதழில் எழுதிப் பிரகடம் செய்திருந்ததை இதன் கீழே தருகிறேன்; ஏற்கெனவே ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவந்ததேயிது.

— “ஸ்ரீரங்கம் ஸபையில் உபந்யாஸங்கள்” —
(ஞீவைஷ்ணவ அந்தரங்க பதிக வெளியீட்டது)

சென்ற இதழ்களில் அறிவித்தபடி ஸ்ரீரங்கம்மேலச்சித்திரை வீதி (நிர் 85) பாரதிய பூர்வதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபா கிஞ்ஞற்றத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீகாஞ்சி மஹா வீதவாள் ஸ்ரீ ம. கோ. ப்ர. ப அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி அவர்களால் 9-12-89

முதல் 14—12—89 நாட்களில் இரவு 7-80 முதல் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூரிகத்திகள் அணுகுண்டிவாழ்வுபயான உபந்யாஸங்கள் திகழ்த்தப் பெற்றன. முதல் நாள் “பக்தாமதம்” என்றும் ச்லோகத்தில் நாதமுனிகள் ஆழ்வாரையும், திருவாய்மொழியையும் அணுபவித்திருக்கும் ப்ரகாரமும், இரண்டாவது நாள் ஸ்தோத்ராரத்னத்தில் துளவந்தார் ஆழ்வார்களை அடியொற்றியிருக்கும் ப்ரகாரமும். மூன்றாவது நாட்களில் எம்பெருமானார் தமது தில்யக்ரந்தங்கள் அனைத்திலும் நம்மாழ்வானா அடியொற்றியிருக்கும்படியும், ஐந்தாவது நாளில் ஆழ்வாணம். பட்ட பத் தில்யப்ரபந்தப் பெருங்கடலில் குடைத்தாடியிருக்கும் பெற்றியும் விசேஷ ஸ்வாமியால் அநுபவிக்கப் பெற்றன. ஆறாவது நாள் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்வாஸம் பரக்க உபந்யாஸிக்கப் பெற்றது. ஆழ்வார்களுடையவும், ஆசார்யர்களுடையவும் தில்யஸூரிகத்திகள் ஸ்வாமிக்கு வாகோஸிதேயமாயிருக்கிறபடியால் உபந்யாஸங்கள் கடல் மடை திறந்தாற்போலே ச்ரோதாக்களை ஸ்ரீஸூரிகத்தியம்குத ஸ்ரீரக் கடலிலே திகைக்கவைத்தன. ஒவ்வொரு நாளும் இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் பரந்து சென்ற உபந்யாஸங்களை ஸ்வாமியின் திருமேனி பாங்கைக் கருத்தில் கொண்டு அன்பர்கள் பலகால் திணுவுறுத்தி திறுத்தவேண்டியிருந்தது. எம்பெருமானார் ஆழ்வார்களோடு ஸம்பந்தயில்லாதவர் என்று சிலர்

அவிசாரிதமணியமாகக் கூறுவது மூன்றாவது நாலாவது உபந்யாஸங்களில் அடியோடு தகர்க்கப்பட்டது. மாழனிகளின் ஆறுவது நூற்றாண்டை மொட்டியமைக்கப் பெற்ற இவ்வுபந்யாஸத் தொடரின் கடைசி யுபந்யாஸம் ஸ்ரீசைலேசத் கவிபவரின் அபூர்வார்த்தங்களையும் மாழனிகளின் வையவத்தையும் வர்வா வளக்குவதாய் உபந்யாஸங்களுக்கெல்லாம் சிகரமாய் அமைந்தது. அஹம் பூர்வாசாரிய கரந்த ப்ரகாசந கைங்கியத்திற்காக ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீயகம் திருச்சி மஹாஜனங்களின் கிருச்சிக்காரமாகப் பொற்கீழியொன்று அளிக்கப்பட்டது எங்கனா, தவானுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசத்தியமென்றும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்மாத்யானத்தை உடனடியாக அச்சிடத் தொடங்குவதாக நிச்சயிக்கப்பட்டது இதற்கு சென்னையின் துக்கும் Dr. ஸம்பத் அவர்கள் ஓர் கணிசமானதொகை அளிக்க முன்வந்தார்கள். அவ்வண்ணமாகவே நிதி வசதி டைத்த ஆஸ்திகங்கள் அவ்வாறு எவ்வளவு இயல்பாக அவ்வளவு தொகையை ஸ்வாமியுக்கு அனுப்பி, ஒரு சில ஐயுறத் திருவரத்திற்குள் துர்லபமான ஆசார்ய கரந்தங்கள் அளித்தையும் அபிமானமுடைய உலாமினைய மென்மேலும் உதஸாஹப படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

அடியேன் P. B. A. செய்யும் விண்ணப்பம், மேலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸ்துத்சன பத்ராதிப ஸ்வாமியின் செருமுயற்சியினால், தற்காலம் நாம் மேலாகாண்டி துக்கும் பூர்வாசாரிய கரந்த ப்ரகாசன கைங்கியத்திற்கு எண்ணூறு ரூபாய் நித்தியூத்தியான சங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் தென்னாசிய உயர்வைதாட்சியில் ஒரு நாள் உபந்யாஸத்தின் மூலமாக 125 ரூபாயுள் ப்ராப்தமாயிற்று. சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீ உ.வே. Dr. ஸம்பத் ஸ்வாமி ஆசார்ய ரூபாய் அளிக்கத் திருப்பாண்டி 200 ரூபாய் அட்வான்ஸாக அளித்தருளி மஹாதஸாஹத்தை ஊட்டியுள்ளார் P. B. A.

— திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸ விசேஷங்கள் —

ஆண்டுதோறும் ஸ்ரீராமநவமி ஸந்தர்ப்பத்தில் பத்தெட்டு நாட்கள் ஸ்ரீராமாயணோபந்யாஸங்கள் நடத்த ஆப்தர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்கப் பரப்பதாவதுண்டு. 22—2— 964 என்று தேதி குறிப்பிட்டுக் கீழே தெரிவித்த அஸ்வாஸ்திய ஸம்பவம் முதலாக இதை அறவே நிறுத்திக்கொண்டாயிற்று. கோருகின்றவர்கள் தாங்களும் விரக்தியடைத்து விட்டார்கள். அப்படியிருக்கும், இவ்வாண்டு ஸ்ரீராம நவமி மஹோதஸவக் கொண்டாட்டம் திருவல்லிக்கேணியில் 6—4—70 தேதியே விருத்து 16—4—70 தேதியளவும் ஸ்ரீராம ஸயாஜ ஸபையாரால் இதுகளும் எங்கும் கண்டுங் கேட்டுமிராத முறையில் பலவகை நிகழ்ச்சிகளோடு லோக விஷைணமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த நிகழ்ச்சிகளில் அடியேனுடைய ஸ்ரீராமாயணோபந்யாஸ நிகழ்ச்சியுமொன்று இருந்தது நடத்து இனிது தலைக்கட்டிற்று. இடையில் உடல் தலக்குறைவினால் இரண்டு நாள் தடை படவும் நேரிட்டது. அதுவும் மங்களாசாஸன பிஜமென்று கருதப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பல மஹான்கள் கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பி பிரசுரிக்கக் கோரியுள்ளார்கள். ஆயினும் ஆப்தர்களிருவருடைய கட்டுரை மட்டுமே கண்டுப் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்னே பங்குனி விசாக நிகழ்ச்சியின் சார்பாகக் கிடைத்த இரண்டு அன்புரைகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை அடுத்தபடி காண்க.

ஸம்பந்த ஜ்ஞான ஸம்பரம ஸம்மோதம்

ஞகரக்த ரத்னாகரம்—சூமதுபயகே. இளவல்க்கி. கடகோபாசாரியர்.

(ஸௌமிய மீன விசாகத்தன்று திருமாளிகையில் உடற்பயனித்தது)

மணவாள மாமுனிகள் “உண்டோ வைகாசி விராகத்துக் கொப்பொருதாள்” என்று, பிரபலமான ஜனசூடஸ்தராய்த் திருந்த தம்மாழ்வார் திருவவதாரம் செய்தருளிய திருவைகாசித் திருமன்னாங்கு கொண்டாடி ஏழ் உபதேசரத்தனமாடிகையில். அதுதன்விடையே “ஆழ்வார்கள் தங்கள் அவதாரத் தாள்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகில்! ஏழ் ரகுமய்ய எதிராகருதிந்கருளா” சித்திரையில் செய்யத் தருவாதினா” என்று எம்பெருமானார் திருவவதாரத் திருமன்னாங்குப்பற்றி அருளிச்செய்த ரப்பதால் நமக்கு வாழ்வளிப்பதில் ஆழ்வார்களிலும் மாறாடிபணித் துய்ந்தவராகிய எதிராசர் திருவவதாரநாளுக்குள்ள சிறப்பை நினைநாட்டியதாகிறது இந்த வழியை அடியொற்றிப் பாடித்தால் யதீந்தராவதாரத்திலுங் காட்டில் யதீந்தரப் பரவணராகிய மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதாரத்தினால் நமக்கு வாழ்வளித்த வில் சிறப்புடையது என்பது “மணவாள மாமுனி வந்திலவேல் ஆற்றில் கரைத்த புளியில்லவோ தமிழாரணோ” என்கிற பெரியோர் திருவாக்கினாலே நன்கறியப்படும்.

அதேபோல நம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி இக்காலத்தில் யதீந்தரப் பரவணப் பரவணர் என்கிற வைபவத்துக்குரியவராய்த் திருவவதாரம் செய்தருளா திருந்தால் உபயவேதாந்தங்களும் கடலில் கரைத்த கற்கண்டாய்விடும் என்பதை நாடு நகரமும் தன்கறிந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியினுடைய திருவவதாரத் திருமன்னாங்கு நாம் “உண்டோ இம்மீனவிசாகத்துக் கொப்பொருதாள், உண்டோ நம்மண்ணங்கர்க்கொப்பொருதாள்” என்று கொண்டாடும் நெஞ்சுடையராய் கூடியாடி விழாச்செய்து கோத்துக் குழைத்துக் குணலமாடித்தீய வேண்டியது நமக்குப் பணியாகும்; ஸ்வரூபஸித்தியுமத்தாலேயாம்.

திருப்பாவையிற் "செல்வச்சிறுமீர்கான்" என்னுமிடத்தில் கண்ணன் திருவவ தரித்த ஸமகாலத்திலே பிறந்தும், ஆண்களாயும் வயதுசென்ற பெண்களாயும் அல்லாமல் ஒத்த பருவத்திற் பெண்களாகப்பெற்ற பாக்கவதிகான்! என்று கொண் டாடினாப்போலே ஸ்வாமியுடன் ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெற்றும் கண்ணன் காலத்திலே கம்ஸசிசபாலாதிகளைப்போலே "அவஜாதந்தி மாம் மூடா" என்று வெறுக்கத்தக்கவர்களாகப் பலர் இருந்தாப்போலே ஸ்வாமியுடன் எதிர்ப்புகோத்து நீங்கும் விரதத்தை ஏற்றிடுக்கொண்ட கூட்டத்துடன் சேராதே "அன்பாலாய் ஆரமுதமாவாய் அடியேனுக்கின்பாலாய் எல்லாழும் நியாலாய்" என்று உள் உலத்து உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயோகிய ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாடுமவர்களாகப் பெற்றோமே! என்கிற பேற்றை நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்த்தேன். இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியுடன் ஏதாவது ஒரு ஸம்பந்தம் தமக்கமைய வேணுமென்று பலதாளழைத் தேற்கு பொருத்தமுடைய ஸ்வாமியே தான்புத்து உள்ளன் கருத்தையுறவீற்றிருத் தான் கண்டுக்கொண்டே என்று தானொட்டிவந்து என்கிறபடி ஸுளஹார்த்த ப்ரஸா தத்தை ஒருமடை செய்யது "அஹம்வோ பாத்தவோ ஜாத:" என்று கண்ணன் இடையர்களுக்கருளியதுபோல நம்முடன் உறவு கொண்டாடி நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிர் சேவகமுற் கையடைக்காயும் கழுத்துக் குப் பூண்டு காதுக்குக் குண்டலமும் மெய்யிட நல்லதோர் சாத்தமுடி தந்து என்கினை வெள்ளாயிரக்கவல்ல ஸ்வாமியுடன் தமக்குள்ள உறவுமுறையை அந்ந்து பேசுவது ரஸாவறமானது. அதில் எப்பெருமானுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள உறவு முறைகளில் முக்கியமாக நவவிதமான ஸம்பந்தங்கள் மூலமந்திரமாகிய திருவஷ்டாஷடரத்தின் வழியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில்,

(தோச) தகப்பனும் மகனுமான உறவும் (ச) என்று தாயும் சேயுமான உறவும் "என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய் தந்தையாய் அநியாதன அறிவித்த அத்தா நீசெய்தன அடியேனறியேனே" என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்த உபகார ஸமிருதிக்காகவே அமைந்த திருவாய்மொழியில் என்னைப்பெற்ற தாயார் தகப்பன் என்கிற ளளவிலே நிர்லாமல் "அநியாதன அறிவித்த அத்தா" என்று அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபன முகத்தாலே ஆசார்ய சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தைத் தலைசிறந்த தஞ்சமாகிய தந்தை தாயாகக் கொள் ளப்பட்டிருப்பதைச் சேர எடுத்துக் காட்டியருள்படியே இங்கும் நம் ஸ்வாமி யிடம் நம்போஸியைக்கு ப்ரியபரதையினால் தாயாகவும் ஸ்ரீத பரதையினால் தமப்ப னாகவும் பத்ரிதை பிரசரங்கள் உபத்யாஸங்கள் வழியாக ஜ்ஞான ப்ரதாநத்தாலே ஆசார்யதவமும் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதை நாமறிய வேண்டியது அவசியம்

அடுத்தது (ரக்ஷா) ரக்ஷயரக்ஷகபாவமானது தன்கப்பிலே கிடக்கும்போது ஸ்வாமி ரக்ஷகர் நாம் ரக்ஷயவர்க்கம். ரக்ஷகரான நம் ஸ்வாமி திருமேயினிய கவ'க்கத்தில்...என்கிறபாசாப் பி சரணுகதர்களை விட்டுக்கொடாதே. காத்தளிக்க வல்லவர். ப்ரேம தனையில் தட்டு மாந் நாம் ரக்ஷகரானால் ஸ்வாமிக் குப் பல்லாண்டு பாட வல்லோமாய் ஸ்வாமி உபதந்தைப் பெற்று வாழ்ந்து மகிழ்வெய்துவோம்.

(சேஷ) சேஷத்வம் நம்மிடமும் ஸ்வாமியிடம் சேஷித்வமும் ப்ரகாசிப்பது (ராஜ்யஞ் சாஹஞ்சராமஸ்ய) என்ற ப்ரதாழ்வானைப்போலே நாமும் ஸ்வாமிக்கு சேஷ

மாக நம்மை அனுஸந்தித்தால் (ததோப்யஷிஞ்சத்பரதம்மஹாத்மா) என்று புலனி முழுதாளிரே என்று நம்மையே உபய விபூதி நாதனாக்கிவைக்க வல்லவராகிருர். இதுக்கு மூலம் (வித்யர்ச) என்கிற பரமாத்மாவை வசனமும் அதுக்கு மூலமான * அது நமது விதி வகையே * என்கிற ஆழ்வார் திருவாக்குமே யாகும் ;

(பரிபா) ஸ்வாமி பரிபா நாம் பரியை. இந்த உறவு அமைந்திருக்கு மழகு ஸ்வாரசஸ்யம். ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் தினசர்யாப்ரகரணத்தில் " சிஷ்யனைக் கண்டால் அபிமத விஷயத்தைக் கண்டாற்போலேயும் " என்னுமதுக்குச் சேர * ஸத்புத் திஸ்ஸாதுஸேவீ என்கிறபடியான பரிபூர்ண சிஷ்ய லக்ஷணம் நம்மிடமில்லாதிருந் தாலும் தோல்கன்றுக்கிரங்கும் தாய்ப்பகவைப்போலே. " இத்தனையடியராணாக்கிரங்கும் நம் அரங்கனாய் பித்தனை " என்கிறபடியே புறமே புறமே யாடிய நம்மிடம் அபிமத விஷயத்தைப் போலே ஆதரம் பெருக வைத்தருள்வதைக் கண்டோமுகு இந்த உறவு ஸுஸ்பஷ்டம்.

(ஜீஞயா) ஆற்றிவுபடைத்தவர்களாயின் ஸ்வாமியுடைய லைபவத்தை அறிந்து " ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு " என்கிற படியே ஸ்வாமியை அறிவாதார் அறிவாதாரேயாய் அறிவிக்களே யாவர். ஸ்வாமி யுடைய குணங்களையே " உளங்கனித்திருக்கும் உன்னையே தேற்றும் " என்கிறபடியேய விஷயமாக்கிக் கொள்ளவேணுமே யாம்

(ஸ்வாமி) ஸ்வம் நாம் (ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்) என்பதுபோலே செயற்கரிய செய்பவராகிற பெருமையால் ப்ருஹத்தமம் ஸ்வாமியிடமிருப்பதால் ஸ்வாமித்வம் இங்கும் விளங்கக் குறைவிலலை. ஆகவே தான் ஸ்வாமி என்றே உலகில் ப்ரஸித்தமாய் விட்டது என்பது ஒன்றே யுமையாம்.

(சூத்ரா) எப்பெருமானார் தர்சன ஸத்களுக்கு ஸ்வாமி யல்லது ஆதார பூதர்களிலலை என்பதை பஸ்ஸியுரைக்குங்கால் டாரதமாம். பலர் குறை யுணராத வன்றும் ஸ்வாமி விட்டுக்கொடுத்த எத்தனைய தோக்கித் தருமவராய் இருந்தது. (செறுவாரும் தட்பாகுவர்) என்கிற கடவுடாக்கி வைக்கும்மழகு ஸர்வாதார பூதனான சுர்வாநிடமும் உண்டோ இக்கூடோ இக்கே உஜ்ஜுவலம்

(சூத்ரா) உயிர். உயிருக்கு உளவாதவது தன் உடலில் ஆசை. ஸ்வாமிக்கு உடல் தம் திருமேனியல்ல. நம் கோன்றவாகைய் பேணுவதிலேயேயாவை. அதாவது " ஆசாயன் உஜ்ஜீவன த்திலே ஊன்றப்போரும் " என்கிறபடி நமக்காகத் திருமேனியை நோக்காத அல்லாபகதும் உழைத்து வளர்ப்பதால் சரிபடும் பாட்டை ஸ்வாமியிடம் ஸுஸ் பஷ்டமாகக் காணலாம்.

(மோக்தா) ஸ்வாமி நமனைத் தம்மைப் போலையாக்கிப் பயிற்றிப் பணிசெய்ய யக்கொண்டு இந்தத் திருநாடித்தா மதேஹாத்ஸவ வ்யாஜத்தாலே செஞ்சொற் களைப் பாடுவித்து இன்பம்பயக்க விடுத்த வானவர் போக முண்பதேயாகும் ... *

ஸௌம்யமீன விசாகோபத்யாஸஸாரம் முற்றிற்று.

ஐகதாசார்ய சிம்மாசனாதிபதி மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் உ. வே. அண்ணங்கராசார்ய சுவாமிகள் அவர்களின்

எண்பதாம் ஆண்டு துவக்கவிழாப் பாராட்டுரைப் பாக்கம்

ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L., சூரியர், திருச்செயில் சென்னை-84

(வெண்பா) 1 பேரறிஞர் என்போர்க்கும் பேரறிஞர்! கல்விநலன்

நேராகும் இன்றி நிரம்பித்தின்று!—சீராகும்

‘நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லனோ?’

சேமங்கொள் அண்ணங்க! சீ!

2 அண்ணங்க ஈசர்! ஐய!தும் கல்விநலன்

எண்ணுந் தொழும்பிவே இன்பமுற்று.—முன்னம்

பெரும்புதர்த் தோன்றும் பெருமூனிவன் என்றே

இறும்புதிங் கெய்திதிற்பேன் யான்!

3 அண்ணங்க ஈசர்! போற்கற்றுப் யாகுமில்!

எண்ணுங்கால் மற்றவன் இன்னாருளை—மரணினிம்மிசை

என்போலப் பெற்று! எவருமில்! சுகவெயன்

அன்றே அவனிதிருத்தாட்கி யான்.

4 கலைபயின்ற நற்றெளிவு, கட்டுரைக்கும் வன்மை,

நிலைதிறம்பா வாதநெறி தீமை—புலனிஞ்சுதாம்

செவ்வியநற் பன்னவம்சேர் செம்மனைவைக் கிசிறப்பை

எவ்வகையான் பாராட்டு வேன்?

5 வடமொழியில் தென்மொழியில் வண்டெழுத்தும் இத்தி

திடமொழிகள் தம்மிடஒரு சேர்—மிடஒடனே

நல்விதங்கள் தாம்நடத்தும் அண்ணங்க ராசார்ய

வல்லறிஞன் போல்வாயார் மற்று?

6 தேகம் திறலும் திருவும் புலமையும்

மாசிலா எண்ணலநன் மாண்புகளும்—பேசில், உயி

அண்ணங்க ஈசர்! ஆற்ற மிக அமைந்தார்!

விண்ணும்தான் போற்ற வியந்து.

7 “அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றிப்

பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்”—சீயிதென

முன்னம்பு தந்தா! மொழிந்தவுண்மை யான்தெளித்தேன்

அண்ணங்க ராசார்ய ராக!

8 தானே தனக்குவமன்! தன்புலமை யேபுலமை!

தேனே அவன்றன் திருநூல்கள்!—வானே

வியத்துதொழும் அண்ணங்க ஈசர்! மேன்மை

நயத்தும்கப் போற்றியுய்வோம் நாம்!

9 அன்புமிது சான்றேய்! அறிவாற்றல் மிக்ருயித்தோய்!

இன்பமிக் என்பதனை டெய்திதின்றோய்!—துன்றும்நின்

நற்புலமை மாண்பெல்லாம் நான்புகழ வல்லேனோ?

பொற்புமிக வாழ்க!நலம் பூத்து.

10 கீர்த்தியிது கேள். கீதுஷ்ணம்போற் பேரறிஞர்

ஆர்த்தியிதப் போற்றி அகமகிழ்ந்தார்!—தீர்த்தகாரம்

நம் அண்ணங்க! சீ! நயந்தென்றால், என்சொல்வேம்

செம்மல் அவர்தம் சிறப்பு.

- 11 மாற்றல்தம் கோள்கள் மறுத்தொழித்துத் தம்கருத்தை
ஆற்றல்மிக நாட்டும் அருத்திறனில்—ஏற்றமிக்கார்
காஞ்சிவாழ் அண்ணங்குரையி! அவர் பெருமை
யாஞ்சொல்லப் போமோ இனிது?
- 12 அன்றுபலர் சான்றோர்கள் ஆற்றல்மிக வைணவத்தை
தன்றுமிகப் போற்றி தனிவளர்த்தார்!—இன்றதனைத்
தாபஒருவர் போற்றிமிகத் தாங்கி வளர்க்கின்றார்!
ஆம்! அவர்தொண் டென்புகழ்கேன் யான்?
- (விடுத்தம்)
- 1 மாதிரும் கலைகள் கற்றோர்! மகாவிதவான் மறைகள் தேர்த்தோன்!
காயிரும் பொழில்கள் குழித்த கரியம் பதியில் வாழ்வேர்!
தாவரும் சீர்தயிர்வீடு சந்தி அமைத்த சான்றோர்
ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட அண்ணங்குரையி வாழ்க!
- 2 வாக்கு வன்மை மனவாடி! முடிபோல் வாய்த்துடையோர்!
ஆக்குமுரையாலப்பெயர் ஆர்ப்போல் போன்றொளியோர்!
தேக்கு செய வளர்ப்புறையில் சீரமையோல்வார்!
யார்க்கும் அண்ணங்குரையி அருமை பெருமை அளப்பரிதால்!
- 3 மாத இதழ்கள் பலபதிப்பார்! மான்பார் பலநூல் வெளியிடுவார்!
வேதப் பள்ளி, கோஷ்டிகள்தாம் விளங்க நிறுவி நடத்துகிறார்!
ஓதி உய்நூல் பலதொகுப்பார்! உயர்ந்த அறங்கள் பலபுரிவார்!
நீதி வழுவா அண்ணங்கு! நிகரில் பெருமைக் கெட்கையுண்டோ?
- 4 நூற்றுக் கணக்கில் சிறத்ததல்ல நூல்கள் பலதாம் வெளியிட்டோர்!
மாற்றுப் பொய்ம்மைக் கொள்கைகளை மறுக்கும் திறனில் நிகரில்லார்!
வேற்றுப் புலத்தார் தாலும்மிக விவக்கும் சிறந்த வித்தகத்தார்!
ஆற்றல் மிக்கார் அண்ணங்கு! அவர்தாம் வாழ்க பல்லாண்டே!
- 5 புலவ ராகப் பலர் இருப்பார்! புலவராகச் சிலர் இருப்பார்!
புலவர் தாமே புலவராய்ப் புலியில் இருத்தல் மிகஅருமை!
அலகில் சீர்த்தி அண்ணங்கு! சூரர் யிதாம், புலவர்களுள்
தலைவர்! மற்றும் புலவராம் சான்றோர் வாழி தெடி துழி!
- 6 இன்சொற் செவ்வ! வைணவநக் இயல்பனைத்தும் எய்திநிற்போய்!
தன்சொற் புலவ! தாலவவ! நல்ல பலநூல் ஆசிரிய!
தேவசொற் கடந்து வடசொற்கடற கேட்கை தேடித் தீர்ப்புடையோய்!
என்சொற் கொண்டு துடைப்புகழ்கேன்? இனிது வாழ்க பல்லாண்டே!
- 7 நார்ப தின்மேல் ஆண்டுகளாய்ச் சென்னை நகரில் தீர்ப்பாறல்
போற்றி, உரையுட சொற்பொழிலும் புதிய புதிய பொருள்தலங்கள்
தோற்ற, விளக்கம் செயதுவரும் இராம! ஐந்தன்முனிவர் போல்
ஏற்று துணையும் தீர்ப்பாறல் தீய! என்றே யாந்தொழுவேம்!

||ஐ||

சீலம் மிகுபுரீ வரீ பயங்கரப் பேர்சிறத்தீர்!
சாலதன் நென்பதாம் ஆண்டுத் துவக்கம் தகஅடைத்தீர்!
ஞாலம் வியக்கும் நஞ்சார் பணிகள் தனிபுரித்தீர்!
மேலும்பல் வாண்டுகள் வாழ்கிதி! இன்பம் மிகதிறைத்தே!

சென்னை-84 }
27-8-1970 }

இங்ஙனம், தங்கள் அன்புமிக்க,
ந-ரா, முருகவேள்.

சென்னையில் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம்

(ஆசிரியர் R. V. கோபால், B.A., B.L., எம்.பி.ஏ., Egmore)

இவ்வருஷம் சென்னையில் பல பாகங்களில் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள், ராம பஜனைகள், பூஜைகள், அர்ச்சனைகள் இவற்றின்மூலம் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் வெகு விமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது. ஆயினும் நகரத்தின் நிதாயகமாக விளங்குவதும், பாரதவணிகப் பொருமான கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பதுமான திருவக்கீர்த்தனாயத் தல்லதம்பி முதலித் தெருவில் சுபரமணிய அய்யர் கல்யாண மஹாலி ஸ்ரீராம பக்தஜன சபையின் ஆதரவின்கீழ் நடந்த ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் வரலாறுபடக் குறிப்பிடத் தக்கது. பதினாறு தினங்களாக மேற்படி சபையார் நான் முடிவதும் இராம சேனாவயிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களையும் அதில் ஈடுபடுத்தியதது மிகவும் பாராட்டற்பாலது. அந்த நாட்களில் காலை முதல் மாலை வரை கோடி அர்ச்சனை, பிறகு இரவு 8-30 மணி முதல் 12-30 வரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம், அதன்பிறகு அருமையான சங்கீதக்கச்சேரிகள் ஆக இவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து நடத்தினர் ஸபையார். ஸ்ரீவைஷ்ணவ உருக்கத் தீட்சைப் போன்றவரும், வைதிக ஸாரிவபௌமரூப, பஹுபாஷா பண்டிதரும் உட்காணும் செய்து பாரா ஜனங்களை யும் பண்டிதராக்ருவதற்கென்றே அவதரித்திருப்பவருமான ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி ஏபால் டீ ஆம் தேதி முதல் 16 ஆம் தேதி வரை தினந்தோறும் மாலை 8-30 மணி முதல் 12-30 மணி வரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் செய்தது நகர நிழ்ச்சிகளனைத்துக்கும் சிகரம்போல் விளங்கிற்று.

ஸ்வாமியின் இராமாயண உபந்யாசத்தை ஏப்ரல் 16 ஆம் தேதி மாலை துவக்கி வைத்துப் பேசிய சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கனம் அழகிரிசாமி அவர்கள் ஸ்வாமியின் பலமுகமான பாண்டித்யத்தையும், சொல்வன்களையையும் விசேஷமாக அவருடைய ஆழந்த வேதஞானத்தையும் தமக்கே உரித்தான அழகிய முறையில் நன்கு எடுத்துக்கூறிவிட்டு, வால்மீகி கம்ப ராமாயணங்களில் அளவுகடந்த புலமை பெற்ற ஸ்வாமியிடமிருந்து அருமையான உபந்யாசங்களைக் கேட்ட க யாவரும் ஆவலுடன் இருப்பதாகக் கூறி கம்பராமாயணத்திலிருந்து சில பாக்கங்களையும் கூறி தமக்குள்ள ராம பக்தியையும், ராமாயண ப்ரவசனம் கேட்பதில் உள்ள ஆவலையும் விளக்கினார்கள். அநேகமாக தினமும் உபந்யாசத்தைக் கேட்டு ரசித்தார்கள்.

ஏப்ரல் 16 ஆம் தேதி மாலை உபந்யாசத்தைத் தொடங்கிய ஸ்வாமி பத்து தினங்களாக ஒரே அமிருததானையைப் பொழிந்தார் என்றால் மிகையாகாது. "வேதா பராசேதஸாதாஸித் ஸாஷாத் ராமாயணமனா" என்ற தயான ச்லோகத்தை விளக்கி 'ராமாயணம் முழுவுதுமே வேதம்; வேதமே ராமாயண வடிவில் வால்மீகி யால் உருவாக்கப்பட்டது' என்ற உண்மையை வேதத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து அருமையான வாக்கியங்களை அள்ளி எடுத்துச் சுரந்து அவை எப்படி ராமாயண ச்லோகங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதைக்காட்ட ச்லோகங்களையும் கணக்கின்றுப் பொழிந்து கேட்போர் திகைக்கும்வண்ணம் எடுத்தக் கூறினார். இவ்வண்ணம் எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் பொருந்தியவர் வேறு யாரேனும் தற்சமயம் இவ்வுலகில் இருப்பாரோ என்றே அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

"வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யேபுஷ்பகமாஸனே மணிமயே விராஸனே ஸுஸ்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜன ஸுதே தத்வம் முனிப்யா பரம்
ஸ்யாக்கயாதம் பரதாதிபி பர்வருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம்"

என்று ப்ரஸித்தமான ச்லோகத்தை ஸ்வாமி அடிப்படையாகக் கொண்டு, இதில் கூறியபடி ஸ்ரீராமாயண தத்வத்தை ராமன் முனிவர்களுக்குக் கெடுத்துரைத்த முறையில் யாவர்க்கும் தெளிவாக உபன்யஸித்தது ஓர் அபூர்வமான விருந்து.

ராமாயணத்தில் கதாபாத்தான் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் அரிதும் எனினும், தகவார்த்தம் என்பது உள்ளுறை பொருள் என்றும் அதைத் தான் எம்பெருமானார் தம் மாதுலராகிய பெரிய திருமலை தம்பியிடம் ஒரு வருஷ காலம் திருப்பதியில் சென்றிருந்து கேட்டார் என்றும், அது ஆசார்ய பரம்பரையின் மூலம் வந்து ஆழ்வான், பட்டர், தம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை, பெரிய வாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர் முதலிய ஆசார்யர்களால் கையாளப்பட்டு அஸ்வாசிரியர்களின் கிரந்தங்களிலும், தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் அவ்வரித்த விசேஷங்களைத்தான் சிறுபான்மை கோவித்தரஜர் தமது வியாக்யானத்தில் எழுதி வைத்தார் என்றும், அதனுடைய ஸகல மதஸ்தர்களும் கோவித்த ராஜ்ய வியாக்யானத்தைப் பெரிதும் போற்றி ஆதரிக்கின்றனர் என்றும் ஸ்வாமி விரிவாக திருபித்தது அற்புதமாயிருந்தது.

ஆழ்வானின் அநிமாணுஷஸ்தவம், பட்டரின் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவ ஸ்ரீகுண ரத்னமோசங்கங்கள், தளிர்லோக, சுடு ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய கிரந்தங்களிலிருந்து ஏராளமான ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸ்வாமி வாரியடங்க, சனாயோர் பரவசமடைந்தனர். ராமாயணத்தில் முதலியமாக அனுபவிக்க வேண்டியது ராமனின் அஸாதாரண மான குணங்கள் என்று விளக்கி, அக்கலயாண குணங்களைப் பல டிபடிக் அத்யாச் சர்யமான முறையில் அனுபவிக்கும், அனுபவிப்பிதும் கஷ்டம் கறையுர்வண்ணம் ஸ்வாமி உபத்யஸிக்கார். இன்னும் சீதாவிநாயகியின் பெருமை, திருவடியின் மஹிமை, பரதனின் மாண்பு முதலியவற்றையும் ஸத்தர்ப்ப விசேஷங்களில் தன் குரைத்தருளினார். ராமன் சாமான்ய தர்மங்களையும் இனியெருமான் சேஷத்வத்தையும், பரதாழ்வான் பாரதத்தியத்தையும், சத்ருக்ஞர்வான் பாகவத சேஷத்வத்தையும், திருவடி ஆசார்யத்வத்தையும் தம்மம் அனுட்டானங்களினால் காட்டி லோகோபகாரம் செய்தார்கள் என்று ஸ்வாமி விளக்கினார்.

நளினரீதியில் ஸ்வாமி பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து பிரமாணங்களின் வாயிலாக மரீக கூர்சலெடுக்கும்படியான சில தத்துவங்களை எடுத்துக்கூறினார். பெருமான் அவதாரம் செய்தது கேவலம் ராவணனைக் கொல்வதற்கல்லவென்றும், அதை ஸங்கல்பமாதிரித்தால் செய்து விடுவார் என்றும், அனால் அவதரித்தது பக்தஜன ஸஹவாஸத்திற்கும் தனது திருக்குணங்களை விளக்குதற்கும் என்றும் பல மேற்கோள்களை விளக்கிக் கூறினார்.

மாரீசன் ஸர்வாத்மனா தல்லவன். பாம்புத்தன் என்று ஸ்வாமி திருபித்தது யாவரையும் திகைக்க வைத்தது, "ராமோ வித்ரஹவான் தர்மா" என்றும், "அபரமேயம் விரிதத் தேஜஸஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா" என்றும் ஒரு மஹர்ஷி கூட கூறவில்லை. மாரீசன் கூறினான். என்னே அவன் பெருமை! என்று ஸ்வாமி மாரீசனைப் போற்றினார். தனக்கு எப்படியும் மரணம் தண்ணமென்று கொண்ட அவன் பெருமான் கையில் மடிவதுமேல் என்று கருதி மாயமானாகப் போனான் என்றும், இராவணன் மடித்து ஒழிய வேண்டும் என்பதற்காகவே "ஹாலக்ஷ்மினா, ஹாஸ்தே" என்று இறக்குத் தருவாயில் கதறினான் என்றும் ஸ்வாமி கூறியபின் மாரீசனை இகழ்ந்தவர்கள் அவனைப் புகழ ஆரம்பித்து விட்டனர். மங்களா சாஸனம், சரணாகதி முதலிய தத்துவங்களை விசதமாகச் சொல்லி அவற்றை விவரிக்கத்தான் ராமாயணம் அவதரித்ததோ என்று நினைக்கும்படி ஏராளமான இராமாயண சிலோகங்களை வேத வாக்குக்களுடன் எடுத்துக்கூறி ஸ்வாமி இவ்விஷயங்களைப் பரக்க உபத்யஸித்தருளினது எங்குங் தேட்டரியாததாயிருந்தது.

"யாமோஷதிரியாயுஷ்மன் அத்வேஷஹி மஹாவனே,

ஸாதேவி மம சப்ராணா ராவணேனோபயம் ஹ்ருதம்" இதில் ஆயுஷ்மந்!

என்று ஜடாயு ராமனுக்கு மங்களா சாஸனம் செய்தபடியால் பெரிய உடையார் என்ற சிறப்புப் பெயரை ஆசார்யர்கள் அவருக்கிட்டனர் என்பது ஸ்வாமியின் நிர்வாஹம். இராமாயணத்தின்கண் காணப்படும் பல மங்களாசாஸனங்களிலும் மிகச் சிறந்தது ஜடாயுவின் மங்களாசாஸனம் என்பது தம் பூர்வாசார்யர்களின்

கொள்கை என்பது ஸ்வாமியின் மூலம் தெரியவந்தது. பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம் என்னும்படி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த எல்லா விஷயங்களையும் இச்சிறு கட்டுரையின் மூலம் வெளியிடுவது இயலாது. ஏதோ ஸ்தாலி புலாகந்பாயத்தாலே இரண்டொன்று கூறினோம். இப்படி யதேகம். ஆங்காங்கு கப்பராமாயணத்தி னிருந்தும், அருளிச் செயல்விருந்தும் பாசுரங்களை மழையாகப்பொழிந்த ஸ்வாமியின் ப்ரவசனத்தை எப்படி எடுத்துச் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை.

இடையில் ஸ்வாமிக்குக் கடுமையான ஜூரம் வந்து திரண்டுதான் உபந்யாஸம் நின்று விட்டது. திருமேனி பூர்ணமான குணமடைய வெகுநாள் செல்லுமென்று யாவரும் எண்ணும்படி யிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாமி கணிசியாமலே அடுத்தநாள் அருமையான உபந்யாஸம் நடத்தினார். 16-4-70 பட்டாப்ஷேகத்தன்று மணி முதல் 9 30 மணிவரை உபந்யாஸத்தும் ஸ்வாமிக்கு தாதுப்தியில்லாமல் ஸபை யோரின் தீர்ப்பத்தத்தின் பேரில் பலபல அத்தங்களைக் கோடி காட்டிவிட்டுப் பட்டி ஷேகம் செய்து முடித்தார். அன்று, நீதிபதி ராமபிரஸாதரால், நீதிபதி அழகிரிஸாரி ஆகியோர் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ வைகரியைப் பெரிதும் ரஸித்தப் பாராட்டுரை கள் வழங்கினர். மற்றும் சில பெரியார்களும்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்திற்கே ஏகதேசத்தில் உரிய சிறந்த தத்து வார்த்தங்களை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர்களின் அநும்பேதம் ஸ்ரீ ஸூக்திகளைக் கொண்டு, வாரி வழங்கிய தம் ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களில் மற்ற ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் கள் விரும்பிக் கேட்பார்களோவென்று தீர்வாதிகள் சிறிது சந்தேகித்தனர். ஆனால் மற்ற ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் தான் ஏராளமாக வந்து ப்ரவசனத்தைக் கேட்டு ஆவந்தித்த தோடல்லாமல் "இப்படிப்பட்ட ப்ரவசனத்தை நாங்கள் இது வரையில் கேட்டதில்லை. இனி என்று கேட்போம்" என்று மிகமகிப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். சென்னாவாஸிகளுக்கு இதுவொரு அபூர்வ மகதியமென்கிற பேச்சே எங்கும் திகழ்ந்தது. காஞ்சீபுரம் ஜீயர் ஸ்வாமிகளான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ வாத் கேஸரி யதித்திரப்ரவண ராமாநுஜஜீவர் ஸ்வாமிகள் இவ்வுபந்யாஸ சீரவணத்திற் கென்றே காஞ்சீபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளி 10 நாடும் ஸபையை அலங்கரித் திருந்தது "எம்பெருமான் தன் சரிதை செய்வால் கண்ணால் பருகுவோம்" என்ற ஸ்ரீகுலசேகராழ்வாருளிச் செயல்எப்படி கண்ணாலும் பருகப் புகுந்ததாயிருந்தது.

ஓம். ஓம். ஓம்.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸச் சிறப்பு.

(பூமன், பண்டித, பரவஸ்து, புரீசு வாதாரியர்.)

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகாசாரியராய் நம்மிடையே நிலவிக் கலந்து பரிமாறி வரும் அனாதரபுருஷரான ஸ்ரீஉவே. மஹாபண்டித பிரதீபாதிபயா. மரம் அண்ணங்கராசாரியஸ்வாமி அருளிலும் ப்ரவசனங்களில் ஈடுபட்டுவரும் பல்லாபி ரக்கணக்கான தாஸவர்க்கங்களில் அடியேனும் ஒருவன். இதுவரை நம்ஸ்வாமி ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள் விஸ்தாரமாகவும் சங்கிரகமாகவும் ஆங்காங்கு அருளிச் செய்துள்ளவற்றைக் கேட்டுப் ப்ரவசமெய்தினவன் அடியேன். ஆனாலும் சீர்த தில் திருவல்லிக்கேணி ஸாப்ரமணிய அய்யர் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் ஸ்வாமி அருளிச் செய்த ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் அப்ரமேயமானது. அத்விதியமானது. ஒப்பாரும் மிக்காரும்இலாத மாமணிவண்ணான ஸ்ரீராமபிரான் தன்னை போலவே தன் காந்தனையும் ஈடுவமை இல்லாதபடி செய்து போந்தருளிக் தங்கியே உப பீத்துக்கொண்டான் போலும். ஸ்ரீஸ்வாமி திருவாக்கால் பத்தே நாட்களில் ஸ்ரீராம யணம் பூர்த்தியடைத்ததென்னும் அடியேனோடொன்றாகுப் பத்து உருக்கொருக் குச் சித்தத்துத் தித்தித்துத் தேறி ருசித்து ரசிக்கத்தக்க விஷயங்கள் உலகமும் ஸ்வாமி திருவாக்கில் எண்ணிக்கொள் எண்ணிக்கொள்ளென்று கட்டாட, உருக்கமில் பெருக்கெடுத்தோடிய பெருமையை கோத்திர ராகாதமாம் என்றுப் ஸ்ரீ ராததார தியின் திருவருட்பெருக்கெனவும் கொள்ளவேண்டுமென்று.

உபந்யாஸ ஸபாமண்டபமானது மிக அற்புதமான ரசனை பெற்றிருந்தது. சுற்றியிருந்த ஸத்திவேசங்களும் மணிமண்டபத்தின் தீர்மானமும் எம்பெருமான்

ஸ்ரீசக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய ஸந்தித்யமும் கூடியிருந்த அடியார்கள் குழாமும் ஸ்ரீஸ்வாமி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் வற்றிருந்த பாங்கும் விஷயம் விளக்கும் ஆற்றலும் கேவலம் பரமநாதத்திருடைய சித்தத்தையும் கலக்கிப் புத்துணர்ச்சி பூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

இதுகாறும் பலமுறை பல ப்ரவசன கத்தாக்களிடத்தில் கேட்டுப்பழகிய "வைதேயிஸுஸ்தம்", "வேதவேத்யே பஜே முனி" எனும் இரண்டு ராமாயண சுலோகங்களும் ஸ்வாமி திருவாக்கினின்றுப் புறப்பட்டுப் புதுமெருதுடன் புதுப்பது அர்த்த விசேஷங்களைக் கொண்டதாய் விளங்கியது. "தத்வமே ஸுஸ்பய: பரம் வபக்த்யாப்தம்" என்னின்ற சக்ரவர்த்தி திருமகன் தனியேயே சொல்லின் செல்வன் என மகிழ்வடையச் செய்த திருவடி எதிர்நின்று விண்ணப்பிக்க ஸ்ரீராமசத்திரன் தானே முனிவர் குழாங்களுக்கு ஸ்ரீராமாயண தர்வார்த்தங்களை அருளிச்செய்தான் என்று ஸ்ரீஸ்வாமி விளக்கக் கூறியபோது அந்த இடமே மணிமண்டபமாகவும் ஸ்ரீஸ்வாமியே சக்ரவர்த்தி திருமகனாகின்று தத்வார்த்தங்களை எடுத்துப் பொழிபவராகவும் அங்குக் குழமிக்கிருந்த அத்தனைபேரும் மௌனசீலர்களும் மனனசீலர்களுமான முனிவர் கணங்களோவெனப் பிரமிக்கும்படி அமைந்திருந்தனவென்றால் இதில் ஒரு மிகையுமில்லையென அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

ஸ்ரீராமகதைபுரானது பண்டிதரென்றும் பாமரரென்றும் வாயின்று யாவரும் அறிந்ததேயானகையால் இம்முறைதத்துவார்த்தங்களையும் வேதப்பாதுர்ப்பாவமானது ஸ்ரீராமாயணம் என்பதையும் விவரிப்பதே தமதுகுறிக்கோள் என்ற சங்கல்பத்துடன் வேத ப்ரமாணங்களை வாரியிறைத்தபோது ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம்வாரியிறைத்து வரம்பறுத்த ஸ்ரீராமாதுசனே என்னத் தோன்றினர் ஸ்வாமி. அப்படி வேதப்ரமாணங்களை ஒதும்போதெல்லாம் இன்ன காண்டம், இன்ன ப்ரத்தம், இத்தனையாவது அனுவாகம் என்று குறிப்பிட்டு அதற்குச் சான்றாக அச்சபையில் கோடியாச்சனையில் அந்நவயித்துவந்த கைப்பாடிகளையும் தம்முடன் ஒதும்படி நியமித்து அவர்கள் ஸ்வாமியுடன் சேர்ந்து உத்கானம்பண்ணும்போது இரட்டை நாயனம் ஸுஸ்வரத்துடன் உயலித்தியாசமின்றி மேளத்துடன் ஒலிக்குமாபோலே இசைத்து கர்ணம்ருதமாய் மேளம் மேளம் அனுவிக்க விதுர்பும்படியாய் இருந்தது. நான்ஸ்வாமி ஸாதித் தருளும் அர்த்தங்களை யாகும் கேட்க அதிகாரிகளே யொழிய, தாங்கள் எடுத்துரைக்க வல்லாரொருவருமில். ஆனாலும் சில பொருள்களை மட்டும் அடைவு கெடவும் விண்ணப்பிக்க வி துன்புகேறன். முதல்நாளன்று அவதாரிகையே அவதாரமாயது. ஸ்ரீராமசத்திர: திகள தால்வரும் நான்குவிதமான தருமங்களையும் மின்புள்ளாரறியும் படி நடத்திக்காட்டினபடியைப் பலபடி விளக்கக் காட்டினார். "அந்நி சத்ருக்னே தித்ய சத்ருக்னா" என விளங்கிய சத்ருக்களுந்லான் படியையும், ஆழ்வார்களில் மதுரகவியாழ்வார் படியையும் ஆசாரியர்களில் த்ருவாங்கத்தமுதனார் படியையும் ஒத்திட்டு ஸுஸ்ருவிதமான சேஷத்வ காஷ்டைகளை சீவசனபூஷணாதி திவ்யக்ரத் தங்களினின்றும் ஆழ்வார் ஆசார்ய சீவரத்தங்களிற் றத்தும் மேற்கோள்கள் காட்டி, கேட்பவர் யாவர்க்கும் பரமநாதத்தத்தை தம்ஸ்வாமி இங்ஙேயே ணட்டினார் எனில் அந்சையோக்தயாகாது. சத்தியமே. உற்றைய ப்ரவசன கத்தாக்களுக்குப் புலனாகாத—கோசரமாகாத—ஆசார்ய ச்ரேஷ்டரான திருமலை நம்பிகளிடம் கேட்ட அர்த்தபாவங்கள் நெஞ்சில் உறையப்பெற்று எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்காகத் தேங்கிய அர்த்தமது என்று விளக்குங்கால் ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய ஆசார்யபக்தியை விவக்காமலிருக்கவும் ஆகுமோ? அப்படி அற்புதமான அர்த்த வசோஷங்களைச் சாதத்தரும காலத்திலும், இது அடியேனுடைய புத்தி நுட்பத்தி னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. யாவும் நம் பூர்வாசார்யர்களான ஆளவத்தார் முதல் மணவாளமாழ்வாசர் வரை அருளியுள்ளவைகளே என்று கல்வெட்டாகப் பேசி, பெருமையைத் தனதாகக் கொள்ளாமல் ஆசார்யபக்தி தோன்ற ப்ராமாணிக மாகப் பேசும் பெருமை தம் ஸ்வாமி யொருவர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்கு ஆகாது. விசுவாமித்ர முனிவரைப் பின்சென்ற தாசாதிகள் வேள்விக்காகச் சென்றதான கதை விவாஜுமாதரமென்றும், முனிவர் * அஹம் வேதம் மஹாத்மாதமென்று பரத் தத்தை வெளிப்பி வர், தாசாதிகள் * இமேன ஸ்வா முநிசாத்தாய கிங்கிரெள ஸமுபஸ்

தினென என்று தமது ஸௌலப்யத்தை வெளியிடவுமே அமைத்ததென்றும் பேசினது பரமரஸம். இங்கனையே விடவெடுத்திருந்தது.

ஸீதா லீலாஹ கட்டத்தில் பெரும்பாலும் கேட்கும் பிரசங்கங்கள் வேடிகைப் பேச்சுகளாலும் துணுக்கச் சிரிப்புக் கதைகளாலும் சிரிக்கச் செய்வதாயிருக்கும். ஆனால் அன்று ஸ்வாமியின் உபத்யாஸம் பக்தர்களைக் கண்ணீர் பெருக்கவும் பெருமூச்செறியவும் செய்தவிதம் இப்பொழுது தெரம்போனால் இயம்புதற்கெளிதோ? லீலாஹகாலத்தில் ஜனகசக்தரத்தி பிராட்டியை இராமபிரான் கையில் ஒப்புளித்த படியை உபத்யாஸம் ஸீதா மமஸூதா உன்னும் கலோக மூலமாய் விளக்கியபோது, "கோமகன்முன் சனகன் குளிர் நன்னீர், பூமகனும் பொருந்தாமென விவன், மாமகள் தன்னொடு மன்னுத்யென்னுத். தாமரையன்ன தடகையன், ராணி" என்ற கம்பர் பெருமான் பாசுரத்தை யிணக்கி அந்நிவாரித்தங்குல அடியாய்வினியற்றத்தது வெகு ஆச்சரியம்! வெகு வெகு அற்புதம்!! ரஸிகர்கள் உகம்பது விதவான்கள் விடப்பது பண்டிதர்கள் பலகால் சித்திப்பது, ஜனகன் பிராட்டியைத் தந்திலன், தன்னினையே தந்தனென்று ஸாதித்து, அதற்குத் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள் தோய்த்தாய் என்ற பாசுரத்தின் விடாக்கியானத்தில் "பிராட்டி, நீரானுள்" என்றள்ள ஸ்ரீஸூக்தியின் அருமை பெருமைகளைப் பேசியும், அவ்விடத்துப் பொருள்நயத்தை யறியாதே அந்த வயாக்கியானமச்சிட்டவர்கள் "பிராட்டி, நீரானுள்" என்றும் இனியளாளுள்ளுமச்சிட்டிருப்பதுபற்றி ஸ்வாமியும்தாம் சீரோதாக்களமுததும் திருவல்லிக்கேணிக் குளத்தைப் பெரும்பாலும் திறைத்திருக்கும். "உருகுமால் தெஞ்சம், பெருகுமால் மேட்டை" என்று ஒவ்வொருவர் வாயிலும் ஊர்ப்பண்ணின் அங்ஙபுத்யாஸங்களின் பெருமையை உள்ளவாறு பேசப் பல திருக்குறட்பாக்கள் வெண்டியிருக்கின்றன. அன்றிறையெல்லாமெழுதினால் அச்சில் இடம்பெருதென்று விடுக்கின்றேன்.

யுவராஜ பட்டாபிஷேக ப்ரயத்ன கட்டம் ஸாதிக்கும்போது சொதுமக்கள் "பஹுவோத்ருப கல்யாணகுணா புத்ரஸ்ய ஸத்திதே" என்றுதொடங்கி வநுணித்த ராமகுணங்களை வேதங்களைக் கொண்டும் உபநிஷதங்களைக்கொண்டும் விவரித்த அழகும், இடையிடையே அங்குந்த கனபாடிகளையும் சூட்டிக்கொண்டு ஓவ்வொரு கலோகத்திற்கும் பொருத்தமான வேதவாக்கியங்களை யிசைத்தது, ஆர்வார்பாசுரங்களையும் ஆசார்ய தீவ்யஸூக்திகளையும் வார்வாழங்கியதும் அடியேன் சொல்வாருடைய வாக்குக்கு எட்டாதவை அப்பொழுது அத்தரளில் அமித்த அநுபளித்ததே என்போன்றவர்களின் பிறவிப் பேராகும். அப்போது பக்தர்களிடையே ஏற்பட்ட ஹாஹாகாரம் அடங்கச் சிறிதுபோதாயிற்று. ஸ்ரீராமகாதையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் "வேதா ப்ராரோதஸாதாஸித் ஸாஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்பதை மூதலிப்பதென்று ஸ்வாமி திருநெடுந்தாண்டகன் மேதெய்தல் கேட்கமுடியாதவை, ஸ்வாமியிடத்திலும மறுமுறை கேட்க முடியாதவையென்றே சொல்லலாம்.

இடையில் ஸ்வாமிக்கு இரண்டுதான் திருமேனி பாங்கில்லாமல் அடியோவ் களின் தீவினைப்பயனாக இடைப்பட்டது ப்ரபஞ்சமணை. தடைபட்ட சென்னைய உடைபட்டு வநுவதுபோன்று ப்ரபஞ்சிக்கத் தொடங்கியது மறுகாளே. விபிஷணை சரணாகதிகட்டத்திலும் அபயப்ரதானகட்டத்திலும் ஸ்வாமியுரைத்த தர்மஸம்ஸ்தாபனப் பெருமைப்பேச்சு அங்கு அமிர்ந்திருந்த இரண்டு நீதிபதிகளும் சட்ட ஆலோசகரும் ஸ்வாமியின் முற்கால தற்கால பிற்கால அனுபவித்திற்ப்பற்றி வியக்கப் பண்ணிற்று.

பட்டாபிஷேக தினத்தன்று காலக்கணக்கையே மறத்திருத்தனர் பக்தர்கள். மாலை மணிக்கு ஆரம்பித்த ப்ரபஞ்சமம் 9-11க்கும் முடிவுபெருமற் சென்றது. முன்னணியிலிருந்த பக்தரொருவர் கடியாததை யெடுத்துக்காட்ட, பக்தர்களின் பொறுமையை மேலும் சோதிக்கலாகாதென்று திருவுள்ளம் பற்றியே பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்து தலைக்கட்டினார். பக்தர்கள் ஸ்வாமி திருமேனிக்குப் பல்லாண்டு பாடினர். உயர்ந்திபதிகளிருவரும் உயர்த்த பேச்சுக்கள் பேசினர்.

பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

முக்கிய அறிவிப்பு

என்பால் பேரன்பு பூண்டவர்களும் என்னுடைய மதிப்புக்கு இலக்கானவர்களான பல பெரியார்களும் நண்பர்களும் நூற்றாண்டுகளாகவுள்ளார்கள். மற்றைத் திசைகளிலுள்ளாரை விட்டுத் தென் திசையிலுள்ளவரை மட்டுமாவது இச்சிறநூலில் நான் ப்ரஸ்தாவிக்க வேண்டியது அவசியம். எதற்காக? ஆத்ம திருப்திக்காக மட்டுமே. இதில் கீழே பல பெரியார்களைப் பற்றிப் பேசியிருந்தாலும் இன்னும் பேசவேண்டியவர்கள் பலருள். அவர்களை மேல் அனுபந்தத்தில் ஒருவாறு ப்ரஸ்தாவித்து ஆசைகீர்ப் பெறுவேன். இப்போது முக்கியமாக இருவரைப்பற்றிப் பேசித் தலைக்கட்டுகிறேன்.

அன்புள்ள தம்பியைக் காண்மின் !

எனக்கு ஸ்ரேஸ்திரிகளுண்டே யொழிய ஸ்ரேஸ்திரர் ஜனரித்ததில்லை. ஆனாலும் சக்ரவர்த்தி திருமகனார் விபிஷணுர்வாசிய நோக்கிக் "முகனொடு மைவராணும் முன்பு பின் குன்றுகுழ்வான் மகனொடு மறுவராணும். எம்மிடை யன்பின் வந்த அகனமீகாதகிய! நின்னொடு மெழுவராணும், புகலருங்கானத்தந்து புதல்வராற் பொலிந்தாணுத்தை" என்று கூறியதாகக் கம்பர் பாடிய கணக்கிலே நானும் சென்னைமாதக் புத்த பின்பு சில சகோதரர்களைப் பெற்றதண்டு;

அவர்களில் தலைவர் இய்து என்னுடன் நிர்வாகர். இவர்க்கு D. கிதஷ்ணமூர்த்தி யென்று பெயர். Free India என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர் இவர். இவருடைய நட்பினால் நான் அடைந்த—அடைகின்ற நன்மைகள் பலபலவே. சீரணித்த தோழமை கொண்டலிதம் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்திற்கே தெரியவரும்.

மற்றொரு தம்பி உயர்திரு. V. N. தேவநாதன்

கீழே ஒரு தம்பியைப்பற்றித் தெரிவித்தேன். மற்றொரு தம்பி இதோ என்னருகே தற்பவர். என்னுடைய கீர்த்தமரணிய யாபிஸ் காரியங்களும் ஸத்திரத்த

ப்ரகாசன ஸபையின் காரியங்களும் எனக்குச் சிந்தும் விசாரமில்லாதபடி. பரிபூர்ணமான பொறுப்புடன் கவனித்து வருபவர் இவரொருவரே. பலவாண்டுகளாக இவர் இராமனுக்கு இடக்குமணன்போல் உள்ளமுறிய உவப்புடனும் அன்புடனும் எனக்குப் புரிந்துவரும் பணிகளைகள் பலவாயிரம் ரூபா சம்பளம் கொடுத்தாலும் வேறொருவரால் செய்யஇயலாது இவரைப்பற்றி ஸ்ரீராமாதுஜனில் பலகால் எழுதியிருக்கின்றேன் எவ்வளவெழுதியும் எனக்குத் திருப்தியில்லை. இவர் என் குடும்பத்தில் ஒருவரென்றே நினைக்கத் தகுதியுடையவர் சென்ற பங்குனித் திங்களில் 18 இவருடைய இளைய மகனுக்குத் திருநாகையருகில் திருமணம் நடந்தேறியது. அப்பேரைய படங்களையும் அன்பர்கள் கட்டாட்சித்து உகப்பது. அப்படங்கள் அடுத்த பக்கங்களில்.

சாமா திருமலைதாசாரியர் வாதிக்கேஸி ஜீயர் பிணங்கியதாக எழுதியுள்ளார். நீர் அவரைவிட்டு தேசிகனாகலத்திலில்லாதவரான அழகிய மணவாளநாயனரைப் பிடித்துக்கொண்டா. 'ரங்காஸ்தாதே ரஸிகமஹிதே ரஸஜிதாசேஷசித்தே வித்வதஸௌவா விமல மநஸா வேங்கடேசேத' என்று ஸ்வாமி தம்மாலேயே பொறித்து வைக்கப்பட்டது. தம் மனம் முன்பு மலீமஸமாயி நுந்ததென்றும், ரங்காஸ்தானம் செந்து ரஸிகவித்வதஸௌவாக்யம் பெற்ற பிண பை ஸவமலயமடைந்த தென்றும் ஸந்தேஹ விபர்யமமற அருவிச்செய்திருக்க அவ்வாசார்யர்களோடு சனாடைவிட்டாரென்று ஒருவர் மாரி புதுவாசக எழுதிக்கொண்டே காலங்கழிப்பது உங்களுக்கு ஒரு பேசுபேசாகையிடுக்கின்றதததே! எதெனுமொரு ஏழையில ஒருவரி புவாவது வஞ்சிக்கப்பட்டடுமென்பது ஒன்றேயாயிற்று உங்களுடைய ஆசாமோதகம் இந்த நப்பாசையோ தப்பாசையோ தம்முடைய வாழ்நாளிதழம் பிறகு ஒரு நூற்றாண்டுவரையிலும் உங்களுக்கு திறைவேறுதென்பது திண்ணமாக எண்ணத்தக்கது.

— தேசிக சரித்திரத்திற்கு முலாதாம் ஏதுயில்லை யென்பது —

3. நீர் எழுதுகிற விஷயங்களுக்குச் சிறந்த ஆதாரப் நூல்களும் அதற்கு தகுபாம்பளையென்று பெயராகவும் காட்டினிடம். தகுபாம்பா பரபாவம் என்று சொல்லத் தெரியாத அவிவேகிகள் குருபாமபளையென்று சொல்லுகிறீர் தியிலே நீரும் எழுதினிடம். இது வெகு பெரியவிஷயமன்று. குருபாமபா பரபாவமென்றே உமக்கு விவஸிதமென்று கொள்ளோம். 'குருபாம்பளையில்' என்கிற 'குருபாமபளையில்' என்றனமாவ நீர் செய்யும் ஆசாய நித்தங்களுக்கு ஆதாரமாக வைக்கப் பல இருப்பதாகத் தெரிவித்தீராகிறீர். 'கண்ணலம்' என்கிற 'விளங்கக்கண்ணலம்' என்றபடியாலே அந்தச் கவடிகளின் பெருமையா தெரிவித்ததாகிறது. குருபாமபளா கிடையாதென்றும் அசரிட்டி ருப்பவை கல்பிதங்க ளென்றும் (திவம் கதர்களான) ப்ரீமத்தன் தி பட்டப்பகாதாசாரியா ஸ்வாமி. சாமா, திருமலைதாசாரியர், சேடலா நாளமலாசாரியா என்னுமிவர்கள் உல்லெ'டுச்செயது அசரிட்டி நுப்பதெல்லாம் அபதகம் என்கிறீர்? இது தெரிய வேண்டு இது வெகு முக்கியமான விஷயம்.

— நீங்கள் தூஷிக்கும் ஸ்வாசாரிமங்களின் உணமைப் பெருமை —

4. ப்ரீயங்கத்தில் ஆசாயகம் செய்துவந்தவர்களுடைய அவர்களின் சிஷ்யர்களும் ஸ்வாமி தேசிகனுக்குப் பல்லகையான இடையூறுகளையும் நிமிர்ஸைகளையும் புரியத் தலைப்பட்டதற்கு மூன்று காரணங்களை எழுதிச் சூக்கிரீர். 1. அவ்வாசார்ய ஸார்வபௌமாகள் கதகாத ப்ரீ பாஷ்யாதினை இவர்களுக்கும் பன்றாறை பாவசனம் செய்துவிட்டாரென்றும், 2. அவ்வாசார்யவாய்ச்சுக் கற்ற பிரபந்தங்களிலும் இவர் தெளிந்த ஞானத்துடன் திகழ்த்தாரென்றும், 3. அந்தப் பரபந்தங்களிடத்தில அவர்களைவிட அதிகமான ஆதரத்தை இவர் செலுத்திவந்தாரென்றும், 4. இம் மூன்று காரணங்களைக்காட்டி இவற்றால் [இப்பெருமைகளைப் பொருமல்] அவ்வாசாயர்கள் இவரைப் பரிபலப்படுத்தவும் நிமிர்ஸிக்கவும் தலைப்பட்டார்களென

தெழுதியிருக்கிறீர் ஸதாசார்ய ஸேவையும் ஸதுபதேச சர்வணபாக்யமு மில்லாமையாலன்றே நீர் இங்ஙனே அபசாரப்பட்டிருக்கிறீர். நான் ஆஜவத்தோடு உடனமைத் தெளிவிக்கிறேன். "ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்" என்று ஸாமான்யமாக எழுதியிருத்தீர்களில் தொலையட்டுமென்று விட்டுத் தொலைக்கலாம். அங்கு ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்திருந்த மஹாசார்ய ஸார்வபௌமர்களின் மீது உடனடியாக அஸ்திரபாபவாஹம் ஏற்படாய்ந்திருக்கிறது. அவ்வாசார்யர்கள் என்றைக்கோ திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிட்டாலும் உலகம் நிறைந்த புகழாலயந்த அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூரிகளின் மனையனிலையே. ஸ்வாமி தேவிகளும் சிரஸாவஹித்து தமமுடைய காத்த நிர்மாணங்களுக்கும் வழிகாட்டியாகக்கொண்ட அந்த திவ்ய காத்தங்களை ஸேவிக்க முலகமெல்லாம் 'நாந்ருக்வேத விதிதஸ்ய நசயஜ்ஞா வேததாசினா, நசஸாரம் வேதவிசுஷ்ச சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதம்' நூதம ஸ்யாகரணம் கருதஸதம் அதேந பஹுதா ச்ருதம்" என்று சர்வவர்த்தி திருமகனார் திருவடித்திறத்தவ சொன்னதெல்லாம் இவ்வாசார்யர்களுக்கே யொத்தமென்று கணாணாய் கணாணி நுமாயிருந்து கொண்டாடா திறவா ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவினை யலங்கரித்த ஒவ்வொருசாரியரும் 'இதிலொரு ப்ராணங்களை யதிகரித்து, பரபஷா பாதிசூயபத்துக்குடலாக நியாய மீமாம்ஸைகளையும் அதிரித்துப் போது போக்கு அருளிச்செயலிலேயா இருந்தவர்கள்" என்று பெரியவாசசார்யரினையே யருளிச்செய்யும்படியான அதிசயத்தைப் பெற்றிருந்தவர்களென்பதை நீர் இப்பேர்ப்பெருந்திலோகிலும் மறுபிறவியிலியியப் பெறுவீர் அத்தகைய மஹாசார்யர்களின் திவ்ய ஸ்ரீஸூரிகளாகக் காதலகேட்கவுடைய கணாணாய் கணாணாய் பாக்கியம் பெறுதற்கு ஆய்ச்சேவுமெல்லாம் அநுதபிக்க வேண்டுமத்தனை.

— போட்டிக்கொண்ட யென்பதன் அஸமஞ்ஜஸத்தன்மை —

5 "குழங்களையடியிர்! உடன் கூடி நின்றிருடுமினே" என்ற விடத்திற்கு ஸ்யாக்கியான மிட்டருளின ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்கள் "அவன பக்கவிலே நிகழிப்பத(ன)பரையிருக்கிற நீங்கள் நாலவிருவர் இங்கிருக்கும் நாடி நானும் தயாஜ்யமான அர்த்த காமங்களைப் பற்றிச் சிறுபாடுகளிறாதே நம் பெரிய குழாத திலே பேசும்புகுமளவும் ஒதுமிடந் யதூபலிக்கப் பாடுங்கோள்" என்றருளிச் செய்யா நினாசர்கள் இப்படிப்பட்ட உதாஸ்துதையர்களை, நீர் அஸ்திரயுக்களென்று நெருசால் நினைப்பதும் மஹாபசாரமாயிருக்க, எழுதிவைப்பதும் செய்தீரே; மறு மறு பதிப்புகளும் செய்து போதுகிறீரே. யதிராஜ ஸந்ததியில் இதைச் சிலாகம தெரியுமே உமக்கு—"ஸ்வஹஸ் தேதோத்ஸரிப்பதைஸ் ஸ கஷ நிஜ காதசேஷா பஹுலம் கலத்திர ஜம்பாஸீர் ககனதலமாளிம்பதி ஜட:" என்பது; இந்த நிதாசனம் உமக்கே பொருதுமையா! திராஸுதின ப்ரகந்த தேசிக ஸைவவதத்தில் பக்கம் 11ல்) 'அத்வைத காத்தங்களுக்கும் போட்டியாக யாதவாப்யதயம் ஸங்கல்பஸாமி யோதயம் முதலிய காத்தங்கள் அவதரித்தன' என்றெழுதியுள்ளீர் இது உலகமிக் கு எவ்வளவு அவதேஹனமான வர்த்ததை என்பதை அந்தேச அறிந்திலீரே. ஆசார்யர்கள் ஸார்வபௌமவாஹமே காத்தங்களை யருளிச் செய்வார்களே யன்றி போட்டியிடுவதென்பது எங்கேனு முண்டா? 'சங்கராபாஷ்யத்திற்குப் போட்டியாக ஸ்ரீ பாஷ்யமிட்டருளினர்" என்குந் பேசுந்த பங்கத்தினை ஒர் ஆசார்ய

ராவது எழுதியிருக்கக் கண்டரோ? தீ கொருவர் தவிர வேறொருவர் இப்படியெழுதக் கற்றவருளரோ? இதேவிடத்தில் தானே அதையும் எழுதியிருக்கிறீர்; எதையும்? "ஸ்வாமிமிடம் பொருமை கொண்டவருள் ஒருவரான அழகிய மணவாளப் பெருமான் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக" என பதையும் போட்டியிடுவதும் போட்டிச் சண்டைக்கு வருவதும் கி. பி. 1800 க்குப் பிறகு உலகம் திரளின் காரியமேயொழிய, பரமஸத்வதிதியான ஸ்வாமி தேசிகனை அவருடைய மதிப்பிற்குரிய ஆசாரியர்களோ போட்டியிடுவதென்பதை நெஞ்சாலும் திளையார் கவினிலும் கருதார். இந்தச்சொல்லே மிக அஸம்ஞ்ஜஸம்.

— பூவாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தியமுதவெள்ளங்கள் அவதரித்த நேர்மை —

6. உலகில போட்டியிடுவதென்பது ரஜஸதமோகுண வசையர்களின் காரியமே யொழிய ஸாத்வீகர்களின் காரியமன்று என்பதைக் கூடவா நீர் அறியீர்? நம்முடைய புனிதமான நூல்களில் போட்டியென்கிற அஸ்ப்யச் சொல் காணவே முடியாதது. அஹம்பாவத்தோடு செய்யும் துர்வழக்கைப் போட்டி யென்பார்கள். இதை முற்றுற முள்ளம் தேசிகன் திருமுடிமேல் ஏற்றிவிட்டு அடுத்தபடியாக அழகிய மணவாளப் பெருமான் நாயனார் திருமுடிமீதும் ஏற்றிவிட்டார். பாத்ரபத்யப் போட்டி, வாழிப் போட்டி, பரபத்தப் போட்டி யென்று பல போட்டிகள் பிறகாலத்து உலகில் ஏற்பட்டதுபோல முற்காலத்திலுமுண்டென்று காட்டமுற்பட்டாராதோ! யாதவாய்தய மென்கிற மஹாகாவியம் ஈஸகனமென்பது மட்டுமன்றிக்கே ஏவ்வொரு கலோகமும் அனுபவம் வழிந்த சொல்லல்லவா? இதைப் போட்டி நூலென்று சொல்லத் துணிந்தபடியெவ்வனே? 'ஸ்ரீவசன பூஷணதி ரணவ்யங் களுக்குப் போட்டியாக ரஹஸ்யதாய ஸாராதிகள்; ஆழ்வராகளின் தீவ்யபரபத்தங் களுக்குப் போட்டியாக தேசிகபரபத்தங்கள்; சாணகதி கத்வாதிகளுக்குப் போட்டி யாக சதவீரகத்யம், பஞ்சஸ்தவாதிகளுக்குப் போட்டியாக ஸ்கோதாங்கள்; எதித் திரைய வேதாரததஸங்கரஹாதிகளுக்குப் போட்டியாக ந்யாஸஸித்ததாந்ஜநாதிகள் எனநெழுதிக் கொண்டு போவீர் போலும் ஸ்ரீமந்த்ராத முனிகளின் தீவ்ய ஸூக்தியவதாரத்தைப் பற்றி யருளிச்செய்யும் ஆளவதாரா "அபரிமிதாசயத பக்ஷிதவஜ்ஜ்ஞாதாம ருதரபதி பரிவாஹகனபர் வசேயி:" என்றருளிச் செய்கிறார். அவது ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் ஸ்வாமி தேசிகன் என்ன ஸாதிகக்ருகொன்று பார்க்க வேண்டா; மூல ஸ்ரீஸூக்தியினழகு போதுமே. தீர்பால நெய்யமுதாய் திரம்பின வேண்டா; மூல ஸ்ரீஸூக்தியினழகு போதுமே. தீர்பால நெய்யமுதாய் திரம்பின வேளி நெளிக துமாரோலே ஜ்ஞானமருதரபதிதிமிகிற வாயகரை மீட்டற்று மொழி மட்டுமே கவியமுதவெள்ளத்தைப் போட்டிக்கிட்ட கவடியாக எழுதுகிறாராதோ!

— சரோன்று தூய்ப்புல் தனியனின் தடுளற்றம் —

7. வியப்பினும் வியப்பாக வெள்ளிற முதியுள்ளீர்; "ஸ்வாமி சந்தயி துதயிழ மறையோனென்று தமமைப் பேசிக்கொண்ட சீர்மைக்கே தவிபாகவொரு தனி யனை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டாவோ? தமிழில் 'சீசெனன்று தூய்ப்புல்' எனனுந் தனி யனைப் பிள்ளை லோகாசாயா ஸமர்ப்பித்தவர் என்பதும் பரஸித்தம்" என்பதாக 1). R ஸ்வாமிந் ததவழக்தாகலாப விவாகவியானமாளஸர்வர்தருளித்தியில்

'மரீகிசாமபுளி ஸ்நாத' கபுஷ்பக் நதசேகா; ஏஷ வந்த்யாஸுதோ யாதி சசர்நங்க தநுர்த்தா..'' என்போ அற்புதமான கலோகம் உதாஹரித்தருள்கிறார் தேசிகள். அதுதான் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. தேசிகப்பிரபந்தங்களென்று நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவற்றில் ஒன்றிலாவது தூப்புலென்னுஞ்சொல ஏறியிருக்கிறதாவென்று பார்க்கலாகாதா? அத்திகிரிகாத்தரியத்தை "மெய்வித நளனி வதது மேளமையேத்தி வேதாந்தவாசிரியன விளங்கினானே" என்று ஸ்வாமிதாம் தலைக்கட்டியவாள் பிளபு "சீராகுத்தாப்புல திருவேங்கடமுடையாள்" என்றொரு வெண்பாவைப் புனைந்திருக்கிறீர்கள். கீழ்ச் செய்யுளில் இல்லாத விஷயம் இதில் ஏதெனுமுண்டோ வென்று பார்த்துத் தெளிய முடியவில்லையா உமக்கும்? பிரபந்த சாரத்தைப் பற்றிப் பிள்ளையும் கிளற வேண்டுமோ? அப்பய தீக்ஷிதாக்காஹாரத் தூப்பலை தெவாதிருவாயகம் கோயில் கொண்ட பிள்ளைலோகாசாய நம் தெரிந்து கொண்டு தளியவிட்டருளினாரென்பது வெகு அழகியது. பரீமான் அய்யாக்குஷ்ண தாதாசாரியா சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் — "அண்ணுவப்பங்கார் பழநடை விளக்கத்தில் சங்கநாதன் தூப்புல் பிள்ளையை முனித்தோமென்று தீக்ஷித்ததாக எழுதியிருக்கையாலே தூப்புலென்பது பரீசங்கநாதன் திருவாக்கிலேயே வந்ததாக ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும்" என்று. வரஸதவம்; இததகைய பரபல பா மானாதினுல வெற்றி பெற்றுவிடலாம். இதனால் பரீசங்கநாதன் முனித்ததாகச் சொல்லப் படுவதொன்றே உண்மையெனத் தெரிந்திரும அப்பயதீக்ஷிதர் தேசிக னுக்கு ஸமகாலத்தவரென்றும், அப்போதே துமபவனாமேற்பட்டு தூப்ப லென் கிற கொச்சைநாமமும் வழங்குவந்ததென்றும் சொல்லியு மெழுதியும் தீர்த்தா லொ டிய உய்யும்வகையில்லையென்று, திடமாகக் கொள்ளீர். திருத்தன்கா என்கிற திருநாமம் ஆழ்வார் திருவாக்கில வந்திருக்க அதைத் தவிர்க்க காரணமென்னே?

— எம்பெருமானுருடைய அருளிச் செயலவகாஹனம் —

8. 'பாஷ்யகாரர் அநுஷ்டித்துக் காட்டிய ப்ரபத்தி மார்க்கத்தைத் தூஷித் தும் வந்தார்கள்' என்கிறார். 'அதை ப்ரபத்திமார்க்கம் எது? அதை தூஷித்த வர்கள் யாவர்? தூஷித்த விதம் யாது? என்று கேட்டால் ஒன்றுக்காவது விடையிறுப்பீரோ? "லவணவணிஜ கர்ப்புரோத்கம் கிரிதயபிமத்வதே." என்ற யதிராஜ ஸப்ததி ஸங்கித்ததான் நினைவுக்கு வருகின்றது. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தவாள வறியாதே ஒன்றெழுதியுள்ளீர்; (அதாவது—) "மேலும் பரீ பாஷ்யகாரர் ஆழ்வார் களின் அருளிச் செயல்களைத் தமது ஏகாந்த அநுபவத்திற்கு விஷயமாகி வந்தாரேவளறி அவ்வருளிச் செயல்களைப் பற்றிச் சிந்திதளவும் தம் க்ரந்தங்களில் பாஸதானிகா வில்லை! அதனால் உபநிடதங்களும் திவ்யப்ரபந்தங்களும் தனித்தனி யாக வெவ்வேறு கட்டியாரால் கொண்டாடப்பட்டுவந்தனவேயளறி அவற்றின் ஓறுநமை உலகில தள்கு அறியப்படவேவில்லை." என்பதாக. ஐயோ! எம்பெருமா னர் திவ்ய ப்ரபந்தங்களைத் தமது ஏகாந்தாநுபவத்திற்கு வைத்துக் கொண்டிருந் தானொருவன் என்ன அர்த்தமையா? ஸ்வாமி, திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திரு வாடகொடுப்பொருள் கேட்டதாக தேசிகள் ஸம்பாதாய பரிசுத்தியிலும் குருபரம் பாஸதாதகிஜமாக இ நடிதை பொறித்து வைத்துள்ளார். ஒருவாகதம் தெரியா

மல இந்நிலை சென்று கதவடைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாகக் கேட்டு வந்தா
ரென்கிறீரா? நிவய தேசங்களில் தடைபெறும் இயல்கோஷ்டிகளில் அந்நவாயதே
ஷ்டங்கிவர்த்தித்தாரென்கிறீரா? 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று தமிழைச்
சொன்னால் வாய் வெந்துபோகின்றது "தந்தஸம்வதஸாம் தந்தஸம்வதஸாம்"
என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த உங்களினத்தவர்களைப்போல் உடையவரும்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தாரென்கிறீரா? "தமிழ் மறைகளாயிரமும் என்ற முதல
காய் சுடகோபன, மொழிப்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்" என்கிற
திருவாய்மொழித்தனிப்பை விட்புக்காவலவது சொல்லி வருகிறீர்களே, தமிழ்மறை
களாயிரத்தையும் இராமானுசன் மொழிப்பால் வளர்த்த விதம் யாது? என்று
கேட்டால் வாய் திறக்கவல்லீரா? உடையவா வாழி திருநாமத்தில் "மறையதனில்
பொருளினதையும் வாய் மொழிந்தான் வாழியே, மாறனுரை செய்த தமிழ் பறை
வளர்த்தோன் வாழியே" என்று எவ்வளவுவுலகமெல்லாம் அநுஸந்தித்து வந்
திறாது. இவ்விரண்டுவாக்கியங்களினால் உடையவருடைய உபய வேதாந்தத் திரு
வாரணகதவம் அறுபத்தமாகப் பேசப்பட்டது, உடையவருடைய ஸகல பரபாவங்
களையும் கேட்டாவாயக் கேட்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்தாக அநுபவித்த திருவ
ரங்கத்தமுதரை 'நாட்டிய தீர்த்தமாய்கள் மாண்டன, தானானைக் காட்டிய
வேதம் களிப்புறநது, தென்குருகைவள்ளல வாட்டயிலா வண்டமிழ் மறைவாழ்நதது
மண்ணுய்விடீட்டிய சிலத்திராமானுசனறன் இயல்வுகண்டே" என்று நூற்றந்
தாதியில், எம்பெருமானார் எங்கிருப்பார்? என்ன; "திருவாய்மொழியின மன்ற
த நுமின்னிசை மாணுமிடந்தொழும் புக்குநிற்கும் குளநதிகழ் கொண்டலிராமா
னுசன்" என்று அடவமுதலுந்தாமே

இதையெல்லாம் நாம் தாயிடோபநிஷத் பரபாவ ஸர்வஸ்வத்திலே
நீருழக்கப் பாரதமும் ராமானுஜமாகப் பள்ளியுரைத்தோம் இவ்வளவையும்
உண்டு வைத்து 'பாஷ்டகாரா அநுவிசரெயவதனைக் கதவுமுடைய அநுபானிக
வைத்துக் கொண்டிருக்கார்" என்றொருபேரார் மண்டதவாத மேஷ்டதவாத
முடிபுட்டு மடவாதாரதவாத நடவாத தவாதவாத புழுஷ்க்வாத". போன்ற
கலைகங்களை எம்பெருமானார் காத்திக் விட்டியென்பது வாஸ்தவம். எம்பெரு
மானார் மீதார் ஆளவநதார் என்னா ஆவான், படார், எவ்வளவுவான்,
அம்மான, அபுள்ளார், யாநகேசாநகேச விஷ்டையனகேச என்னாநிக்களில்லை
அவர்களுக்கு உபயவேதாந்த ஸங்கடமம் செய்ய சகதியிலலாரையாலை பெண்
ரஸ் ஆமாம் ஆமாம் என்று தலையாட்டுவார்

— பிராட்டி வைபவத்தில் அசைக்கொண்ணுத தேசிக வித்தார்தம் —

9 தேசிகாவதாரகாரண நிகுபணத்திலுள் — பல்லாநிரட்டியின பெருமையை
மறைத்து அவ்விஷயத்தில் பல தவறான விததாண்டவளை வரணம் செய்குவதற்
காக; அவற்றைத் திருத்திப் பிராட்டியின உணவை பெருமையை உலகில் ஸ்தா
பிக்கவேண்டியதும் அவசியமாயிற்று .. இதற்காகவும் தேசிக வளதாரம் அவசிய
மாயிற்று" என்றொருநியுள்ளார் உமக்கு இதகருள் 1944 வரை இருந்திருக்க
லாம். அதன் பிரத என்னுடைய பல நூல்களிலுள் இந்த மருள்அறவே அகல

நி ருக்குமென்று தம்புகிறேன்; நம்புகிறேனென்பது போதாது சபதமிட்டுச் சொல்லுகிறேன். இந்த மருள் உமக்குமட்டுமன்று; உமது வகுப்பிலுடையும் பாலாகது உள்ளதே; அனாவர்த்தம் இது மாயதொழிந்ததென்பது உமக்குத் தெரியாததன்று. புரீமத கோழியாமல ஸ்வாமியின்காலத்தின் தொடங்கின இந்த சாச்சை அப்போதே தலை மடித்திருந்தும் இடை இடை இடையில் பலப்பலர் கிளப்பியபயகப்படொழிந்தனர் முடிவாக புரீ உ வே மதுராத்தகம் விதவாள் வீர சாகவாசாராய ஸ்வாமிக்கு அடியேனாவித்த ஸம்பந்தாய ஸம்ராஜ்யமும் வைதிக மந்தோஹர ஸஞ்சிகைகளும் தேவரீர்க்கும் கிடைத்திருக்கின்றன; அவற்றினை ஸாராம் - பிராட்டிக்கு புருஷகாரதவந்தையும் எம்பெருமானுக்கு மேலாந்தவதவதையும் ஸகாபிதத ஆசாரயசுகளில் முன்னனிளவில் நிறுவல் புரீமத நிகராத மனா தெரின ஒருவரை யொளபதாம் இப்படி நாமெழுதுவதைக் காணும் போது கண கலந்தம்; திருக்கண சில்கும் வெகு, வெகு ஸம்பரமங்கல விளையும், என்ன பவாணவது? கிளையில் "தஸமாத் அபரிஹாரயோததே ந தவம் கோசிதுமா ஹஸி" என்கிற சுலோகம் அழவர்களைத் துடைக்கத் தோன்றியது அனாதையே இவரு நினைவுடடுகிறேன். தான் கொண்டாடும் பாம்பாராணிகாரா லொரு வடகலை விதவாள் இதையெல்லாம் பரிபூர்த்தியாகக் கடைசித்தூண்டு எழுதினர் - மிகவும் டேஞ்ஜாரான தோயின் சிவத்ஸைக்கு அமெரிக்க ஸாஜுவ வந்ததான் என்ன செய்யமுடியும்! ரீஸைப்பெற்று ஜோபசியில் போட்டுக் கொண்டு பேசாதே திருமபுவதான் செய்யமுடியும்' என்கிறெழுதினர்

— D. R ஐயங்காருக்குச் சில முக்கியமான உதபோதனைகள் —

10. தயைபெருமை, அமராவின் அருந்தனம், விதயாயாஸம், திரு வயித்திராரம் எடுத்த நவநதல், இல்லறம், கால கோபமஸைதிதல், வடதேசயாத் திரை—என்று மகுடங்களிட்டு நீர் எழுதியுள்ள ஸ்வாமிவைபவங்களை எவ்வளவு மேம்பட எழுதிகொண்டாலும் ஆகோபம் தோன்றுமோ? மூலாதாரமில்லாமல் எழுதும் விஷயங்களானாலும் இதராசார தாஷணத்தில் புகாமல் ஸ்வாமியின் பெருமையை எவ்வளவு ஏற்றிப் பேசுவதாய் நந்தாஹம் உமமைக்காட்டினும் மிக மிக அதிகமாக வே மகிழ்ச்சியடைவோம். தானெழுதாத பெருமையுண்டோ?

அற்புதச்செயல்கள் என்று மருடமிட்டு "கி ருக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் பொருளமயும் ஏற்பட்டது; அவர்கள் இவரைப் பரிபவத்திறகுள்ளாக்க முயற்சிகள் செய்தார்கள்" என்றிவ்வனே யெழுதிப் பேசுகிறீர்; இப்படியெழுதுவதை ஸக கல்ப புரணமாக விட்டுத் தொலைதமபடிகது மிக மிகப் பிராத்திரிககினை நேன் எழுதுவதை மட்டுமன்று. தெருசால் நினைப்பதைக்கூட ஸ்வாஸநமாக விட்டுத் தொலைக்க வேண்டும். ஜதிதர்க்கங்குத் கூறுத்போஸைகள் போல உஷ்யா ஸயியைகளும் இயற்கையில் பிறப்பன. இவை அவாஜநியங்கள் இதகதைத் தா ஜனங்கள் ஸ்வாமிஸக்சத்தில் அணுகவும் மட்டாகன; அணுகிவை உஸ்வாமி அவாவார்களைக் களவெடுத்தும் பாராச் கூறுதர்க்களோடெல்லாம் போடி விட்டார்களே லின்டு பின்டுமெழுதி ஏடுகளை நிரப்புவது இனி வேண்டா; இது அறிவே மறக்கத்தக்கது; இது மறா யதகத்திலும் கொடிதகாஹம்

“பிரதிவாதிகளை ஜயித்தல்” என மகுடமிட்டு எழுதுகையில் எவ்வளவு ஆசார்யாபசாரத்தை மூட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீரே! “அரகாலதில ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்து கொண்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தீவ்யபரபதத்தை மட்டும் அதிகரித்து ஸ்வகோஷ்டியில் உபந்யாஸம் செய்ய வல்லவர்களாக மாத்திரமிருந்தார்கள் எனவன்றி ஸ்ரீபாஷ்யாதி கர்த்தங்களைப் பரிசயம் செய்து பிறமதத்தினரோடு வாதம் செய்ய உரியதாக இல்லை; ஆகவே காஞ்சிபுரத்தில் போட்ட சண்டையிடுவதற்கென்றே பிறந்த ஸாவதந்தாஸ்வதந்திரரை ஸேனிக் கக் கருதின தெனையர்கள் தன்னிடம் வரவழைத்துக் கொண்டாள்”. என நெழுதிவிடுக்கிறீர். அஸ்தாதே செனி கொடுத்ததன்பயனன்றே நுனியு.

ஸ்ரீ பாஷ்யமென்றால் என்ன? அது வெண்ப்பா கறுப்பா என்றுகூட அறிய கில்லாத தீர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யபதவியில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் ஸ்ரீபாஷ்ய மநியாதவர்கள் என்றும், தீவ்யபரபதம் மட்டும் கதறவர்கள் என்றும் கை கூசாமல் மனங் கூசாமல் எழுதுகிறீர் 650 ஆண்டுகட்கு முன்னே வாழ்ந்த மஹான களின் யோக்யதைமையப் பற்றியெழுத தீரா அதிகாரி? “பராபதம் உத்தம குண ந பரித்யஜந்தி” என்பதற்கு உத்தம சில்களையும் பராபதகமும் விடாதென்று பொருள் கூறி பராபத பண்டிதரென்று கோஷ்டியும் ஸவாமியால் விருது சாத் திய பெற்றி நத்தவொருவருடைய உபதேசமன்றே உம்மை இப்பாடுபடுத்துகிறது. இந்த துருபதேசங்களைல்லாம் பலர்க்கு என்னைக்கோ மாண்டொழிந்தனவே

— ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீஸூகதியை அஸ்வரஸமென்ற விஷயம் —

11. நீதிமன்றங்களில் பெட்டிமேலேற்றி “ஸர்வசக்திவுள்ள ஸ்வாமி நான் பாகஸத்யமாய்ச்சொல்லுகிறேன்; நான்சொல்வதெல்லாம் ஸத்யம்; ஸத்யத்தவிர வேறில்லை” என்று சொல்லுகிறது வாகதூரலம் வாங்குவதுபோல வாங்க வேண்டு மாய்மா; இங்ஙனியொன்று பாராமல் ஆசார்யர்களை படிப்பெடுகலாறு தானே உமக்குத்தெரியும். ச்ருதபாகாசிகாசார்யருட்பட ஸகலாசாரங்களையும் நீர் தாஷித் தவர்தானே; ஸத்யமாய்ச் சொல்லும்” என்று விளையுல தீர் ஆமாம் நாமாம் என்ன வேண்டுமெயொழிய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகாதென்று நான் ஸத்ய மாய்ச் சொல்லுகிறேன் உமக்குப் பல விதவாணர்களோடு பரிசயமிடுகதமே. அவர்களை தீர் கேட்கவேண்டியதாவது ஒரு விஷயத்தை யெடுத்து “இது அஸ்வ ரஸம்” என்று எழுதினால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என. (கேளும்; அஸ்வரஸம் என்பதும் அஸாது என்பதும் பரியாயம் என்று உள்படியுரைப்பர்கள். அதற்கு மேல ஸ்வாமி நியாயஸித்தாநுஜனத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸூக்தியொள னையெடுத்து “ஏக கர்த்த சகலாஸ்வரஸ்யம் கராஷ்யம்” என்கிறேன். அதற்கு என்ன அர்த்தம்” என்று கேளும். அர்த்தமென்ன? அனர்த்தத்தான் என்பர்கள். “யதிபாரபாரதி சஸபரோண நிதம் வய:” “ஏன்கிர்த்தி யிராமாநுசமுனியின் னுணாகேர், சீரணி சிந்தையினேம் சித்தியோமினித் தீவினையே” என்ற அழகு இவதானே” என்று கேளும். இதுதான் என்பர்கள். அனாதவங்கி முனதானே யிலே முடிந்துகொள்ளும். உங்களை வித்வாஸங்களைக் கேட்கவேண்டிய விஷயங்கள் இப்படி இன்னும் அனேகமிருந்தாலும் இவ்வளவு போதுமீப் போது.

— ஸ்ரீதேவிகளையுடைய ஸபா ப்ரவேசமும்—ஸபா வைராக்கியமும் —

12. ஒருமருமம் உணர்ந்து கொள்ளும் ஸ்வாமி ஹயக்கிரேவாபாஸனை பள்ளிளபோது 'ஸ்வாமித் ஸயாஜேஷு ஸமேதிஷ்ய ஸவச்சந்த வாதாஹவபத்த தூ:' என்றும், "ஜிஷ்டேதா மே கவிதார்க்கி கேத்தாரத் ஜிஹ்வாகாஸிமஹாஸநம் அப்யுபேயா:" என்றும் கவிதையும் தார்க்கிகாகையும் வெவ்வேறுபென்று ஆசை கொண்டிருந்தார். புதுக்கோட்டை, வளபுத்தி, கத்வால், மைஸூர் முதலான ஸமஸ்தானங்களுக்கும் சென்று கவிதையும் தார்க்கிகாகையும் வென்று ஒருவாறு அவ்வாஸையைத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பார். இதெல்லாம் ஸ்வாமி ஆசாரியரிடத்தை அலங்கரித்தருள்வதற்கு முன்பு. அதாவது 18 20 பிராயத்திற்குள்ளே இந்நபத்தோராவது பிராயத்திலே 'சாரிதசாரிக பாஷ்ய' எனனுமாறு ஆசாரிய பிரதோஷமெனச் செய்த பின்பு 'ஸம்பாவநா யஸ்ய ஹி காலகூட ஸபா புஜங்கி துணபம் தநுநாய' என்று தேவிகத்தந்தையாரிடம் சொல்லுகிறபடி எந்த ஸபையி லும் தலைகாட்டா திருந்தார். இதைப்பற்றி தான் ஸபாபுஜங்கிஸர்வஸவமென்று 105 கிரைகங்கள் கொண்ட இரண்டு ஸாகக புள்ள காவியத்தை உளரையாடுங் கூட தேவநாகரிகிலும் தெலுங்கிலும் வெளிவிட்டிருக்கிறேன். ஸங்கல்பஸ்திரையாதயத்தில் ஆசாரிய சிஷ்யஸம்வாத கட்டமொன்றை அமைத்த ஆசாரியன் 'நான் வாதத்திற்குவருவது தகரா, சிஷ்யா! நீ சென்று வெளியாவ' என்று ஆசீர்வதித்து அனுப்புகிறார்; விஸ்வாமிதா முனிவர் தாம் பொருவதை விட்டுத் தாசாதிகளை இடையிட்டதையும் அங்கு உதாஹரிக்கிற ஆசாரியர். என்னுடைய நூல்களில் இவ்வாத விவரணம் எதுவுமே கிடையாதென்பது உட்கருத்தெரியுமே. தேவிகளுக்குப் பெருமை கூறுவதென்னும் வியாஜத்தினால் அவர்களுடைய மேயனரே நிங்கள் ஸ்தாபித்து வைப்பது. இந்த அஸந்தர்ப்பம் இனிவேண்டா.

— நிகம்பரிமலத்தின் பிறயகல்யாண மஹோத்ஸவம் —

13. 'ஸ்ரீதேவிகளாகுளிய திவ்யஸூக்திகள்' என்றும் குடமிட்டு நிகம்பரிமலம் எனமுழி அது ஓர்தமென்றும், பக்கத்திலேயே யெழுதி முடித்திட்டார். சில கர்ப்பங்கள் தாலாறுமாதத்தில் அபர்ஷணவதண்டை, அப்படியாய் விட்டதாக ஹிஸ்டரி முடித்து விட்டார். (ம. மரு வைபவம்-பக்கம் 13ல்) அந்த நிகம்பலம் 74000 கிரைகங்கள் கொண்டதென்றும் நிக அரகியதென்றும், திருவாரூர்ப்படிக்குப் பின் தேவநாரியபல வியாக்கியானங்களிலுள்ள தோஷங்களைவெல்லாம் களைத்தொழித்த தென்றும் எழுதுகிறார். தேவிகள் திருவாக்கில் ஆரூர்ப்படியென்றே திருவாரூர்ப்படியென்றே திருக்கு நகைப்பிராள் பிள்ளாளென்றே பிள்ளாளென்றே ஒரு புலையிலும் ஒரு குணுக்கையும் வெளிவந்ததாகக் காணாமையாலே அந்தத் திருவாரூர்ப்படிக்கே கண்டளமாகத்தான் நிகம்பலம் தோன்றிய தென்று உண்மையை யறிவீராக தேவிகள் தம்முடைய பகவதவிஷய காலநேரப்பத்திற்கு நிதியாகக் கொண்ட பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தையும், பிரதிபதார்த்தம் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஏகரத்தமாய்புஜிவித்த வாதிகேஸரிபாளையிராயித்தை யுட்கிரமேரகொண்டிருந்தாரென்பதை நான் எத்தனை நூல்களில் விவகரு அஞ்சாமல் புத்தகத்திக்கு உட்கிரமம் விவரித்துள்ளேனென்பது நான் புத்தகத்திலேயுட்கரு

ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளில் ஏதேனும் கவைகண்டால் அதற்கு ஆகாம் பெரிய வாச்சாஸ பின்னை முதலானுஞ்ஞடைய வியாக்கியானங்களையென்பதில் ஸந்தேஹ முடையார் ஆகுமிடல்கிடர்! அங்ஙனே தேசிகனுக்குக் கண்டொடுத்த ஆசார்யா களிடத்திலா தீங்கன் அபசாரப்படுவது. இதைப்பற்றி தீர் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டும்.

— ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய சிசோமணியின் உண்மையுரை —

11. அந்நான் தொடங்கி இடைவிடாந் அவதரித்து வந்த என்னுடைய ஆராய்ச்சி நூல்களை உப்பிலியப்பன் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யர் ஆர அமர ஆராயத்தது படித்துடாமல ஸ்பலமாபடி தேசிகாஹஸ்யப்பதிப்பில ஸதஸ்யமாக எழுதி முகப் பிலையே வெளியிட்டிருக்கிற பங்கத்திகள்—“ஸ்ரீதேசிகாசார்யர் பல்வேறு பதிப்புக் களில் வெளிவந்துள்ளது; அவற்றில் நிகழ்ச்சிமுறை, நடந்த இடம் காலம் முதலிய வற்றில் வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்பனவாம் இவை உமக்கு உகப்புக்கு இடமாயினவோ? வெறுப்புக்கிடமாயினவோ அறியேன். நீரும் “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர ஆராய்ச்சிமுறைமை யில் தக்க ஆதாரங்களுடன் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்றொழுகியிருக்கிறீர். இதை முன்னமே யெடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனே. இது உண்மையானாலும் இதை நீர் எழுதியிருக்கவே கூடாது நீரும் உண்மச்சேர்த்தவர்களும் எழுதும் தேசிக சரித்திரங்களில் எந்தெந்த விஷயங்களுக்கு ஆதாரம் கிடைத்திருக்கிய தென்று கேட்டால் “ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவியை அலங்கரித்திருந்த பெரியார்களையெல்லாம் தேசிகளிடத்தில் அருகைய கொண்டு கிருஷ்ணவார்த்தில் பாசாஸ்களைக் கட்டிவைத்தும் காலவாரியமுததுவிட்டும் சார்த்தத்தைக் கொடுத் தும் பாரதம் பட்டல் செய்தும் தேசிகளைப் பரிபலப் படுத்தினார்கள்” என்னுமிவ விஷயங்களைக் கோபலமான ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன வென்பிப்போவும்.

— ஸ்ரீதேசிகாசாரியர் பற்றிய எந்தவிஷயத்திலும் பிர்ணயமில்லாமை —

15. முக்கியமாக ஒன்றே ஸாரமாகத் தெரிவிக்கிறேன். நிரோபுத்திய தேசிக வரலாற்றில் ஸ்வாமின் அவதார ஸம்பவத்தை யெழுத்கையில் ஸ்வாமி பரம பதித்தது ஸ்ரீரங்கத்தி லென்று சொல் கூறுவதாகவும், நிதவயந்திரபுரத்திலென்று சிலர் கூறுவதாகவும் எழுதி யுத்தி நகர்ந்த இடப்படி கூட எழுதலாமா? அவதார வகுஷத்தில் விவாதம்; பரமபதித்த வகுஷத்தில் வகுஷம் மறநவைகி. ககட்டும் வகுஷம் விபவமா கக்கமா? என்கிற போராட்டம் இன்னும் திரவிலை; இவ்வி லிலை. அதை ஒருவாறு தீர்த்துக் கொண்டோ மென்கிறீர்? அது திருகிற விவாத மாக இல்லையே; அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன் கேளும்.

தேசிகாவதாரவரலாறு விவாதம் —

“ஸ்ரீவைஷ்ணவசீர்த்தாத்த பரசார ஸபாத்யகை பாகாசிதா” என்று 1936ல் வெளியிடப்பட்ட ததவகைககு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ இஞ்சிமே டழகிய சிங்கர் அருளிய பூமிகையில் “அவதாரகாலம்” என்று மகுடமிட்டு எழுதுகையில் (வடமொழியில் ‘ஸ்வாமியவதாரம் விபவ வகுஷத்திலென்று பல பெரியார்களிடம்

கேட்டிருக்கிறோம்' என்றெழுதிவிட்டு, சுக்ல வருஷத்தில் அவதார மெனகிற பஷுத்தைக் காட்டி அதற்கே ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் "ஸ்ரீதீயோக்யே சகே சுக்லே ஸமபூத் வேங்கடேசவா:" என்று. "சுக்லே என்பதற்கு சுக்ல வருஷத்திற்கு முந்திய வருஷத்தில்' என்று லக்ஷணையால் பொருள் கொள்ளலா மெனகிறார்கள்" என்று மெட்டூகிறார். விபவ வருடமென்பதற்கு ஒரு ப்ரமாணமும் காட்டிற்றில் தமக்குக் கேளவி யென்றாத்தனை. முடிவில் ஒரு நிர்ணயமுமில்லை. நிர்ணயமிருக்கட்டும். அவதார வருஷத்தில் இப்படி மதபேதம் ஏன் உண்டாகவேண்டும்? வேறு எந்த ஆசார்யருக்காவது இங்ஙனே விவாதமுண்டாகியிருக்கிறதோ? சொல்லுவீரா? அவதார வருஷத்தில் தான் விவாதமென்றால் பரம்பதித்த ஸ்தலத்திற்குப் பரம்ப விவாதம் விளையவேண்டும்? தேசிகள் விஷயத்தில் நிர்விவாதமென்று ஒன்றுமே கிடையாதா? எதை யெடுத்தாலும் விவாதத்தானா? "தேவபெருமான் ஸ்வாமி அவதாரகாலத்திலேயே தேவாஸுரஜாதம் தொடக்கமாயிற்று அது இறையாகம அதுவர்த்திக்கிறது" என்று சில சனிகர்கள் சொல்லுமா போகில், தேசிக ஸ்வாமி கர்ப்பவாஸமே தொடங்கி எதிலும்விவாதந்தான் என்ன வேண்டியாகா யின்றே. நீர் எழுதியிருக்கிறபடி பரம்பதஸ்தலவிவாதமே இப்பிற பில் இருதயுக்கிடில் நீ நவதாக இல்லையே! பெரியோர்கள் அவதரித்த ஸ்தலத்தை யுடையதாய் ஸ்தலத்தையும் உலகில அவதாரங்கள் எப்படிக்காத்து வருகிறார்களென்பது உடக்கத தெரியாதா? இது விவாதத்திலிருக்கிறதெனரு எழுதிவைப்பது? தேசிக ஸ்வாமி இடையருத் தொடர்பு இருந்தால் இப்படியெழுதி வைக்கப் பரஸக்தியிருக்கிறார்? தங்க ஸ்வாமி நவீனதவத்தைத் தாங்களேயா கவனெட்டாக்குவது? சிறந்த வேண்டி.

— ஸ்ரீதேசிசுண்டைய உன்மைப் பெருமையைப் பேசாமே —

16 ஸ்வாமி தேசிகள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் மணிவாசனத்திலும் நால்களியறினா எனறெழுதினீர் யொழியப் பரக்குதத்திலும் புலியானவா என றெழுத மறந்தீர். ஸ்ரீவைஷ்ணவசாஸ்யங்களில் வடமொழி தென் மொழி மணிப் ப்ரவாணங்களில் நால்களெழுதினவர்கள் இருந்தாலும் ப்ரக்குதத்திலெழுதினவா ளுநவரும் கிடையாது' என்று ஜயபேரியடித்து இவையுமெழுதியிருக்க வேண்டாவா? பூக்கியமான பெருமைகளை விட்டுவிடுகிறீர் விண்வம்பு துழைக்கே வளர்த்துகிறீர்.

— நிதிவார நகத்தீரயோககரண ஹோனர்கள் குறிப்பீடுமுக —

17 பஹுதானயஸ்து ஆவணி! சுக்லத்தீர்த்தைய ஹஸ் தநகரதாங் கூடிய செவ்வாய்க்கிழமைமன்று 18-8-1338ல் உலகமங்கனத்திற்குக் காரணமான ராமா அஜாபாதாபத்யம் தோன்றியதாக எழுதுகிறீர். இந்த பதயத்தினால் விவாந்த உலகமங்கனம் நாடறிய நகரமறிய ஸாறிய உலகமறிய கேரட்டிய கொத்தவா மறியப் பாவிநி நபபதால் இதில் யாருக்கும் ஸம்சயம் வர்த்தியாத ஆவகித் தேதி தெரியவந்ததே யொழிய தமிழ்த்தேதி தெரியவில்லையே பாவா! எப்பா! 11. 1329ல் ஸ்ரீமான் வேங்கட தளியளவதாரம் என்கிறீர். ஒன்று கேட்கிறேன் சொல்லு வீரா? ஸ்வாமியின் திருவாக்கில் அதபுதமும் அத்யத்புதமுமான நால்கள் அவதரித்தன; அவற்றுள் சததூஷணி பூக்கியமா' அதிகரணஸாராலன் பூக்கியமா?

தத்வமுத்தாகலாபம் முக்கியமா? என்று கேட்டால் ஒவ்வொன்றும் முக்கியமே யென்று தான் விடைவிறுப்பர் விவேகிகள். இவை தோன்றியது எததவருடம்? எந்த மாதம் எத்த நஷுத்தம்? எத்த திதி? என்று கேட்டால் வாய்திறப்பாரில்லை. எனில்லை? வேண்டிப் இருக்கிறார்கள் என்கிறீர்? ஓரில் ஒருயாமத்தில் ஒரு விநாடியில் அவதரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிற பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றியது. இளைநாளிலென்பது யார்க்கேனும் தெரியுமோ? பிறத்தநாள் தொடங்கிப் பாதுகாஸஹஸ்ர பஹுமாளம் பெற்றுவருகிற வெகு பதயத்திற்கு திதி வார நஷுதர லகன ஷோனாகளுட்பட சிலோகபூர்வகமாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறதென ருல் இதை ஆச்சரியமென்பதா? அற்புதமென்பதா? விரித்திரமென்பதா? விடம மென்பதா? மாயமென்பதா? ஆழ்வா 'மருள் தரன்தோ மாயமயக்கு மயகடிக' என்கிறீர் அது மென்பதா? 'அதுவிதுவுது வெள்ளலாவனவல்ல' என்பதா?

— அஸம்பத்தோகதிகபேரங்கள் —

18. இதை நன்கு நெஞ்சிற்கொண்டு விடைவிறுக்கவேண்டுமிறேன். தேவரீர் எழுதியிருக்கிறபடி தேரிகளாவதாரம் கி. பி. 1258. பரீமான்வேங்கடதனியளவதாரம் 1329. மற்றது கிடக்கடடும்; தேரிகளுக்கு ஷஷ்ட்யபத பூர்த்தியான பிறகு மேலை ஒருவருடமும் கழித்து பரீமாத் 'வேங்கடதனியளவதரித்ததாகக் காட்டி விட்டா' ஸ்வாமிதாமே ஸங்கட ஸுதிரேதயத்தில் "விம்சத்யப்தே விசந்த நாநாவதிதய:" என்று ஸாதிததபடி இருபதுபிராயத்திற்குள் தம்முடைய கடனிப் பரிபூரிகளை முடித்துக் கொண்டவர் உடனே பாவசன பராயம்பம் செய்திருக்க வேண்டியவா அந்தையும் அவ்விடத்திலேயே தாமே ஸாதிக்கிறார் "நிமிசத் வாரம் சாவித சாரிகபாஷ்ய" என்று; முப்பதுநடவை பரீபாஷ்யப்ரவசனம் செய்யாதவராக ஸாதித்தபடி ததவகையில் "...பாவசன விகாஸஷ்டாவிம்சே ஸுயதவஜுபட்டம்" என்று இருபத்தெட்டாவதான பாவசனபர்யாயத்தில் அந்த ததவகையிற் காந்தம் வாதிகக பட்டதாகவுள்ளது. இந்த பாவசனங்களுடலாம் இருபது விநாடிகளாகத்தான் நந்தே நிகழுகது வந்தனவென்று கொள்ளாமல் ஷஷ்ட்யபத பூர்த்திக் பிறகுதான் ஸ்வாமி பாவசனமாயமபித்தானென்று சொல்லிவருகிறீர்கள் ஓரா ஷடகே கொண்டுமென்றீர்; பரீமாத வேங்கட தனியள அவதரித்த காலத்தைச் சொன்னபோதே இது சொல்லப்பட்டதாக ஆகவில்லையா? தனியள வேங்கடமடியான பாஸத்திலில்லாமல் உபயாஸரூபமாக ஸாதித்து வந்தானோ? வேறுகறியேது? அபத்தபஞ்சாங்கத்திற்கு அறுபது நாழிகையும் தயாஜ்யந்தானே.

— பிராட்டி வைபவாதக துறைத்தும் நிறைத்தும் —

19 தேரிக வைபவதகில நீர் எழுதியிருப்பதும் தவிர உமது வகுப்பைச் சேர்ந்தபாகள பெரும்பாலும் அத்தபரம்பரையாய்ச் சொல்லி வருவது 'தென் கலையாசாரியர்கள் பிராட்டியின் வைபவத்தை மிகவும் குறைத்து விட்டார்கள்; அந்த தேரிகளோ ஆணியடித்தாற்போல நன்றாக ஸதாரித்தவர்' என்பதாக இது உடனையும் பாராமல் கலாபுத்தனமாகச் சொல்லி வருவதென நினைக்கிறேன்.

*ஷத்தும் உண்மையிலேயே யென்பதைப் பலகால் பல நூல்களினால் ஏதேழ்முறன்க்
கும் வாய்திறக்க முடியாதபடி நிரூபித்திருக்கிறேன்; ஸதாசார்ய ஸிவத்திரஷ்டா முத
லானவனது துஷ்கலைப் பாராத வித்வான்களையிலே; மறுபெழுதுவதாகத்
தொடங்கி மருமறித்து ஒய்த்து நிலலாதவர்களுமில்லை அவற்றையெல்லாம்
தேவரீர் அநியாதவரும்ல்லீர்.

20. உபலாபஸாரம் செய்யகிறேனெனில் எம்பெருமானார் தரிசனத்தைக் காப்ப
தற்கென்றே அவதரித்த தெரிகலுக்கு பகவத் ராமாநுஜ ஸிவத்திக்கு முயற்சியை
புகழ்ப்பிக்க முதற்புவகையாகவும் பரமாதிகையாகவும் தோற்றப்பட்டது. இவ்விரண்டு
வகுப்பிற்கும் பல காரியங்கட்கிறேனெனிலும் புத்தி பூர்வகத்திற்கு ஏன்றும், பரமாதி
கத்திற்கு ஏன்றும் இரண்டே நினைவுட்டி நிவரிககிறேன். கைவல்ய விஷயத்தில்
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் கீதா பாஷ்யத்திலும் அவிருத்தமாக ஸாதித்
திருக்கவும், என்னையே போன்ற அவபஜ்ஞர்களும் எளிதாக ஸமநவ்யப்படுத்தி
யிருக்கவும் கீதாபாஷ்ய ஸ்ரீ ஸிவகதியை அஸ்வாஸ மென்று தள்ளினது புத்தி
பூர்வகம், சமதமார்த்த நிரூபணத்திலே கீதாபாஷ்ய ஸிவத்தியை மறுத்துவாத்தது
பரமாதிகம். ஸ்வாமியே ஸாக்ஷர்த்தாக எழுந்தருளினாலும் இவை அபரிஹாரிய
மான அவத்யங்கனே. சமது கொள்கையின்படி ஸ்ரீங்கலாஸிகன் ஸ்ரீ பாஷ்ய
பரிசேம பண்ணுகிறுத்தது 'கேடைய பண்ணியிருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்த
அவத்யம் நேர்ந்திருக்குமோ எனவாவோ' ஒருகால நாம் ஸ்ரீங்கலா விளங்கொண்ட
அருத்தபேரது ஆண்டவனாசைமத்திலிருந்து ஏரெட்டு ஸ்வாமிகள் வந்துகொண்ட
அருத்தபேரது; அவர்கள் கையிலிருந்த ஸ்ரீ கோசத்தைக் கண்டு இதென்ன
ஸ்ரீ கோசம்? என்று கேட்டேன பரமபதபங்கம் என்றார்கள் அது காலகோப
மாகிறதென்றும் சொன்னார்கள் பரமதபங்கத்தை இப்படிச் சொல்லுகிறதாக
யென்று தெரிந்துகொண்ட நான் 'இதிலுள்ள விஷயம்' என்று கேட்டேன்
பரமபதிலிலேயென்று அதனைவதிகள் வரதிப்பதைக் கண்டிப்பது இது என்றார்கள்,
இத்தகைய வித்வான்கள் இறையுக்கும் விவாய்க்குள்ளார்கள். அன்னவர்களால்
இவற்றுக்கெல்லாம் எளிதில் ஸாதானம் கிடைத்துவிடுமென்று நினைகிறேன்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமியின் கீர்த்தி

இப்போதேழுதப்படுகிற தன் சரிதைச் சுருக்கத்திற்கு மூலமான தாளே
யெழுதிய தன் சரிதையில் (பக்கம் 26ல்) எழுதப்பட்டுள்ள வெருவிஷயத்தை
இங்கு மன்னம் உபநிரிககிறேன். கோழியாலம் ஸ்வாமி ஜீவித்திருக்கும் போதே
அவரும் கட்டாஷித்தருளினதே இது! — புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று விளக்க
கொளி தேரிகளே தேவப் பெருமான் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி மங்களாசாலையம்
செய்தான் பிறகு ஆழ்வார் கிருவிதி வலமாக ஸ்தோத்தர்பட கோஷ்டியுடன்
எழுந்தருள்வது வழக்கம். தென்கலை கோஷ்டி முன்னே செல்லப் பின்னா
வடகலை கோஷ்டி வருவது அந்த கோஷ்டியின் முனவாணியில் கோழியாலம்
ஸ்வாமி யெழுந்தருள்கிறார். தேரிகள் மனவான மாமுனிகள் ஸன்னிதிக் கருகே
யெழுந்தருள்வதில் இந்த உத்தமார்ரமி என்ன செய்திருக்கிறான்?

யதிராஜஸப்ததி ஸேவித்யக் கொண்டிருக்கிற ஸ்வதீயர்களை நோக்கி 'நிறுத்தும் கள் நிறுத்தும்' என்று கைகூக்கிச் சொல்லி நிறுத்தச் செய்து, தாம் மணவாள மாமுனிகளுக்கு பஞ்சுட்பாகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு நின்று, "சொல்லுங்கோள்! உரக்கச் சொல்லுங்கோள்" "குரோள வாதிறுமஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே ஜநா பக்தி ஹிநா யதீந்த்ராபர்யாஸ் ஸ்யு; யதீந்த்ராபர்யா விஷ்ணுகா தஸ்யாதாரா: ததோ முக்திவார்த்தா ஹி தாத நக்விதாதாமி" ... *ஹந்த ஹந்த! ராமக நுஷ்வா துஷ்ணபிதாயிநாம கிம் நு சித்ரமதா வசத்யாவாணுஸாரிணம்* என்று தாமத கோஷிக்கிறார். நிறையும கோஷிக்கச் செய்கிறார். "இதெல்லாம் இப்போது எதுவுது?" என்று சில பெரியா அநேகவதநு சொல்லவும் உங்களுக்கெனவா தெரியுமா? சொல்லுங்கோள்" என்று திடீர்நடத்தை விதித்தது ரோஷகஷாயிதா கஷாய நிபதிக்கிறார். இந்நயெல்லாம் அடிமேன் ஸந்திஸ்திரான வாய் கோஷடியில் நதநு கொண்டே (பததடி தூததில் நின்று) பார்க்கிறேன்! அப்போது அவதகாலமணிகாலம் அந்த யதீந்த்ராரின் அட்டஹஸம் அளவுகடந்தது.

"குரோள வாதிறுமஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே" என்கிற கலோகம் தெனக்கேயா நக்கு உச்சாடனமந்தாமென்று அந்த வகுப்பினருடைய திரிஷு இத்தகலே கத்தின பொருள் என்ன வென்பது? தேசிக ஸிட்டுத் தில பக்தியிலலாதவர்கள் எம்பெருமானுக்கு விலக்காவர்கள்; அன்னவர்கள் எம்பெருமானுடைய அருளுக்கு விலக்காவர், அவர்களுக்கு மோஷபாஸ்க்தியே கிடையாது" என்பதாம் இது ஸத்யமான வார்த்தை. தேசிகமநியில்லாதவர்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் கிடையாது. இதில் விபரதிபத்திகொண்ட பாஸ்க்தியே கிடையாது, ஒரு ஆசார்யரிடத்தில் ஒருவா பரதிபுஷ்டிருப்பதற்கு எதுவுமேனாவது அந்த ஆசார்யருடைய பரிசு வக்திகளின் உண்மையென்பதற்கு உடையதேயாம். தேசிக தீவிரவிகதிக்களின் உண்மையென்பதற்கு புணராததோடு அவற்றுக்கு நேபாஸாபொருள்களைப் பேணி அவரையே பிடிவாதமாகப் பிடிவதும் எதுவுமேயுடையவர்கள் தேசிக பக்தர்களாக ஆக முடியுமா? தேசிக ஸம்பாத்தாமென்று தேசிகதாசனமென்று, தேசிகன் தேசிகன் தேசிகன் தேசிகனென்றும் உருப்பெடுகிறவர்கள் தேசிக னாக நுஷ்வாத்நா அநிபிதமென்று விளங்குகின்ற புண்டரகததய்ய அத்தய களையும் அனுட்டானங்களையும் ஆகரிப்பவர்களென்று தேநிஸிட்டால் அவர்களை தேசிக பக்தர்களென்றே அடியார். தவிர வாதிறுமஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே ஜநா பக்திஹிநா* என்றதற்கு அவர்களைவா தேசுபரதமகஷயமாக ஆக்கக்கூடியவர்கள் இது நான் இப்போது புத்தகத் தெரிவிப்பதன்று இக்கட்டுரைக்கு லக்ஷியாதான பரிமத் கோழியாலே வளர்வியின் ஸ்ரீவிதிமீதில் பலகால விஜ்ஞாபித்தது அவ்வளவேயன்று மேலும் கண்காணு.

அடியேனுடைய நூல்களில் உபந்யாஸ சததவய மென்பது உலகமுடியும் பவியுள்ள வொருநாள். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 199ல் தொடங்கிப் பெற்று 208ல் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. தனியே புத்தகமாகப் பல பேணி னவதாக்கொண்டிருப்பதும்கூட. அதில் 179 ஆம் உபந்யாஸம் 'ஸ்ரீரங்கநாத பாபகரடசேஷ

ஜேபந்யாஸம்" என்று மருடம புனைந்தது. அதற்கு அநுபந்தமாகவே 180 ஆம் உபந்யாஸம் 'குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதரசாய வுரை" என்று தொடங்கப்பட்டு அது 192 ஆம் உபந்யாஸத்தளவும் சென்றிருக்கிறது. அந்த வுபந்யாஸத்தின் முடிவில் 'குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதர சாய சிஷ்யோபந்யாஸத்தை இவ்வளவோடு நிறுத்திக் கொண்டேன்." என்று தலைக்கட்டியிருக்கிறேன். இந்நபதந நான் பக்கம் நிரூபிய அந்த பதினான்கு உபந்யாஸங்களும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ (வந்தாமாந) ப்ரீமதாண்டவனா கடாநதிதருவ வே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டனவையென் பது அவைவிடத்திலுள்ளபடிபட்டமானது. அந்த உபந்யாஸங்களில்

191. பிரபா ஸந்தேஹவிஜ்ஞாபனோபந்யாஸம்

என்பது தமிழாசனது. அதில் விஸீககப்பட்ட 'தரு பூவசருத ஸாககவிஷயத்தைப் பற்றி இதுகாறும் அடியேனை நூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் நான்கு பாஷைகளில் ஏனாவெனியிடப்பட்டு உலகம் பாவிவுள்ளன. தேசிக ஸம்பாத்தாயஸதாகவென்றும், 'சீதரிகநாசன ப்ரதிஷ்டாபகாகளென்றும் மேற்பெற்றிருக்கும் பண்டிதோத்தமர்கள் எவ்வாறு தோக்கி விடையிறுக்க முனவா வெள்கினாலும், ஸபூத்தயர்கள் பலர்க்கும் உண்டாகியிருக்கின்ற கருக்கங்களைப் போக்கிக் தெளிவுபெறுதது ' தரு பூவசருதோகதி ஸமாத்தனம், க்ரந்தஜ்ஞாபஹாஸயோகதி ஸமாத்தனம், இதிமந்தரிதம் ப்ரோகதாருகதி ஸமாத்தனம் ' எனப்படி பெயரிட்டு வெளியிட்டுத் தாங்கள் பெற்றிருக்கும் விருதுகளை நிலைநாட்டிக் கொள்வது தன்று. இதை சாசனங்கள் ப்ரீமத் கோழியாலம ஸ்வாமி காலத்தில் தொடங்காட்டனவையென்பதை மீண்டும் விஜ்ஞாபித்து இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன். ப்ரீமத் சந்நாஸ்யதாய ஸாரம தோனாநிந நான் முதலாக எதற்குண்பாயங்க்தம ஒரு தென்னாசாமராலும் ப்ரீநரிக்கப்பட்டதாயந்யாஸதானங்கள்" என்றே பூதினவத்த கோழியாலம ஸ்வாமி அடிபெறுண்டய நூல்களைக் கடாநதித்தருவியே "நாநிஸவஸாதமநாயயென" என்ன வேண்டாமல் 'அதிஸ்வஸாதமநாயயென' என்ன வேண்டியதாவித்து என்று ஒருநாளில் எழுதியுள்ளேன்.

இவ்வநிப்பநய அனைவரும் கவனிப்பது.

மலகாபிரதிததாரக விளங்குபா ராஜாஜி - ('ராஜகோபாலாசாரிவாஸகன் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். அவற்றையெல்லாம் நான் பார்த்து அவகாசமுண்டியே வேக்யதையுமில்லை. ஆனால் ஒரு சமயம் அவருடைய இரண்டு கட்டுரைகளை தோக்கித் தோத்தது; ஒன்று உத்தர ப்ரீதாமாயணத்தைப் பற்றியது; மற்றொன்று ஆண்டாளைப் பற்றியது. உத்தர ப்ரீதாமாயணத்தை அவை ஸுணாராமாயணமென்றுமே அநியாயமாக யாரோ கற்பித்தாராமாயணமென்றுமல்லாது இகழ்த்த எழுதிவிட்டார். ஆண்டாளென்று ஒரு வயகதி கண்டயவே கண்டவாதென்றும், பெரியாழ்வாருடைய பாஷை விசேஷத்தினாலேயே கற்பண

விசேஷமத்தனை யென்றும், திருப்பாவையென்பதும் தாச்சியார் திருமொழியென்பதும் பெரியாழ்வாருடைய கற்பனா விசேஷமேயொழிய வேறல்ல வென்றும் எழுதிய சரிட்டுத் திசைகள் தோறும் பாவனிட்டார். இவை யிரண்டும் ஒரு ஆஸ்திகாகும் ஒரு வைதிகர்க்கும் உடனபாடன்று. ஆனாலும் உலகில் பெருமை பெற்ற C R. மனம்போனபடி யொழிப்பவர்க்கு புத்திப்பெதத்தை யுண்டு பண்ணிவிட்டார். இவற்றைப் பார்த்தவர்கள் பலவாயிரக்கணக்கிலிருப்பார்கள். பார்த்து வருந்தினவர்களும் பலிருப்பார்கள். ஆனால் அவாவாகப் பார்த்து வானா விருந்தாகவே யல்லது ஒருவரும் மறுப்பொழித முன்வந்ததில்லை. மேற் கூறிய இரண்டு விஷயங்களும் மறுக்கத்தக்கவை - அவசியம் மறுக்கவேண்டியவை என்பதில் யார்க்கும் விபரதிபத்தியிராது. ஆனால் யாரும் மறுத்தெழுதினதாகத் தெரிய வில்லை. இரண்டுக்கும் பரிபூர்ணமான மறுப்பொழிதிப் பிரகடனஞ்செய்ய எம்பெருமான் அடியேனுக்கே கட்டளைவிட்டிருக்கின்றான். கடமைமை நிறைவேற்றி வேண்டும். C R. அவர்களுடைய இரண்டு கட்டுரைகளையும் ஸபாபரணமாக மறுத்தொழித்தேன். அந்த மறுப்புரைகளை அவர்க்குமனுப்பி உகமகம் செய்தேன். உலகமெல்லாம் மறுத்தது. இத்தேயோல அடியேனொழுதும் மறுப்புரைகள் யாவும் அவசியமரணவை, பிரதிபாதிக்காளும் "வாயதிறக்கவுண்டோவழி யென்று தெஞ்சா தினைக்கதககவலை.

மற்றே நன்றும் தினைவுட்டுகிறேன். திருவாய்மொழியில் "வடபவிர் கோதை பொருட்டா மலவிடையேழுடர்த்த" என்கிற பகுதிக்கு தாமிட்டையா நிகழ்த்தாற்பய ரத்னாவளியில் "மொழிமொழிமொழி" கோதார்த்த மனுவா மர்த்தே) என்று தேரிகள் ஸாதித்ததாக அச்சில் விபுநலவிட்டது; இது ஸர்வாத மநா அஸங்கதம்; இங்கு நிரூபித்த என்ருக்கவேண்டுமே யொழிய கோதார்த்த என்ருகுப்பது பொருத்தவே மாட்டாது - என்பதை நன்கு உபயாதித்திருக்கிறேன். இங் இருபத்தைத்து ஆண்டு உட்கு முன் நிகழ்த்தது. நானொழுதும் எத்தனை யோ விஷயங்களை விதவானகள் பார்த்தும் பாராதது, போலவே விருந்தவருக்கு போல இதிலும் இருந்துவிட்ட வேண்டி; விதியென்பது தனிப்பட்டதாகையாக இதுறகு மறுப்பொழிதத் தொடங்கினா இருவா இதை யாரி ஸ்ரீராமா நுஜனில் பலகால பார்த்திருப்பீர்கள். இதை சாசனத் தொடங்கின காலத்தில் சில வித்வான்கள் கிர்த்தமூர்த்திகளான கோஷ்டியா ஸ்வாமியிடத்திலும் வேறுபடு ஸாஸ்தான வித்வான் ராகனவாங்கார் தங்குமிருந்தவர்க்க்கேனியில் ப்ரஸ்தானிதகாரகள், இருவரும் ஸாதித்ததை உகமக மறந்திராது. இருவரும் என்ன நிபுணாபிரகாரங்கள் என்ன? என்று கேண்டேல் அண்ணங்காசாரியருடைய ஆராய்ச்சியென்ப ஸ விபரிதமரணவழியில் செல்லவேண்டாத்த. எது உண்மையோ அதுதான் அவருடைய புத்தியில் படும்; இதை மறு விசாரமேதுக்கு" என்று ஒரோவாத்ததை சொல்லி முடித்தார்கள். திக்கெத்த வவாமிகளிருவரும் ஒரு மிடமாக சொன்னவார்த்தையேது. இதை ஆக்டிராசமனை யென்று சிலரோ பலரோ நினைக்க நோத்தாலும் வருவதோர் அவத்யமேது. இருவர்க்க்கேனியில் வேத வேதாந்த வர்த்திநி ஸதஸஸில் மேகே குறித்த வவாமிகளிருவரும் ஒரு கால உபந்யாஸகர்கள் உபநிதநா நோத்தது அப்போது அவர்கள் திருவாக்கிலிருந்த வெளிவந்தது ஸதஸ்யர்களாவரும் செவிசாந்நியதமன விஷயமேது இனி அடுத்த உட்குரை

— ஸ்ரீமதுபயவே. உத்தமர், வீராகவச்சாய ஸ்வாமி

இந்த ஸ்வாமி தமக்கு ஆசார்யராகக் கொண்ட ஸ்ரீமத கோழியாலம் ஸ்வாமி யின் காலத்திலிருந்தே அடியேனோடு வாத விவாத சர்க்கை கொண்டிருப்பவா ரென்றபடியாய் ஸாரததில் 'இதீமத்தாதீதம் பரோக்தம் ஸ்ரீமத சபதவி கோத்த ... க்ரந்தஸ்துணைநாபுறாவலம் தத பதிப்தாதாநாதோதவயாத' என்றதும் "ந்நு பூர்வாக நுதோ யுதக" .. என்கிற தனையாம்" என்றதும் சித்த ஸ்வாஸ்திய மிலலாத தனையில் எழுதப்பட்டவை என்பதான பொது வழக்கு இன்று நேற்ற நேரளா மீதானது. நூறுபது வருஷங்களுக்கு மேலாயிற்று. இதில் ஸமர்மனம் கொண்ட கோழியாலம் ஸ்வாமி தாம் சாரந்தாய்விச்சுநதராகி அந்நேவாஸியான இவர்க்குக் கட்டியிருப்பார் இவரும் ஆறதனைமனக்காட்டினார் பட்டர் அஷ்ட சலோகியில் 'சதாநாம ஜகதாம் அதிசகயிதாம் நிதயாநபேதாம் சரியம் ஸம சரித்ய' என்றிட்டு அதனமேல் 'ஆராயணேந்திகில் குணஸ்வ அங்கி ஹரே சாரதே இஷ்டோபாயதயா' என்றிட்டு, அதனமேல் "சரியா ச ஸஹிதயா" இதயாநியா ஸரிச் செய்திருப்பது இவர்களுடைய கொள்கையை அறத்துதொலைபடி குணனுபிட ததை நாம் எடுத்துக்காட்டின போது 'அஷ்ட-சலோகி பட்டருடைய க்ருதியாய்' என்று ஸுறஸை எழுதிவிட்ட சரிவர் தேரிகன் ரெளஸயதாய ஸாரத் தில் அஷ்டச்லோகியை அலகருத உதாஸரித்த நவந்திர் கண்டம் கண்டபாக உதாஸரித்தது தவிர (அகார-ததோ விஷ்ணு) அகாரத்தாஸாவ ஸ்வமற்றார் என்கிற இவ்விட சலோகங்களைப் பூர்த்தியாகவும் உதாஸரித்தார். சில பரமானங் களை இவ்விட கூறியதென்று காட்டாமல் உதாஸரிப்பதனால் அப்படியுள்ள நிக் கோ ருலமந்தர திகாரத்தில அஷ்டச்லோகிஸ்திக்குதாஸரித்ததில் பட்டர் திரு நாமத்ததை எப்படிமக்கவிட்ட நவீனர். இப்படியிருக்க பட்டர் ஸ்ரீஸகித்தி தம் ரண்டய நூலாதத திற்து வற்ற தடபாயிசுப்பது கண்டு அஷ்டச்லோகி பட்டர் ஸாநித்ததானது' என்று எழுதி மடிக்குவிட்டார் இவர்கள் அந்நேவ தேரிகர் களால் தேரிக தர்சநேரததரகாகளால் 'அப்படி நானொழுதனில்கூ' என்று சொல்லிக்கொண்டு நவமாமம் வாயிவிலேயே. வீராகத்தத் தக்க மோதிரம் பண்ணுதே கோதிரத்திருகாக விடைச் சிவுகிர மோதான்கள் நே

ஆண்டவனுடைய ஷஷ்டியைப்பூர்த்தி மலருக்கு ஏதோ எழுதிக்கொடுக்க முன்வந்த விவர் 'தமிழ் மணரதனைமர் சேர்த்தது உபயவேதாந்தம் நாம் உங்க ளெனநிமென்று தாதாநிகன் கொடகமரக நமக்கு உபதேச ஸமர்மதாயம் பரபடிருக்கிறது' என்கொழுதிவிட்டு இதனால் அருளிச்செயல்களுக்கு வேதந்தைப் போல் பூணாமன் ஸ்வாதந்தியங் கொடுத்ததாகாத' என்று "ஸ்வாமி விதிதம் ஸ்வமர் ந ஜாதாநிகணக்கிலே யெழுதியுள்ளார். இந்த அப சாதனை அருவதி பதம் அராராரார் 'அருளிச்செய்துக்கு நோபட்டசாஸ் தா லிலே' என்று உள்ளபடியறிந்ததும் அறிவித்துப் வருகின்ற ஆண்டவன் இந்த அப சாதனைத் தாம மலரில் உடாஹித்தருவி எப்படித்தான ஸுறித்தி ருக்கிற என்பது தெரியவில்லை யாதும் இட்டிடத்தில் வந்து 'திவ்யாபத்ருங்களுக்கு வேதத்தே உடொப்ப பூர்ணமான ஸ்வாதததரியம் கொடுக்கவேணும் என்று பிச்சை கேட்க "கூ" ஸ்வாதந்தாயாவது என்ன" பூர்ணமான ஸ்வாதந்தியாவது

என்ன? அது வேதத்திற்கு உள்ளவிதம் யாது! என்பதை நன்கு உபபாதித்துக் காட்டிவிட்டன்றோ அது இதற்கில்லை என்னவேண்டும். "ப்ராசீதாநாம் ச்ஞதிபரி ஷதாம் பாதுகே! பூர்வகன்யா" என்று பூர்வதேசிகள் ஸாதித்ததை அபாதேசிகளா கண்டித்துவிட்டாரென்று உத்தாமேசூர் வாஸாதேவசாரியர் உரைத்தபடி."

புரிமவே. வித்வான். மதுராத்தகம் ஸீராகவாசார்வஸ்வாமி.

இந்த ஸ்வாமி சிலவாண்டுகளாகத் திருவங்கம் பெரியகோவிலிலே வேதாந்த ப்ரவசனம் செய்து கொண்டு வந்த துஷியநகரிகர். இவர் அடியேனுக்கு நான் பத்து வருஷங்களுக்கு மேலாக ஸநிதநர். ஸநித்தபொன்னுல போதாது, பரமாப்தா என்ன வேண்டும அடியைப்பால் உள்ளும் புறமுள்ளும் அனுபுடைய பரமாப்தா களில் இவ்வாத தலைவரென்பேன். அடிமேன பலகால் சிந்தை செய்யும் புரிம ப்ரமஜநம்ஸ. கருடபூம் ஸ்வாமியோடு கூடவே இவரையும் சிந்திப்பேன். நித்ய ஸ்மரணியரான (கீர்த்தி மூர்த்தி) காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் திரு வாக்கு ஏனோ அப்படியவதரித்ததென்று அடியேன் விசாரப்படுவது முண்டு. 'பலவதீ பனிதய்யதா' என்று ஸமாஸிதனாகிறேன். இந்த மதுராத்தகம் ஸ்வாமி யோடு வாத விவாதசர்ச்சைகள் பலகால் நேர்த்து விட்டன; அவை ஸ்ரீராமா நுஜனுடைய பல இதழ்களிலும், வைதிக மதோதாராவின் நாலைந்து ஸஞ்சீகை களிலும், (கிம்பஹுமா) என்ற ஸம்பகாலத்துத் தெலுங்கு மாணிக பத்ரிசைகர லுங்கூட ஏறிவிட்டன. இதைப்பற்றி இங்கு வளர்த்திக் கொண்டுபோக விருப்ப மில்லை. சிலவாந்தைகளை மட்டிமெழுதி முடிக்கிறேன்.

இந்த ஸ்வாமிகடும் அடியேனுக்கும் பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த பிரபல சர்ச்சைகள் பலபலவுண்டு; அவை கிடக்கட்டும் ஸம்பகாலத்தில் இவர் அடியேனை நோக்கி ஸம்ப்ரதாயஸூதா என்ற ஒரு கவிடி (ஸ்ரீரங்கத்திலச் சிட்டு) அனுப்பினார். அதற்கு அடியேன் ஸம்பரதாய ஸாமராஜ்யம் என்கிற சாத்ய ஸ்ராகஸ்டனம் ஸ்ரீராமாநுஜன் பூகடாகவே வெளியிட்டேன். அது தளிப்புத்தக மாகவுமுள்ளது [விநாயகவாக்த அனுபத தடைவிலலை] ஸ்ரீராமாநுஜன் 229ல் பக்கம் 35ல் (35ல் ப்ரவதாவிதத ஸம்பதாய ஸாமாஜ்யத்தில் 'ம முடைய கோரமான சபதமொன்று' என மதுமிட்டு எழுதியிருப்பதை மட்டும் இங்கு உதாஸித்து முடிக்கிறேன்.

— 'கமழ்வுடைய கோரமான சபதமொன்று —

தேசிகளை பாத்வதி பயங்கரம் அளவன் அபபடி கொண்டாடியிருக் கிறா. சோளசிம்ஹபூம் தொடடயாசாரியர் ஸ்வாமி இப்படி கொண்டாடியிருக் கிறா ... என்று ஒவ்வொரு நாளும் எழுதியும் பேசியும் போருவதனுல என்ன ஸாதித் தீர்க்களாகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. பாத்வதி பயங்கர வம்சஸ்தர்களும் தொடடயாசார்ய வம்சஸ்தர்களும இல்லாமல் போகவில்லையே அந்நாள தொடங்கி இந்தாள் வளாய்க் விவசுடண சிஷ்ய ஸமபத்தோடும் விவங்கிவரும் பரம்பரையினரான விவர்கள் அன்று மிள்ளும் தென்கலை ஸம்பரதாயஸதாகளே யல் லநு ஒருகாலத்திலும் ஒரு தேசத்திலும் இவர்களை இதாஸம்பரதாயததில காட்டமுடி யாது. இவ்வுபய பரம்பரையிலும் வேதாததாராய நாமகரணம் விவாதம் முதற்கி

இக்காலத்திலும் இடையகுது தொடர்ந்து வாரா தின்றது. நம்முடைய எத்தனை நூல்களில் இவ்விஷயம் புளருக்தி தோஷத்திற்கு அஞ்சாமல் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றதென்பதை உலகமும் மறவாது. நீங்கனும் மறவீர்கள். கி. பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு பிறந்த பிறகுதான் நீங்கள் தேசிகளை யறிந்தவர்களே யொழிய, அதற்கு முன்பு தேசிகளென்றே எம்பெருமானாரென்றே ஆழ்வாயொன்றே ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு வடகலை வ்யக்தி கூட இல்லை இல்லையென்று சபதம் பண்ணி யெழுதியிருக்கிறேனே; எழுதின மசி இன்னும் உலர வில்லையே. நீங்கள் அகாண்டே த்வேஷிக்கும் மனவான மாமுனிகளும் தேசிகோக்திகளைத் தம் முடைய வியாக்கியானங்களிலே உதாஹரித்தருளி யிருப்பதையும், மாமுனிகளுக்குப் பிறகும் ஸந்திஹிதர்களும். வ்யவஹிதர்களும் ப்ரக்கபாத வித்வான்கள் பலர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் உதாஹரித்திருப்பதையும் நாமன்றோ பலகால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இப்படி உங்கள் வகுப்பில் ஆழ்வாரையோ எம்பெருமானாரையோ தேசிகளையோ ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு புராதன வ்யக்தியைக் காட்டி விட்டீர்களானால், இதுகாறும் நான்கு பாஷைகளிலும் நானொழுதி வெளியிட்டுள்ள பலநூறு புத்தகங்களையும் கீழ்த்தெறிந்துவிட்டு ஆயுச்சேஷமுள்ள வனையில் அஜ்ஞாதவாஸம் செய்வேனென்பது ஸத்யம்.

பலவாக்களில் தேசிகளுக்கு பரஹ்ஸ்தலங்களில் புதுக்கோயில் கட்டி யிருக்கிறீர்களல்லவா? அப்படி கட்டினதில் முதன்முதலாகக் கட்டினது எவ்வூரில்? என்னைக்கு? என்பதை விசாரித்து நிர்ணயிப்பதில் அருமையில்லையே. அந்த நன்னுளுக்குப் பத்தெட்டு ஆண்டுகட்கு உட்பட்ட காலத்தில்தான் நீங்கள் தேசிகளைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தீர்களென்பது சிலாலிதம். அப்படி ஆரம்பித்த நாள் தொடங்கி யுத்தகாண்டமே தவிர வேறில்லை யென்பதும் நிர்ணயித்தம். சகுந்தலை தள்ளித் துஷ்யந்தன் அங்கீகரிக்க மாட்டேனென்றபோது அவன் களவாச்சரமத் திற்கே மீண்டும் செல்ல நினைக்கையில் வெளிவந்திருக்கும் வார்த்தை எவ்வளவு திற்கே மீண்டும் செல்ல நினைக்கையில் வெளிவந்திருக்கும் வார்த்தை எவ்வளவு ஆச்சரியமானது தெரியுமோ? [பதிக்குறே தவ தாஸ்யமபிஷ்டம்.] இது எவ்வளவு சாஸ்த்ரார்த்தம் பொதிந்த வார்த்தை! அம்மா! மஹா ப்ரபு உன்னை அந்தப்புரத் திற்கு வேண்டா மென்றோ யொழிய நீ வாசல் பெருக்கவுங் கூடாதென்று மறுத்திலரே யென்றான் மஹாவிலேவி. அந்த அழகான வார்த்தையை மீண்டுங் கேளிர்—பதிக்குறே தவ தாஸ்யமபிஷ்டம். நம்பெருமான் ஸன்னிதி முதலான விடங்களில் தேசிகள் இப்படியன்றோ வாழவேண்டும். அவர் திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கல்லாதபடி தெருவுக்கொரு கோவிலைக் கட்டிவைத்துக் கூத்தடிப்பது ஒன்றே உங்கள் புதுமையை ஐயபெரியடித்துக் காட்டவில்லையா?

வாயெடுத்தால் தேசிகள் தேசிகள்—தேசிக தர்சனம் தேசிக ஸம்ப்ரதாயம் என்கிறீர்களேயொழிய, அந்த தேசிகள் நிர்ணயித்த அர்த்தங்கள் இன்னின்னாவை யென்று நிராபாதமாக எடுத்துக்காட்ட வல்லீர்களோ! “விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம் என்றும் தென்னுசார்ய ஸம்ப்ரதாயம் என்றும் நான் வெளியிட்டிருக்கிற நூல்கள் பலவாண்டுளதாக உலகம் பரவிவுள்ளன. இவை ஒரு பாஷையிலல்ல; வடமொழி தென்மொழி ஸடுகளுள்ள மூன்று பாஷைகளிலென்பதை உலகமறியும். இவற்றை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்! வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இப்படி “தேசிக தர்சனம்” என்று பெயரிட்டு ஒரு கவடி எழுதி உதவுவீர்களா? அப்படியெழுத உங்களிடம் என்ன சரக்கிருக்கிறது? “யதி ஸ்யாத் உபலப்யேத” என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததா? நீங்கள் கொண்டிருக்கிற ஒவ்வோர் அர்த்தமும் ஆழ்வார் பூஸலித்தி விருத்தம், பகவத் பாஷ்யகார ஸலித்தி விருத்தம், கீம் பஹுநா? ஸ்ரீதேசிக ஸலித்தி விருத்தம்—என்று நாம் விபுலமாகச் செய்துள்ள—செய்து வருகின்ற—ப்ராப்த ஸமயேஷு

செய்யப் போகின்ற திருபணங்கள் "வாஸுதேவக்குறும் த்வேகம் த ப்லாவயதி ஸாகர!" என்னும்படி திற்பவையன்றோ? உங்களில் வித்வான்களுக்குக் குறைவா? பிரகாரம் செய்யப் பதிரிகைகளுக்குக் குறைவா? எதிலும் எக்குறையுமில்லையே. வேதத்தில் "துர்ப்பிஷம் தேவலோகேஷு" [தேத்திரியாரண்யகே] என்றுப் போலே உங்கள் திறத்திலே "துர்ப்பிஷம் ணாதவிகார்த்தேஷு" என்ன வேண்டியுள்ளது நின்றுது. இப்படி நாம் துணிந்தெழுதுகிறோம் மென்று ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹம் ஆபாதகலமஸ்தகமாக தபிக்கலாம் பரிதபிக்கலாம் சிலபாலிசர்களை யிட்டு உபாலம்ப வர்ஷங்கள் செய்யலாம். ப்ரஹரிக்கலாம் வேண்டுமென்றும்கூறு.

—ஸ்ரீமதுபயவே. திருவாங்கம் திருமலைதாதாசாரியர் (D. T.) ஸ்வாமி—

இவர் பண்டிதராஜர்தி அனேக பிரதுகளை வலிப்பவர். உண்மையில் வித்யா பரிச்சரந்தர். இளமையில் அதிஸ்தித்தாயிருந்தவர். தம்முடைய உத்யான பதிரிகையை வெகுதூரம் அடியேனுக்கு அன்புடன் அனுப்பி வந்தார். அதிலிருந்து ஸம்பந்தாய ஸம்பந்தகந்தமூலில்லாத காவ்யாலங்காரர்தி விஷயங்களில் அடியேன் மறுப்புடன் பல எழுத நேர்ந்தது. தென்மொழியிலும் வடமொழியிலும் பல நூல்கள் (ஐஸ் 1940 லிருந்து) எழுதியச்சிட நேர்ந்தது. அது வொரு பாரதம்; பாரதமன்று, மஹாபாரதம். ரகுவம்சத்தில் "தலீபரத்தந்தம் ராஜ்யே" என்ற கலோகத்தின் மல்லிதாத வியாக்கியானத்தில் ஏதோ பிழையிருப்பதாக இவர் மருண்டு எழுதியிருந்தார். உண்மையில் ஒரு பிழையுமில்லையென்று நிரூபிக்க நேர்ந்தது. அதிலிருந்து பலவிவாதங்கள் கம்பபாணம் போல் தொடர்ந்து விட்டன. காஞ்சிபுரியில் (அடியேனுடைய இளமையில்) பாசண்ட பண்டிதோத்தமராக எழுந்தருளியிருந்த—பதினாறுகால் மண்டபத் தெதிர்த்த திருமாளிகைக் கரரான ஸ்ரீமதுபயவே. தன்றி பட்டப்பாதாதாசாரியர் ஸ்வாமி மிக அற்புதமாக எழுதியிருந்த ஸுபாஷித தீனி வியாக்கியானத்தை இவர் தமது உத்யான பதிரிகையில் கண்டம் கண்டமாக அச்சிட்டு வந்தார். அதில் ஓரிடத்தில் அந்த பட்டப்பா ஸ்வாமி அற்புதமான வொரு கதையெழுதியிருந்தார். அதில் ஓரிடத்தில் வித்யாசாரியர் (வித்யாநாயகரோ?) என்று அவரெழுதியிருந்ததை இவர் (வித்யாநாயகரோ?) என்று மருண்டு அச்சிட்டு விட்டார். காந்தலியில் கவர்க்கதவித்யாசாரி திற்கும் வகாரத்திற்கும் சிறிது வாகியே யுள்ளதனால் இந்த முத்தரபகர் கந்தலிபி மாக்குகையைக் கண்டு மருண்டு இப்படி விபீதமா அச்சிட்டு விட்டாரென்றுணர்ந்து மிகவருந்தி உத்போதனம் செய்ய நேர்ந்தது. இது தவறுபா என்று தெரிந்து கொள்ள அதிகமான படிப்பு வேண்டியதில்லை. இவரோ பண்டிதராஜர். விவேக சக்தியும் திரம்பியவர். ஏதோ அச்சப் பிழை நேர்ந்து விட்டதென்று ஒரே வார்த்தையில் முடிக்க வேண்டியிருக்க, அப்பப்ப! எவ்வளவு கந்தா கோளம்! எவ்வளவு களேபாம்!! மேலே பாஸ்தானித்த பட்டப்பாதாதாசாரிய ஸ்வாமியின் தெளவிதர் ஸ்ரீமான் M. S. வாதாசாரியரென்பவர் சென்னை அடையாற்றில் ப்ரதிஷ்டதராய வாழ்கிறார் அவரைக் கேட்டால் மஹாபாரதமோதவர், அவர் மஹா மோதாவி மஹாவிவேகி. அந்த ஸுபாஷித தீனி வியாக்கியானம் இப்போது ஸ்ரீமத் உத்தமர் வீராகவாசாரிய ஸ்வாமியால் மறுபதிப் பேற்றப் பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி. அதில் எப்படியிருக்கிற தென்று பார்க்கவேண்டும்.

மிகச் சில்லையான இந்த விஷயத்தை பாஸ்கிக்கவே லஜ்ஜையாயிருக்கிறது. மேன்மேலும் ஸம்பந்தாய விஷயங்களிலும் விபீத வேகனங்கள் மனிந்தன. அதைப்பற்றின விவரணங்கள் ஸமயாந்தரே.

அடியேனுடைய அன்புக்கிலக்களவர்களும் அடியேன்பால் பேரன்புண்டவர்களுமான பெரியார்களை இச்சிறுநூலில் ஸம்சேபமாகவாவது ஸ்மிக்கவேண்டுவது மிக அவசியம். அவர்களுடைய திருவுருவப்படங்களை ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிட்டிருக்கிறேனதனால் அவர்களது திருநாமங்களையும், அவர்களது உருவப்படங்கொண்ட ஸ்ரீராமாநுஜன் லக்கத்தையும் இங்குக் குறிப்பிட்டுக் குதக்குத்யனுகிறேன்.

ஸ்ரீமத்பரம. (ஸ்த்தமாத) வானமாமலை	ஸ்வாமி 200
.. திருமலை பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி	219
.. திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமி	219
.. அநேகாபிஷ மடம் அநுகிரகியங்கர்	ஸ்வாமி 201
.. ஸ்ரீமத் தாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி	200, 243
.. திருக்குடத்தையாண்டவர்	221
.. ஸ்ரீபெரும்புதூர் எம்பார் ஜீயர்	ஸ்வாமி 249
.. " எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமி	107
.. ஸ்ரீகாஞ்சி. அநுகிரக மனவாசன	ஜீயர் ஸ்வாமி 200
.. திருமெல்லம் ஜீயர் ஸ்வாமி	201
.. ஸம்பத்ருமாச ஜீயர் ஸ்வாமி	(கோகுடல்) 144
.. ஸ்ரீராம ராமாநுஜ ஜீயர் (கலிங்க	பட்டணம்) 212
ஸ்ரீ. உ. வே. முரையாண்டான்	பெரிய ஸ்வாமி 242
.. இளையயிலிய ஸ்ரீஸங்கீர்த்தனாகர	ஸ்வாமி 203, 205
.. உயர்தீபிபதி அழகிரிசாரியவர்கன்	242
ஸ்ரீயங்கஸ்வாமி கலிங்க கோஷ்டி	212
.. பண்டித அ. மு. ஸ்ரீதிவாணாசாரிய	ஸ்வாமி 109
.. காஞ்சி ஜகத்குரு	காதிக்குஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமி
.. V. N. வெங்கடவரதாசாரிய	ஸ்வாமி B.A., B.L., 249
.. K. திருவேங்கடசாரி B.A., B.L.,	221
.. K. S. சம்பகேசயங்கர்	ஸ்வாமி B.A., B.L., 212, 248
.. P. B. அனந்தாசாரியர்	ஸ்வாமி B.A., B.L., 248
.. Liberty Press, ஸ்ரீதிவாணாசாரியர்	ஸ்வாமி 212
.. K. R. ராஜகோபாலாசாரி	ஸ்வாமி B.A., B.L., 211
.. சித்தகூடல் வித்வான்	வேங்கடசாரிய ஸ்வாமி 203
.. மறங்குடி ஸ்வாமிபென்தா	வாணாதேவாசாரியர் 243
.. குமரபாக்கம்	தி. வி. திருஷ்ணமாசாரி ஸ்வாமி 249
.. அக்காசக்கனி ஸம்பத்ருமாசாரி	ஸ்வாமி 242
.. O. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கர் ஸ்வாமி	B.A., B.L., 210

ஸ்ரீ கோவை வேதவியாலமட்டர் ஸ்வாமி	205
.. A. ஸ்ரீதிவாணயங்கர், சென்னை	குத்தியாம்பேட்டை 219, 222, 248
.. கோமல் சேஷாத்ரிசாரியர் ஸ்வாமி	222
.. P. V. S. ஐயங்கர், புதுடிவிலி	கரோலிபாக் 244
.. கு. மு. பாஷ்யகாராசாரியர் (காஞ்சி)	224
.. (T.V.S. நீரமுகர்) தி. அ. திருவேங்க	டாசாரியரும், சேலம் தம்புலாபி
.. ஐயங்காரும்	248
.. R. வாதாசாரியங்கர் ஸ்வாமி	226
.. மு. ஸௌந்தரராஜயங்கர்	(ஹைதராபாத்) ஸ்வாமியும்,
.. (ஹைதராபாத்) ஸ்வாமியும்,	ஸகித்தராபாத் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி
.. தாராயணன் ஸன்னிதியதிகாரி	தெய்வநாயக ஸ்வயங்காரும்,
.. ஹைதராபாத் மண்டோமெண்டு	டிப்டிகலியுளர்ஸ்ரீமான் கிடாரம்பி
.. கோபாலயங்காரும்	248
.. திருமலை ஸச்சம்பாசு வாதாசாரியர்	ஸ்வாமி, காஞ்சி 207
.. வித்வான் மண்டலம் ஆழ்வார்	திருமலை ஐயங்கர் 242
.. ஸ்ரீபெரும்புதூர் கோஷ்டி	222
.. திருவல்லிக்கேணி அத்தாபககோஷ்டி	219
.. திருநாங்கூர் உபத்யாஸகோஷ்டி	219
.. கோவர்த்தனம் (P. B.) சகிதாசாரியர்	(தென்னிந்திரிபதி) பஞ்சதாயனம் 203, 206
.. V. P. வாதாசாரி, புதுடிவிலி	(தென்னிந்திரிபதி) 206
.. T. S. ராமாநுஜாசாரிய ஸ்வாமி.	அட்வகேட், கடலூர் 242
.. வேங்குக்குடி K. வாதாசாரிய	ஸ்வாமி 220, 227
.. திருநாங்கூர் வித்வான்	P. B. அண்ணங்காசாரியர்
.. த்வாலியர் ஸத்யமூர்த்தி ஸ்வாமி	224
.. கோ. க. அண்ணன், ராமவாசாரியர்	201
.. ஸ்ரீபெரும்புதூர் மணவாச திருவேங்கடசாரியர்	201
.. புத்தூர் ஸ்ரீஸவங்குணவ ஸுந்தரன்	பத்ராதிப ஸ்வாமி 243
.. தாஜிவிடு, நடாதூர் சடகோபாசாரியர்	201
.. ம. சங்கஸாமி ஐயங்கர்	(பெருமாள் செட்டி & Sons) 98
.. K. திருவேங்கடசாரியர், அட்வகேட்	200
.. திருநீர்மலை கோமடம் ஸ்ரீதிவாணாசாரிய	கிரோமணி 200

ஸ்ரீ (ஸ்ரீமதாண்டவம் ஸ்ரீமதி ஸ்ரீகாச்யம்) சித்ரகூடம் வித்வான் விஜயராகவாசாசியர் ஸ்வாமி	242
.. காஞ்சிபுரவாணிகளான தென்னாசார்வ ஸ்வாமிகளின் கோஷ்டி	199, 201
.. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திருவாழி சாமாநுஜாசாசியர்	200, 204
.. பிரதிவாதிபயங்கரம் அனந்தாசாசியர் சிசோமணி (காஞ்சி)	
.. ஸ்ரீபெரும்புத்தூர் கற்பூரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி வேங்கடாசாசியர்	201, 217
.. திருமலை விஞ்சிதூர் சிங்காசாசியர்	201, 203
.. தி. அ. டி. ஸ்ரீதிவாஸாசாசியர்	201
.. கோவில் P. B. சாமாநுஜாசாசியர்	201
.. அரங்கம் குடும்பம் கண்ணமாசாசியர்	242
.. ஸ்ரீகாஞ்சி ஸாணமாயி திருவேங்கடாசாசியர் (மனவான மாமுனிகன் ஸ்ரீமதி)	207
.. தி. அ. ஸ்ரீதாசன் திருவிளமாசாசியர்	201
.. கோ. க. அ. சாமாசாசியர்	201, 203
.. கோ. கம். திருமலாசாசியர் ஸ்வாமி பிராணக வேணமாதல மத்திரம்	200
.. கோவில் தி. அ. சதாபிஷேகம் ஸ்வாமியின் காலகேசுப கோஷ்டி	200
.. தி. அ. குன்றபாக்கம் திருவிளமாசாசியர், கோபாலாசார்வ சிசோமணிகள், திருப்பதி	201
.. P. B. ஸ்ரீதிவாஸவரதாசாசியர் ஸ்வாமி பஞ்சதாவனம்	203, 208
.. விடாமலி ஸ்ரீதிவாஸவரதாசார்வ சிசோமணி (திருப்பதி)	203
உயர்திரு. C. ஸுப்பாயது செட்டியார்	219
M. ஏகாம்பர முதலியாவர்கள்	203, 251

உயர்திரு. A. V. கண்ணய நாயுடு	219
சீதன் சின்னிக்குஷ்ண செட்டி	219
உயர்திரு. R. நாராயணன், S. அண்ணாமலை	203, 215
ஸ்ரீமத்பாட, மனவான திருமலாசாசியர் (ஜாமாதா)	206
.. P. B. காதி ஸ்ரீதிவாஸாசாசியர்	209
.. சித்ரகூடம் C. S. பார்த்தலாதி ஜயங்கார் அறுபதாண்டு கோஷ்டி	212
(சிதைட்டஜுட்டி) W. திருவிளமாசாசியர் நாயுடு	207
.. சுவாமிக்கம் வரததாசாசியர்	207
.. பாவஸ்து சிங்காசாசியர் (காஞ்சி)	207
உயர்திரு. M. S. சாங்கியாணி முதலியார்	208
.. M. பக்தவத்சலம் (மாஜி மத்திரி)	209
ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீங்கம் திருமஞ்சளம் ஸ்வாமி	209
.. R. சாமர்தளமையங்கார் ஜெம்ஷெட்டி	209
R. செத்தாமரைக்கண்ணன், மேட்டுர் டாம்	212
ஸ்ரீ. உ. வே. கல்லப்பா சங்கையி ஜயங்கார், B.A., B.L.,	250
மங்கலாசாஸன பத்ரிகை கமலாபுரம் ஸந்தான கோபாலாசாசியர்	251
ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமதி C. V. பத்மநாபகல்யாணி	242
(அகரம்) A. சாமாநுஜாசாசியர் B.A., புதுச்சேரி	203, 217
பாண்டிபுரீ பதீ நாராயண சாஸ்திரி	220
பாமார்த்தபூஷணம் நாதென்ன ஸம்பத்து செட்டியார்	252ல் குடும்பவுருவப்படம்
ஞானபக்திவிதி ஸ்ரீமான், கொப்பாப் தடேச செட்டி, சென்னை	242
ஸ்ரீமான். காலபாய சாதகிஷ்ணய்யா P. V. பாண்டிரங்கம் செட்டி	219, 242
சீதன் சின்னி திருவிள செட்டி	
பெங்களுர் ஸ்வாமிகளின் கோஷ்டி	242

அடியேன் செய்யும் வீண்ணப்பம்

உபசாரபதேசேத க்ருதாத் இஹ
க்ருதௌ மயா,

அபசாரத் இமாத் வர்வாத்
கூமஸ்வ வரதப்ரபோ !

ஸர்வம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரூப்பண மஸ்து.